

C:\Users\Plazma\Desktop\detektivky a valečné\Brown D. - Stanice 1 - Smrt na oběžné dráze.pdb

PDB Name: Brown_Dale-Stanice-001-Smrt_na_
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 12.9.2004
Modification Date: 12.9.2004
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Dale Brown je autorem bestselleru Let Starého psa. Než se věnoval spisovatelské dráze, byl kapitánem letectva Spojených států, kde nalétal přes dva tisíce letových hodin jako pilot stíhacího bombardéru F-111.

V současné době žije na Rancho Cordova v Kalifornii, kde pracuje na své třetí knize.

STANICE

SMRT NA OBĚŽNÉ DRÁZE

DALE BROWN

STANICE je věnována mému tátovi, který odpracoval spoustu přesčasů, aby mi mohl koupit teleskop, který vzbudil můj zájem o hvězdy; a mé mamince, která obětovala mnoho pátečních večerů a sobotních dopolední tomu, že mne vozila na různé vědecko-technické výstavy mladých po celém státě New York, abych se mohl se svým teleskopem pochlubit.

Dale Brown

Díl první

SMRT NA OBĚŽNÉ DRÁZE

1

Únor

Tichý oceán

Tři sta mil východně od Tokia brázdila mírné vlny severního Pacifiku letadlová loď CV-64 USS Constellation. Pohybovala se rychlostí pouhých šesti uzlů, což postačovalo právě k tomu, aby ještě reagovala na kormidlo. Třicet let stará letadlová loď třídy Kitty Hawk o výtlaku osmdesát tisíc tun byla obklopena malou armádou jedenácti menších pomocných a bojových plavidel, uspořádaných do tvaru širokého šestiúhelníku.

Constellation sama bzučela aktivitou. Dva plně vyzbrojené stíhací bombardéry F/A-18E Hornet byly umístěny na svých katapultech s motory v chodu, očekávající impuls stlačené páry, který během tří sekund zvýší jejich rychlost z nuly na sto čtyřicet uzlů. Další dvě F-osmnáctky, napojené na vnější zdroj, parkovaly hned za deflektory výfukových plynů na zadní části katapultů, připraveny zaujmout místo pohotovostní dvojice, jakmile ta odstartuje. Transportní helikoptéra CH-53F Super Sea Stallion III se zvolna se protáčejícím pětasedmdesátistopovým rotorem stála na letové palubě Constellationu hned vedle ostrovní nástavby. Další se vznášela pár set stop nad brázdou pěny za lodí, připravená spustit se v několika vteřinách na její širokou záď, jakmile k tomu dostane povel.

Oceán za obrovskou lodí byl strážěn dravci odlišného druhu - třemi nukleárními útočnými ponorkami třídy Los Angeles, které se vznášely téměř nehybně v teplých pacifických proudech. Jejich složitá elektronická čidla registrovala, katalogizovala, analyzovala a vyhodnocovala každý zvuk v oceánu na míle kolem, od nejsilnějšího hluku lodních šroubů po nejslabší šelest toho nejmenšího mořského tvora. Každá ponorka byla vyzbrojena čtyřmi torpédomety, nabitými raketovými protiponorkovými torpédy dlouhého doletu ASW/SOW a v každé z jejich vertikálních odpalovacích šachet byla přichystána ponorková protilodní střela Sub-Harpoon.

Ale muž v kapitánském křesle na můstku na vrcholku nástavby Constellationu si nevšímal těchto zvláštních

přidavků k jejich bojové skupině. Sledoval pozorně patnáctipalcovou radarovou obrazovku, indikující tři velké odrazy v blízkosti svého obvodu. Muž zvedl oči od obrazovky a zadíval se k obzoru, na sever do mezery mezi americkým nukleárním raketovým křižníkem USS Long Beach a štíhlou fregatou USS Lockwood.

"Aha, myslím, že už je vidím," řekl president Spojených států. Dva z vyšších důstojníků na můstku pohlédli pochybovačně jeden na druhého a nikdo, ani president Spojených států, nemůže vidět loď, vzdálenou dvě stě mil.

"Myslím, pane," řekl mu kontradmirál Bennett Walton, "že se díváte na Jouett, jeden z našich doprovodných raketových torpédoborců."

President se znovu podíval na obrazovku a ukázal na velký odraz, "To je Jouett? Zdá se daleko."

"Je dost mlhavo, pane. Jouett je od nás osm mil, ale zdá se to být dál."

President se zamračil na obrazovku, ale pak se jeho výraz změnil v zamyšlený, když se tři odrazy přemístily blíže ke středu obrazovky. "Kdo to k čertu je, admirále?"

Walton se usmál. "To je Kirov, pane presidente. Největší raketový křižník na světě. Má sebou Krasina, další raketový křižník a protiponorkový torpédoborec Krestu."

"Žádnou letadlovou loď. Byl bych myslel, že se Sověti pokusí nějak vyvážit sílu našeho svazu."

"Pane," vložil se do rozhovoru ministr obrany Linus Edwards, "nemají na to, aby postavili sílu odpovídající byt i malému svazu Constellationu. Byla by pro ně ztráta času pokoušet se o něco takového."

President se snažil ignorovat Edwardsovo chvástání, jak nejlépe dovedl. Ministr obrany byl starý mořský vlk, který žil stále ještě v představách, že námořnictvo Spojených států vládne sedmi mořím. Jeho minulost, připomněl si president, značně ovlivňuje jeho názory. Obrátil se zpět k Waltonovi. "Máte obavy, že nás Kirov sleduje, i když je více než dvě stě mil odtud?"

"Pane, Kirov je o padesát mil blíže, než bych si přál. Je velmi účinný, zvláště na vzdálenost pouhých dvou set mil. Ale na druhé straně, jsme necelých tisíc mil od Vladivostoku, jejich největší pacifické námořní základny, takže počítám, že bychom měli být rádi, že je tady jen jedna velká bitevní loď, která nás sleduje."

Odmlčel se a vrhl krátký pohled na velkou mapu Japonského moře a východní Asie na konzole nad radarovou obrazovkou. "Mně působí větší starost jejich námořní letectvo ve Vladivostoku - mají tam ekvivalent čtyř našich úplných námořních leteckých skupin a devět křidel těžkých bombardérů, víc než dvakrát tolik, kolik potřebují k útoku na Japonsko."

"Ale Constellation se svým doprovodem má dostatečnou palebnou sílu, aby se vypořádala s čímkoli, co by na nás Sověti mohli poslat," prohlásil Edwards, "jestli budou dost pitomí, aby se o to pokusili."

Walton přešel k druhé radarové obrazovce vedle hlavní, mapující moře. "Tady je přehled letadel v okruhu pěti set mil, pane presidente. Všechna jsou naše nebo japonská, s výjimkou tohotohle chlapíka." Walton ukázal na zářivý bod, opět na samém okraji obrazovky. "Iljušin IL-76G, tryskový špionážní letoun," vysvětloval admirál. "Může monitorovat naše spojení, studovat naše radarové vyzařování a mapovat polohu všech našich lodí. Také si myslíme, že může sledovat postup této ranní zkoušky."

"Kolik zbývá do začátku zkoušky?" zeptal se president.

"Můžeme začít kdykoli, pane," odpověděl Linus Edwards, dívaje se na hodinky.

"Všichni jsou na svých místech," řekl Walton. "Teď by měli dělat závěrečnou kontrolu před startem. Sledovací stanice a cílová plocha ve White Sands už ohlásily pohotovost."

President přikývl, pak vyšel na boční nekrytou lávku velitelského můstku. Ministr Edwards a admirál Walton vyšli za ním, následováni Neilem McDonoughem, poradcem NSC a skupinkou pracovníků tajné služby. President dovolil větru, aby rozcuchal jeho stříbrné vlasy a zhluboka vdechoval svěží slaný vzduch.

"Konečně," řekl vzrušeně, zvyšuje hlas, aby překřičel hluk tryskových motorů na letové palubě Constellationu. "Čekal jsem na tuhle zkoušku měsíce."

"Musím připustit," řekl Edwards, "že se z celé té věci cítím poněkud nespokojen." Nepokusil se zvednout hlas tak, aby pronikl hlukem helikoptér a zařízení na letové palubě sedmdesát stop pod ním. "První mezikontinentální střely odpálené na Spojené státy z Asie - a odpalujeme je my. I když jsou bojové hlavice Tridentů slepé, znervózňuje mě to."

"Vaše nepřiliš nadšené mínění o systému protiraketové obrany je dobře známé, Lee," řekl president. "Ale to je jeden z důvodů, proč jsem nařídil tuto zkoušku. Vaše mínění má velkou váhu. Jestli vy nejste spokojení s kosmickým obranným systémem, nebudou mu věřit ani ostatní. Když přesvědčím vás, jak cenný je tento systém, myslím, že přesvědčím i ostatní - včetně Rusů."

"Ale zkouška takového rozsahu?" zeptal se Edwards. "Šest ponorkových balistických střel letících přes Kanadu rovnou na Spojené státy? Je zkouška s takovým potenciálem nehody opravdu nezbytná? Mezikontinentální balistické střely nikdy neletěly přes pól před -"

"Chcete říct, že my jsme je nikdy neodpalovali přes pól před touto zkouškou," opravil ho president. "Zjistili jsme, že Rusové odpalují střely z Murmansk v Evropě na jejich střelnici v Asii a existují důkazy, že vypouštějí 'fretky' směrem ke Kanadě, aby vyzkoušeli náš systém včasné výstrahy. Sotva tedy vytváříme nějaký precedens." Edwards se chystal něco namítnout, ale president pokračoval. "Tahle zkouška je nezbytná, Lee. Nezáleží na tom, jak dokonalý ten systém je. Lidé zůstávají skeptičtí, dokud ho neuvidí v akci. Kosmické velitelství informuje Kongres skoro měsíčně o výsledcích jejich simulovaných zkoušek, ale nikdo nevěří, jak dobrý je systém Thor ve skutečnosti. Je načase jim to předvést." Ukázal k obzoru, tam, kde se mimo dohled pohybovaly ruské lodě. "Ti čubčí synové chtějí divadlo, tak jim ho dopřejeme."

Vrátil se zpátky na krytý můstek a kývl na admirála Waltona: "Dejme se do toho."

Walton se usmál a oba přešli ke kontrolnímu panelu v čele ovládacího pultu. President se bez váhání sklonil k panelu a otočil velkým bronzovým klíčem v trojúhelníkovitém otvoru. Okamžitě se rozsvítil červený obdélníček,

označený nápisem ODPÁLENÍ a na Constellationu se rozezněla siréna.

S hromovým řevem vytryskl necelé dvě míle od Constellationu gejzír vody a velký bílý předmět se vymrštil nad hladinu. Vynořil se z vln a vznášel se asi třicet stop nad vodou a zdálo se dokonce, jako by o pár stop klesl. Pak se s oslnivým zábleskem plamene zažehl motor na tuhé palivo balistické střely Trident D-5/III a střela i se svými deseti bojovými hlavicemi začala s hřměním stoupat do prostoru.

První Trident ještě ani nedosáhl plné rychlosti, když hladinu nyní vařícího oceánu prořízla druhá střela. USS Arkansas, sedmá a nejmladší z nové flotily superponorek třídy Ohio, začala chrlit v desetivteřinových intervalech svůj smrtonosný náklad. Skvrna horké bílé pěny se šířila od ponorky směrem ke Constellationu a jeho doprovodným lodím a tisíce mužů sledovalo toto ohromující představení.

Kosmická stanice Armstrong

"Veliteli, zjištěno odpálení střely."

Brigádní generál Jason Saint-Michael rychle odložil svůj šálek s kávou na pult potažený materiálem velcro a přesunul se ke konzole hlavního operátora čidel. Na velké obrazovce, o rozměrech dvakrát tři stopy, se na mapě severní polokoule objevil v blízkosti Japonska zářivý bílý kroužek. O pár sekund později naskočil na druhé obrazovce krátký sloupec čísel, udávajících polohu. Zdálo se, že napětí v generálově tváři roste, jak četl prodlužující se sloupec údajů.

"Tři sta mil východně od Tokia, pane," četl operátor nahlas. "Je to cvičná odpalovací oblast, v pořádku..."

"Všechny sekce pozor," řekl Saint-Michael. "Pohotovost stanice, probíhá cvičení, červený poplach." Odpojíl svá sluchátka a vrátil se na své velitelské sedadlo - jediné sedadlo ve velitelském modulu první kosmické stanice strategické obrany na světě - a připoutal se. Křeslo na vyvýšeném podstavci mu poskytovalo přímý výhled na všechny konzoly v nervovém centru kosmické stanice. Vytáhl svůj všudypřítomný zápisník a tužku a upevnil je na velcrovou podložku vedle boční opěrky sedadla, aby jim zabránil vznášet se v beztížném stavu. Zatímco vydával povely členům posádky, jeho prsty už vytvářely na papíře nečitelnou škrábanici. "Okay," řekl hlubokým, zvučným hlasem. "Podívejme se, jestli si tahle děťátka můžeme dovolit nechat upláchnout. Com, vyšlete strategickou výstrahu Kosmickému velitelství a požádejte o ověření, že je to jen cvičení."

"Už mám spojení s Kosmickým velitelstvím, pane," ohlásil komunikační technik. "Kód cvičení přijat a potvrzen."

Generál uznale zabručel. "Začneme se zaměřováním."

"SBR hlásí šest stoupajících střel," ohlásil operátor čidel. "SBR je sleduje ... teď potvrzuje pevný radarový kontakt na všech šest střel." SBR byla zkratka pro space-based-radar (v kosmu umístěný radar), dvě obrovské, paralelně uspořádané radarové antény velikosti fotbalového hřiště, umístěné na stanici. Díky beztížnému stavu zde neplatila obvyklá velikostní omezení a proto byl SBR na stanici Armstrong dvanáctkrát větší a stokrát výkonnější, než nejvýkonnější pozemní radary. SBR dokázal zjistit jakýkoliv předmět větší než dva metry v kosmu, v ovzduší i na Zemi v okruhu větším než tisíc mil. Ačkoli zkratka SBR se vázala k radaru, označovala vlastně celou širokou škálu čidel na palubě kosmické stanice, používaných ke zjišťování a sledování objektů v prostoru - radarových, infračervených, optických, dopplerovských, laserových, zachycujících rádiové vysílání, magnetickou anomálii a záření všeho druhu.

Saint-Michaelovi čtyři technici pracovali rychle a jen zřídka zazněla lakonická nevzrušená věta, týkající se technických údajů. Na tuto důležitou zkoušku se tvrdě připravovali po dlouhé měsíce a věděli, že se na ně dívají oči celého světa.

"Jak vypadá naše orbita?" zeptal se Saint-Michael.

"Měli bychom být v poloze, která nám dovoluje zachycení střel ve vzestupné a střední fázi jejich dráhy," odpověděl technik. Stanice Armstrong se pohybovala po výstřední eliptické polární oběžné dráze s apogeem sedm set mil a perigeem sto mil, která měla střed zhruba v blízkosti severního pólu. Protože nejsevernější část dráhy byla vzdálenější od Země, stanice trávila dvě a půl hodiny z tříhodinové oběžné doby nad polární oblastí, což dovoľovalo delší hlídkování proti útočícím střelám, přilétajícím od severu.

"Střely jsou nad hranicí atmosféry," ohlásil technik u řídícího mnoha senzorového pultu. "Blíží se výšce sto mil."

"Střely Thor připraveny k odpálení," ohlásil operátor palebného systému. Generál znovu přikývl. Střely SLBM-29A Thor byly zbraní stanice Armstrong proti balistickým střelám. Válcovité střely, připomínající dlouhé kovové doutníky, byly jednoduché, ale účinné. Deset jich bylo umístěno ve volně obíhajícím odpalovacím zařízení - "garáži" - připojeném ocelovým lanem k dlouhému hlavnímu kýlu stanice. Garáž střel byla vybavena stabilizačními motorky, které dovoľovaly zaměřit její ústí ve směru útočících balistických střel na základě příkazů čidel kosmické stanice.

"Všech šest střel přibližně dvě minuty před vyhozením," ohlásil technik. "Blíží se k maximálnímu dosahu motorového letu."

"Připravit se k odpálení střel," nařídil Saint-Michael. "První tři střely na plné automatické stíhání během stoupání ICBM. Čtvrtá střela ve stíhacím režimu SBR, stíhání pouze ve střední fázi. Naprogramujte pátého Thora na stíhání se slepým startem. Šestého Thora na manuální navádění ve střední fázi. Proveďte Jefferson. Zbývající střely naprogramujte pro plně automatický režim pro případ, že by něco nevyšlo."

Prsty operátorů střel se rozběhly po ovládacích.

"Balistické střely se blíží k optimálnímu dosahu."

Saint-Michael se ohlédl na hlavního technika čidel, vrchního seržanta Kosmického velitelství Jake Jeffersona. "Připraven, Jake?" Jefferson, prsty lehce spočívající na velké řídící páce na své konzole přikývl.

Generál přepnul svůj intercom na celostaniční okruh. "Stanice pozor! Připravit k odpálení střel." Posadil se a několikrát sevřel a rozevřel prsty, aby si je procvičil. "Povolují start všech střel Thor."

Jednoduchý spínač byl aktivován. "Start povolen."

Sledovací počítač SBR předal informace odpalovacímu zařízení, které zaměřilo deset střel směrem k šesti SLBM, letícím rychlostí tisíc mil v hodině prostorem. Tři střely Thor přijaly také z počítače SBR přesné informace, takže jejich palubní čidla už věděla, kde hledat balistické rakety. Tyto tři střely, vybavené superpřesnými údaji, průběžně doplňovanými, očekávaly v odpalovacím zařízení, až jim počítač vydá povel ke startu.

Z ostatních sedmi Thorů byly dva odpáleny okamžitě poté, co Saint-Michael vydal signál povolující start. První z těchto dvou střel byla řízena zcela výkonným SBR stanice Armstrong a simulovala tak poruchu svých vlastních palubních čidel. Druhá, simulující poruchu přenosu dat pro navedení ze stanice Armstrong, byla naváděna pouze pomocí svého palubního radaru a infračervených čidel.

Navzdory techniky vyvolaným závadám fungovaly obě střely bezvadně. Každá z nich byla vybavena dvoustupňovým motorem na tuhé palivo, vyvíjejícím tah pěti tun, který dokázal v několika vteřinách udělit dvoutunové střele rychlost patnácti tisíc mil v hodině. Krátce po vyhoření motoru se okolo trupu střely rozevírala ocelová síť o průměru sto stop, účinně zvyšující její ničivý rádius.

První dvě střely ji k neutralizaci svých cílů nepotřebovaly.

Čidla kosmické stanice řízená SBR odpálila pětisetkilogramovou vysoce explozivní bojovou hlavici prvního Thorů zlomek sekundy předtím, než by síť zasáhla horní stupeň balistické střely, a okamžitě tak roztrhala obal chránící bojové hlavičky, zničila citlivý inerciální řídicí systém a odmrštila celý horní stupeň v kotrmelcích do prostoru. Druhý Thor, řízený vlastním radarovým zaměřovačem, zasáhl přímo horní stupeň balistické střely okamžik po vyhoření a totálně střelu zničil.

"Dva zásahy potvrzeny," ohlásil technik na palubě stanice a posádce se zvedla nálada. Saint-Michael sevřel opěrky svého křesla a dovolil si lehký úsměv.

To byl dostatečný pokyn pro Jeffersona. Zhluboka se nadechl a stiskl startovací tlačítko na desce ručního řízení.

"Thor šest odpálen," ohlásil.

O zlomek sekundy později vyhodnotil počítač systému řízení palby na palubě stanice Armstrong polohu dalších dvou balistických střel a zjistil, že se dostaly na vzdálenost optimálního dostřelu. Na jeho pokyn vymrštil impuls stlačeného dusíku z garáže první dva automaticky řízené Thory.

"Thor jedna a dvě odpálen."

Saint-Michael povzbudivě kývl na Jeffersona: "Je to v pořádku, Jake. Ukaž těm chlapům dole, co dokáže profík."

Přebíraje svou úlohu od SBR, Jefferson stiskl klávesu, která zažehla motor střely a rozvinula stostopovou síť. Monitor jeho počítače zobrazoval čidly zjištěnou polohu šesti balistických střel a pohyblivý kurzor představoval polohu jeho Thorů, vzdalujícího se od stanice Armstrong. Jemně, opatrně stiskl Jefferson aktivační tlačítko prostředníkem pravé ruky a palec ponechal na joysticku. Od okamžiku, kdy aktivační tlačítko opět uvolnil, mohl jakýkoliv pohyb joysticku uvést v činnosti malé směrové trysky, které mohly střelu natočit jakýmkoliv směrem, vedoucím k jejímu cíli. Jeffersonovou úlohou bylo udržovat symbol balistické střely přibližně ve středu kroužku, tvořeného kurzorem, po celou dobu letu až do zásahu.

"Přímý zásah Tridentu tři," ohlásil technik. "Thor dva deset sekund před zásahem. Thor tři odpálen..."

"Tři ze šesti," řekl Saint-Michael. "Dobré, ale ne dost dobré..."

"Těsný zásah Tridentů čtyři," zaznělo další hlášení. "Čtyři ze šesti zničení..."

"Skvělé," řekl generál, "skvělé..."

"Trident pět nezasažen!" vykřikl technik. "Ani síť, ani detonace."

Saint-Michael ucítil nervózní zabrnění v prstech, což ho přimělo, aby se ještě více soustředil. "Automatické odpálení Thoru sedm povoleno," vyštěkl, ale technik jeho příkaz předvídal a střela byla už na cestě ze svého boxu.

Jefferson měl problémy se svou vlastní střelou, když se Saint-Michael naklonil přes jeho rameno.

"Je to jako navlékat nit do jehly v baseballových rukavicích," zabručel Jefferson. Dovolil si krátký pohled na indikátory stavu střely a pak se jeho oči znovu přilepily k obrazovce monitoru. "Už jsem spotřeboval tři čtvrtiny pohonných hmot pro směrové trysky. Mění se to v honičku..."

"Klid, šéfe," řekl generál. "Máš to v ruce. Uvolni se." To si říkal sám také.

"Trident pět a šest před oddělením hlavic..."

Saint-Michael se znovu posadil a nervózně pohlédl na hřbet Jeffersonovy zpoceně pravice. Zbývající dvě střely brzy oddělí z nosné plošiny každá po deseti bojových hlavicích, které se dál budou pohybovat každá po své individuální návratové dráze. Dojde-li k tomu, bude malé bojové hlavičky skoro nemožné zasáhnout. Jeffersonův palec se lehkými pohyby dotýkal joysticku, jak se snažil zaměřit střelu na nosnou plošinu balistické střely. Udržet zobrazení střely v kroužku bylo stále obtížnější. Jeffersonův palec se jemně zachvíval, jak bojoval o kontrolu nad střelou.

"Máš ji, Jake, klidně, klidně..."

"Utíká," procedil Jefferson skrze zaťaté zuby. "Odpalte další střelu, veliteli. Rychle. Utíká..."

Přístroje na jeho kontrolní desce znehybněly, ale seržant si toho nevšiml ... byl zcela pohlcen snahou udržet oba symboly tak, aby se vzájemně překrývaly, i když už nad nimi neměl kontrolu.

"Dostals ji," řekl Saint-Michael, když si přečetl znehybnělá čísla. "Síť na pětadvacet stop a detonace. Dobrá práce, šéfe." Jefferson děkovně přikývl a odtáhl ruku od potem zvlhlého joysticku.

"Oddělení bojových hlavic u Tridentu pět," ohlásil technik. "Thor sedm..." odmlčel se a studoval displej počítače. "Vypadá to, jako by Thor sedm zničil všechny hlavičky až na jednu, už po oddělení," řekl. "Sleduji jednu hlavici. Zdá se, že je trochu chycená, ale myslím, že se vrátí do atmosféry nepoškozená."

"Zasáhne střelnici White Sands?" zeptal se generál.

Po mučivě dlouhé přestávce, během níž generál uvažoval o vyslání dalšího Thora na honičku za zlotřilou hlavici,

technik odpověděl: "Kladná odpověď, veliteli. V každém případě střelnici, ale přinejmenším pět mil mimo cílovou plochu. Vedle."

"Okay ... Dobrá, nezničili jsme ji, ale vychýlili jsme ji alespoň z kursu. A dostali jsme padesát devět ze šedesáti hlavic..."

"Účinnost devadesát osm celých tři desetiny procenta," dodal plukovník Wayne Marks, technický zástupce velitele, a blahopřejně poplácal techniky po ramenou. "Moc pěkné střelení na krocana, řekl bych."

Saint-Michael sáhl znovu po svém šálku s kávou. "Ledaže by ti ta zbývající hlavice spadla na šišku," řekl.

Letadlová loď Constellation

"Výborně," řekl kontradmirál Bennett Walton. Odložil sluchátko telefonu, označeného BIC - bojové informační centrum, zpět do vidlice a pohlédl na presidenta.

"Pane, Cheyenne Mountains hlásí dopad jedné slepé hlavice Mark 21C v prostoru raketové střelnice White Sands."

President ucítil, jak jeho tvář vzplanula nadšením. Otočil se a usmál se na ministra obrany. "Jedna hlavice? Jen jedna?"

"Přesně tak, pane," řekl Walton. "A tato hlavice byla vychýlena z kursu a minula cílový bod o osm námořních mil. Kdyby byla ostrá, exploze by nezasáhla cíl. V informačním centru teď přijímají konečnou zprávu z Armstronga."

President podal ruku všem okolo, pak si sedl zpět na velitelské křeslo a začal srkat kávu.

"Zatraceně, myslím, že jsme tady něco dokázali..."

Kreml, SSSR

Clonou vířícího sněhu, padajícího za trojitě zasklenými okny, dohlédl ministr obrany Sovětského svazu Sergej Leonidovič Čilikov stěží na zamrzlou řeku Moskvu a novou Varšavskou dálnici, spojující její jižní a severní břeh. Pozoroval policistu, který se snažil řídit dopravu na místě malé kolize uprostřed Bakovky, jižně od nového Kremelského administrativního střediska. Přicházela další dlouhá, drsná zima.

Čilikov se odvrátil od ledové scenerie venku, ale situace uvnitř byla stejně stísněující a studená. Okolo velkého obdélníkového stolu v temné místnosti seděli členové kolegia, hlavní sovětské vojenské rady. Kolegium zahrnovalo tři náměstky ministra obrany, generála KGB, velitele pěti druhů vojsk a pět generálů zastupujících různé pomocné a záložní složky. Patnáct mužů, šest v civilu se stužkami vyznamenání, zbytek v uniformách, a žádnému z nich nebylo méně než šedesát let. Všichni, až na jednoho, relativně mladého náčelníka KGB Lichačeva, byli Hrdiny Sovětského svazu.

Byli obklopeni pobočníky a tajemníky, sedícími na tvrdých kovových ohýbaných židlích, rozestavených podél stěn, pokrytých staletými gobelíny. Dva elitní kremelští strážníci, ozbrojeni samopaly AKSU, stáli po obou stranách těžkých dubových dvoukřídlových dveří, vedoucích do sálu.

Každý ve velké studené místnosti hleděl strnule před sebe. Čilikov věděl, co očekávají. Když zamířil k neobsazenému křeslu v čele stolu, veškerý šum náhle utichl.

"Musíme zaútočit," řekl Čilikov. Tváře patnácti mužů zůstaly kamenné a přísné. Nemyslíci nevědomý dobytek, pomyslel si Čilikov. Nový generální tajemník zmáčkl tyto dříve mocné vojáky, Hrdiny Sovětského svazu, tak, že se báli i jen zvednout oči od stolu. Duch glasnosti režimu generálního tajemníka Michaila Gorbačova byl už potlačen, stejně jako krátká epizoda s Jelcinovým SNS a hrou na demokracii.

"Zprávy rozvědky jsou jasné, soudruzi," prohlásil Čilikov. "Skoro všechny fundamentalistické síly a strany, hlásící se k Chomejnímu, byly poraženy, a prozápadní vláda upevňuje svou kontrolu jak nad lidem, tak nad vojáky. Alientarova vláda v Íránu slíbila návrat k blahobytu a prosperitě, jako před Chomejním - založenému na Američanech, samozřejmě. KGB předpovídá, že Íránci budou souhlasit se znovuotevřením amerických leteckých a námořních základů a monitorovacích stanic výměnou za velkorysou finanční pomoc. Což znamená, že prodeje zbraní ze Západu do Íránu, které doposud nepředstavovaly nic víc, než ojedinělé tajné operace, mohou brzy téct jako vodka."

Čilikov přelétl každého z mužů imperátorským pohledem. Navzdory věku hořel v jeho očích stejný plamen, jako tehdy, když byl mladým velitelem tanku, valícího se za druhé světové války triumfálně napříč Polskem. "Dávné úsilí zkonsolidovat Zakavkazsko pod naší vládou ukončením té nákladné a krvavé války mezi Írákem a Íránem nevyšlo. Náš bývalý vůdce, který se víc zajímal o svou popularitu v televizi než o potřeby budoucího světového komunistického státu, nepředvídal, že náboženský fanatismus může být tak mocným a stálým faktorem - zvláště v Íránu. Náš neúspěch při podpoře Husseinova režimu v Íráku znamenal vážnou ránu naší prestiži. Výsledkem je, že jsme v nebezpečí, že ztratíme veškerý vliv na celém Středním východě."

"Opravdu, soudruhu maršále?" zeptal se náměstek ministra a vrchní velitel pozemních sil maršál Jevgenij Ilanovskij. "Přece nemůže být nenávisť, kterou Íránci chovají k Američanům vymazána přes noc? Tisíce jich zahynulo při amerických náletech na Teherán a ostrov Kharg - a to je jen pár let!"

"Nálety, které si Íránci sami bláznivě přivodili svými útoky na americké lodě v Zálivu a zorganizováním toho vánočního teroristického útoku ve Washingtonu," řekl admirál Čerčerov, vrchní velitel námořnictva. "Zdá se, že mají vyhraněný instinkt pro sebezničení."

"Což nám může krásně hrát do rukou," vmísil se Lichačev, přestavitel KGB. "Pokud jde o to, co cítí Íránci k Američanům v této chvíli, mí agenti v Íránu hlásí výrazné zmírnění postojů. Paměť lidu může být někdy pohodlně krátká

- a ta oficiální se dá přizpůsobit. CIA poskytla životně nutnou vojenskou podporu loutkovému režimu ajatoláha Falaha Alientara. Pomohli mu zničit jeho nepřátele velmi účinně, skoro tak, jako když byl u moci šáh, než se do nich pustilo světové veřejné mínění..."

"Je očividné, že dřívější prohřešky byly zapomenuty," shrnul Čilikov. "A jestliže Spojené státy a Írán podepíší smlouvu o přátelství a spolupráci, poměr sil v oblasti se prudce změní. Írák už nebude střílet na americká plavidla a nebe nad Íránem bude téměř neproniknutelné, jestli tam budou smět přistát americká letadla. Budeme tak bezmocní, jak jsme byli před dvaceti lety v Egyptě."

Kolegium ztichlo. Další otázka visela nad skupinou jako ostří gilotiny, ale nikdo ji nepoložil. Čilikovův upřený pohled zvolna klouzal po šedovlasých mužích u stolu, ale setkal se jen s málo přímými pohledy.

Čekají na rozkazy, pomyslel si Čilikov. Dobrá, dostanou je...

"Operace Peří byla schválena politbyrem," řekl konečně. "Plán okupace a ovládnutí Íránu a Perského zálivu. Základem je rychlé provedení. Američanům musíme zabránit ve vstupu do Perského zálivu silným námořním letectvem. Nepotřebujeme opakování jejich zadržovací operace jako před pěti lety. Musíme získat taktickou nadvládu nad oblastí Perského zálivu dříve, než Írán formálně požádá Spojené státy o pomoc. Ajatolláh Larijání ustavil v Sýrii exilovou vládu a je ochoten nám pomoci. Prohlásí, že to byli prozápadně orientovaní členové Alientarovy strany, kteří vyvolali nepřítelství s Írákem. Obviní je, že to je součást amerického spiknutí za účelem rozbití islámské jednoty. Vyhlásí svatou válku - džihád - Alientarovu loutkovému režimu."

Čilikov se odmlčel, nechávaje svá pečlivě volená slova plně zapůsobit. "Pak vyhlásí spojenectví s Írákem za sjednocení dvou bojujících národů pod novou vlajkou, pod vlajkou Perské islámské republiky."

Čilikov se vrátil na své místo a pokynul prvním náměstkovi ministra obrany Sergeji Chromejevovi, náčelníkovi generálního štábu ozbrojených sil. Chromejev přistoupil k velké ploché obrazovce, umístěné v rohu místnosti.

"Předběžný scénář byl schválen politbyrem," začal. "Konečným cílem operace Peří je konsolidace oblasti Perského zálivu pod naprostou politickou a vojenskou kontrolou naší komunistické strany. Strana nařídila prostřednictvím Rady obrany hlavnímu stanu vytvořit pro to objektivní podmínky ve smyslu tohoto rozkazu."

Na obrazovce se objevila podrobná mapa Perského zálivu. "Malý, ale dramatický útok proti jednomu z našich torpédoborců v Perském zálivu vyvolá naši obrannou reakci. Útok bude předem připraven agenty KGB v Íránu a bude k němu použito íránských protilodních střel Silkworm ze základny Bandar Abbás v blízkosti Hormuzské úžiny. Máme už na místě celé námořní bojové uskupení. Letadlová loď třídy Kijev Leonid I. Brežněv je umístěna trvale v Perském zálivu. Naše bojové uskupení proti sobě skoro nic nemá - Američané, jsem rád, že to mohu konstatovat, stále odmítají poslat jednu ze svých letadlových lodí do Zálivu ze strachu z provokací. Naše uskupení má kromě letadlové lodi šest křižníků, deset torpédoborců a deset podpůrných plavidel. Jakmile bude torpédoborec Sovremennyj napaden, zaútočí náš bojový svaz na íránské vojenské přístavy Abadán, Bandar Abbás a Bušeher. Svaz bude posílen námořními bombardéry Tu-95 a Tu-121B z našich základen v jižním Jemenu. Ovládnutí Bandar Abbásu nám zajistí kontrolu nad Hormuzskou úžinou, klíčovým bodem celého Perského zálivu. Jižní front obsadí Teherán za pomoci tří divizí z Afghánistánu, které ovládnou východní hranici. Jižní front, Kaspické loďstvo a írácké síly zajistí západní hranici."

Čilikov si povšiml několika nervózních tváří v kolegiu. Zdálo se, že nejsou příliš bojechtiví. Rozkazy splní, jenže tohle byla daleko ambicióznější operace, než očekávali.

Chromejev pokračoval: "Syrské a írácké síly zadrží jakoukoli americkou vojenskou reakci z Turecka a bojový svaz Brežněva uzavře námořní a vzdušné přístupy do Perského zálivu, Ománského zálivu a Arabského moře."

Čilikov vstal a pohlédl na kolegium. Mapa na obrazovce byla pokryta spleť červených šipek od Sýrie až po Pákistán.

"Za týden obsadíme Írán," řekl Čilikov. "Převrat znovu nastolí islámský režim Larijáního, který, jak už bylo řečeno, začlení Írán do Perské islámské republiky. Získáme jak politickou, tak i vojenskou kontrolu nad oblastí a zabráníme Spojeným státům znovu se zachytit v Perském zálivu."

Ozval se dlouho trvající šum hlasů. Čilikov se posadil, složil ruce před sebou na stole a vyčkával, až se hlasy utiší. Před pár lety by takový smělý plán vyvolal silné, hněvivé protesty. Ale teď už ne. Muži okolo Čilikova se už začali uklidňovat. Členové kolegia byli buď příliš mlčenliví, nebo se báli, nebo obojí, na to, aby promluvili. Čilikov nechal jejich slova několik okamžiků doznívat do ztracena a pak řekl: "Vaše názory, soudruzi?"

"Je to brilantní plán, soudruhu maršále," řekl Ilanovskij nadšeně. "Rychlé sevření kleští, které vytrhne celou oblast zpod vlivu Spojených států."

"Ujist'uji vás, že námořnictvo je připraveno, soudruzi," připojil se admirál Čerčerovin. "Bojová skupina Brežněva dokáže snadno ovládnout oblast a naše námořní letecké síly z jižního Jemenu a Vietnamu přehradí cestu americkým leteckým silám rychlého nasazení."

Velitelé ozbrojených sil se jeden po druhém přidávali se svým nadšením a podporou Čilikovovu invaznímu plánu. Ale taková záplava podpory nijak zvlášť ministra obrany netěšila a nepovzbuzovala. Zastrášení vojenští velitelé měli tendenci přijímat nespolehlivá řešení a rozhodnutí. Chystal se pronést nějakou štiplavou poznámku o přílišném nadšení svého štábu, když si povšiml tiché, ale živé diskuse mezi náměstkem ministra Alexejem Ivanovičem Romerdunovem, vrchním velitelem vzdušných a kosmických sil a jedním z členů jeho štábu. Ten byl skoro násilím zatlačen zpět do své židle Romerdunovem, který musel být přinejmenším o třicet let starší, než jeho zanicený pobočník.

"Nějaký problém, soudruhu Romerdunove?"

Všechny hlavy se otočily k sedmdesátiletému náčelníku letectva. Romerdunov se napřímil na své židli, vrhaje vztekly pohled na svého pobočníka. "Ne, soudruhu ministře."

Čilikov přikývl a chystal se vydat své rozkazy kolegiu, když Romerdunov zakašlal. "Promiňte, soudruhu ministře," - znovu se podíval s obavami směrem, kde seděl jeho pobočník - "snad jsou tu určité důležité podrobnosti, pokud jde o

tu iránskou ofenzívu, o kterých by bylo třeba se zmínit."

Členové kolegia ztuhli a upřeli pohled na Romerdunova, jako by se dopustil těžké urážky ministra. Čilikov neřikal nic. Pak, bez dalšího pobízení, Romerdunovův pobočník vstal a postavil se do pozoru. Byl to vysoký, mohutně stavěný důstojník. Zřejmě Ukrajinec, soudě podle jeho i širokých ramen, plochého nosu a hranaté čelisti, pomyslel si Čilikov. Na jeho jméno si vzpomněl, když muž promluvil.

"Soudruhu ministře, jsem -"

"Vím, kdo jste. Generálporučík leteckého Govorov. Pilot prvního sovětského raketoplánu a Hrdina Sovětského svazu. Všichni vás známe."

Čilikov si sevřel pěst dlaní druhé ruky v těžce potlačovaném vzteku. "Váš přínos vědeckému a vojenskému rozvoji naší socialistické vlasti omlouvá mnoho... přestupků. Když už jste tedy považoval za vhodné udělit si sám slovo před kolegiem, pokračujte prosím. Jsem si jist, že si všichni rádi vyslechnou nového velitele kosmických obranných sil."

"Omlouvám se, soudruhu," to byla celá Govorovova omluva. Většina důstojníků s méně než třemi generálskými hvězdami by se roztřásla jako hromada rosolu, kdyby měla mluvit před kolegiem, i kdyby předtím neporušila závažným způsobem protokol. Ale na mladého Govorova to, zdá se, nedělalo žádný dojem.

"V pořádku. Pokračujte, soudruhu generálporučíku."

Govorov se znovu postavil do pozoru. "Podle mého názoru, soudruhu ministře, se iránská operace rozhodně nezdaří."

Romerdunov se napřímil na židli a díval se přímo před sebe, jako by se připravoval na salvu popravčí čety. Všechny oči v místnosti se přenesly z Romerdunovovy žulové tváře na překvapeného maršála Čilikova.

"Slyšel jsem," řekl Čilikov, "že pokrytectví není právě váš styl. Vidím, že je to pravda." Pohlédl na Romerdunova, který se stále díval přímo před sebe. Ale, pomyslel si Čilikov, zdá se, že starý válečný kůň Romerdunov se nebojí postavit straně, i když to dělá nepřímě, prostřednictvím svého zástupce Govorova.

Pokud se Govorova týče, ten považoval Čilikovo mlčení za pokyn, aby pokračoval.

"Američané mají zařízení, soudruhu ministře, které je nejen schopné varovat je před jakýmkoli hrozcím útokem, ale zároveň může řídit jejich odvetnou akci, jakož i akce NATO. Toto zařízení, soudruhu, je kosmická stanice Armstrong -"

"Kosmická stanice? Jejich vojenská stanice? Je na oběžné dráze teprve pár měsíců -"

"Ano, a je plně operační," řekl Govorov. "Jak všichni víme, soudruhu, Američané provedli úspěšné zkoušky s jejich ilegální kosmickou antiraketou Thor. Ačkoli zkouška nebyla zcela perfektní -"

"To přeháníte, Govorove," vmísil se Chromejev. "Američané to nazvali operační zkouškou, ale bylo to pečlivě naaranžováno, aby byly zajištěny optimální výsledky. Navzdory jejich scénáři, naše rozvědka hlásila několik jasných neúspěchů se střelami Thor. Je to zjevný propagační manévr -"

"Naše rozvědka se domnívá, že účinnost střel Thor není lepší než osmdesát tři procent," souhlasil Govorov, "což ve skutečných bojových podmínkách nepřevyšuje padesát procent, podle mého štábu. Ale nejde o střely Thor, soudruhu. Nás víc zajímá pokročilý systém čidel, které tam teď používají a v první řadě fázový kosmický radar na palubě stanice. Je výkonnější, než jsme původně předpokládali. Jsme přesvědčeni, soudruhu ministře, že tento radar dokáže zjistit a identifikovat předmět na zemi, na moři i ve vzduchu na vzdálenost, když to přezenu, tak šestnácti set kilometrů."

V jedné místnosti vybuchl lomoz hlasů. Čilikovův hlas překřičel všechny ostatní: "Šestnáct set kilometrů? To je nemožné. Žádný radar to nedokáže."

"Žádný pozemní radar, soudruhu ministře. Ale radar umístěný ve vesmíru nemá žádná omezení daná velikostí nebo geografii. Je omezen pouze dostupnou energií - a ta kosmická stanice má dost sluneční energie, aby mohla zásobovat celý Kreml."

"Pokoušíte se nám říct," řekl náměstek ministra Ilanovskij, "že jedna kosmická stanice dokáže monitorovat veškerý vojenský provoz spojený s operací Peří? Tisíce vozidel roztažených na milionech čtverečních kilometrů v hornatém terénu a za špatného počasí? To je nesmysl -"

"Může to tak znít," řekl Govorov veliteli armády, "ale naše odhady to potvrzují."

"Já říkám, že i kdyby ten radar tohle všechno dokázal, je to nepodstatné," řekl náměstek ministra Marasimov, velitel strategických raketových sil. "Stanice je na polární oběžné dráze. Nemá stálou polohu nad Středním východem. Může poskytnout pouze krátkodobé záběry na oblast několikrát denně. Což znamená, že jako výstražná a kontrolní stanice je nepoužitelná."

Govorov na okamžik zaváhal. "To je pravda, ale -"

"Ta nákladná hračka nemá větší praktickou cenu než obyčejná průzkumná družice," řekl Marasimov, usmívaje se konejšivě na mladého Govorova. "Co jste říkal o radaru na Armstrongu, to je pravda ... jestli je radar v činnosti, když prochází nad naším územím, jestli správně funguje, jestli jeho operátoři a vyhodnocovači analyzují správně jeho údaje a jestli dokážou poskytnout informace svému velitelství dostatečně včas, aby jim to k něčemu bylo. Podle mě je tam po čertech mnoho velikých 'jestli'."

Marasimov kývl na Čilikova. "Jsem přesvědčen, že nám náš mladý kolega sdělil velice ... zajímavou informaci, ale jsem rovněž přesvědčen, že ten radar na americké kosmické stanici nebude představovat žádnou překážku pro úspěch operace Peří."

Govorov vypadal užasle. "Promiňte, soudruhu ministře, ale -"

"Děkuji, generálporučíku Govorove," řekl Čilikov, propouštěje ho. "Budu očekávat detailní hlášení každého velitelství o vypracovaných bojových plánech pro operaci Peří za dva týdny."

Govorov dosedl zpět na svou kovovou židli, zatímco Čilikov vydával další rozkazy. Usiloval uchovat si chladnou tvář, jen jeho oči se zúžily do hněvivých štěrbin, až se na něho několik maršálů a náměstků ministra užasle podívalo.

Ted' neuvěřil, říkal si Govorov pro sebe. Ale jednou ano. O americké stanici se nebude jen mluvit. Budou chtít, aby zmizela.

Edinburgh, Skotsko

Pohled z nejsevernější bašty Argylské baterie edinburghského zámku na Nové město bral dech. Hluboko pod skalnatými výšinami starého zámku a jeho hradbami, které se zdály vyrůstat ze skály jako sukovitý dub, se táhla sněhem pokrytá Princes Street Gardens od kostela Svatého Cuthberta západně od Waverley Station směrem na východ a dál přes Lothian Valley k Severnímu moři. Nad Princes Street Gardens se tyčily moderní obchody, hotely a obytné domy Nového Edinburghu - "nový" v tomto případě označovalo část města, která byla pouze dvě stě čtyřicet let stará, oproti zbytku, který byl starý více než dvanáct set let - které šuměly čilým ruchem navzdory studenému větru a občasným sněhovým přeháňkám.

Bylo zde pár skalních turistů, navštěvujících tento impozantní kamenný zámek, přehlízející ze svých výšin Edinburgh, ale většinou bylo toto místo opuštěné s výjimkou hlídačů a příslušníků Hradní stráže. Jen pár dobře oblečených vytrvalců sledovalo, jak stráž Královských skotských dragounů vykonává svou pravidelnou cestu na Millsovu baštu, aby dala výstřelem z děla signál, že je jedna hodina odpoledne.

"Měšťané, kupci a námořníci si srovnávají čas podle výstřelu z děla v jednu hodinu už od dob Napoleona Bonaparta," vysvětloval průvodce. Jeho silný skotský přízvuk, přehlášovaný hučením větru nad střechami zámku, způsoboval, že mu bylo stěží rozumět, ale muž stojící kousek od něho, v šedém trenčkotu, klobouku se sklopenou střechou, kožených rukavicích a slunečních brýlích ve skutečnosti neposlouchal. "Říká se dokonce, že svatý Kryštof, patron cestujících a poutníků, se zastavuje každý den v Edinburghu, aby porovnal rotaci Země a Měsíce s dělem, tak jako námořníci, aby se neztratili."

"Proč střílí v jednu?" zeptal se muž s mírným přízvukem Středního východu. Čekal zde už nějakou dobu a teď stál blízko řetězu a šňůr, které bránily návštěvníkům v přístupu k malé, pětapadesátimilimetrové houfnici. "Proč nestřílí v poledne?"

Ted' projevil muž ve slunečních brýlích zájem, ale nikoli o průvodcovu odpověď. Byl rozený Skot a odpověď znal.

"Zapomínáte, pane," odpověděl průvodce a jeho rty se zformovaly do lišáckého úsměvu, "že jste ve Skotsku. Vypálit jen jednu ránu denně namísto dvanácti, to odpovídá skotskému smyslu pro šetrnost."

Cizinec se krátce zasmál a průvodce pokračoval ve svém dobře naučeném scénáři. Skotové, pozoroval muž ve slunečních brýlích, si ze sebe dělali legraci stejně rádi jako Angličané a Irové.

Vojáci vstoupili do ohraničeného prostoru a na povel důstojníka odpálili jednu úspornou ránu. Muž ve slunečních brýlích se ze zvyku podíval na hodinky - časování bylo perfektní. Skotové byli jako vždy šetní a přesní.

Turisté se rychle odklidili z cesty ledovému větru, vanoucímu z mrazivé zátoky, nazývané Firth of Forth, dokonce i krok dragounů se zdál rychlejší, když se vraceli od Argylské baterie zpět do skupiny masivních, dvě stě let starých budov, zvaných Nová kasárna.

Muž s mírným středovýchodním přízvukem se odvrátil od Millsovy baterie, jako by s nechtí opouštěl ostny ledového větru ve tváři, a zamířil dolů, směrem k Portculliské bráně. Málem narazil do muže ve slunečních brýlích. "Promiňte." Jeho hlas byl chladnější než sychravý skotský vítr.

Muž ve slunečních brýlích promluvil francouzsky: "Pardonnez-moi, Monsieur le President Alientar."

"McDonough?"

"Ano, pane presidente."

"Bál jsem se, že nepřijdete. Myslel jsem, že vaše vláda zase změnila názor."

"Můžeme si o tom tady promluvit, pane," řekl McDonough, nechávaje bez odpovědi Alientarův rychlý pohled, který po něm vrhl. Vedl ho kolem přístřešků pro káry a povozy, změněných na stánky se suvenýry a pak dolů úzkou alejí na Zadní promenádu mezi Buttsovou baterií a budovou označenou jako "Residence guvernéra." Pak zahruli doleva na dlážděnou cestu, vedoucí obloukem k zadnímu vchodu guvernéřské residence.

"My jdeme sem?" zeptal se president Alientar.

"Anglická a skotská vláda byly tak laskavé, že nám nabídly bezpečné místo k rozhovorům," řekl McDonough. Prošli portikem a okamžitě narazili na příslušníka Královských skotských dragounů v černé prošívané uniformě. Žádný kilt, dýka nebo ceremoniálně zdobená pochva širokého meče - strážný měl velice moderní malorážový samopal Heckler und Koch MP5a3. Zkontroloval McDonoughovu identifikační kartu, porovnal ji se zvláštním vzorem a zavedl oba muže dovnitř.

Muž, oblečený v bílém domácím obleku, ale jasně příslušník Dragounů - pod sakem byla dobře viditelná boule automatické pistole Special Air Services Browning - vedl oba cizince vnější galerií, kuchyňským prostorem, přes dobře zařízenou jídelnu a velkou zasedací místnost do menší pracovny. Oba si podezíravě změřili a beze slova odešli.

"Nepřiliší přátelské ..."

"Pravděpodobně má pocit, že tato schůzka cizinců degraduje okolí," řekl McDonough a zavedl Alientara ke kůži potaženému křeslu. Za okamžik se strážný vrátil s podnosem s čajem a koláči.

"M'omercia," řekl McDonough keltsky. "Díky." Strážný vrhl na McDonougha pronikavý pohled, měl zřejmě pocit, že si z něho cizinec dělá legraci, když s ním mluví starým skotským jazykem. Odešel s hlasitým zabouchnutím těžkých dubových dveří.

"Nepochybně má přítomnost je zvlášť iritující," řekl Alientar. Díval se, jak si McDonough svléká rukavice, plášť a snímá klobouk. "Kdo jste, pane McDonoughu?"

"Jsem poradce presidenta Spojených států. Jsem členem Rady národní bezpečnosti, ale zprávy podávám přímo prezidentovi."

"Jste voják?"

"Na odpočinku - letectvo Spojených států. Byl jsem leteckým atašé v Teheránu před revolucí."

"Tedy špion."

"Ne, letecký přidělenec. Zajišťoval jsem mezi íránským a americkým letectvem spojení."

"Zapřel byste to v každém případě," řekl Alientar jemně. McDonough se zhluboka nadechl, překvapen, jak pevná byla jeho ruka, když si naléval čaj.

"Je mi líto, že prezident neposlal na tuto schůzku někoho ze svých starších poradců," řekl Alientar. "Očekával jsem alespoň někoho na vládní úrovni, nebo vicepresidenta." Rozhlédl se mimoděk po pracovně, jako by se pokoušel rozhodnout, zda pokračovat či nikoli. "To mě znepokojuje - velmi znepokojuje. Kladu si otázku o upřímnosti vaší vlády, když nemohla poslat alespoň někoho na ministerské nebo velvyslanecké úrovni."

McDonough si pomyslel, jak před pár lety Bud McFarland říkal to samé druhořadým Íráncům, když přijel do Teheránu prodávat zbraně za rukojmí. Kruh se uzavřel ... "Omlouvám se, jestli jsme vás urazili," řekl McDonough. Čekal tento problém. "Ale prezident požádal o tuto schůzku, protože očekává vaši státní návštěvu ve Washingtonu při nejbližší příležitosti. Požádal mě, abych s vámi jednal, vyslechl vás a předal mu vaše vzkazy."

Alientar pokrčil rameny. "Velmi dobře, ale já jsem zklamán. A setkávat se ve Skotsku? Vzimě? Ubohý výběr."

"Promiňte, pane, ale to bylo daleko nejbezpečnější místo pro toto setkání. Pravda, nedoporučoval bych vám, abyste se příliš přibližoval k těmto Královským skotským dragounům. Příliš mnoho skotských námořníků z Královského námořnictva přišlo o život díky útokům vašich předchůdců na britská doprovodná plavidla v Perském zálivu v posledních měsících. Ale skoro všude jinde venku by to bylo ještě nebezpečnější." McDonough se na okamžik odmlčel a pak pokračoval: "Vnitřní spory ve vašich vlastních Revolučních gardách způsobily, že už nejste v bezpečí ani ve vlastním paláci v Teheránu. Polovina muslimských národů se vám vyhýbá nebo má strach se vůči vám přátelsky projevit a druhá polovina chce vaši smrt. Dokonce i Francie, kde jste se zdržoval minulý měsíc, není daleka toho deportovat vás, kvůli teroristickým útokům, které provokujete svou přítomností tam. Byl jste vpuštěn do Velké Británie pouze po osobním ujištění našeho presidenta, že bude zachována naprostá tajnost. Konec konců, řekl bych, že bychom měli být rádi, že se tohle setkání odehrává v pracovně skotského guvernéra a ne v nějaké, chatrči v džungli v Jižní Africe -"

"Pohoršuje mě, že mě považujete za něco podobného tyranovi z banánové republiky, který stojí jako prosebník před americkým byrokratem třetího řádu. Jsem prezident íránské islámské republiky. Jsem politický a náboženský vůdce patnácti milionů islámských božích vojáků, kteří radostně zemřou za Aláha, a já také. Prosim, abyste mě neurážel."

McDonough pokrčil rameny a pomyslel si, že ten Íránc je ještě nedůtklivější, než očekával.

"Omlouvám se za své poznámky -"

"Chtěl bych slyšet omluvu od presidenta samotného."

"Obávám se, že to je nemožné."

"Proč nemožné?" McDonough vzdychl. "Pane, v tomto volebním roce by bylo pro každého amerického politika krajně nežádoucí, aby byl viděn s vámi. I tato schůzka sebou přináší značné riziko ... Ale prezident má pocit, že je naléhavě nutné zahájit s vámi dialog. Volba padla na mě, jako na nejkvalifikovanější osobu, která s vámi může jednat o vaši současnou situaci."

"Vás také mohou ... jak to říkáte ... zapřít? Státní tajemník se musí zodpovídat lidu a Kongresu. Malý pobočník z nějaké zastrčené kanceláře v Bílém domě se dá snadno ukrýt před zraky veřejnosti."

McDonough se proti své vůli usmál. "Znáte naši americkou politiku, Monsieur le Président."

Toto malé polichocení po dlouhé době pomohlo Alientarovi uchovat si tvář. "Pokračujte, pane McDonoughu. Jste impertinentní, ale věřím, že stále ještě můžeme mluvit k věci."

McDonough přikývl. "Dobrá, v tomto případě věc prostě zahrnuje výměnu informací. President si přeje znát, jak vy vidíte situaci ve vaší zemi."

"To je všechno?" Alientar se krátce zasmál. "Řekl bych, že v této věci jste informovanější než já." Otočil se a zahleděl se ven jedním z vysokých oken paláce. "Myslí si, že ajatolláh Chomejní byl Ježíš Kristus, který vstal z mrtvých," řekl konečně. "Prokletí zavržení socialisté, nespokojení studenti, chudí hladovějící muslimští fundamentalisté, bylo to, jako by všichni chtěli znovu nastolit Nový Zákon s Rudoláhem Chomejním jako Ježíšem a šáhem jako Pilátem. Obě strany se dopouštěly krutostí, ale Írán za šáhovy vlády chřadl jako květina v poušti. O Chomejním se předpokládalo, že věcilepší, a já jsem věřil, že by mohl z Íránu udělat prosperující zemi pod vládou islámu. Ale on začal věřit tomu, co se o něm povídalo. Bojoval proti každému, o kom mu knězi a starší řekli, že ohrožuje jeho vzestup ke slávě. Dal zavraždit tisíce šáhových lidí, jediných Íránců, kteří věděli, jak řídit stát. Zardousil zahraniční naftové společnosti. Byl jako posedlý. Bojoval proti Izraelcům, Francouzům, Američanům, Britům a pak proti Iráčanům. Způsobil smrt deseti tisíc dětí, když je poslal - neozbrojené - proti iráckým tankům - a potom se nad tím radoval. Prostě z něho moc udělala blázna."

Alientar se na okamžik odmlčel a pak pokračoval: "Utratil miliony na výchovu mladých mulláhů v zahraničí. Studovali jsme diplomacii, vojenství, finance, všechny vládní disciplíny - a když jsme se pak vrátili, odvrhl nás stranou, ve prospěch náboženských fanatiků. Z mnoha z nás se stali vojenští velitelé - mnoho z nás zahynulo při iráckých náletech nebo rukama Chomejního Revoluční gardy."

"Ale vy ne. Vaše vojenské úspěchy vás přivedly zpět do Teheránu."

Alientar překvapeně vzhledl. "Ano. Vedl jsem úspěšný gerilový útok proti určitým izolovaným iráckým velitelstvím. Má jednotka starců a dětí byla opuštěna pravidelnými oddíly Revoluční gardy; skrývali jsme se jako krysy a bojovali

jako krysy a nějak se nám podařilo zvítězit. Obsadili jsme důležité pouštní území a ukořistili několik sovětských tanků. To ze mě udělalo hrdinu a náhle jsem zjistil, že mám přístup do vnitřního okruhu mocných."

"Kde jste začal budovat základy umírněnější vlády," dodal McDonough.

Aliantar na něj pohlédl. "Nevím, jestli mě dráždíte, nebo jestli tomu opravdu věříte. Nevadí ... Byl jsem lokajem takzvané Islámské revoluční rady. Líbal jsem nohy psychotických fundamentalistických válečných štváčů jako každý jiný. Ale zjistil jsem, že jsem nebyl jediný, kdo chce umírněnější a prospěšnější islámskou vládu. Naše skupina zařídila dopravu zbraní z několika zemí, včetně Spojených států, a jen část těchto zbraní našla cestu do rukou iránské armády a Revoluční gardy. Zbytek byl uskladněn na tajných místech v Íránu, Pákistánu a Saudské Arábii.

To byl zlý den, v osmdesátém šestém, když byla naše operace prozrazena díky vašemu skandálu Irangate. Stáhl jsem se do ilegality, když byla naše činnost prozrazena, přežili jsme vyšetřování a stali jsme se tvrdšími. Revoluční garda může být výkvět ajatolláhových rytířů, ale jsou právě tak zkorumpováni jako všichni ostatní. Drželi jazyk za zuby za kousek zlata - ne, vyslechněte mě, McDonoughu," řekl, když se zdálo, že ho chce McDonough přerušit. "Chtěl jste informace, musíte znát pozadí, abyste jim porozuměl ... Když konečně začal být Chomejní příliš nemocný na to, aby mohl vykonávat svou funkci, Laríjání, zvolený nástupce Chomejního, zdědil potápějící se loď. Ani podpora Sovětského svazu ho nemohla zachránit, když jsme se rozhodli převzít -".

"Ano, na mou vládu učinilo dojem, jak jste dokázal zkonsolidovat soupeřící kliky ve vaší zemi," řekl McDonough. "Váš postup byl povzbuzující. Víme samozřejmě, že ještě existují fundamentalističtí náboženští vůdci a velitelé Revoluční gardy, kteří tvrdí, že je nezastupujete, ale zdá se, že jejich počet klesá. President je optimistický."

Aliantar vstal a začal přecházet pracovním, nepřítomně studuje hřbety knih ve velké knihovně, sahající od podlahy až ke stropu, která se táhla podél stěn. Zastavil se a otevřel skrytý panel nad malou stolní deskou, který odhalil velice dobře zásobený bar s řadami křišťálových pohárů a půvabně broušených karaf.

"Naučil jsem se na Západě mnoho. Poučil jsem se o skotské whisky"

- nalil si pohárek a vrátil se do koženého křesla - " a poučil jsem se o rivalitě mezi Západem a Východem. Myslím, že jsem pochopil, co motivuje Rusy - strach z mocných sousedů, ztráta kontroly nad různými oblastmi, nebezpečné hranice, skutečnost, že nemají přístup k teplým mořím. A věřím, že jsem pochopil, co motivuje Západ - obava, odkud přijde další loď s naftou, strach ze ztráty trhů, ztráty možnosti investic, ztráty kontroly nad Sověty. Tak se to říká na Středním východě ... není rozdíl mezi ruskými penězi a americkými penězi, ale s ruskými penězi přichází ruské jednotky a s americkými Exxon a Holiday Inn.

Írán je na křižovatce, pane McDonoughu, " řekl Aliantar věčně, jako by nezáuťatě popisoval počasí venku. "Mám na vybranou dvě věci. Mohu nechat svou zemi roztrhat jako zraněného jelena uprostřed smečky vlků nebo mohu svou zemi svěřit opatrovníkovi, který nás uchrání před sebezničením. Dávám přednost tomu druhému. Byl bych rád, kdyby naším opatrovníkem byly Spojené státy."

McDonough přikývl a jeho tvář zůstala bez výrazu.

Aliantar pokračoval: "Jestliže mi budou přislíbeny peníze, zbraně a pomoc ze Západu, zaručím ukončení té Sověty inspirované občanské války, přerušeni teroristických útoků a okamžité zahájení jednání s novým iráckým režimem o úplné normalizaci našich styků. Jestliže se mi podaří během tohoto procesu zůstat naživu, schválím výměnu velvyslanců mezi našimi zeměmi, umožním přístup zahraničních naftových společností k zásobám ropy a případně se pokusím navrátit Írán do předrevolučního stavu, při zachování umírněné islámské společnosti a vlády ... Bude také v našem zájmu poskytnout práva k přistání americkým vojenským plavidlům a letounům, a obnovit americkou vojenskou přítomnost v Íránu. Věřím, že nejhorší vlk, který nás chce spolknout, je Sovětský svaz, který po ničem netouží víc, než po získání přímého přístupu do Arabského moře a Perského zálivu a po ovládnutí Hormuzské úžiny. Mělo by to pro ně obrovskou strategickou hodnotu. Podíval se zpřímá na McDonougha. "Nebo pro Spojené státy."

"Naši bezprostřední prioritou, " řekl McDonough, " je stabilní, neutrální a skutečně umírněný režim v Íránu. Námořní základny a monitorovací stanice mohou přijít na řadu později."

Aliantar přikývl, ale v jeho výrazu se zračila skepse. "Ovšem. Tak co řeknete prezidentovi?"

"Co mu řeknu? Řeknu mu, že president Aliantar slibuje hory doly. Už zase. Sdělím mu svůj názor, že nejste v situaci, abyste mohl cokoli zaručit, protože nemůžete zaručit ani svůj bezpečný návrat do Íránu."

Íránec skoro upustil sklenku s whisky na podlahu. "Urážíte -"

"Také mu řeknu, že skupiny v Íránu, které spáchaly teroristické útoky ve Washingtonu, stále existují a stále ovlivňují vaše akce - důkazem je váš dobrovolný exil. Dále mu řeknu, že nemáte tu moc zastavit probíhající útoky rychlých člunů Revoluční gardy na neutrální lodní dopravu v Perském zálivu. A že jakékoli vážné jednání s vámi je ztráta času."

Zdálo se, že Aliantar je připraven skočit McDonoughovi po krku.

"Niměně, pane, president se mnou v tomto směru nesouhlasí. Zeptá se mě, co jste nabídl, a já mu řeknu, že jste nabídl zformování stabilní, umírněné muslimské vlády, přátelské k Západu; že jste nabídl námořní základny a letiště; že máte vůbec pocit, že Spojené státy jsou to menší ze dvou zel, a že můžete lépe prosperovat s námi než s Rusy. Řeknu mu o vašem zájmu na strategické rovnováze v oblasti, ale také mu objasním, že především chcete zůstat číslem jedna."

Aliantar zůstal sedět a pokoušel se dešifrovat McDonoughova slova.

"Bude v tom potřebná dávka pokory a vyzývavosti, pane presidente?"

Aliantar vykousl úsměv; bystrý člověk, ten McDonough... "Jste skutečně drzý a nestydatý, McDonoughu, právě tak jako ostatní vaši příbuzní ve Skotsku. Ale máte další velice důležitou vlastnost - zdá se, že víte, o čem mluvíte. Jste člověk, se kterým mohu vyjednávat - pro tentokrát."

"To je opravdu dobré, pane presidente, protože dokud nedojde ke zjevné a pozitivní změně politického klimatu v Íránu, budu váš jediný kontakt s americkou vládou ... Pro tentokrát jsem byl pověřen předat vám následující vzkaz:

Spojené státy vidí rozvíjení politické scény v íránské republice jako nezbytný a životně důležitý předpoklad budoucí stability v oblasti. Taková stabilita je bezesporu pro Spojené státy velice důležitá. Vnější intervence jakéhokoli druhu bude považována za destabilizující vliv v této politicky citlivé oblasti, a dívali bychom se na každou takovou akci zvnějšku jako na potenciální ohrožení bezpečnosti." McDonough se zhluboka nadechl, protože k tomuto diplomatickému žargonu, který nebyl v jeho stylu, mu nedostačoval dech ... "Proto Spojené státy přijmou taková opatření, která budou považovat za nezbytná k ochraně našich zájmů v Íránu a v oblasti Perského zálivu, Ománského zálivu a Arabského moře, aby předešly takovým destabilizujícím vlivům. Požadujeme přitom plnou spolupráci vlády presidenta Alientara v jakýchkoli budoucích konfliktech, kde by obě naše vlády a jejich oprávněné zájmy mohly být ohroženy."

President Alientar do sebe rychle obrátil zbytek skotské. "Váš president mi právě podepsal bílý šek, splatný v náš prospěch."

"To je veřejné tajemství, že president podporuje vás i vaši vládu. Doporučoval bych vám, abyste pro tuto podporu něco udělali. Jsou tu další mimo mě, kteří ho budou tlačit, aby neměl nic společného s vámi a vaší vládou, dokud nebudeme mít určité záruky, že nezačnete dělat potíže."

"A co bych měl udělat, pane McDonoughu? Už jste mi řekl, že moje sliby pro vás nic neznamenají."

"Svobodné volby, zahájení jednání, konec útoků proti neutrálním nebo nezáčastněným plavidlům v Perském zálivu ..."

"Myslíte, že je to tak snadné?" řekl Alientar. "Zastavit boj, odložit zbraně, vyjít a podat si ruce, he?"

"Mělo by být."

"Snad jste naivnější, než jsem si myslel, McDonoughu. Od chvíle, kdy jsem se zmocnil vlády, mé zbraně znamenaly moje přežití. Když je odložím ... budu zničen, zvenčí stejně jako zevnitř."

"Váš vnitřní zápas bude vaše věc. Washington se nebude vměšovat. Tento president smýšlí jinak než jeho předchůdce - pro něho politický neklid i občanská válka jsou jen jinou formou společenského vývoje. Jedině v případě, že se cizí vlády pokusí vyvíjet vliv nebo zasáhnout, je nezbytná akce."

Alientar vstal a oblékl si plášť. "Jaké mám záruky, McDonoughu, že vaše vláda bude jednat, aby ochránila Írán před cizí intervencí?"

"Žádné. Ale rozumíte činnosti americké vlády lépe, než Střednímu východu. President chce upevnit svazky s Íránem a udržet sovětský vliv v této oblasti na minimu. Ve volebním roce, jako je tento, musí být naše styky omezené. Ale jestliže budeme donuceni chránit naše zájmy v Perském zálivu, budeme jednat. Na tom můžete stavět, pane. Máte to jisté jako v bance. A vy víte, že banky hýbou světem."

2

Květen

Oakland, Kalifornie

Třesnutí pátky se rozlehlo stadionem jako výstřel z pušky. Byl to jeden z těch nezaměnitelných, okamžitě rozeznatelných zvuků - dobré, solidní, zvučné cvak! - o kterém ví i ti, kteří nesledují baseball, že znamená "běh domů." Levý hráč v poli se ani neobtěžoval vzhlednout po míči, jen potřásl nevěřičně hlavou, odplivl si a udeřil pěstí do své rukavice, když sledoval, jak čtyři muži obíhají mety a vrací se do svého postavení. Dvacet tisíc fanoušků na stadionu Coliseum zasténalo, když Reggie Jackson, manažer oaklandského áčka, zamířil k náspu, aby vystřídal už čtvrtého hráče A mužstva.

"To je dost, že Jackson vzal toho chlapa pryč," řekl velitel bitevní lodi, padesátiletý kapitán Matthew Page a jeho tvář hrozivě zrudla. "Tři odbíjení, pět poctivých přeběhů. Velkolepé. Skvělé." Spolkl doušek piva.

Jeho žena zavrtěla hlavou. "Matte, tvůj krevní tlak ..."

"Můj krevní tlak by se zatraceně zlepšil, kdyby se Jackson naučil, jak rozeznat, když střídač začíná chybět v útočné zóně. Kelly má trháky, točené a klouzáky. Při šestém odbíjení byl už úplně vedle a házel devadesát procent trháků. Jeden jeho klouzák šel rovnou do kyttek. Ten chlap byl vyřízený. Při sedmém odbíjení si namohl pravou ruku a viděl jsem -"

Ann, dcera kapitána Pagea, se natáhla doprava a zvedla sluchátko nástěnného telefonu, instalovaného v lóži Colisea, vyhranené pro důstojníky námořnictva. Podala je otcí.

"Co je to?"

"To je pro tebe." Ostatní důstojníci a jejich rodiny v lóži se natahovali, aby slyšeli. "Volá Reggie Jackson. Máš se prý uklidnit a přestat trápit svou rodinu."

Uši kapitána Pagea pod jeho pískovými prošedivělými vlasy zrudly.

"Máš pravdu, pokud se týče jeho krevního tlaku, mami," řekla Ann, tahajíc kapitána za ucho. "Vypadá, jako by měl každou vteřinu vybuchnout."

Amanda Pageová nemohla potlačit úsměv.

"Zatraceně moc legrační, slečinko," řekl Page, ale dovolil, aby jeho mrzutostí pronikl úsměv. "Velká věc, být astronautem - oh, pardon, astronautkou. Ale nejsi taková vzácnost, aby ti tvůj starý otec stále nemohl jednu vrazit."

Ann zvedla pěsti v předstírané sebeobraně, zatímco ji ostatní důstojníci povzbuzovali. Nicméně, když akce v poli skončila, její otec se považoval za vítěze a nařídil jí, aby mu přinesla další pivo.

Cestou od baru s pivem v ruce zahlédla matku, zasmušile se opírající o zábradlí.

"Mami? Všechno v pořádku?"

"Ovšem, jistě, drahoušku," řekla Amanda Pageová, ale tón jejího hlasu zrazoval její slova.

Ann popošla blíže k matce, která upírala svůj pohled přes ovál Colisea a sanfranciskou zátoku na zamřazený horizont Saň Franciska. Ann sledovala její pohled. Věděla, že jedna ze stovek věží, jeřábů, budov a dalších konstrukcí je i masivní ocelově šedá nástavba USS California, kotvící v Oakland-Alameda Naval Station. Bitevní loď třídy Iowa na nukleární pohon o výtlačku padesát osm tisíc tun byla hlavní doprovodnou lodí v patnáctičlenném bojovém svazu letadlové lodě Nimitz, který propluje za čtyři dny pod mostem Golden Gate, aby se vypravil na osmiměsíční hlídkovou plavbu do Indického oceánu.

Ann se dotkla jejího ramene. "Ještě s ním budeš tři dny."

Amanda zavrtěla hlavou. "Je už pryč, Ann. Je pryč celý týden."

Obrátila se k dceři. "Copak to nechápeš? Byla jsi tento týden doma. On může být na pevné zemi, ale jeho mysl, jeho srdce byly celé dny na můstku Californie. Tahle lóže je pro něho lodní kajuta. Území důstojníků. Poslouchá přenos zápasu na Armed Forces Radio nebo se dívá na televizní záznam, který dává TV Managua, obklopen svými důstojníky." Nuceně se zasmála. "Nevím, proč mi to tak vadí. Konečně, jsem námořnická manželka už dvacet jedna let. Tohle je dvanáctá hlídková plavba tvého otce. To jenom ... viš, všechny ty zprávy z Iránu, kontrarevoluce, Perský záliv-"

"Tatínek nejede do Perského zálivu, jede na Filipíny."

"Nemyslím," řekla Amanda klidně. "Zaslechla jsem minulý týden nějaké rozhovory. Myslím, že mohou poslat Nimitze do Perského zálivu."

"Pokud byly všechny ty pověsti pravdivé, mami, Perský záliv by byl přečpaný americkými loděmi. Nenech se vyplašit klepy kolujícími v Klubu důstojnických manželek."

"Tak to není." Odmlčela se, hledajíc slova. "To je jen proto, že ... je to tentokrát jiné. Neodjíždí jen tvůj otec ... ale i ty."

"Já? Nebyla jsem doma jedenáct let. Byla jsi sama -"

"Zatraceně dlouho, zatraceně moc dlouho. Ale to není problém. Byla jsi pryč, ale aspoň jsem věděla kde - Harward, MIT, Stanford, Houston. Věděla jsem, že kdyby se něco ... přihodilo tvému otci, vrátila by ses a byly bychom spolu, bez ohledu na to, jak daleko jsi byla." Odvrátila se zpět k zábradlí. "Dovedu si to představit a vidět otcovu loď, a vím, že je obklopen a chráněn nejlepšími muži a nejlepším zařízením na světě. Ale když pomyslím na to, kam jdeš ty a představím si rizika, která poneseš, no, je to pro mě těžké i jenom to pochopit. Nemyslím, že bych kdy cítila takový strach, jako teď. Připouštím to."

Ann na to neměla odpověď a teď to byla Amanda, kdo se pokoušel dodat jistoty své dceři tím, že ji krátce objala.

"Je mi líto, mami. Myslím, že jsem byla tou věcí příliš zaujatá, tak zabraná do svých výzkumů, že jsem nikdy nepomyslela, jak to na tebe působí."

Amanda zavrtěla hlavou. "Není třeba. Jsi jako tvůj otec. Stokrát říkal, jak ho mrzí, že mě nechává samotnou, ale bylo by zapotřebí všech děl z jeho lodi, aby mu zabránila v odchodu. Obdivuji vás oba; chtěla bych se víc podílet na vašem životě ... abychom spolu my tři strávili více času. Léta běží rychleji, než si kdokoli z nás uvědomuje, viš. Je snadné považovat to za věc, která se rozumí sama sebou - natož cítit lítost sama nad sebou. Promiň ..."

Ann ji těsněji sevřela, pak zvedla pohárek s pivem, který držela v ruce. "Kapitán bude strašně vyprahlý," řekla.

Matka jí věnovala chápavý úsměv. "Slyšela jsem další klepy Klubu důstojnických manželek," řekla, když mýjely dva chlapce, prodávající vlaječky Oaklandu A. "O té kosmické stanici, Stříbrné věži ... a jak ji Rusové nenávidí. A jak je zranitelná. Ale předpokládám, že pokud jde o to, jsem taky panikář?"

Ann se chystala odpovědět, ale náhle se zarazila. Co mohla říci, aby to skutečně pomohlo? Jako na věc, vítanou pro odvrácení pozornosti, ukázala na muže s přenosnou videokamerou před důstojníky v lóži. Zavedla svou matku zpátky do lóže a posadily se po obou stranách kapitána Pagea. "Usmívejte se," řekl kameraman. "Jste v Diamond Vision!"

Rodina, obklopena ostatními muži a jejich rodinami, zamávala do kamery. Ann vrhla rychlý pohled na velkou tabuli, zobrazující skóre, umístěnou ve středním poli; naskočil na ní barevný obraz jejího otce ve zlatem lemované čepici s nápisem "DLGN-36 USS California" a tričku s emblémem Oaklandu A. Titulek pod obrazem hlásal: "Kapitán Matt Page, velitel, USS California." Ann se objevila na tabuli také. "Doktorka Ann Pageová, letová specialista, raketoplán Enterprise," zněla legenda na dolním okraji. Z hlediště se ozvala bouře potlesku.

"Jsme slavní, holka!" řekl Matt Page ženě, přitahuje ji k sobě. Amanda Pageová pohlédla na dceru, přinutila se k úsměvu, mávající odmítavě do kamery.

Zdálo se, že jediný způsob, jak se vyhnout tuctům námořníků, přibíhajícím a odbíhajícím z můstku USS Californie, je postavit se za kapitánovo křeslo s vysokým opěradlem, což Ann Pageová také udělala. Od baseballového zápasu uplynul týden. Na můstku byl čirý blázinec: zvonění telefonů, spršky hlasitých povelů a hlášení, hukot strojů a celá směsice dalších zvuků.

To všechno, jak si Ann všimla, měl kapitán Page pevně v rukou. Tady ničím nepřipomínal přestárlého kluka na hřišti.

Bylo opravdu povzbuzující sledovat ho. Zdálo se, že přesně ví, kdy je který muž na dosah ruky nebo na doslech, když ho potřebuje. Telefon přestal zvonit s mystickou jasnozřivostí, když ho chtěl použít. Jeho džbánec s kávou nikdy nevychladl ani se nevyprázdnil více než do poloviny - navzdory vši aktivitě si steward nějak dokázal prokést cestu ke kapitánovu křeslu, aby doplnil nízký, baculatý džbánec, opatřený ozdobným nápisem: "Pán lodi," a ten samozřejmě nikdy nesklouzl ze stolu a neukápla z něj ani kapka na kapitánovu naškrobenou khaki uniformu.

"Jsi si jistý, že je to dobré, abych tady byla?" zeptala se Ann v relativně klidnější chvíli.

"Samozřejmě že je." Obrátil se na mladého důstojníka: "Zatraceně, Cogley, z cesty, jestli smím prosit. Chci si promluvit s dcerou ... Ne, já jsem rád, že jsi chtěla přijít na palubu. Matka, jak víš, nepokládá za správné chodit na palubu před odplutím. Nikdy tu nebyla, nikdy za všechny ty roky manželství. Ani jednou. Stojí v doku, dokud loď nepropluje Zlatou bránou, ale nikdy nepřijde na palubu."

"Ano, já vím." Polovina její odpovědi zanikla v šustotu silné složky papírů, kterou Cogley vsunul mezi ni a kapitána, který začal papíry netrpělivě parafovat.

"Okay, teď zvedněte kotvu, Cogley ... Promiň Ann. Ne, nezdá se, že by se tvé matce líbilo na palubě Californie."

Ann se mu pokusila říci, že musí vědět proč, ale její slova utonula v řevu sirény hned za můstkem, za níž následovaly povely: "Všichni na břeh, všichni hosté na břeh!"

"Musím jít, tati," řekla Ann, ale on neposlouchal a jeho pozornost byla upřena jinam. Následovala nataženou paží šedě a modře uniformovaného příslušníka námořní stráže a zamířila k východu.

Dosáhla právě vrcholu ocelového žebříku, který vedl na hlavní palubu, když ucítila ruku na rameni, otočila se a uviděla otce.

"Nechceš snad odejít bez rozloučení, že?"

"Nevěděla jsem, jestli to půjde, a opravdu myslím, že už půjdu."

Spěchající malý důstojník, Cogley, přistoupil ke kapitánovi s další složkou. "Promiňte, pane - "

"Cogley, zatraceně, zmizte s tím krámem. Řekněte palubnímu důstojníkovi, ať mě zastoupí, dokud nebudu hotov." Cogley odběhl.

"Přesvědčujes mě," řekla Ann, "že jméno toho chlapíka zní "Cogley Zatraceně" nebo "Zatraceně Cogley.""

"Já vím, já vím ..." Matthew Page odvedl dceru od průlezu. "Poslyš, miláčku, chtěl jsem, abys přišla na palubu, protože jsem si s tebou chtěl promluvit -"

"O čem?"

"O tobě. O tvém letu." Na okamžik se odmlčel. "Pořád tomu nemohu uvěřit. Má dcera - astronautka v raketoplánu - "

"Ale jdi, tati ..."

"Ne, počkej minutu. Nechci tě unavovat citovými výlevy. Chci jen -"

"Ano?"

"Ann, slyšel jsem určité věci. Týkají se tvé mise, toho laseru Skybolt, s nímž pracuješ."

"Opravdu nemohu hovořit o Skyboltu, tati. Ani s tebou ne. Nechápeš - "

"Já vím, já vím, ale zatraceně, ty víš, že jsem nikdy nebyl moc nadšený tvým rozhodnutím letět na tu stanici kosmického velitelství. Nebezpečí - "

"Držte je u plotny a u dětí?"

"Ann, drahousku, ty neposloucháš."

"Promiň, to byl laciný vtíp. Víš, že ty nepatříš k těm mužským šovinistům. Ale, podívej, kdybys mluvil se synem ..."

"Pořád bych měl zatracené starosti. Ten projekt vaší kosmické stanice je nebezpečný. Dějí se věci, podivné věci. Chci jenom, abys - "

"Zůstala na zemi? V bezpečí? Bez své práce?" Ann zavrtěla hlavou. "Ať říkáš co chceš, stále si myslíš, že je v pořádku, když ven letí muži a vystavují se případnému riziku, ale ne ženy - "

Pohlédl na ni. "Možná, miláčku. Počítám, že jsem trochu staromódní."

"Máš zatraceně lepší názory než většina ostatních, ale máš tendenci stavět mě a matku na piedestal. Nejsme porcelánové panenky. Nerozbijeme se. Já jsem vědecká pracovnice. Máma je tvá žena. Obě jsme dost tvrdé. Jen nás nerozmazluj."

Otec pokrčil rameny. Věděl, že má pravdu, i když nemohl souhlasit se vším.

"A tati, o nebezpečí vím. Také jsme měli brífing."

Z tlampače se ozvala další výzva, aby návštěvníci opustili loď. Ann vzala otce za ruku.

"Budu na tebe myslet," řekl. "A stále bych byl raději, kdybys neletěla."

"A já bych byla raději, kdybys nejel na tuto hlídkovou plavbu ... do Perského zálivu."

Trhl sebou při zmnice o utajovaném cíli Californie.

"Jak ..."

"Na tom nezáleží," řekla rychle. "Ale máš asi takovou naději, že mi zabrániš letět s Enterprise jako já, že tě vytáhnu z tvé lodě. No," - stoupla si na špičky a políbila otce na tvář - "šťastnou plavbu a brzký návrat."

Napřímil se a objal ji. "A úspěšný a bezpečný let tobě, Ann."

Strážný ji dovedl k širokým krytým padacím schodům na pravém boku Californie. Malý houf reportérů na ni čekal, když sestoupila na molo, ale ona je ignorovala a rychle vyhledala matku, stojící nedaleko vyvýšeného pódia pro manželky důstojníků.

"Bude v pořádku," řekla Ann tiše. Oči její matky se němě upíraly na kapitánský můstek, zatímco se California dala do pohybu a začala se pomalu vzdalovat od svého kotviště směrem ke Zlaté bráně.

Červen

Letecká základna Vandenberg, Kalifornie

"Start. Raketoplán Challenger, mise STS 511, odstartoval. Startovací věž volná ..."

Pilot Challengeru stiskl tlačítko kontroly stavu hlavních motorů raketoplánu SSME.

"Hlavní motory vypadají dobře ..."

Mladá žena vedle něj to potvrdila kývnutím. Žádný ze simulátorů NASA nedokázal člověka plně připravit na pocity při startu raketoplánu. Hluk. Neuvěřitelný, uši trhající dunivý řev. Vibrace otřásající vnitřnostmi.

Když ze zorného pole čelních oken zmizely složené montážní můstky a výložníky, Ann Pageová zahlédla dokonce několik mořských racků, prchajících před stoupající ohnivou záplavou. Usmála se navzdory adrenalinu, proudícímu v jejích žilách a stahujícímu jí svaly i hrdlo.

"Zahájení otáčení ... manévr dokončen, Challenger, vypadáte opravdu nádherně."

Ann navzdory rostoucímu přetížení vztáhla ruku k levému přednímu přístrojovému panelu a přesunula spínač ADI do polohy LVHL. "Automatické řízení místní vertikály a horizontály," ohlásila interkomem. Pilot na pravém sedadle přikývl a provedl totéž na svém panelu.

"Děkuji, doktorko Pageová," řekl a náhle vypadal mladě - velice mladě. Jako chlapec, kterého poznala ve škole.

Ann sledovala machmetr na hlavním přístrojovém panelu a zároveň kontrolovala obrazovku monitoru počítače, ovládací panel počítače C2 a ruční řízení hlavních motorů. Řídící sekvence motorů pro vzlet a stoupání byla ovládána počítačem, ale Ann musela být připravena na jakoukoli odchylku, která by mohla vést k poruše motorů. Kdyby k ní došlo, musela by ona a její pilot převzít ruční ovládání motorů a převést raketoplán do manévru RTLS - havarijní návrat na místo startu. Když sledovala své přístroje, připomněla si svůj výcvik - opakuj si "havárie, havárie," dokud neuplyne pět minut letu, pak si opakuj "orbita, orbita."

Čtyřicet sekund po startu překročil raketoplán rychlost zvuku a Ann uviděla, jak se páka ovládací tah motorů automaticky posunula zpět na šedesát pět procent.

"Kontrola, zde Challenger. Hlavní motory na šedesát pět procent. Potvrďte."

"Challenger, potvrzujeme SSME na šedesát pět procent, přesně."

Blížili se kritické fázi letu, kdy všechny působící aerodynamické síly - tah motorů, gravitace, odpor vzduchu, vztlak - namáhaly konstrukci raketoplánu stejnou měrou. To bylo "max Q." Když dosáhl tohoto bodu, raketoplán snížil tah motorů, aby nedošlo k poškození jeho konstrukce nadměrným zatížením. Poté raketoplán max Q překročil. Jeho počítače kontrolovaly tento jemný přechod, kdy si ohromný stroj prorážel svou cestu k nebi.

O pár okamžiků později Ann uviděla, jak si pilot ulehčeně vydechl, když hlavní motory začaly pod přísnou kontrolou počítače opět zvyšovat svůj tah.

"Kontrola, zde Challenger. Max Q. Hlavní motory přechází na sto procent."

"Slyším, Challenger. Max Q. Max Q. Max Q ..."

Oslepující záblesk světla, vjem horka, pocit ztráty váhy ... "Max Q, Max Q ..."

Ann se náhle probudila s bolestivou křečí v břiše. Zmačkaná přikrývka ji dusila jako vlhký rubáš. Potlačila bolest a odhodila přikrývku.

"Zatracená noční můra," řekla polohlasně, lapajíc po dechu. Po všech těch měsících přednášek, simulátorů a studia musela nakonec dostat noční můru "Challenger."

Vyčerpaná a ubitá se převrátila na posteli a podívala se na hodinky na nočním stolku. Dvě hodiny ráno. To bylo po osmé během pěti hodin, kdy ji probudili motýlci, útočící na její žaludek a sny. Motýlci? Střemhlavé bombardéry, atomové výbuchy, zemětřesení. Marná věc, spánek byl nemožný.

Varovali je před noční můrou "Challenger," ale zdálo se, že všichni, - od velitelů letů až po posledního kuchaře - téměř každý, kdo měl i vzdáleně něco společného s obnoveným programem letů raketoplánu - jí zřejmě trpěli. Ale Ann počítala, že pro ni to bylo ještě horší ... pro civilní letovou specialistku s velmi krátkým letovým výcvikem. Vzdychla. I když jí do budíčku zbývaly ještě dvě hodiny, vyhrabala se z postele a odešla do koupelny. Pokoušet se o spánek by bylo jen prodlužováním tortury.

S pocitem vyčerpání, jako by běžela maraton, Ann svlékla noční košili a kalhotky a postavila se v osvětlené koupelně před zrcadlo. Marné pokusy urvat pár hodin spánku jí zanechalo, jak si všimla, hnědé kruhy pod tmavozelenými očima. "Škoda, že se už neobléká přilba, aspoň by se to schovalo," řekla nevábnému obrazu v zrcadle. To, co viděla v zrcadle, ji vůbec moc nepotěšilo. Lidé říkali, že je vždycky svým nejhorším kritikem, ale přece ... zamračila se na velké zelené oči, rovné rudohnědé vlasy, nepřilíš výrazná prsa, příliš hubené nohy ... ačkoli kotníky byly dobré. (Ale hezké kotníky nikdy nesjednájí děvčeti schůzku.) V pořádku, nebyla špatná, ale ani nic, co by stálo za řeč. Sedmička. Možná sedm a půl ...?

Kromě toho, tělo nebylo něco na vystavování - muselo vždy fungovat, pracovat. Na střední škole i na universitě tvrdě cvičila, ne proto, že se to muselo, ale proto, že chtěla vyniknout v jedné věci - v běhu. Vytříbovala své tělo, aby podávalo dobrý výkon v běhu na krátké i dlouhé vzdálenosti a ne aby vyhrávalo soutěže krásy. Ve svém pokojíku u rodičů měla dokonce i několik trofejí. Výsledkem jejího úsilí bylo zdravé, i když nijak zvlášť pohledné tělo, zvyk denně běhat - a příliš sporadické schůzky s chlapci. Kdo to řekl, že nemůžete být příliš skromní nebo příliš bohatí? Je to jen půl pravdy, ať to byl kdokoli ...

Odtrhla sterilizační fólii ze sklenice, naplnila ji chladnou vodou z vodovodu a napila se. Cítila, jak jí tekutina stéká dolů a pak se jí zdálo, jako by ztvrdla v hrdle v kyselý knedlík, který nechtěl sestoupit dolů ani vyjít ven. Krásný začátek dne. Divná věc, už měsíce nepomyslela na střední školu, kolej nebo na svůj společenský život, až dnes. Dokonce i ten pilot raketoplánu, který se zjevil v jejím snu, byl dávno zapomenutý kamarád ze střední školy. V takový den, jako dnes, bude lépe myslet na něco jiného.

Osprchovala se, otřela a rozčesala své dlouhé rudé vlasy; a stále zbývala hodina do plánovaného probuzení - celé dvě hodiny do příjezdu taxíku.

Oblékla si dlouhé bavlněné spodní prádlo, bavlněné ponožky a šedomodrou kombinézu NASA. Stáhla si vlasy do tradičního koňského ohonu, pak je rozpustila a znovu stáhla, aby zabila čas. Nepomohlo to. Ještě hodina a čtyřicet minut, než taxík přijede. Tři hodiny ráno - v televizi nic.

Znovu ji začalo hlodat v žaludku ... K čertu s čekáním na taxík. Vklouzla do svých černých leteckých bot, nechala klíč od pokoje na posteli, zhasla světlo a zavřela za sebou dveře.

Na chodbě ubytovny pro důstojníky musela dvakrát zakašlat, aby přilákala pozornost dozorcího. "Můžete mi zavolat vůz, který by mě dovezl do Střediska kosmických letů?"

Dozorčí upřel pohled na její kombinézu a jeho zájem se zvýšil. I když raketoplány startovaly ze základny Vandenberg každý měsíc, přece jen byl pohled na člena posádky ještě pořád neobvyklou věcí. "Doprava je zajištěna," řekl.

"Středisko kosmických letů vás vyzvedne -"

"Ve čtyři. Já potřebuji ... já tam musím jet teď."

Dozorčí zachytil v jejím hlasu zaváhání a jeho výraz se změnil ze znučeného na podrážděný. "Prověřím to."

Zatímco telefonoval, Ann přešla chodbu a zahleděla se velkým oknem, sahajícím od podlahy až ke stropu na Tichý oceán. Pročištěná nočním vzduchem a slabým vánkem od Santa Any, zářila předjití obloha stovkami hvězd. Tenký srpek Měsíce se právě chystal ponořit do chladné vody a velká jasná planeta Jupiter se třpytila jako briliant.

"Slečno?" Dozorčí musel zvýšit hlas, aby upoutal její pozornost. "Doprava říká, že se nedostanou ven dříve, než o půl páté."

"To nevadí," řekla Ann a zamířila ke dveřím. "Projdu se."

"Projdete se? Pěšky do Střediska? Vždyť je to deset mil -"

Ale Ann už byla venku.

Když se záře civilizace za ní rozplynula, její vnímání se zbystrilo a krok zrychlil. Oceánský vítr působil jako amfetamin. Hvězdy na západě se zdály velice jasné a skoro to vypadalo, že se odráží v klidné hladině oceánu. Na východě se pomalu zjevovaly první slabé obrysy Saň Rafael Mountains.

Uvědomila si, že běží mírným, pohodlným klusem ... motýlci, noční můry i nepříjemný dozorcí, to všechno se jí náhle zdálo být součástí jakéhosi šťastného spiknutí, které jí umožnilo prožít tuto chvíli mystického spojení se zemí i nebem. Její boty skřípaly po tvrdém písku a tváře jí hladil chladný vítr. Když zvolnila do kroku, měla pocit že chladivý vzduch proudí jejími žilami a prostupuje celé její tělo.

Tohle bylo místo pro ni. Volné, otevřené. Myšlenka na upoutanou, na jedno místo uzavřenou existenci se jí zdála děsivá a odporná.

Dosáhla vrcholku malé vyvýšeniny a náhle uviděla, že je několik set yardů od vysokého plotu osvětleného silnými reflektory, umístěnými každých padesát yardů. Cestu před ní blokovaly betonové překážky. Plot střežili vojáci letectva se samopaly a psy; psi štěkali a vzpínali se na řemenech, když jejich citlivé nosy ucítily vetřelce.

Tři míle za dvacetistopovým plotem se tyčila masivní konstrukce, oslnivě osvětlená a jasně viditelná navzdory vzdálenosti. Vypadala jako mrakodrap umístěný uprostřed pouště. Několik set yardů od budovy se krčil nevzhledný zakrslík, převyšovaný mrakodrapem, ze dvou stran obklopený mřížovými konstrukcemi servisních věží a osvětlený bateriemi mohutných reflektorů. Dívala se na hotový, sestavený raketoplán Enterprise. A mrakodrapu podobná budova napravo od něj - ta, kterou uviděla jako první, když se ocitla na vrcholku - byla nová Vandenberg VAB, budova konečné montáže. V blízkosti přední brány a betonových překážek se pohybovali lidé, ale ona je nezaregistrovala. Její pozornost byla upřena na nevzhledný stroj, spočívající tam v dálce na vrcholku vysoké betonové základny.

Z dálky se zdál tak malý. Samozřejmě, viděla už mnoho raketoplánů. Mnohokrát byla v Enterprise při zkouškách "na sucho", nácviu nouzového opouštění a orientačních prohlídkách. Viděn zblízka, zdál se raketoplán mohutný. Nikdy neměla z raketoplánu pocit klaustrofobie - až teď. - Z tohoto pohledu vypadal jako model na hraní.

A ona se v tomto modelu na hraní připoutá a někdo zapálí čtyři miliony liber paliva pod ní a vymrští ji pětadvacetinásobnou rychlostí zvuku stovky mil do vesmíru. Copak je blázen?

Ještě bláznivější bylo, že musela tvrdě pracovat, aby se dostala na palubu této věci. Musela podat žádost, absolvovat pohovory, prosit, zdůvodňovat, lichotit, aby byla vůbec přijata. Pak měsíce čekání, a pak šest měsíců výcviku, studia, práce v simulátorech, zkoušek, cvičení - všechno proto, aby mohla žít stovky mil nad povrchem Země, dýchat recirkulovaný vzduch, jíst ozářenou stravu, pít chemicky vyráběnou vodu a utkávat se s mikrogravitací.

Byla tak ponořena do svých protichůdných pocitů, že si nevšimla džípu vojenské policie, který za ní zabrzdil. Teprve hlučné oddechování dobrmana ji vrátilo zpět do skutečnosti.

"Tady je zakázaný prostor," řekl jeden z policistů, když k ní přistoupil a posvítil si na ni ručním reflektorem, v levé ruce em-šestnáctku. "Legitimujte se. Ihned."

Nepřítomně sáhla do kapsy kombinézy pro svou identifikační kartu. Ještě ani nerozepla zip, když ji muž poznal.

"Doktorka Pageová?" Vzal od ní kartu, zkontroloval ji a vrátil. "Viděl jsem vaši fotku v novinách. Letíte dnes ráno ..."

"Ano, ovšem," řekla a doufala, že to zní oficiálněji, než se sama cítí.

Muž předal psa policistovi vedle a přehodil si karabinu přes rameno. "Neměla byste tady chodit sama ..." Zastavil se a podíval se na ni. "Všechno v pořádku?"

"Ano. Byla jsem jen trochu netrpělivá, tak jsem se rozhodla projít."

"Z hlavní základny?"

"Já ... proběhla jsem se. Bylo to uklidňující."

"Jo, počítám, že bylo," řekl. "Já bych pravděpodobně dělal něco podobného, kdybych měl letět v tom krámu ... chtěl bych se naposledy podívat na matičku Zemi, než ji opustím ... Dobrá, budu vás muset odvézt do Střediska kosmických letů, doktorko Pageová. Nemůžete se tady sama procházet. Překvapuje mě, že vás nikdo nechytil, když jste odcházela z

hlavní základny. "

Sotva ho poslouchala, znovu pohroužená do svých myšlenek. Co ji trápilo? Byl to strach ze smrti? Nikdy předtím se se smrtí nestřetla. Ani při výcviku, ani při všech těch přednáškách a přípravách nikdy nepomyslela na umírání. Kromě toho to bylo tabu, každý to věděl. Nechala se odvést do džípu a nepřítomně přikyvovala policistovým poznámkám.

Ne, zatraceně, nebála se zemřít. Věděla, že je to možné, věděla, že se to může stát v kteroukoli chvíli bez jakéhokoli varování. Ale to sebou nesla situace a tohle byla situace, kterou sama chtěla.

Když se její pozornost vrátila k policistovi, vyslechla ho, jak říká, že vždycky chtěl letět v raketoplánu, ale neměl žádné specializované vzdělání. Kromě toho nebyl důstojník. A oni dávali přednost důstojníkům a děvčatům.

"Děvčatům, to nevím," řekla. "Ale všechno co potřebujete, je technické vzdělání a můžete mít jakoukoli hodnost. Na tom nezáleží. Hele, já nemám žádnou hodnost. Jsem civilistka. Potřebují lidi s technickým vzděláním a dobrovolníky, kteří se chtějí zasvětit programu. Dříve, v sedmdesátých a osmdesátých letech potřebovali zkušené letce a vyšší důstojníky. Teď potřebují členy posádky pro celý rozsah prací ..."

Ann si uvědomila, že to zní, jako by mluvil náborář NASA. Byla opravdu tak nadšená, jak se projevovala? Bylo to opravdu tak prosté? Právě teď potřebovala uvěřit, že tento let do vesmíru je pouhá rutina s nadějí na dlouhý život. To byl jediný způsob, jak se přes to mohla přenést.

Když džíp zastavil před nízkou budovou z oceli a betonu, Střediskem kosmických letů Vandenberg, vrhla poslední pohled dozadu. Ebenová obloha se rozzářila azurovou modří, přibližující tak nesmírnost, která ji do sebe brzy pojme.

Raketoplán Enterprise

O tři hodiny později nastoupila posádka raketoplánu Enterprise do výtahu v servisní věži a vyjela do úrovně vstupu do orbiteru.

Přešli servisní rameno a vstoupili do "bílého pokoje," kde bílé odění technici v chirurgických rouškách pomocí vakuových vysavačů odstranili z jejich bot a uniform každé smítko nečistoty a zrníčko písku, které by mohlo dělat problémy během letu ve stavu mikrogravitace.

Pak jeden po druhém zamířili ke kulatému bočnímu vchodu do raketoplánu. Když na ni přišla řada, Ann se zastavila a podala ruku jednomu z techniků.

"Díky," řekla tiše. Potřásli si rukou. Nebylo třeba dalších slov.

Enterprise byl původně postaven pro zkoušky přistávání. V roce 1977 byl vynesena modifikovaným nosičem Boeing 747 a uvolněn, aby se vyzkoušela jeho schopnost přistát klouzavým letem bez motoru. Nebylo v plánu, že by Enterprise byl někdy vypuštěn do vesmíru.

Katastrofa Challengeru v roce 1986 to však změnila. Bylo daleko levnější znovu upravit Enterprise pro kosmické lety než postavit nový orbiter. Enterprise získal během své přestavby mnoho technologických novinek konce 80. let. Byly vidět už když Ann kráčela ke vstupnímu otvoru - zcela chyběly tepelné izolační destičky. Namísto toho byl raketoplán potažen hladkou tkaninou z uhlíkatých vláken - lehčí, pevnější a méně nákladnou než keramické destičky na Columbiu a Atlantis. Dříve byly uhlíkovými kompozity, vzdorujícími extrémním teplotám, potaženy jen náběžné hrany křidel a čelní část raketoplánu - nyní celý povrch. Zatímco dříve byl povrch raketoplánu drsný a šupinatý jako kůže ještěrky, nyní byl čistě bílý, hladký a lesklý.

Ann prolezla vstupním otvorem a dostala se na střední palubu prostoru pro osádku odkud bylo vidět dolů do skladovacího prostoru, stanice osobní hygieny a přestupní komory. "Příšerné," poznamenala, "stojím na zdi jako Pavoučí žena."

Kapitán Marty Schultz, specialista pro náklad, právě vystupoval po žebříku na horní letovou palubu. "Počkej, až budeš na orbitě ve Stříbrné věži," řekl. "Stěny, strop, nahoře, dole - to přestane platit. Stříbrná věž je jiný svět."

Vystoupila po žebříku za Schultzem, který teď stál vedle tří křesel a když se podívala vysoko "nad" sebe, uviděla plukovníka letectva Jerroda Willa, velitele letu, a plukovníka námořnictva Richarda Sontaga, pilota Enterprise, v jejich křeslech. Pohlédli dolů, když vlezla na letovou palubu a vytáhla se nahoru.

"Přelez křesla a sedni si na pravou stranu," řekl Schultz. Propletla se letovou palubou a usedla do pravého křesla pro letové specialisty. Technik u kontrolního panelu nákladu v zadní části letové paluby jí pomohl připoutat se a nasadil jí "Snoopyho klobouk," náhlavní komunikační soupravu, která vypadala jako fotbalová přilba s velkými chrániči na uši.

"Váš kyslíkový přenosný systém je tady napravo," řekl. Ještě s ní hovořil o přenosném kyslíkovém systému POS a jejím komunikačním panelu, když Schultz a Kevin Baker, šedovlasý konstruktér systému Thor usedli do svých křesel. Ann se cítila normálněji poté, co se připoutala, ale pohled na techniky, stojící vedle na stěnách, zatímco ona seděla tvář vzhůru, byl stále dezorientující.

"Chápu, proč někteří lidé dostanou leteckou nemoc už na zemi," řekl Baker.

Marty Schultz věnoval staršímu muži uklidňující pohled. "Zrovna jsem říkal Ann, že jakmile se zavře poklop, budeme v novém světě. Když jsem letěl poprvé, tak přechod z pozemského normálu do kosmického normálu byl skutečně kuriózní. Měl jsem pocit, jako bych seděl na zadku dvě stě stop nad zemí."

Ann ucítila, jak její prsty sevřely opěrky křesla a Schultz pokračoval: "Ale dostanete se z toho. Teď se na to těším. V mikrogravitaci je všechno volnější, včetně našich představ."

Plukovník Sontag se podíval přes rameno na tři letové specialisty. "Vzadu všichni připoutání?" zeptal se interkomem. Všichni potvrdili, že ano.

Sontag vztyčil palec na znamení, že je všechno OK. Za okamžik se ozvalo z rádia: "Enterprise, zde startovní kontrola Vandenberg, kontrola spojení na kanálu dva. Přepínám."

Plukovník Will: "Dobré ráno, kontrolo. Kanál dva hlasitý a jasný." Zkouška spojení se několikrát opakovala na různých frekvencích.

"Enterprise, máme čas T mínus osmdesát minut nula sekund. Předstartovní kontrola."

Přes Willovo pravé rameno Ann zahlédla, jak se velké červené políčko, označené nápisem ABORT rozsvítilo, pak zmatovělo a zhaslo. "Kontrola nouzového přerušení startu v pořádku, konec."

O chvíli později bile odění technici naposled pozdravili vztyčeným palcem, pak sestoupili dolů a těžký kryt hlavního vchodu zapadl s tlumeným bouchnutím na své místo.

"Enterprise, boční vchod zajištěn."

"Roger, slyším," řekl Sontag. "Posádka, tlakování kabiny zahájeno. Pozor na uši." Will stiskl spínač a Ann ucítila lupnutí v uších, jak se tlak v kabině zvýšil, aby se zjistilo, není-li někde nějaká trhlina nebo nezajištěný otvor.

"Kontrola, zde Enterprise. Konec."

"Ann, můžeš zapojit panel sledování nákladu," řekl pilot Sontag. "Zkontroluj své dítě tam vzadu a oznam jakýkoli problém, až bude kontrola ukončena."

"Roger." Ann stiskla chráněný spínač označený "PL MON ONE" a sledovala, jak přístrojový panel po její pravé straně ožívá. S výjimkou pár drobných zásilek tvořil jediný náklad Enterprise laser Skybolt, který vyvinula, a její povinností bylo zkontrolovat všechny systémy dvacetitunového modulu laseru, aby se přesvědčila, že nedošlo k žádnému poškození, které by mohlo představovat riziko během startu.

Vyčerpávající kontrola pěti oddělených sekcí modulu laseru trvala déle, než čekala. Konečně mohla ohlásit zpět: "Monitor nákladu vypnut, plukovníku. Kontrola provedena. Všechno v zelené. Připraveno ke startu."

"Kontrolo, zde Enterprise. Připraveni pokračovat v odpočítávání. Přepínám," ohlásil Sontag.

Plukovník Will s šestiletou praxí na raketoplánech se otočil ke klávesnici počítače, vytákal SPEC 99 PRO a na monitoru vedle Sontaga naskočil obraz startovní trajektorie Enterprise. Will kontroloval displej. V případě špatné funkce všech tří navigačních počítačů GNC by mohl navést Enterprise na orbitu ručně a použít přitom displej počítače jako automapu. Zapojil svůj mikrofon: "Kontrolo, zde Enterprise. Letový plán zaveden a zkontrolován. Přepínám."

Kontrolní listy běžely rychleji a rychleji. Od T-20 do T-5 pracovali Will a Sontag přímo zuřivě. Jejich hlavním úkolem bylo uvést do činnosti pomocné silové jednotky APU, které zásobovaly Enterprise hydraulickou energií. Během startu musely APU zajistit, aby všechny aerodynamické řídicí plochy byly ve startovní poloze; během přistání nebo v nouzi poskytovaly APU hydraulickou energii pro ovládání aerodynamických ploch, umožňujících řídit raketoplán jako konvenční letadlo.

Od T mínus pět minut už Will a Sontag nemohli dělat nic, jen sledovat počítače na palubě Enterprise a potvrzovat stav kontrol řídicímu stanovišti.

"T mínus dvě minuty," ohlásila kontrola startu. "Nádrže H2 a O2 pod tlakem. Máte GO pro start. Přepínám."

"Slyším, kontrolo. Máme GO pro start." Sontag se znovu ohlédl přes rameno na Pageovou, Schultze a Bakera.

"Jedeme ..."

"Dupněte na plyn, plukovníku," řekl Schultz a vzápětí toho zalitoval. Pubertální kec, řekl si. Ostatní k němu projeví shovívavost tím, že to ignorovali. Ann se zabořila co nejlouběji do křesla a utáhla si popruhy tak těsně, jak jen to šlo. Ovzduší bylo jako elektrizované - ne dusné nebo vlhké, ale přesycené energií. Hluboko pod sebou zaslechla hřmot zážehu pomocných motorů na tuhé palivo SRB. Při pomyšlení na šest milionů liber tahu připravených osvobodit se, se jí zúžily oči.

"T mínus deset sekund ... devět ... osm ..."

Téměř vyskočila z křesla, když ucítila jemný dotek na levé paži.

"Uvolni se."

Byl to Marty Schultz, který na ni povzbudivě kývl. "Bude to dobré, uvolni se."

"Šest ... pět ... čtyři ... zážehová sekvence zapojena ... hlavní motor jedna zážeh ... dvojka zážeh ... trojka zážeh ..."

Sontag nepoužíval interkom - křičel hlasitě na celou kabinu: "... tlak všech tří motorů dobrý ... všechny tři v zelené ..."

Sto stop pod Ann vyvíjely tři hlavní motory tah téměř půl druhého milionu liber, ale ona téměř necítila hluk ani vibrace. Ucítila slabé žuchnutí když se orbiter přitiskl k vnější nádrži, hnán nyní plným tahem hlavních motorů, ale ani to nebylo příliš zřetelné.

Věděla z nekonečných nácviků v simulátoru, co bude následovat. Teď mohla na předním přístrojovém panelu uvidět nápis ABORT. Díky Bohu, neobjevil se. Když se orbiter po žuchnutí znovu vyrovnal, to znamenalo -

Měla pocit, jako by se k ní přičítal odněkud z dálky nákladní vlak - od sotva slyšitelného zvuku až po uši trhající hřmot - když naskočily pomocné motory. Nemohla se ubránit prudkému výdechu, když motory SRB zahájily činnost. Během tří sekund se tah pod ní zpětinasobil: Enterprise teď byla tažena silou více než šesti milionů liber, a stále ještě neopouštěla zem.

Náhle jako by jí mohutná ruka stlačila hrud' až mimovolně se zajíknutím vydechla. Před očima se jí objevily hvězdičky, ale přesto zahlédla jak servisní věž zmizela z výhledu.

Ve vzduchu!

"Enterprise, opustili jste věž. Motory vypadají dobře."

Ann byla přikvapena, když viděla jak Will a Sontag vztáhli ruce k přístrojům; pokusila se zvednout ruku proti přetížení. Zjistila, že bylo lehké, ale stále narůstalo. Brzy i zvednutí jedné ruky vyžadovalo značné úsilí.

"Kontrolo, zde Enterprise. Hlavní motory na šedesát pět procent. Přepínám."

"Rozumím, Enterprise. Připravte se na max Q."

Ann sevřela opěrky svého křesla. Přicházel jeden z nejkritičtějších okamžiků startu - okamžik kdy všechny dynamické síly, působící na raketoplán byly -

"Max Q, kontrolo. Hlavní motory na sto procent."

"Rozumím, lidičky. Moc krásný start. Ukázkový. Konec."

"SRB dohořívají, kontrolo."

Pomocné motory na tuhé palivo dohořely a byly odhozeny přesně podle plánu, pod kontrolou počítače. Enterprise byla nyní několik set mil západně od Mexika na své severní polární trajektorii. Obaly motorů SRB se snášely na svých padácích k hladině Tichého oceánu, kde budou později vyloveny.

Dráha Enterprise byla poněkud odlišná od letů ostatních raketoplánů. Za prvé, Enterprise sledoval excentrickou eliptickou polární oběžnou dráhu namísto kruhové rovníkové. A za druhé, Enterprise stoupal do výšky pět tisíc mil, aby se mohl setkat se Stříbrnou věží, až vystoupí na vysokou orbitu. Kvůli omezeným zásobám paliva byly dřívější lety raketoplánů limitovány maximální výškou kolem sedmi set mil nad povrchem Země.

O pár hodin později Will konečně oznámil: "Vítejte ve vesmíru, posádko. OMS kompletní. Jsme na orbitě." Po všech tvářích se rozlila úleva.

"Jsme pár mil od oběžné dráhy Stříbrné věže," hlásil Sontag interkomem. "Ušetřili jsme pár set liber paliva, takže máme k dobru malou bezpečnostní rezervu. Předpokládám spojení se Stříbrnou věží během dvou hodin - je asi patnáct tisíc mil před námi, ale doháníme ji ... Marty, můžeš otevřít dveře do nákladového prostoru. Potom se všichni můžete odpoutat a začít s kontrolou systémů. Kevine, vy zkontrolujte střední palubu, jestli nedošlo k nějakému poškození nebo se něco neuvolnilo z místa."

Schultz a Baker potvrdili Sontagův příkaz a začali se odpoutávat. Ann pohlédla na Schultzovy pásy, vznášející se nad jeho opuštěným křeslem, než je zajistil.

"Pamatuj," řekl Schultz, "i když na orbitě nic nevážíš, tvé tělo má pořád svou hmotnost, kterou musíš překonat, což znamená zastavit se, potom, co jsi se dala do pohybu."

"To jsem si všiml," zamumlal Baker poté, co se odpoutal a okamžitě narazil hlavou na strop.

Schultz ho sledoval, jak manévroval kolem a pak zmizel z dohledu po žebříku, vedoucím na úroveň střední paluby.

"A teď na ty dveře od nákladového prostoru," řekl Schultz. S Ann, vznášející se vedle, zamířil k přístrojovému panelu v zadní části letové paluby. Ann nahlédla průzorem do nákladového prostoru, ale bylo tam příliš tma na to, aby mohla spatřit nějaký detail.

"Panel R13 ovládá dveře," řekl Schultz. Do mikrofonu zavolal: "Zkontrolujte napájení dveří nákladového prostoru, plukovníku Sontagu."

Sontag zkontroloval panel rozvodu energie vedle svého pravého lokte. "Spínače zapojeny." Pak zkontroloval tři ampérmetry, zapojení monitoru sledujícího výstup ze tří palivových článků a ohlásil: "Proud běží, Marty."

"V pořádku," potvrdil Schultz a obrátil se k Ann: "Okay. Proud pohání hydraulické motory pohonu dveří. Jsou tam také pomocné elektromotory a navíc se dveře dají otevírat a zavírat rukou manipulátoru a dokonce, pokud je to nezbytné, při výstupu do kosmu i ručně zvenku. Chladiče jsou naplno otevřené." Pak ohlásil interkomem: "Dveře připraveny k otevření."

"Můžeš je otevřít," řekl plukovník Will.

Schultz aktivoval ovládače. Nákladní prostor byl náhle zalit zářivým modrobílým světlem, odrážejícím se na hliníkovém krytu laserového modulu. Raketoplán letěl ve vztahu k Zemi na zádech, takže jeho oblohu představovala Země - a Ann tuto "oblohu" viděla poprvé v životě. "Bože ..."

Enterprise právě přelétal linii úsvitu mezi havajskými ostrovy a Austrálií. Vypadalo to jako reliéfní mapa, osvětlená z boku - zdálo se, že každý ostrov v Mikronésii je do detailu viditelný. Rozeznávala Šalamounovy ostrovy, Samou, dokonce i Nové Hebridy.

"Ann?"

"Je to ... nádherné ... tak neposkvřené," řekla tiše. Schultz přikývl. "Sám jsem nad tím nikdy nepřestal žasnout. S kým tenhle pohled nehne, ten snad patří někam do jeskyně." Do interkomu ohlásil: "Dveře otevřeny, chladiče rozvinuty. Pokud mohu vidět, žádné poškození."

"Slyším," odpověděl Sontag. Will křížově kontroloval letové údaje prostřednictvím přímého spojení s letovou kontrolou a údajů anténního systému v Yarra Yarra v západní Austrálii. "Letová kontrola potvrzuje povolení pro orbitu a spojení s Armstrongem."

O dvě hodiny později Ann vyhlédla předním průzorem do šedočerné prázdnoty, ale všechno co uviděla, bylo pár hvězd, dostatečně jasných, aby je nepřekryl jas Země. "Plukovníku Sontagu, vy musíte mít rentgenové oči, jestli tam vidíte tu stanici."

"Je vidět ještě velice slabě," řekl, "ale je tam. Ze všeho nejvíc se podobá další hvězdě."

Zavrtěla hlavou. "Jdu zpátky k zadní konzole." Piloti přikývli a pokračovali ve sledování přístrojů.

Marty Schultz roztáhl rameno manipulátoru a pár minut sledoval prostor jeho kamerou s uzavřeným okruhem a velkým zvětšením, ale stanici uviděl až když od ní byli necelých deset mil.

"Vypadá odtud jako hračka," poznamenala Ann.

"Lidé, tedy někteří, tomu říkají zbytečná práce, velké plýtvání penězi, které se mohly utratit lépe. Třeba na nové koberce do Pentagonu. Měli jsme strach, že to s ní dopadne jako se Skylabem - oslnivý záblesk ve vesmíru a pád na Zem," řekl Schultz.

Kevin Baker, stále se pokoušející udržet rovnováhu v tomto světě mikrogravitace, připlul k Pageové a Schultzovi do zadního prostoru posádky a řekl: "Vzpomínám si na to zatraceně dobře, a taky na ty spory, komu má kosmická stanice patřit. Americký poplatník utratil miliardy na její vypuštění, a pak kglomerát vědců, někteří ani nebyli ze Spojených

států, zařídil zákaz veškerých vojenských výzkumů na její palubě. Mysleli byste si, že stanice je budova k pronajmutí, podle toho, jak o ní mluvili. Stříbrný salám ... kosmická věštrna ... pamatujete?"

Ann přikývla, natahující se, aby stanici lépe viděla. "Ale brigádní generál Saint-Michael odvedl dobrou práci, tím že změnil názor lidí."

"To odvedl," řekl Schultz, "a všichni od té doby brali stanici velmi vážně. Tahle hračka, Ann, váží kolem pěti set tun. To, na co se díváš, je výsledkem dvaceti letů raketoplánů v průběhu čtyř let, plus dalších tuctů neřízených zásobovacích raket. Třicet miliard dolarů. Nejdražší družstevní barák na světě, dá se říct..."

Jak se Enterprise přibližoval ke stanici, bylo vidět stále víc podrobností. Ann ukázala na kovový bod hned pod stanicí. "To je váš Thor?" zeptala se Bakera.

"Jistě, dvacet nejaderných stíhacích raket, laserový rozlišovač klamných cílů, radarové vyhledávání a navádění. Thor je náš první systém obrany proti balistickým střelám za třicet let. Jednoduchý, levný a účinný - když to říkám já ..."

Pozornost se soustředila na televizní obrazovku, kterou vyplňoval obraz stanice, a posádka dostala příkaz vrátit se na svá místa po dobu spojování. Schultz složil kameru a rameno manipulátoru zpět do jeho lůžka v nákladním prostoru a vypnul zadní konzolu. "Posádka připravena ke spojení," ohlásil.

Necelou míli od stanice snížil digitální autopilot dopřednou rychlost Enterprise na tisíc stop za minutu. Tenký laserový paprsek vytryskl ze stanice vstříc Enterprise, vstříc dvěma čidlům na přední a zadní straně nákladního prostoru. Přední čidlo bylo tvořeno velkou čočkou, která zaostřovala paprsek laserového majáku do zadního čidla. Digitální autopilot prováděl drobné korekce dráhy raketoplánu, kdykoli laserový paprsek uklouzl ze zadního čidla a tak udržoval raketoplán v přímce se spojovacím tunelem Stříbrné věže.

Počítače ovládající řídicí trysky Enterprise navedly s téměř magickou přesností spojovací adaptér umístěný v nákladním prostoru raketoplánu do vzdálenosti několika stop od spojovacího tunelu stanice. Ten pak zachytil adaptér a dva spojovací kruhy do sebe zapadly, uzamčely se a zahermetizovaly. Pak se vysunula pomocná mřížová podpěra a zapadla do čelistí v nákladním prostoru. Pomocná podpěra zpevnila spojení obou plavidel a učinila z nich jednotku. Nakonec byl spojovací tunel natlakován tlakem dvou atmosfér a zkontrolován.

"Kontrola těsnosti adaptéru v pořádku, Armstrongu," hlásil plukovník Sontag spojovacímu důstojníku ve Stříbrné věži. "Spojení dokončeno. Přepínám."

"Všechny kontroly ukončeny, Enterprise," ohlásil důstojník ze Stříbrné věže. "Vítejte na palubě. Můžete zahájit přechod posádky."

"Rozumím. Díky." Interkomem Sontag oznámil: "Posádka, spojení dokončeno. Konec letu." Ann, Baker a Schultz chtěli blahopřát veliteli a pilotovi Enterprise, ale plukovník mávl rukou.

"To provedl z největší části autopilot a mezi námi, byla to všivácká práce. Já bych nás dokázal posadit rovnou na značku." Pak Will nařídil vypnout většinu systémů Enterprise a zahájit přípravu na přechod do stanice. Pak posádka sestoupila na střední palubu.

Plukovník Will natlakoval přechodovou komoru a spolu se Sontagem zkontrolovali údaje o tlaku. "Šestnáct psi," řekl Will, odjistil první poklop, vedoucí do komory, znovu zkontroloval tlakoměr a uspokojen, otevřel těžké ocelové dveře komory.

"Zatím ahoj," řekl, zkontroloval masku a dýchač v komoře a masku si nasadil. Sontag uzavřel dveře komory a utěšnil je. Will zkontroloval tlakoměr, ukazující tlak v přechodovém tunelu a pak uvolnil vnější vstup. Ozvalo se slabé zasyčení, jak se vyrovnával tlak, ale nebylo známek trhliny nebo poškození.

"Vítejte na palubě, plukovníku Wille," řekl hlas nad ním. Will vzhledl vzhůru spojovacím tunelem a uviděl usmívajícího se mladšího příslušníka Kosmického velitelství.

Will sňal masku a vrhl na technika rozzlobený pohled. "Máš počkat, dokud neotevřu vstup do naší přechodové komory, Johnne."

"Udělal jsem to hned po vás," řekl John Montgomery. "Věřte mi, plukovníku, já se nenechám vcucnout do vašeho nákladního prostoru."

"Jednoho dne se to stane." Will se otočil a otevřel dveře vedoucí do prostoru pro posádku Enterprise. Neusmíval se. "Volno pro přechod, posádko."

Jeden po druhém proplula posádka Enterprise tunelem do spojovacího modulu Stříbrné věže. Sontag, který opustil Enterprise jako poslední, uzavřel a dvakrát zkontroloval každé dveře za sebou; Enterprise byl nyní zahermetizován a oddělen od stanice.

Kosmická stanice Armstrong

Byla to třicet stop dlouhá výprava přechodovým tunelem o průměru čtyř stop. Na druhém konci se členové posádky setkali s techniky, kteří jim pomohli dovnitř a dali jim tenisky s pevnými velcrovými háčky na podrážkách.

Muž se zlatou šňůrou na výložce postoupil vpřed. "Vítám vás na Stříbrné věži. Já jsem plukovník Jim Walker, operační zástupce velitele stanice." Usmál se a potřásl si rukama s nově příchozími, Ann a Bakerem. "Doufám, že jste měli dobrou cestu s těmihle piráty."

Walker byl další z takzvaných typických vesmírných vojáků, s nimiž se Ann setkala u Kosmického velitelství, zodpovědný za veškerou kosmickou obranu. Vypadal mladě na svou hodnost, štíhlý, ale nepříliš vysoký, s téměř holou hlavou. Jeho způsoby a vzhled napovídaly tichou, nevtrlivou inteligenci, ne staromódní vojáctví - vědec nebo inženýr namísto vojáka. Většina příslušníků Kosmického velitelství z řad vojenské vědecké elity tak vypadala. Na koleji

jim možná říkali "počítačové cvoci" - na Stříbrné věži to byli velitelé, vůdci, i novátoři. Ann řekl: "Těším se na spolupráci s vámi na vašem projektu."

"Díky vám je můj projekt v chodu. Slyšela jsem, že jste to byl vy, kdo vyvinul tlak, aby byl projekt Skybolt konečně schválen."

"Díky, ale je to generál Saint-Michael, který tady se vším točí. On to byl, kdo dostal věci do pohybu."

"Je generál Saint-Michael - ?"

"Brzy se s ním setkáte. Byl skoro celý den zaneprázdněn opravou našeho hlavního vysílače údajů."

"Doufám, že to není vážné," řekl Baker.

"Ne, ale vyžaduje to generálovu přímou přítomnost. S ním je to tak. Nic není příliš velké nebo příliš malé." Zástupce velitele provedl Ann a Bakera malým spojovacím modulem a průchodem ve stropě. Nejdříve se zdálo, že všech osm hlavních přetlakových modulů Stříbrné věže bylo stejně malých jako konektor spojovacího modulu, nebo nanejvýš jako větší verze spartánských pracovních prostor raketoplánu. Ale když Ann vstoupila do prvního modulu, zjistila, že se mylila.

Modul byl prostorný a dobře osvětlený. Dva starší důstojníci a čtyři technici se vznášeli před kontrolními panely, popíjeli kávu a vyměňovali si hlášení. Zelené rostliny a květiny - přirozené lapače kyslíčnicku uhlíčitého - byly upevněny velcům k podstavcům podél celého modulu.

"Toto je velitelský modul," řekl plukovník Walker, když jejich skupinka prolula malým spojovacím uzlem do modulu. "Odtud se řídí veškeré operace stanice, sledování Země a spojení. Generálovo pracoviště je tady nahoře." Ann si povšimla, že pracoviště generála Saint-Michaela se lišilo od ostatních přinejmenším jednou věcí - bylo vybaveno křeslem. O lidech, kteří sloužili pod generálem se předpokládalo, že budou stát, zakotvení na palubě pomocí svých velcových tenisek, nebo se připoutají k pracovním plošinám, umístěným v rozdílné výšce. Velcové smyčky byly umístěny všude - na stropě, stěnách, podlaze, dokonce i na přístrojových panelech.

Baker ukázal na strop modulu. "Přístrojové panely na stropě, plukovníku? Proč?"

Walker se otočil k Bakerovi. "Povězte mi, pane Bakere - co je strop? Je tohle strop ...?"

Walker se odtrhl od velcové "podlahy" a vznesl se ke stropu. Zachytil se nohama velcových plošek zabudovaných do "postranních" přístrojových panelů. "Nebo je tohle stěna? Ve vesmíru a zvláště ve Stříbrné věži neexistuje běžné nahoře a dole - znamenají něco jiného. Jestliže postavíme modul s plochou podlahy pět set čtverečních stop v pozemském smyslu slova, můžeme tuto rozlohu účinně ztrojnásobit tím, že namontujeme některé přístrojové panely na strop. Náklady se sníží více než o polovinu. Před pár lety jsme měli na palubě nového technika, který byl tak zmatený z toho, co je nahoře a co dole, že z toho doslova onemocněl. To bylo tehdy, když měla Stříbrná věž pouze dva moduly. Dostal se sem o pár hodin dříve, než ostatní a dvě hodiny chodil po stěnách, než si všiml, že podlaha byla tady dole. Teď jsme "podlahu" pokryli žlutým velcovým kobercem, aby se předešlo zmatku. V každém případě, tady nahoře jsou monitory a pomocné ovladače. Ten, kdo je používá, nepřekáží ostatním, kteří obsluhují běžné kontrolní panely, a tak se náš pracovní prostor zdvojnásobuje nebo ztrojnásobuje. To všechno chce cvik a nějaký čas na přivyknutí, ale za pár dnů se tu budete pohybovat jako byste se tu narodili."

Walker se odpoutal od stropu a snesl se zpět na palubu. Zamířil ke skupince dvou techniků a jednoho důstojníka, ovládajících velký blok s mnoha obrazovkami, připomínající kontrolní pult řízení letecké dopravy. "Toto jsou operátoři radaru SBR. Sledují vytýpovaná území a oblasti v Sovětském svazu a dalších zemích z hlediska činnosti souvisící s odpalováním raket, když nad těmito oblastmi prolétáme. Radary na Stříbrné věži mohou zaměřit a sledovat jakýkoli objekt těžší než tři tisíce liber v téměř libovolné výšce - dokonce i na zemi nebo na vodní hladině. Můžeme se také spojit s geostacionárními infračervenými družicemi pro sledování startů raket. Právě v této chvíli je SBR spojen s odpalovacím zařízením Thor tady pana Bakera, upoutaným pod stanicí. V případě potřeby můžeme převzít přímou kontrolu a kontrolu stovek odpalovacích zařízení na oběžné dráze; řízení protiraketové obrany na celé zatracené severní polokouli."

Obrátil se k Ann. "Váš laserový systém nás opravdu vzrušil. Jestli máte pravdu ve svých předpokladech, že jednominutová laserová přehrada bude schopná zničit stovky střel, pak jsme možná schopni neutralizovat celý sovětský jaderný arsenál."

"Jestli to funguje, plukovníku," řekla Ann. "Problémy, které musíme překonat, jsou ještě značné ... Prozatím bych sázela na střely Thor."

Walker to přijal s pokrčením ramen a vedl je do dalšího modulu, který se podobal velitelskému, byl jen o něco méně zaplněný. Pracovali tu čtyři technici, dva z nich usazení před velkou deskou se zařízením.

"Toto je experimentální modul," řekl Walker. "Personál a zařízení se tady střídá v týdenních turnusech. Jednou to jsou bakterie - jindy transformátory nebo supravodivé obvody. Celé zařízení je výměnné - můžeme přestavět celý modul za půl dne. Doktore Bakere, tady bude vaše pracoviště."

"Paráda, je to tady větší, než má laboratoř v Los Alamos."

Walker je provedl bočním průlezem do dlouhého spojovacího tunelu se skleněným pásem. "Vede do druhého sloupce modulů. Opatřili jsme všechny spojovací tunely silným plexisklem, takže mohou sloužit jako pomocná pozorovací paluba. Ten pohled je ... no podívejte se sami."

Pohled bral dech. Celá stanice se před nimi rozprostírala jako vědecko-fantastický film, převedený do života.

Hluboko pod nimi se táhla otevřená konstrukce centrálního kýlu daleko do prostoru, skoro až mimo dohled. Skoro tisíc stop dlouhý a sto stop v průřezu, nesl kýl veliké stříbřité nádrže paliva, úchyty různých antén a míle propletených potrubí. Pod kýlem byly umístěny obrovské zakřivené antény fázového radaru SBR, jeho elektromagnetické oči velikosti fotbalového hřiště, neustále sledující povrch planety pod nimi. Na nejvzdálenějších koncích kýlu byly dva kolektory solární energie, každý z nich dvakrát větší než radary - mohutné, jemné, neuvěřitelně tence vypadající

skleněné desky, namířené ke Slunci.

"Na Zemi by tyhle kolektory vážily každý osmdesát tun," řekl Walker. "Tady, samozřejmě, neváží nic. K jejich nastavování na Slunce stačí malý elektromotor o padesáti koních. Poskytují dost energie pro dvě stanice. Když je stanice ve slunečním svitu, zajišťují energii přímo. Rovněž dobíjejí lithium-hydroxidové baterie pro nouzovou spotřebu a snižují spotřebu vody k výrobě vodíku a kyslíku pro naše palivové články a stabilizační motory."

"To použijete pro zásobování energií Annina laseru?" zeptal se Baker.

"Bohužel ne," odpověděla Ann. "Pro jediný impuls by bylo potřeba desetkrát víc kolektorů. Pro napájení laseru použijeme malý jaderný MHD reaktor."

Baker ukázal na vzdálené konce kýlu. "Stabilizační motory jsou také tam, na kýlu?"

"Ovšem," řekl Walker. "Pět malých vodíkových raketových motorů na každém konci kýlu. Zapalují se automaticky čtyřicetkrát denně, kvůli opravě výšky, polohy a orbity stanice. Také se používají k pohonu stanice, pokud je to nezbytné."

"A pro ně získáváte palivo z vody?"

"Správně. Používáme elektrolyzační komory, napájené sluneční energií k rozštěpení přebytečné vody na vodík a kyslík, který se pak shromažďuje a uchovává v těch nádržích támhle. Dostáváme přibližně jednou za dva měsíce plný raketoplán vody, a také získáváme vodu z palivových článků, kde dochází k rekombinaci vodíku a kyslíku, čímž vzniká elektrický proud a voda. V případě nouze tu může úplná dvanáctičlenná posádka přežít šest měsíců bez doplňování zásob."

Pokračovali zaskleným tunelem do dalšího modulu. Ann s Bakerem zjistili, že se nacházejí v ohromné konstrukci, mnohokrát větší, než velitelský a laboratorní modul, které právě opustili.

"Toto je kompletní modul Skylabu, první komponent původní kosmické stanice NASA, vypuštěné před dvěma lety," vysvětlil Walker. "Tento segment stanice sem byl dopraven ještě před obnovením letů raketoplánů. Jak vidíte, je tak velký jako třetí stupeň nosné rakety Saturn - dostatečně velký pro experimenty, které jsme prováděli původně, ale určitě nedostačující dnes."

Když byly obnoveny lety raketoplánů, sestavili jsme zbytek Stříbrné věže z modulů, odpovídajících velikostí nákladnímu prostoru raketoplánu. Teď používáme sekci Skylabu jako obytný a rekreační prostor. Pro tyto účely je tam místa víc než dost."

"Vždyť tam musí být úplná tělocvična," řekl Baker, ukazuje na jednu část modulu.

"Ano, ano, všechno, co dnešní astronaut potřebuje pro udržení kondice," řekl Walker, zesiluje hlas, jako pouťový stánkař. "Šlapací mlýnky a systém Soloflex a další mašinky - názvy jsem zapomněl - tady, cvičné bicykly támhle. A na druhém konci knihovna audio a videopásek, počítače, televize ... máme tu dvě stě kanálů z celého světa."

Baker vysvětlil funkci jedné z váhových "mašinek". "Chytré," řekl. "Používá silné gumové pásy, aby vytvořila odpor. Zřejmě by tu běžný váhový stroj kvůli mikrogravitaci nepracoval." Prostudoval šlapací mlýnek. "Jak funguje tohle?"

"Stejně jako normální, jen se musíte nejdřív připoutat tímhle popruhem. Můžete nastavit jeho napětí, abyste zvýšil odpor. Velitel - generál Saint-Michael - v mlýnku prakticky bydlí. Nikdo se s ním nemůže měřit, a to je mu třiačtyřicet."

Vešli do lůžkového oddělení, série malých komůrek, které vypadaly jako závěsy zakryté horizontální telefonní budky, uspořádané jako dvoupatrové palandy. Na obou koncích oddělení byly dvě velké koupelny.

Walker odtáhl čip spacího pytle v komůrce.

"Můžeme nastavit pružnost pokrývek spacího pytle. Poučili jsme se, že posádka spí lépe, když má alespoň malý pocit gravitace. Spát, když se vznášíte v beztížném stavu, není příliš pohodlné. Začali jsme používat vakuové sprchy stejně jako Rusové, ale ono to v nich vážně může bolet. Mimochodem, lůžkové oddělení - stejně jako celá stanice - je společné. Žádná oddělená zařízení podle pohlaví. Zatím jsme na Stříbrné věži neměli moc žen ..."

Ann si pomyslela, jaké to asi bude nocovat s tuctem mužů. Bude to pravděpodobně méně příjemné, než by se jí zamlouvalo. Dcera velitele válečné lodi mezi muži vyrostla. Také měla ráda muže, příliš často víc, než oni opětovali ...

Skupina zamířila k dalšímu průchodu; ten byl dvojitě utěsněný a vedl do dalšího spojovacího modulu, stejného jako ten, který byl spojen s velitelským modulem. Podle Walkera, byl tento spojovací prostor pro přepravu zásob a paliva z raketoplánů nebo bezpilotních dopravních prostředků. Zamířil k dolejšímu průchodu. "Tohle vede ke skladovacím modulům a pod nimi je MHD reaktor. MHD, jak by vám mohla říct tady Ann, pane Bakere, spočívá na magnetohydrodynamice. Způsobu, který vytváří velká kvanta elektromagnetické síly ve velice malé jednotce. Tady zahneme do strojního modulu."

Strojní modul se velice podobal velitelskému středisku. "Ve skutečnosti je to výpočetní středisko," řekl jim Walker. "Kuchyně - oh, galeje, - je taky umístěna zde." Pokračoval v cestě a ukázal na průchod na konci počítačového modulu. "Tam je vaše kancelář, Ann - kontrolní modul vašeho laseru, Skyboltu. Nikdo tam nebyl, jen když ho minulý měsíc spojovali se stanicí a zapojovali armatury."

Otevřeli kryt a vstoupili do modulu - nebo se o to pokusili. Na rozdíl od ostatních přetlakových modulů, bylo kontrolní a pokusné středisko Skyboltu přecpáno zařízením, kabely, potrubími, obvody, kontrolními panely, s malým pracovním prostorem ve vzdáleném koutě.

"Kd - kde budu pracovat?" řekla Ann. "Míním, kde je má laboratoř, mé nástroje, zkušební oděv? To je -"

"Všechno je zde," řekl Walker, pokoušeje se dodat svému hlasu optimismu. "Ale je to zmenšené, aby se to vešlo do tohoto jediného modulu. Váš řídicí panel je tady nahoře, plus pár dalších panelů na stropě." Pomyslela si, že to poněkud bagatelizuje. Hlavní kontrolní konzola byla na stropě, obklopena zabudovanými úchyty pro ruce a nohy. Vymáčkla ze sebe úsměv směrem k plukovníku Walkerovi, ale působilo jí závrat' jen se podívat na konzolu nad hlavou.

"Vítám vás na Stříbrnou věž."

Červen

Obranná zpravodajská služba, Virginie

"V pořádku, pane Collinsi," řekl George Sahl, operační zástupce ředitele Obranné zpravodajské služby DIA. "Vzbudil jste mou pozornost - a patrně i pozornost vašeho šéfa oddělení." Pohlédl obezřetně na Prestona Barnese, pověřeného řízením bloku digitálních fotografických družic KH-14. "Vyklopte to."

Jackson Collins, fotoanalytik v oddělení Prestona Barnese, si odkašlal a přistoupil k Sahlovi. "Ano pane. Rusové vtrhnou do Íránu."

Barnes zavřel oči a zamumlal si pro sebe "Collinsi-ty-idioté," neslyšně pro ostatní, jak alespoň doufal. Collins si všiml, jak zástupce ředitele trhl rameny. Než Sahl mohl něco říci, otočil se Barnes vztekale na svého mladého vyhodnocovače snímků. "Collinsi, nikdy jste se neučil, jak se podává správné hlášení - ?"

"Klid, Prestone," řekl Sahl, zvedaje ruku, aby utišil svého šéfa oddělení. "Prostudoval jsem vaši zprávu a vaše analýzy, pane Collinsi. Teď chci, abyste mi to řekl. Stručně, prosím."

"Ano, pane ... Vojenské posilování jižního vojenského okruhu s vrchním velitelstvím v Taškentu je v rozporu jak s plánovanou podzimní ofenzívou v Afghánistánu, tak s pravidelnými sezónními manévry, naplánovanými na tento měsíc. Ofenzíva - "

"Jaká ofenzíva?" řekl Barnes.

"Zpráva CIA, která oběhla oddělení minulý měsíc, o předpokládaném, mimořádně rozsáhlém útoku Rusů v Afghánistánu někdy na podzim."

Barnes potřásl hlavou. "Tyhle zprávy CIA nazývají každou zásobovací misi do Afghánistánu ofenzívou. Venkovské cesty v centrální vrchovině byly před nedávným přerušený špatným počasím a afgánská vláda by to mohla zabalit. Přirozeně musí Rusové přistoupit k zásobovacím letům."

"Ale ne se šesti Condory, pane ... Tyhle snímky ukazují hangáry dost velké pro AN sto dvacet čtyřky - "

"Condory?" Sahlovi se to nelíbilo. "Kde jste viděl Condory v jižním vojenském okruhu?"

"To je ... kvalifikovaný odhad, pane. Ty velké provizorní hangáry, o kterých jsem se zmínil ve zprávě, jsou dost velké pro ubytování Condorů"

"Nebo kteréhokoli jiného sovětského letadla," řekl Barnes. Collins odvrátil pohled - nikdy neočekával, že bude muset bojovat se svým vlastním šéfem.

"Co dál?" pobídl ho Sahl. "Vaše zpráva se zmiňovala o železničních transportech. Odhadujete asi čtyřicetiprocentní zvýšení aktivity na taškentských nákladových nádražích. Co s tím?"

"Ano, pane. Skutečný přírůstek aktivity činí třicet sedm procent oproti stejnému období loňského roku, rovněž k němu dochází o několik týdnů dříve, než jak by to odpovídalo manévřům, a dále převyšuje o pětadvacet procent aktivitu během poslední skutečně velké sovětské ofenzívy v Afghánistánu, když tam potlačovali kandahárské povstání. A to byla největší sovětská ofenzíva od jejich invaze do Československa. Ať teď plánují cokoliv, bude to větší, než kterákoli z těchto - "

"Collinsi," řekl Barnes rychle, "nemůžete dělat podobné závěry, založené prostě na počtech vagónů na seřadovacích nádražích. Může existovat na tucty důvodů, proč tam bylo víc vagónů ... Podívejte - " změkčil svůj hlas, "tyhle zprávy mohou uvést do pohybu spoustu věcí. Věcí, které stojí spoustu peněz a spoustu úsilí spousty lidí. Nebezpečné věci. Vzbuzují spoustu pozornosti. Jestli se mýlíme a pošleme všechny ty lidi a stroje na lov neexistujících strašáků ... "

Collinsova tvář ztvrdla. Hodil na Sahlův stůl dvě černobílé fotografie formátu 11 x 14 centimetrů. "Nemůžete ignorovat tohle, pane Sahle," řekl, ukazuje zároveň prstem na první fotografii.

"Co to je?"

"To je počítačem zvětšený snímek jedné strany dvouakrového hangáru na vojenském letišti Nikolaje Žukovského v Taškentu." Sahl se zadíval na silně zvětšenou fotografii. Hned vedle hangáru byl, jak viděl, rozmazaný pravoúhlý předmět. Přesto téměř žádný pevný detail. Ještě chvíli studoval fotografii a pak pohlédl na Collinse. "To je mizerná fotografie."

"Pane, to je snímek odpalovacího zařízení střel GL-25. Je tam - "

"Collinsi, to je mizerná fotografie," opakoval Sahl. "Zvětšení, kontrast, zrnitost, pozadí - to je pro analytika na nic. Je to mizerný snímek."

"Pane, napočítal jsem sedmdesát stejných tajemně vyhlížejících vagónů v Taškentu. Všechny byly obklopeny strážemi, všechny spojeny s bezpečnostními vagóny. Chápu, že na základě této fotografie nelze vytvořit jistý úsudek, ale kvalifikovaný odhad lze učinit snadno. Jsou to odpalovací zařízení pro křížující střely dalekého doletu GL-25, umístěné na terénních nosičích. Zde, podívejte se - dvě schránky se střelami, kontrolní středisko - "

"Mně to připadá jako betonový kontejner," řekl Barnes. "Nebo kontejner se štěrky. Na tom není nic neobvyklého."

"Kamera nebyla správně stabilizována," řekl Collins, "ale můžete z toho stále vyčíst - "

"Collinsi, nemůžete vyčíst takové detaily z mizerného snímku," vyštěkl Barnes.

"Můžu. Vyčetl jsem, pane."

"Když se díváte na fotografii - jakoukoli fotografii - dost dlouho," řekl konejšivě Sahl, "budete pravděpodobně vidět to, co vidět chcete. Proto máme parametry pro to, jak mnoho může být fotografie zvětšena nebo oříznuta."

"Potom bych rád požádal o další přelet," řekl Collins. "Potřebujeme víc snímků těchto vagonů."

"Dobře, dobře," řekl Sahl, "souhlasím. Vyžádám si nějaký čas nad Taškentem, ale nevím, jestli mi to schválí."

"Pane, uvědomuji si, že mě podezíráte, že je to jen snaha podřízeného mladého vyhodnocovače snímků zabodovat kvůli kariéře, ale to není pravda. Já jsem opravdu přesvědčen, že se něco děje. Něco velkého."

Sahl se pokusil skrýt kyselý úsměv, znovu se podíval na fotografie a pak je odhodil na stůl. "Zmiňoval jste se o Iránu. Řekněte mi, Collinsí, jak vás mohlo šest neviditelných Condorů a sedmdesát údajných mobilních odpalovacích zařízení pro GL-25 přivést k závěru, že tohle všechno je součástí invazní skupiny pro Irán?"

Collins zaváhal. Teď už je pozdě couvnout, kamaráde, řekl si. "To nebyly jenom střely nebo transporty, pane. To je i hromadění ruských lodí v Perském zálivu a bojový svaz s letadlovou lodí Brežněv, který se tajně přesunul do Zálivu minulý měsíc. To byla i ta neúspěšná kontrarevoluce v Iránu, o níž CIA tvrdila, že byla zorganizována a financována Rusy. To je -"

"To je taky volovina, Collinsí," zarazil ho Barnes. "Vaše práce není chodit sem s divokými hypotézami, založenými na informacích z druhé a třetí ruky. Vaše práce je vzít družicový snímek a popsat ho. A tečka."

"Myslel jsem, že má práce je analýza. Tohle je důležité, vím to. A vím, že je to dost naléhavé, aby to vyžadovalo zvláštní pozornost -"

"Jste si jistý, že to nejste vy, kdo potřebuje zvláštní pozornost?" řekl Barnes, upíraje na něho pohled, který vraždil. Sahl zvedl ruku.

"To by zatím stačilo, Prestone. Věřím, že Collins si je stoprocentně jistý. Připusťme to." Obrátil se na vyhodnocovače. "Frajerů sem přichází tucty. Spousta lidí si chce udělat reklamu, ale dělají to s vědomím, že se nemusí spálit - opravdu spálit - jestli se mylí. Chcete se spálit?"

Jeho otázka zůstala viset chvíli ve vzduchu, dlouhou chvíli. Pak Sahl řekl: "Proč bychom nezkusili malý experiment? Napíšu vaše jméno na tuto zprávu. Uvolním ji pro přehled, který dostává ředitel, a předložím mu ho s doporučením, založeným na vašich nálezech, abychom pokračovali v dalších přeletech satelitu KH-14. Když bude ředitel dělat zle, schytáte to vy. Berete?"

Collins vypadal jako přimrazený na místě ... to není analýza snímků KH-14 nebo zpráva sekce vyhodnocování družicových snímků - to je má zpráva. Zpráva Jacksona Collinse. Okay, zatraceně, koledoval jsem si o to ... "Ano, pane - s jednou prosbou. Abych dostal týden na to, abych to mohl podat svým způsobem."

Sahl vrhl rychlý pohled na Barnese. "Co je špatného na tomhle?" a ukázal očima na tenkou zprávu na stole.

"Je to standardní zpráva oddělení, pane. Tak, jak je, nepřesvědčí nikoho o závažnosti vývoje v okolí Taškentu. Chci říct, nepřesvědčila vás."

"A či je to chyba?" řekl Barnes.

"Moje pane. Rád bych to dal do pořádku."

Na Sahla to učinilo dojem. Tohle nebylo to, co od mládence očekával. "Předložím to na poradě u ředitele ve čtvrtek," řekl. "Dnes je úterý. Do čtvrtka do rána musíte předělat svou zprávu a upravit její výklad. Když to neuděláte, pak na to prostě zapomeneme. Tento odbor nepracuje podle vašeho osobního časového rozvrhu, ani podle mého nebo kohokoli jiného."

Tentokrát Collins neváhal. "Děkuji vám pane. Budu hotov."

Doufal.

F

Kosmická stanice Armstrong

Bylo 6:30 ráno. Ann zapojila výkonný odsavač, vestavěný do podlahy sprchové kabiny pod ní, který odsál krůpěje vody, ulpělé na jejich zádech, pažích a nohách. Setřela pár zbývajících krůpějí ze stěn sprchy, sňala plastické chrániče očí, otevřela kabinu a sáhla po ručniku. Široké zrcadlo upevněné na stěně zachytilo její odraz, a stejně jako před třemi týdny v důstojnické ubytovně na základně Vandenberg se zastavila, aby provedla krátkou inventuru. Vesmír byl vražda pro ženu. I přesto, že denní cvičení udrželo její tvář přirozeně hubenou, tekutiny a tukové buňky se přeskupily, dodávající jí mírně orientálního vzezření, kontrastujícího s viditelným přírůstkem výšky - mikrogravitace jí přidala tři palce navíc - a ztrátou tělesné váhy přibližně o šest liber.

Snad byla k sobě příliš tvrdá a kritická jako obvykle, ale určitě si v této chvíli nepřípadala příliš žádoucí, ačkoli její ženské touhy byly nedotčeny. Věděla, že zčásti tomu tak bylo proto, že její práce na Skyboltu postupovala vpřed pomalu a s přestávkami a narážela na víc problémů, než původně předpokládala. Jindy její práce neměla vliv na její představu o sobě. Věděla, že je iracionální spojovat svou žádoucnost jako ženy s pokrokem své práce v laboratoři, ale nedokázala tyto dvě věci od sebe oddělit ... Příliš dlouho využívala svou inteligenci a profesionální důvtip k tomu, aby ji lidé akceptovali.

I když si zakázala na to myslet, ihned svůj vlastní zákaz porušila, když začala uvažovat o tom, co si velitel stanice, brigádní generál Jason Saint-Michael o její práci vůbec myslí. Divný člověk, ten Saint-Michael. Těžko si o něm udělat názor. Vzhledem k tomu, co jí plukovník Walker vyprávěl o generálově patronátu nad jejím projektem, očekávala od něho vřelejší přijetí. Ale jejich první setkání druhého dne po jejím příletu proběhlo velice povrchně. Když se rozhovor stočil nakrátko k laseru, neprojevil velké nadšení. Zdálo se, že je zaujat něčím jiným, a že vlastně ani pořádně neposlouchá.

Když si oblékla čistou šedomodrou kombinézu, připomněla si v duchu, co dalšího se dověděla o Saint-Michaelovi během té krátké doby, kterou tu strávila. Většina jejích informací pocházela od mnohomyšlného strojního šéfa, Wayne Markse. Podle toho, co Marks říkal, Saint-Michael byl legendou Kosmického velitelství - někteří mu říkali kometa. Po

získání nejvyšší pilotní třídy dostal kapitána a stal se instruktorem u Výcvikového velitelství. Odtud přešel k Velitelství leteckých sil na Leteckou štábní akademii na základně Maxwell v Alabamě, kde vypracoval teoretické základy toho, co bylo později nazváno Kosmickým velitelstvím Spojených států; organizací řídící veškerou kosmickou obrannou výzbroj země.

Saint-Michaelův projekt se nějakou cestou dostal na stůl presidenta, kterému se to, co četl zalíbilo - a tak Saint-Michael dostal ve čtyřiceti generálské hvězdy a vrchní dozor nad vznikajícím Kosmickým velitelstvím, které v té době existovalo pouze na papíře. Jak dokázal Saint-Michael vybudovat Kosmické velitelství až do nynější úrovně, to nebylo nikdy jasné nikomu mimo nejužší kroužek mocných, ale říkalo se, že generál byl schopen pouhou svou charismatickou silou přesvědčit své nejtvrďší protivníky. Zdálo se, že má na lidi takový vliv.

Alespoň tak zněla Marksova verze. Ze své strany Ann nic takového nepozorovala, žádný magnetismus, živočišný ani jiný. Připouštěla, že to bylo nepříliš vlnivým přijetím. Byl zdatný, to bezpochyby, při řízení veškerých operací, spojených se Stříbrnou věží. Ale byla v něm i jakási odloučenost, lehký nádech pánovitosti, který v ní probouzel spíše chlad. Pokud byl kometou, pak nevyzařoval žádné teplo směrem k ní ...

Prošla nákladním spojovacím prostorem a pak tunelem do prvního spojovacího modulu. Jako obvykle se zastavila a obdivovala nádherný pohled na Stříbrnou věž, obíhající nad zemským povrchem. Nejpochemrnější pohled skýtal vesmír samotný - hluboká, děsivá čern - nápadná svou uniformitou a nedostatkem gradace. Jako dítě, vyrůstající v Massachusetts se cítila vždy jaksi bezvýznamná, když pozorovala blížící se bouřku, zatemňující krajinu. V létě často tábořila v mainských lesích, které byly tak temné, že si doslova neviděla na špičku nosu. Ale vesmír byl miliónkrát tmavší. Temnota byla totální, absolutní, dělala ji a zachvacovala všechno v ní. Vesmír jí pak z nějakého důvodu připadal jako živá věc, jako dvě obří dlaně, sevřené okolo nepatrné stanice a bránící přístupu vzduchu a světla ...

Za necelou minutu pak dorazila do kuchyně a pustila se do delikátního úkolu přípravy kávy: vložit kávový sáček do uzavřeného šálku, odklopit víčko a sledovat, až do šálku vstříkne horká voda.

"Pro mě taky jednu, prosím," ozval se hluboký hlas za ní. Otočila se a uviděla v průchodu Jasona Saint-Michaela.

"Dobré ráno, generále," řekla Ann. Když vkládala sáček do dalšího šálku, pohlédla na mohutně stavěného důstojníka, stojícího se založenýma rukama na velcrovém koberci šest stop od ní.

"Pro mě černou," řekl.

Přikývla a vzala do ruky první šálek, který byl právě hotový. Hodila šálek Saint-Michaelovi a všimla si se zadostiučiněním, že plachtí přímo do jeho ruky. "Stává se z vás vážně profesionál."

"Připravovat kávu není žádná high-technology, generále."

"Co kosmická nemoc?"

Pohlédla na něj. Proč ten náhlý zájem o ni?

"V pořádku. Stále ještě mám závratě, když se pohybuji hlavou dolů, ale nutkání ke zvracení už přešlo."

"Někomu to trvá déle, než se adaptuje. "Zdálo se, že ji chvíli zkoumá, pak řekl: "A jak život na stanici?"

"Život? Jako opak práce?"

"Hádám, že tohle je to, co myslím. Víím, že jsou nějaké problémy s přípravou laseru pro první test, ale možná si děláte přílišné starosti. Sama se izolujete, když právě nepracujete na Skyboltu ... "

"To vám dělá starosti?"

"Upřímně řečeno, ano. Člověk nemusí být psychiatr, aby si všiml, že když se někdo takhle drží sám stranou, zápasí možná s problémy. Takové problémy se ve vesmíru umocňují. Tady nahoře jsme všichni bratři ..."

Ann usrkla kávy, což bylo vážně dost obtížné, a zamrkala, když ji kapalina spálila hrdlo. "Určitě máte pravdu, ale já nemyslím, že bych byla kandidát na zvláštní zacházení -"

"Něco vás trápí nebo vás snad někdo obtěžuje?" trval na svém. "Vím, že být jedinou ženou na stanici může být poněkud obtížné -"

"Vy víte, jaké to je?" usmála se trochu proti své vůli.

"Počítám, že je to trochu jako být jediným generálem na téhle stanici." Neopětoval její úsměv. Dáma se zdá být zatraceně nedůtklivá ... "Přesně řečeno, nemohu být "jedním z mláďenců" tady, ale nemohu si ani dovolit odcizit se komukoli. Ovládám se, což si představuji, že byste měla dělat taky. Podívejte, pokousím se vám jenom pomoci. Je mi líto, jestli jsem vedle." Okamžik ji pozoroval. "Vám se zde moc nelíbí, že?"

"Na tom, co se mi líbí, nezáleží. Také nechci žádné zvláštní zacházení, okay, generále? Mám zde práci, kterou je třeba udělat - a na tom záleží ... "

Nepříjemné ticho. Pak: "Vy jste opravdu velice přitažlivá, víte o tom?"

Pohlédla na něj, chtěla něco říci, pak odložila šálek na pult, potažený velcrem. "Generále, jestli jste opravdu věděl, jaké to je, být jedinou ženou na této stanici, neměl jste tohle říkat." Odrazila se od podlahy a proplula okolo něj a ven průchodem z kuchyně.

Sledoval její ústup a zavrtěl hlavou. Daleká cesta, Jasone. Jsi vážně osel.

"Pozor na stanici, dvě minuty ... teď. Ohlaste připravenost ke zkoušce."

Ann naposledy usrkla vody z vytlačovací láhve a odložila ji na velcrový pás na stropě. Na zemi by si mohla vystříkat zbytek vody za košili, aby potlačila pocit horka a pocení, ale ve vesmíru byl takový luxus nemožný. Kontrolní modul Skyboltu byl příšerně horký a dusný; klimatizace a chlazení snad udržovaly vhodnou teplotu pro její přístroje, ale osamělá obyvatelka modulu se cítila jako v sauně.

Seděla obklopena zařízením na stísněném kontrolním stanovišti. Jediné osvětlení vycházelo z dvanáctipalcového monitoru počítače před ní. Úzká ulička, příliš úzká na to, aby si tu dva lidé vyhnuli, vedla z jejího stanoviště k hermeticky uzavřenému vstupu do modulu a spojovacímu tunelu. Vzduch byl slabě cítit ozónem, ozónem a potem.

Ale krátce poté, co začala pracovat na stanici, se Ann naučila takové věci ignorovat. Neměla místo k práci, protože měla čtyřikrát tolik vybavení a zařízení než kterýkoli jiný vědec, dosud pracující na stanici. Dnes se měla všechna ta tvrdá práce a sebeobětování zhodnotit. Nebo alespoň doufala ...

"Skybolt připraven, kontrolo," ohlásila. "Systém v plně automatickém režimu."

"Rozumím, Skybolte," řekl Saint-Michael do interkomu. "Mnoho štěstí."

"Děkuji, pane. Třicet sekund."

Provedla poslední kontrolu systémů. Její hlavní počítač provedl třísekundovou automatickou kontrolu supravodivých obvodů, mikroprocesorů a relé, které ovládal. Výsledek naskočil na obrazovce: všechny systémy v chodu.

Fungují, pomyslela si Ann. Perfektně fungují.

"Nefunguje to."

Vrchní seržant Jake Jefferson ukázal na svou velkou pravoúhlou obrazovku, představující tisícimílový okruh, sledovaný SBR. Elektronicky vymazal všechny objekty o menší hmotnosti než pět set liber, předměty, které se vracely na zem a ty, které byly předběžně identifikovány. I tak byla obrazovka naplněna odrazy. Každý odraz měl kód, přidělený mu přehledovým počítačem Stříbrné věže. Na okrajích obrazovky se promítaly údaje o jejich drahách. Každý předmět uvnitř padesátimílového okruhu kolem oběžné dráhy Stříbrné věže byl světelně zdůrazněn. Technik ukázal na nejbližší z těchto objektů.

"Tady je, veliteli." Saint-Michael se přesunul k obrazovce a zachytil se na velcrovém koberci. Byla to nákladní loď Agena-3, jedna z malé flotily nepilotovaných modulů, používaných k doplňování zásob na amerických a evropských kosmických zařízeních. Tahle byla vybavena detekčním zařízením a čidly k zaznamenávání laserových impulsů, použitých proti ní. Počítač Skyboltu byl už předem naprogramován, aby považoval tuto Agenu za "nepřátelskou". Během dalších tří hodin bude Agena sledovat stejnou dráhu, jako sovětské mezikontinentální střely, odpálené ze sovětského území na Spojené státy.

"Výška?"

"Pět set," ukázal Jefferson na údaje, které právě naskočily. "Měli bychom každou sekundu zachytit její identifikační paprsek -" Další tři řádky naskočily pod letovými údaji a identifikovaly nově přichozího jako nepilotovanou Agenu-3, odpálenou ze základny Vandenberg a náležející Kosmickému velitelství Spojených států. Informace zůstala na obrazovce tři sekundy a pak zmizela, když počítač vymazal identifikované objekty.

"Dej to zpátky," řekl Saint-Michael. Jefferson stiskl dva knoflíky na klávesnici, přesunul kurzor na skvrnu, kde byl předtím odraz a stiskl další tlačítko. Odraz a údaje se znovu objevily.

"Skybolt se na ni ještě nenapojil?" zeptal se Saint-Michael.

"Negativní odpověď."

"Možná ji vymazal."

"Skybolt nevymazává žádné cíle," připomněl plukovník Walker Saint-Michaelovi. "Má sledovat a vyhodnocovat všechno, co SBR zachytí. Pokud to uzná za nepřátelské, má začít působit."

"Možná Skybolt nebyl přeprogramován, aby ji považoval za nepřátelskou," prohodil technik Sean Kelly.

"Nebo je možná Skybolt neurotik," řekl Saint Michael. Jefferson souhlasně přikývl a zapojil interkom.

"Skybolte, zde kontrola ..."

Saint-Michael ho uchopil za rameno. "Ne, Jake. Podívejme se, co bude dělat Skybolt."

"Do toho, kontrolo," ozvala se Ann.

Jefferson pohlédl na Saint-Michaela, pak na Walkera. Walker pokrčil rameny a dal mlčky přednost svému veliteli. "Nevšímejte si toho," řekl Jefferson a vypnul mikrofon.

Skupina sledovaná jako Agena-3 pochodovala napříč obrazovkou. SBR ji snadno sledoval.

"Pořád nic?" zeptal se Saint-Michael.

"Ještě ne," řekl Jefferson. "Cíl na kursu. Třicet sekund do přechodu ..."

Náhle se ozvaly výstražné sirény a syntetický hlas z počítače pronesl: "Stanice pozor. Zaměřen nepřátelský kontakt. Zaměřen nepřátelský kontakt."

"O třicet sekund později, ale nakonec ji našel," řekl Walker. "Skybolt vysílá výstrahu Falconu, pane," ohlásil komunikační důstojník. Pauza a poté: "Falcon potvrzuje."

"Tak, máme stroj, který za nás bojuje naše bitvy," zamumlal Saint-Michael. "Ta zatracená věc dokonce zařizuje i rádiovou komunikaci."

"Pozor na stanici," ozval se znovu syntetický hlas. "Pravděpodobný náraz na nepřátelský kontakt. Pravděpodobný náraz na nepřátelský kontakt."

"Konečně vypočetl, co bude," řekl Saint-Michael. "No, podívejme se, jak bude reagovat."

"Bliží se k přechodu," ohlásil Jefferson. "Třicet sekund do simulovaného oddělení bojových hlavice."

Agena ve skutečnosti neuvolní žádné bojové hlavice, ale její oběžná dráha byla rozdělena do stejných sekvencí jako dráha skutečné balistické střely, aby tak bylo možno prověřit výkon Skyboltu. Cílem bylo zničit balistickou střelu co nejdříve, buď ve velmi zranitelné fázi motorového letu nebo později v apogeu - v největší výšce, kterou střela dosáhne při letu po balistické dráze. Jakmile jednou překonal apogeum, bylo stále obtížnější cíl zasáhnout.

"Skybolt by si měl raději zatracené pospíšet," řekl Walker. "K oddělení dojde každou sekundu ..."

Náhle všechna světla na palubě Stříbrné věže potměla. Naskočily náhradní zdroje energie. Rozezněly se výstražné klaxony.

"Reaktor MHD byl aktivován!" zvolal kdosi ve velitelském modulu.

"Skybolt nesleduje Agenu," ohlásil Jefferson. Zkontroloval své přístroje, mhouře oči v náhlém šeru v modulu.
"Stále ji nesleduje ..."

Zbytek jeho věty zanikl v ohlušující ráně. Bylo to, jako by pod jejich nohama vyšlehl obrovský blesk. Všichni v modulu pocítili závan horka a stah svalů.

"Laser pálí," zařval Jefferson.

"Znovu pálí ... a znovu ... stále pálí ...!"

Walker se zachytil opěrky - ačkoli se stanice nepohnula, náhlá smršť energie valící se stanicí způsobila, že měl pocit, jako by se celý pětisetu-nový kolos někam rozjel. "Skybolt stále nesleduje cíl," zařval. "Pálí, ale ne na Agenu."

Saint Michael připlul k dalšímu z techniků, poblíž vchodu do výzkumného modulu. "Nějaké zásahy, Baylesi?"

Technik zavrtěl hlavou. "Jasně mimo. Čidla nezaznamenávají vůbec žádnou energetickou úroveň."

"Zatraceně. Přerušte to," nařídil Saint-Michael. Zapraskání elektřiny a náhle hromový zvuk ustal. Osvětlení kabiny nabylo zvolna normální intenzity.

Saint-Michael položil prst na spínač svého mikrofonu, vyčkáváje zavolání...

"Kontrolo, tady Skybolt," ozvala se Ann v interkomu. "Laser přerušen ve vaší sekci. Zkontrolujte vaše ovladače."

"Nařídil jsem stop," řekl Saint-Michael.

"Proč?"

"Protože pálíl pánubohu do oken."

Ticho. Saint-Michael sledoval své muže, zvolna se zotavující z lomu prvních výbojů Skyboltu a jím vyvolaných opakovaných poplachů. "Kontrola stanice," řekl, usilovně se snaže ovládnout svůj vlastní zrychlený dech.

"Skybolt připraven k další sérii," hlásila Ann.

"Cíl Agena za přechodem MIRV," řekl technik Kelly. "Za šedesát sekund bude mimo dostřel."

"Počkejme na druhý oběh, Ann," řekl Saint-Michael. Muži ve velitelském modulu dali najevo svůj souhlas s jeho rozhodnutím tím, že si setřeli pot z čela a sáhli po láhvích s vodou.

"Ale, pane -"

"Cíl je skoro mimo dosah SBR. Brzy dostanete další šanci."

Dlouhá pauza a pak: "Mizím, kontrolo." Walker pohlédl na velitele a usmál se.

"Neznělo to moc šťastně," řekl.

"Ani já nejásám. Bože, nevěděl jsem, že ta věc vycucne tolik šťávy. Utrpěli jsme nějaké škody následkem poklesu energie?"

Walker se čtyřmi techniky zkontrolovali velitelský modul. "Žádné škody, pane. Neočekával jsem takový pokles, ale dává to smysl. MHD reaktor potřebuje velký št'ouchanec, aby nastartoval."

"Ale ne z hlavních baterií stanice," vmísil se Wayne Marks. "Baterie Skyboltu je dobíjena ze solárních článků, ale měla by se odpojit před zážehem MHD."

"Dokážou si s tím poradit omezovače napět'ových rázů?"

"Proč by neměly? Překontroluji všechno před další sérií zkoušek."

Saint-Michael přikývl a přesunul se k panelu monitorujícímu Agenu. "Vážně bych byl šťastnější, kdyby ten laser byl zasáhl svůj cíl ..."

V téže chvíli vstoupila do velitelského střediska Ann a beze slova se natáhla přes Jeffersonovo rameno a stiskla tlačítko přehledu cílů.

"Kde je skóre zásahů?" Přelétla očima údaje a pak se obrátila na Jeffersona. "Povídám, kde jsou záznamy zásahů?"

"To je právě to, Ann," řekl Saint-Michael. "Skybolt nezasáhl cíl."

"Co tím, k čertu, myslíte?"

"To tím myslím, že nezasáhl. Skybolt cíl vůbec ani nesledoval. Objevil ho třicet sekund potom, co se objevil na SBR, ale vůbec se na něj nezaměřil."

"Ale pálí. Třicet impulsů, sedmdesát pět milisekundových záblesků, sto kilowattů nachlup přesně."

"Ann ..."

"Skybolt nemůže pálit, dokud nesleduje cíl. Oznámil jeho vypátrání. Promítl jeho trajektorii. Vypočítal dráhu a pálí ..."

"Ale vůbec se na něj nezaměřil," trval na svém Walker. "Velitel nařídil přerušení, když mu řekli, že Skybolt nesleduje cíl, a že nebyly zjištěny žádné zásahy. To bylo správné opatření, to musíte připustit."

Ann vyvolala na monitoru ještě pár stránek údajů, než se konečně přesvědčila, že mají pravdu.

"Tomu nerozumím. Všechno bylo prověřeno. Laser fungoval perfektně ... " Obrátila se na Saint-Michaela: "Dobrá, zkusíme to za čtyřicet minut znovu. Tentokrát ji určitě ulovíme."

Saint-Michael přikývl. "Ale budu držet paprsek zablokovaný, dokud nevidíme, že se Skybolt zaměřil na cíl."

"To není vážně nutné, pane."

"Ann, nemohu dovolit, aby ten laser pálíl nazdařbůh do prostoru. Nevím, kam to šlo. Mohlo by to být riskantní -"

"Záblesky o délce sedmdesát pět milisekund při pouhých sto kilowatttech nepředstavují žádné riziko."

"Na krátkou vzdálenost ano. Jasně je tam někde nějaký zádrhel. Skybolt dostává chybné signály o sledování a pálí tehdy, když by neměl. Podle všeho jsme možná zasáhli něčí družici."

Ann se na něj dívala a neříkala nic.

"A ten energetický náraz byl naprosto nečekaný," dodal Saint-Michael.

"Energetický náraz?"

"Vy jste si toho nevšimla?" řekl Walker. Ann zavrtěla hlavou. "Všechna světla zeslábla, vycuclo to ze stanice skoro všechnu energii. Jen náhradní zdroje zabránily zhroucení systému."

"Ale Skybolt má své vlastní baterie. Vůbec neodebírá energii ze stanice ... "

"No tak v tomto případě to udělal."

"To je nemožné ... "

"Ann," řekl Saint-Michael, "to, co jsme říkali, je fakt. Skybolt nezachytil cíl celých třicet sekund poté, co se objevil na radaru. Vůbec se na cíl nezaměřil. Potřeboval veškerou energii stanice k aktivaci MHD, páčil, aniž by se na cokoli zaměřil a cíl minul. Tečka." Ignoroval její pobouřený pohled. "Povolím druhou palebnou zkoušku, ale jedině v tom případě, že strojníci potvrdí, že naše omezovače a náhradní zdroje jsou sto zvládnout další energetický ráz. Jestli mi nemohou zaručit, že zařízení stanice neutrpí žádnou škodu, je po zkoušce, dokud se ten problém nevyřeší. Pokud ke zkoušce dojde, budu kontrolovat blokování paprsku, dokud neuvidím pozitivní zaměření na cíl. Jestli nedojde k pozitivnímu zaměření na cíl, zkouška končí."

"Generále!"

"Všechno jasné, doktorko Pageová?" Saint-Michael zdůraznil každé slovo.

Vražedný pohled. "Jasně, pane." Prosmýkla se kolem Saint-Michaela a Walkera a zamířila zpět do kontrolního modulu Skyboltu. Oba důstojníci sledovali její poloviční skluz, poloviční skok do spojovacího průlezu. "Pracovala na té věci šestnáct, dvacet hodin denně," řekl Walker. "Byl bych taky nasraný, kdyby moje pýcha a radost právě prolítla."

Saint-Michael byl neoblomný. "Podejte mi zprávu o energetické situaci a technický názor posádky na druhý palebný test. Zkontrolujte také Agenu a SBR. Možná ... možná problém není ve Skyboltu."

Walker při kývl.

"A vy se postaráte o blokování paprsku."

"Kde budete vy?"

Saint-Michael pohlédl na uzávěr spojovacího tunelu. "V modulu Skyboltu. Přepojte tam veškeré spojení." Aniž by čekal na Walkerovu odpověď, zamířil Saint-Michael ke spojovacímu průlezu.

Bylo to poněkud namáhavé, ale o chvíli později se už prodíral úzkým průchodem v kontrolním modulu Skyboltu.

Zapnul svůj mikrofon. "Kontrolo, zde Alfa. Stav náhradních elektrických systémů?"

"Pane, zde Marks. Náhradní systémy plně funkční. Žádné viditelné poškození. Dělají, co se od nich čeká."

"Za jak dlouho se Agena vrátí?"

"Přibližně za padesát minut, pane."

Saint-Michael pohlédl na Ann, která byla zaneprázdněna vytahováním reléových schránek a kontrolou usazení dlouhé řady desek s tištěnými obvody. "Máte GO pro další pokus, Ann."

Předstírala, že ho neslyší a vrazila schránku zpět na její místo, uzavřela kryt a zamířila k Saint-Michaelovi pro další reléovou schránku a málem ho uhodila do žeber, když ji vytahovala. "Promiňte, pane."

"Poslyšte, Pageová, měla byste se raději zbavit toho zatraceného pocitu křivdy. Je to moc velké závaží pro tuhle stanici - "

Ann s hněvivým škubnutím vytrhla dvanáctipalcovou desku z reléové schránky. "Ano, pane, promiňte pane." Vyhnula se jeho upřenému pohledu a vrátila se ke svému pracovnímu stolu, aby našla náhradní desku.

"Vy taky víte, že tahle zkouška nevyjde, že," řekl Saint-Michael.

Ann se k němu otočila. "Díky za projev důvěry, generále. Ale to je v pořádku. Věděla jsem od začátku, jak se na to díváte. Nikdy jste nechtěl tenhle projekt - "

"Máte to trochu popletené." Zavrtěl hlavou. "Jak jste se vůbec dostala k tomuto projektu? Určitě ne kvůli vaší proslulé osobnosti."

Ann zasunula novou desku do její štrbiny.

"Jsem tady, pane, protože toto je můj projekt. Pokud si myslíte, že nebude fungovat, pokud si myslíte, že to všechno je jen ztráta času, je to vaše právo - "

"Zprv si to nemyslím. Počítám, že je to váš přístup, nad kterým mi zůstává rozum stát ..."

"Můj postoj nemá nic společného s tímto projektem ani s vaším rozumem ..."

"Všechno souvisí se vším."

Ignorovala to a vrátila se zpět ke svému stolu. Začala tisknout knoflíky na klaviatuře tak silně, až se deska roztřásla.

"Můj laser, můj projekt, můj modul. Nic z toho není vaše."

"Navrhla jsem ho ..."

"Postavila jste ho? Dopřavila jste ho sem? Instalovala jste ho tady sama? Budete dělat sama zkoušky? Ted', když je v tom nějaký zádrhel, předpokládám, že si myslíte, že ho sama vyřešíte. Nespojí se s SBR, neizoluje se od staničních baterií, nezaměří se, nezasáhne to, co zasáhnout má. Ale slečna supervědatorka to uvede do pořádku za padesát minut sama, a s pomocí Boží bude druhá - nebo další - zkouška úspěšná."

Ann upřeně zírala na obrazovku počítače, rty pevně sevřené.

Saint-Michael byl v ráži. "Jste daleka požádat o pomoc kohokoli z nás, obyčejných vojáků. Váš laser nekomunikuje s SBR? Dobře, na palubě máme tři experty na SBR, ale vy jste nekonzultovala ani s jedním z nich. Máte potíže se sledováním? Máme na palubě Kevina Bakera, veterána s třicetiletou praxí s hardwarem i softwarem týkajícím se sledování ve vesmíru, ale vy jste s ním nemluvila ... Dovolte mi poněkud divoký předpoklad. Vy jste nepožádala o pomoc vůbec nikoho, ani na téhle stanici, ani na zemi. Nejste ve spojení s nikým z vaší laboratoře v Bostonu nebo z vaší společnosti v Kalifornii. Nikdo na téhle stanici neví nic o vašich systémech. Ve skutečnosti bych se vsadil, že jsem jediný člověk na této stanici, který vůbec byl uvnitř tohoto modulu od té doby, kdy byl aktivován. Mýlím se?"

Anniny prsty přestaly ťukat do klávesnice. Zvedla oči od desky, pohlédla na Saint-Michaela, pokrčila rameny a mlčela.

"Ann, tohle je úžasný projekt. První vesmírný laser proti balistickým střelám. Dvě stě megawattů energie."

Schopných v minutě zničit sto balistických střel, možná víc. To je fantastické zařízení. A funguje - laser pracuje přesně jak bylo řečeno. Odvedla jste úžasnou práci."

"Slyším, že přichází "ale" ."

"Máte pravdu," řekl generál a proti své vůli se usmál. "Ale ... nikdo nemůže být odborník na všechno. Vy jste vyprojektovala Skybolt, aby "zapadl" do Stříbrné věže. Je to technologický div, že ta věc vůbec funguje. Ale je tady problém a vy jste celá pryč -"

"Nejsem "celá pryč" ."

"Tak proč jste vyměňovala tu desku?"

Zúžila oči, pak zvedla desku, kterou vyjmula ze zařízení. "Tuhle? To je deska multiplexního kanálu sledovacího interface. Ovládá logické kanály mezi SBR a jednotkou zaměřování zrcadla laseru ..."

"Ale vy jste řekla kontrole, že všechno bylo OK. A vaše poslední prověrka, kterou jste opakovala ve velitelském modulu, tvrdila, že je všechno připraveno. No, a jak jste tedy věděla, kterou desku je třeba vyměnit?"

Její oči pozbyly něco ze svého hněvu a odmítaly se setkat s jeho. "Zkousím ... zkousím určité kritické obvody ... Některý z nich mohl být ... chybný nebo zkratovaný -"

"Nebo možná máte zrovna tuhle desku v zásobě. Možná máte pocit, že musíte zkusit něco, cokoli, před dalším průletem Agenty. Potom budete mít přinejmenším čtyřicet hodin na hledání skutečného problému před dalším průletem."

Stále upřeně hleděla na svůj pracovní stůl.

"Měl bych návrh. Když budete souhlasit, budu tlumočit váš návrh na setkání s plukovníkem Marksem, Kevinem Bakerem, šéfem Jeffersonem a technikem Moyerem ještě před koncem směny. Řeknu jim, že byste si s nimi ráda promluvila o palebném testu a problémech s interfacem Skyboltu."

Pohlédla přes rameno směrem k velitelskému modulu.

"Mohu vám skoro zaručit, že tihle mládenci budou hrozně rádi, když si budou moci sáhnout na Skybolt. Pomohou vám, aniž byste to musela okecávat. Nebude to bolet."

Vzhlédla od své pracovní desky. "Vy mi opravdu chcete pomoci?"

Dotkl se lehce jejího ramene. "My všichni chceme pomoci. Není v tom nic osobního. Nedívejte se na mě tak. My jsme taky zainteresovaní na úspěchu toho vašeho zázračného zařízení. Sakra, mohl bych dokonce dostat další hvězdu, kdyby to fungovalo ... jaksi přidružené povýšení, mohla byste říct."

Usmála se, pak stiskla spínač na své desce a řekla do mikrofonu: "Kontrolo, zde Skybolt."

"Mluvte."

"Druhá palebná zkouška Skyboltu se odkládá z důvodu systémové kontroly. Skybolt zůstává v pohotovosti. MHD dezaktivován."

"Rozumím a potvrzuji."

Pohlédla na Saint-Michaela. "Já požádám ostatní o schůzku. Počítám, že je nejvyšší čas abychom se seznámili."

O tři dny později se posádka kosmické stanice shromáždila ve velitelském modulu, aby vyslechla Saint-Michaelovo oznámení. Jak bylo jeho zvykem, šel generál rovnou k věci. "Přemístíme Stříbrnou věž," řekl.

"Přemístíme?" řekl plukovník Marks, očividně překvapený. "Kam? O tom jsem nic neslyšel."

"Máš nějaký speciální zájem na této konkrétní dráze, Wayne?"

"Je to jen ... neočekávané, veliteli."

"Kosmické velitelství a Pentagon přišly s několika zajímavými věcmi, o kterých si myslím, že jim s nimi můžeme pomoci. Poprvé od chvíle, kdy byl do výzbroje této stanice zařazen systém Thor, má Armstrong možnost působit méně jako orbitální laboratoř a více jako taktická bojová jednotka. Hlavním důvodem přesunu je průzkum. Máme na téhle stanici nejdokonalejší radary na světě, ale právě teď je využíváme pouze ke sledování prázdného nebe nad ruskými raketovými silami a letadly, přelétávajícími Severní pól. Moc se nelišíme od obyčejné hlásky, což je poněkud přepych, a já myslím, že bychom měli dělat víc."

Hlavy přikývly. Ann věděla sama, že to, co Saint-Michael říká, je pravda. Existovala tendence považovat Stříbrnou věž pouze za perfektní místo k provádění experimentů se zbraňovými systémy pro Strategie Defense Initiative Organization. Projekt Skybolt byl pouze jedním z mnoha, které se prováděly na palubě stanice - včetně experimentů s Bakerovým Thorem, supravodivou technologií a kosmickou subminiaturizací. Stříbrná věž měla obvykle na palubě právě tolik civilistů jako vojáků a její přistávací zařízení byla stále obsazena.

"Tak o jakou práci jde?" zeptal se plukovník Walker. "Koho budeme šmírovat?"

Saint-Michael vytáhl velkou mapu, kterou měl přichystanou vedle svého stanoviště a připevnil ji na přístrojový panel. Byla to mapa Země v Mercatorově projekci, přes níž se táhla zvlněná čára. Ve svém nejvyšším bodu procházela Íránem, její spodní část přetínala jižní Pacifik mezi pobřežím Chile a Novým Zélandem.

"Navrhují přemístit stanici Armstrong na eliptickou dráhu s apogeem sedm set mil a perigeem sto mil. Doba oběhu tři hodiny: dvě hodiny a deset minut nad Afrikou a dolní Asií. Hodina a půl v přímém dohledu Íránu. A potřebuji přesně stejnou stopu při každém oběhu."

Zvedl se mírný šum hlasů, když posádka Stříbrné věže studovala mapu. První se opět ozval plukovník Marks.

"Stejnou stopu? Myslíte - prolétávat při každém oběhu nad přesně stejnými body na zemském povrchu?"

"Přesně tak."

"To vypadá vážně, generále," řekl Walker.

Saint-Michael přikývl. "To ano. Obdržel jsem - pozorování, to je myslím nejlepší výraz - týkající se překvapivě rozsáhlého posilování sovětského jižního vojenského okruhu. To pozorování nikoho v Pentagonu moc nevzrušovalo,

protože ta aktivita se do určité míry shoduje s ohlášeným vojenským cvičením a s předpokládaným podzimním nájezdem do Afghánistánu, který má doplnit zásoby prosovětským silám. Přesto existuje pár lidí, kteří se domnívají, že může jít o něco mnohem většího ... něco jako invazi do Íránu."

Opět se ozval šum hlasů. Saint-Michael je utišil a pak pokračoval. "Myšlenka na invazi do Íránu se může zdát trochu divoká, ale přinejmenším mně to dává smysl. Írán je stát v přechodném období. Jeho lid je rozštěpen mezi fanatické islámské fundamentalisty a ty, kteří chtějí poctivě obnovit vztahy k Západu. Obrana země je oslabena. Výsledek je, že Írán je zralý na to, aby ho někdo utrl."

"Tak co se od nás očekává, generále?" zeptal se Kevin Baker. Vypadal o deset let mladší, než by odpovídalo jeho pětadesátiletému věku, jak tam stál v nylonových teplácích, osvěžený vakuovou sprchou po šestnáctihodinové práci v otevřeném kosmu na "garáži" Thor I. "Jaké jsou rozkazy z Washingtonu?"

"Nemluvím o rozkazech z Washingtonu. Tato myšlenka je má. Myslím, že víte, že mám značnou pravomoc jednat podle vlastního uvážení, pokud jde o operace této stanice. Využívám jí, abychom se vyhnuli ztrátám, urychlili výzkum a vývoj a vytvořili z této stanice co nejúčinnější vojenskou jednotku svého druhu. Alespoň se o to snažím. Jenže už dávno jsem měl pocit, že se potenciálem Armstrongu začíná plýtvat. Vynakládali jsme víc energie na systémy vlastní obrany než na zajišťování nezbytné strategické výstrahy nebo sledování pro Kosmické velitelství. Teď k tomu máme příležitost, takže žádám o vaše názory. Prosím."

"Pohltni to tuny paliva," prohlásil Marks. Provedl v duchu bleskový výpočet. "To znamená boční posun stanice kolem devíti set mil za hodinu."

"Tak?"

"Tak!" Saint-Michaelovi dalo určitou námahu skrýt kyselý úsměv - právě nastartoval Marksův mentální mikroprocesor ...

"Pane, udržování polohy stanice spotřebuje týdně tři sta liber tekutého kyslíku a vodíku - což přibližně odpovídá hodnotě tří set mil posunu. Vy navrhujete boční posun stanice devět set mil za hodinu. To znamená dalších devět set liber pohonných hmot navíc za hodinu. To znamená," - malá pauza - "dvacet jedna tisíc šest set liber paliva denně. Třetina plné nákladní kapacity raketoplánu - čtvrtina nosnosti Agenty ..."

"Jestli bude návrh schválen," řekl Saint-Michael, budeme dostávat pohonné hmoty dvakrát týdně. Jedna Agena nás může zásobit dávkou paliva na čtyři dny."

"Proč eliptická dráha, generále?" zeptal se Walker. "Eliptická dráha vám poskytne požadovaný pohled maximálně jednou denně. Rovníková dráha několikrát denně."

"Trochu jsem si to projel na počítači," řekl Saint-Michael. "Rovníková dráha ve výšce sto padesáti nautických mil nás umístí přes dva tisíce mil od cílové oblasti. To je maximální dosah SBR. Jsem přesvědčen, že to palivo navíc za to stojí, zvláště když eliptickou dráhu lze synchronizovat se zemskou rotací - což u rovnikové není možné."

Saint-Michael přistoupil znovu k mapě a ukázal na pravoúhelník, vymezující cílový prostor. "Bude to riskantní," řekl pokojně. "I kdyby nehrozila sovětská invaze do Íránu nebo americko-sovětská konfrontace, budeme se pohybovat nad nejhorším možným místem na zemské kouli. Budeme prolétávat téměř přímo nad první sovětskou jednotkou protidružicové obrany u Tjuratamu a nad raketovou střelnicí v Sary-Šeganu na Bajkašském jezeře, kde mají Rusové pravděpodobně v činnosti protidružicový a protiraketový laser -"

"Ne 'pravděpodobně', generále," vmísila se Ann. "Laser schopný definitivně oslepit družici tam mají v činnosti už dvacet let. Zprávy rozvědky se podceňují. Rusové mají v Sary-Šeganu fungující protidružicový laserový systém, možná dost výkonný na to, aby poškodil stanici."

"To je málo pravděpodobné, doktorko Pageová," řekl Jefferson. "Tato stanice je silně obrněná. Konečně, proto se jí taky říká Stříbrná věž. Stříbrný titanový plášť je silnější než -"

"Jake, ta přezdívková je trochu zastaralá," přerušil ho Walker. "Jenom původní přetlakové moduly mají titanový plášť, ale ne generátor paprsků, radarové antény, palivové nádrže nebo sluneční články."

"Jasně," řekla Ann, "ten laser u Sary-Šeganu může projít kterýmkoli nechráněným zařízením jako máslem."

Chvilka ticha, pak se Saint-Michael obrátil na plukovníka Markse. "Wayne, dokázala by elektrolyzační jednotka produkovat navíc sedm tisíc galonů vody denně?"

"Hravě," řekl Marks. "Jednotka byla projektována pro stanici dvakrát tak velkou, než je Stříbrná věž." Elektrolyzační jednotka přeměňovala palivo Stříbrné věže - normální mořskou vodu - na plynný kyslík a vodík.

Chladiče, namířené stále směrem od Slunce do mrazivých hlubin vesmíru, tyto plyny pak kondenzovaly do kapalné formy pro skladování nebo čerpadla prostě dopravila plyny ke čtyřem pozičním motorům, které nastavovaly oběžnou dráhu a polohu stanice. Jedna Agena dopravující šedesát tisíc liber vody, stačila pro doplňování paliva družicím, raketoplánům a hypersonickým letounům a pro plný provoz stanice po dobu jednoho měsíce.

"Generále, zasáhne přesun stanice nějak do dalších zkoušek Skyboltu?" zeptala se Ann. "Za tři dny budu připravena k další zkoušce s volným paprskem. Když všechno půjde dobře, za týden budu připravena k další ostré palebné zkoušce s Agenou."

Saint-Michael se na okamžik odmlčel. Pak řekl: "Je mi líto, Ann, ale musím doporučit Kosmickému velitelství, aby byla zkouška Skyboltu prozatím odložena. Určitě bychom dostali co proto, kdybychom stříleli laserem tak blízko od sovětských odpalovacích základen."

"Generále," řekla klidně, velice klidně, "my všichni jsme tvrdě pracovali, abychom ten projekt dotáhli podle časového harmonogramu, poté co ta první zkouška nevyšla. Podle mého názoru, pane, úspěšná zkouška Skyboltu vyžaduje vyšší prioritu než nevyžádaná průzkumná mise."

"Vaši poznámku беру na vědomí, a teď -"

"Mám tedy vaše ujištění, generále, že mým námitkám bude poskytnuta stejná váha jako vašim argumentům, až

budete prezentovat svůj návrh Kosmickému velitelství."

"Jako velitel této stanice jsem povinen vzít v úvahu jakékoli doporučení a návrhy od každého člena posádky. Nejsem, nicméně, povinen dávat ujištění nikomu." Otočil se k plukovníku Marksovi: "Wayne, rád bych, abys překontroloval mé výpočty navržené dráhy a spotřeby paliva. Plukovníku Walkere, vy se spojte s Waynem a dejte dohromady hrubý rozvrh systému doplňování paliva s využitím jak raketoplánů, tak Agen." Zhluboka vzdychl. "Doktorko Pageová, naplánujte prosím odložení vašeho programu a načrtněte potenciální problémy, způsobené odkladem."

Přelétl pohledem po tvářích kolem sebe. "Údaje, připravené k zašifrování a odvysílání, potřebuji zítra ráno. Navrhu přemístění stanice ode dneška za tři dny." Pohlédl přímo na Ann, která ani nemrkla.

"To je všechno." Skupina se rozešla, někteří ještě krátce před odchodem promluvili se Saint-Michaellem. Ann si zařídila, aby byla poslední, kdo s ním bude mluvit.

"Ten plán přichází jako úplné překvapení, generále. Myslela jsem, že máme pověření pro projekt Skybolt."

"To se nezměnilo, Ann. Neruším Skybolt. Ale stanice Armstrong je vojenská operační základna, taktická jednotka v první řadě a především. Dostal jsem informace o situaci, která by se mohla vyvinout v přímé ohrožení Spojených států. Prostudoval jsem je a zformuloval jsem odpověď k úvaze a schválení náčelníků štábů -"

"Ale co s -"

"Ann, můžete mi věřit nebo nemusíte, ale říkám vám, že Skybolt neruším."

Okay, okay, pomyslela si. Lépe na něho dál nenaléhat. Vážně bude lepší nechat to vychladnout. Musela s těmito muži žít. A když se to tak vezme, její budoucnost byla v Saint-Michaelových rukou ...

4

USS California

"Zatraceně, Cogley," řekl kapitán Matthew Page, "nepotřebuji kopie záznamů družicových zpráv z Nimitze. To zabere půl hodiny navíc, než nám oni pošlou zprávu a než ji náš Com pěkně úhledně naťuká. Za půl hodiny může vylétnout do povětří půl Asie. Máme svůj vlastní terminál FLEETSATu, chci kopie z něho." Cogley přikývl a otočil se, ale Page ho chytil za paži. "Cogley, dejte mi ty zprávy, co máte. Je to lepší než nic ... Vyřídle spojovacímu důstojníkovi, že chci aktualizaci každé půl hodiny."

Cogley odpelášil a za okamžik se vrátil dolít Pageův šálek kávou. "Díky. Teď vyřídte spojařům, ať už sakra koukají začít něco dělat za svoje peníze nebo je dám protáhnout pod kýlem." Cogley zmizel.

Page usrkl kávy a pohlédl k obloze. "Vidíš, Ann?" řekl polohlasem. "Říkám mu i jiné věci, než "Zatraceně Cogley"."

Bylo to poprvé od chvíle, kdy opustili Oakland, kdy pomyslel na dceru, a toto vědomí ho zabolelo. Nejméně desetkrát se objevila ve večerních zprávách CNN a v novinách byla neustále. Odbornice na laser. Chytřejší, známější, lépe placená a určitě pohlednější, než její starý otec.

Náhly náklon, způsobený bludnou vlnou, ho přiměl přelétnout očima stupnice digitálního inertního ukazatele náklonu a činnosti automatického kompenzačního zařízení, umístěné na pultu velitelského můstku. Všechno fungovalo normálně. Arabské moře může být někdy divoké - dokonce i bez zásahu cizích loďstev.

Alespoň se Ann nemusí potýkat s dvanáctistopovými vlnami, pomyslel si. Ve vesmíru nemají vlny. Vzpomněl si, že četl cosi o "slunečním větru", který byl dost silný na to, aby pohnul s mohutnou stanicí, a o mikrometeoritech, schopných proniknout ocelí. To se zdálo nebezpečnější než moře.

Vždycky se dcery chtěl na tyhle věci zeptat, ale nikdy to neudělal. Zvláštní - kdykoli viděl svou dceru, nikdy ho nenapadlo zeptat se jí na lasery, vesmír nebo fyziku. Byla vědecká pracovnice světové třídy, jedna z nejlepších v zemi. Mohla by pravděpodobně napsat o slunečním větru celou knihu. Ale kdykoli ji viděl, byla to jeho dcera - nic víc, nic méně, nic jiného.

Jsi starý idiot, řekl si Page. Nikdy jsi jí nedal najevo, jak jsi na ni pyšný, jak šťastný jsi z jejích úspěchů. Viděl ses s ní možná dvakrát do roka, a pak to bylo samé "podej mi pivo" nebo "běž pomoci matce" nebo "kdypak se vrátíš na Zem a vyrobíš nějaká vnučata?"

Vyšel na boční lávku a nastavil tvář čistému, svěžímu, slanému větru. Do uší mu pronikl hluk vln, tříštících se o příd California. V dálce mohl rozeznat masivní obrys Nimitze, z něhož právě startovala další dvojice stíhačů F/A-18D na noční patrolu. California fungovala v bojové sestavě jako "brankář", největší a nejmocnější loď s výjimkou Nimitze. Jejich osm odpalovacích zařízení protiletadlových řízených střel, dvě 127 mm děla, osm odpalovacích zařízení protilodních střel Harpoon, čtyři 324 mm nukleární torpédomety a osm odpalovacích zařízení protiponorkových střel ASROC tvořilo poslední ochrannou hráz jednaděvadesátitisícitunové letadlové lodi a jejich tři tisíc šesti set mužů posádky.

Zatraceně, proč se cítím provinile, pomyslel si. V hloubi duše si nemohl pomoci; stále byl přesvědčen, že nemá co pohledávat na kosmické stanici nebo na palubě takové hračky, jako je raketoplán. Oboje bylo dost nebezpečné samo o sobě, i bez ruského pokřiku o tom, jak se těmito věcmi cítí ohrožení. A co bylo špatného na tom, že chtěl pár vnučat? Ann byla jedináček. Bylo by to hezké mít kolem sebe pár malých ďáblíků, až ho námořnictvo za pár let definitivně pošle do suchého doku.

Cogley přiběhl a v ruce držel pruh papír z tiskárny počítače. "Zpráva o pohybu lodí směrem z Perského zálivu, pane."

"Nechci přece tak moc, pravda, Cogley? Ale to ne. Ona si letí ven a hraje si na astronauta. Velkolepé."

"Vaše dcera, pane?"

"Cože? Co je s mou dcerou?" Page se vrátil na pevnou zem, nebo přesněji řečeno, na palubu Californie a Cogley se moudře střelil znovu se ptát, co si to kapitán pro sebe mumlal.

"Tři lodě z bojové skupiny Brežněva směřují na jih k Hormuzské úžině," četl. "Kosmické velitelství myslí, že opouští záliv v rámci nadcházející výměny jednotek. Brežněv prozatím zůstává. Budeme jim moci zamávat na rozloučenou, až budou opouštět Ománský záliv."

Na krátký okamžik Pageova mysl zaregistrovala slova "Kosmické velitelství", ale nespojil si je s Ann a domníval se, že Cogley mluví o letectvu. To je přece to samé, chtěl říct. "Díky, Cogley. Sledujte docházející zprávy."

Tmavá mračna se hnala po obloze, ale kapitán Page zvedl hlavu a upřeně se díval vzhůru, jako by Ann mohla jeho pohled opětovat.

"Dobrá, dceruško, pro tentokrát jsem zatraceně rád, že jsi pěkně stranou odsud ..."

Tjuratam, Džezkazganská oblast, SSSR

Potřetí během hodiny spočinula ruka generálporučíka Alexandra Govorova v blízkosti průsvitným plastikem pokrytého panelu na hlavní řídicí desce. Dvakrát se přesvědčil, že plastický kryt je stále na místě, ale nedovedl se ubránit, aby se jeho ruka neposunula ke třem spínačům pod krytem. Pomalu, skoro uctivě, zatřásl na kryt nad spínači a představoval si výsledky - jejich stlačení.

První spínač: aktivace elektromechanických zámek, uvolňujících odpálení a útok na počítačem vybraný cíl. I kdyby exploze nebo porucha velkého rozsahu zbavila celý odpalovací komplex energie, vnitřní okruhy střel Gorgon budou stále fungovat bezchybně a střely zaútočí na cíl. Aktivace spínače rovněž vyhlášovala poplach v odpalovacím komplexu protidružicových střel a automaticky vysílala výstražnou zprávu do Kosmického střediska v Bajkonuru, do Kremle, a na několik dalších velitelských a kontrolních stanovišť na území Sovětského svazu.

Druhý spínač: plně automatická příprava k odpálení. Závěrečná korekce inerciálního řídicího systému, finální upřesnění cíle, otevření dvojitého ocelového krytu sila, odpojení všech servisních prvků a kabelů a příprava dvou desetitunových nádrží s chemickou sloučeninou pro studený start.

Třetí spínač: Start povolen. Čtyři podzemní turbočerpadla začnou vhnět směs uhličitanu sodného a kyseliny dusičné do velké ocelové nádrže pod silou, kde se během několika sekund vyvine obrovské množství dusíku. Reakční nádoba zadrží plyn, dokud tlak nedosáhne milionu kilopaskalů, a pak vpustí neutrální plyn do sila. Plyn vymrští dvacetitunovou střelu Gorgon skoro dvacet metrů nad ústí sila, aby spaliny po zážehu motoru prvního stupně nepoškodily silo. Za necelých patnáct minut bude připravena v silu k odpálení další střela.

Govorov uviděl v duchu číslice na monitoru počítače, zobrazujícího průběh letu střely. První stupeň pohánění střely během průletu hustou atmosférou. Druhý stupeň o vysokém tahu jí dodá oběžnou rychlost. Třetí stupeň opakovanými zážehy řídicích trysek zkoriguje oběžnou dráhu.

Pak rychlá akcelerace, převyšující skoro trojnásobně rychlost zvuku - ale neozve se žádný sonický třesk; střela bude stovky mil nad hranicí atmosféry. Nahodilé manévry v rozsahu čtyřiceti stupňů. Pak náraz, exploze, destrukce. Střela SAS-10 Gorgon nese tisíc kilogramů vysoce účinné výbušniny. Málo pro standardní balistickou střelu, ale naprosto dostačující ke zničení jakéhokoli cíle na oběžné dráze. Bez tlumícího a ochranného účinku země bude destrukce totální.

Sbohem, brigádní generále Jasone Saint-Michaeli z amerického Kosmického velitelství. Sbohem, kosmická stanice Armstrong. Úlomky vaší stanice budou po celé týdny vytvářet na obloze stovky nových padajících hvězd.

Ale plastický kryt zůstával na svém místě a číslice na monitorech ukazovaly to, co ukazovaly celé měsíce - kosmickou stanici Armstrong bezpečně na své oběžné dráze, nyní upravené tak, aby mohla sledovat Čilikovovo bláznovství v Íránu šestnáct hodin denně čistého času, vykřikující do světa o velké chybě, kterou se chystalo udělat nové vedení Sovětského svazu.

Govorov se obrátil na vedoucího důstojníka směny na odpalovacím a sledovacím stanovišti střel Gorgon. "Stav cíle, podplukovníku Guljajev?"

"Nezměněn, soudruhu generálporučíku. Stanice Armstrong třicet jedna minut deset sekund od apogea. Rychlost a dráha nezměněna. Můžeme si podle nich řídit naše chronometry." Pohlédl nadřazenému do tváře. "To není jenom provokace, že soudruhu generálporučíku? Vědí o operaci Peří?"

Govorov byl poněkud zaražen otázkou, zahrnující íránskou operaci. Ne skutečností, že Guljajev, Govorovův nejmladší, ale daleko nejinteligentnější podřízený důstojník operaci Peří objevil - dostávalo se mu do ruky právě tolik zpráv jako Govorovovi samotnému a byl to bystrý hoch. Ale Guljajev, vnuk jednoho z nejslavnějších sovětských leteckých es z druhé světové války, udělal to, co málokdo z Kolegia. Spojil si dohromady vnitřní chod operace Peří a následný přesun nejsložitějšího amerického vojenského zařízení s jeho možnostmi proniknout do utajované sovětské operace. Guljajevovo myšlení bylo několik kroků před myšlením většiny nejvyšších velitelů.

"Zdá se, že víš hodně o Armstrongu," řekl Govorov, "a příliš mnoho mluvíš o Peří. Důrazně ti radím, aby sis nechal své myšlenky pro sebe - nebo ještě lépe, abys takové myšlenky neměl."

Guljajev vypadal vážně, ale Govorov vykouzil povzbudivý úsměv. "Ne, Američané nemohou vědět o operaci Peří. Ta operace je příliš ambiciózní i pro jejich představy."

Guljajev přikyvl, ale jeho tvář byla z kamene, když se otočil zpět ke své práci. Jeho otázka Govorova trápila. Američané, tím si byl jist, využívali výkonného radaru na Armstrongu k udržování co nejdelšího možného dohledu nad oblastí. Proč? Určitě ne kvůli sledování těch pár lodí v Perském zálivu.

Vždycky věřit nejhoršímu a doufat v nejlepší - alespoň tak to učil Guljajeva a ostatní mladé důstojníky svého velitelství. Je čas sestoupit z oblak, Hrdino Sovětského svazu Govorove. Uvažuj jako tvůj mladý důstojník:

Američané se dověděli o invazních plánech nebo je uhodli. Stanice Armstrong objevila obrovské množství výzbroje, množství, které neodpovídá obyčejnému cvičení nebo jakémukoli posilování sil v Afghánistánu. Jako odpověď na to přesunuli stanici na oběžnou dráhu, jejíž apogeum, nejvyšší bod, bylo umístěno nad sovětsko-iránskou hranicí. Mimoto ji umístili na vyšší eliptickou oběžnou dráhu, což jim dovolovalo delší sledování oblasti Perského zálivu a poněkud stanici vzdalovalo dosahu sovětských protidružicových zbraní. Vynakládali obrovské množství paliva a energie na to, aby stanice procházela při každém oběhu nad přesně stejnými body na povrchu Země ...

"Podplukovníku Guljajevě - "

Guljajev vyskočil ze svého křesla a postavil se vedle Govorova. "Soudruhu generálporučíku?"

Govorov mu položil ruku na rameno. "Nikdy se nebojte ptát se na cokoli a kohokoli, podplukovníku. Vím, že není moudré klást takové otázky nadřízeným, ale pod svým velením to vyžadují. Takoví staří blázni jako já by přivedli naši zemi do neštěstí."

"Ne, soudruhu generálporučíku, vy - "

Govorov zvedl ruku. "Měl jste pravdu, jako obvykle. Musíme vycházet z předpokladu, že Američané odhalili nebo alespoň vytyčili naše plány v Perském zálivu a v Íránu a přemístili svou stanici proto, aby mohli udržovat systém včasné výstrahy a celkový dohled nad oblastí. Jestli má naše rozvědka pravdu, s pomocí toho kosmického radaru budou moci řídit síly zasazené proti našim invazním jednotkám na několika frontách současně. Váš názor, podplukovníku?"

Odpověď přišla překvapivě rychle. "Je nezbytně nutné zničit stanici Armstrong, soudruhu generálporučíku."

"Nikdo s výjimkou kolegia není oprávněn nařídít takový útok," řekl Govorov. "Nejsme s Amerikou ve válce. Účelem operace Peří je obsadit Írán, získat kontrolu nad Perským zálivem a zabránit návratu amerických sil do této oblasti. Nepokoušíme se začít novou Vlasteneckou válku - "

"V tom případě jsem přesvědčen, soudruhu generálporučíku, že operace Peří zkrachuje. Můžeme, můžete vy připustit, aby k tomu došlo?"

Govorov vnitřně otřesen pokynul svému důstojníkovi. Guljajev odložil svá sluchátka na řídicí pult a následoval ho. Govorov mu pohybem naznačil, aby zavřel dveře a posadil se za stůl v malé kanceláři.

"Vy jste si zřejmě vyložil mou výzvu, abyste řekl svůj názor, poněkud šířeji, než jsem zamýšlel," řekl Govorov. "Personál Velitelství kosmické obrany je často vyslýchán KGB, a takové poznámky jako "peří zkrachuje" si může zapamatovat nějaký špicl, schopný a ochotný je využít, aby si zajistil postup. Buďte, prosím, v budoucnu opatrnější. Nechtěl bych vás ztratit. Mohl byste skončit na nějaké zapadlé hlásce na Sibiři - nebo ještě hůř."

Když to říkal, připomněl si Govorov své vlastní vysoce nepolitické poznámky před Kolegiem. Možná nebyl ten pravý, kdo mohl udělovat takové lekce. Ale na druhé straně, kdo je lepším kazatelem, než hříšník, který trpěl za stejné hříchy?

Guljajev vypadal zdeptaně.

"Máte pravdu, samozřejmě," řekl Govorov. "Peří bude sotva pro někoho překvapením, jestli je ten kosmický radar tak účinný, jak si myslím." Odměl se tak dlouho, až si Guljajev začal myslet, že je propuštěn a může odejít. Pak řekl: "Podplukovníku Guljajevě, rád bych znal váš předpokládaný odhad účinnosti střel SAS-10 Gorgon proti kosmické stanici Armstrong."

Guljajev chvíli mlčel a pak řekl pevným hlasem: "Neúčinné, soudruhu generálporučíku. Můžeme zaútočit na stanici maximálně šesti střelami Gorgon. Armstrong má deset střel Thor, které proti nim může použít."

"Ale účinnost systému Thor je podle zpráv pouze padesátiprocentní," řekl Govorov, zkoušeje svého podřízeného.

"Soudruhu generálporučíku, jak jistě víte, vojenská rozvědka a KGB upravily výsledky amerických ostrých zkoušek tak, aby se přiblížily účinnosti za podmínek méně než ideálních. Ve skutečnosti Američané použili sedm střel Thor a zničili padesát devět bojových hlavic ze šedesáti. To znamená devět bojových hlavic ze šedesáti. To znamená pětáosmdesátiprocentní účinnost. Ať už zkoušku vykládají jak chtějí, skutečností zůstává, že Armstrong úspěšně sestřelil šest střel - střel Trident, které jsou mnohem nesnadnější cíle, než Gorgony. Střela Thor sledovala a zničila samotnou bojovou hlavici - mnohem menší cíl, než představuje Gorgon. A, soudruhu generálporučíku, i když současná rychlost stanice vzhledem k zemskému povrchu je nižší, stanice v apogeum se nachází na hranici maximálního výškového dosahu Gorgonu. To znamená, že by Gorgon nemohl stanici stíhat na oběžné dráze, ale musel by letět přímo a zaútočit dříve, než mu dojde palivo. To by z něho udělalo dokonale stacionární cíl pro střely Thor."

Govorov se zdráhal přiznat si zřejmý závěr, který z toho vyplýval ... všechny plány, všechny obavy, všechny zjevné nedostatky hlavního zbraňového systému Velitelství kosmické obrany, kterých si byl celá ta léta vědom - to všechno mladý Guljajev vyslovil jedním dechem nahlas.

"A vaše alternativa?" zeptal se Govorov monotónním hlasem, nechtěje dát najevo, co se děje v jeho nitru. "Do toho Nikolaji Guljajevě. Vím, že to řeknete ..."

"Elektron?" řekl Guljajev věčně.

Bez jediného slova s nepohnutou tváří zvedl Govorov sluchátko telefonu a vytočil číslo. "Operační? Zde generál Govorov. Zafixujte okamžité vystřídání podplukovníka Guljajeva u řídicího pultu. Okamžitě a až do odvolání. Žádný důvod ... na můj rozkaz ... Ano, a také potřebuji písaře, potřebuji napsat nějaké rozkazy ... Ano, ten je dobrý ... pošlete ho ihned sem." A zavěsil.

"Podplukovníku, právě jste řekl kouzelné slovo." Sledován zmateným pohledem mladého důstojníka vstal, přešel k ocelové skřínce v rohu kanceláře a odtlačil ji stranou. Objevil se trezor ve zdi. Vyňal z něho červeně vázaný zápisník a rychle ho podal Guljajevovi.

"Elektron je to pravé. A to je teď váš projekt. Jenom váš. Tento dokument obsahuje v hrubých rysech všechno, co je nezbytné k vybavení formace dvou Elektronů specializovanými zbraněmi. Já - "

Guljajev se nedokázal ubránit, aby ho nepřerušil. "Jakým druhem zbraní?"

"Strpení. Vydám speciální rozkazy, pověřující vás k provedení těchto instrukcí. Jste zproštěni všech povinností s výjimkou těch, které jsou popsány v této složce. Složka je přísně tajná. Absolutně nikdo nemá právo přístupu k těmto informacím kromě úřadu náměstka ministra. Jasně?"

Govorov nečekal na odpověď. "Za hodinu si vyzvedněte v mé pracovně rozkazy. Budu od vás očekávat denní zprávy o vašem postupu. Vraťte se na své stanoviště u hlavního pultu, dokud nepřijde váš náhradník."

Guljajev se vypjal do pozoru a spěšně odešel.

Po jeho odchodu Govorov pohlédl na staromódní analogové hodiny na stěně. Jak případné, že technologicky nepokročilejší organizace v Sovětském svazu používala k udávání času ručičkové hodiny s kulatým ciferníkem. Govorov ty hodiny nenáviděl. Připomínaly mu, čemu se vzdušné a kosmické síly Sovětského svazu - a v tomto směru všechny ozbrojené síly Sovětského svazu - podobaly. V určitém směru ještě nepokročily dále, než padesát let staré hodiny. A někteří dinosauři by dali přednost tomu, vrátit se zpět do doby, kdy byly hodiny vyrobeny, kdy Sovětský svaz byl nepochybně nejvyšší zemí na světě, rozdělenou, zbankrotovanou, naplněnou nedůvěrou a ovládanou oligarchií. Tehdy slabá a demoralizovaná ruská armáda následovala Josefa Stalina, krutého a mocí posedlého diktátora do zkázy. A nyní opět se slabá a demoralizovaná vojenská kasta chystala následovat dalšího po moci lačnického vládce do jisté srážky s nejmocnějším národem na světě. Ačkoli tentokrát byl Govorov předurčen odvrátit jistý nezdár...

Guljajev měl pravdu. Byla to Govorovova odpovědnost, jeho povinnost, udělat všechno, co bylo v jeho silách, aby předešel sovětské porážce v Íránu a v Perském zálivu a kdekoli jinde. Guljajev teď zodpovídá za aktivaci tajného plánu na zničení stanice Armstrong - Govorovova práce bude přesvědčit ministra obrany, aby zadržel operaci Peří, dokud nebude tajná operace v pohybu.

Govorov nařídil, aby jeho letoun okamžitě natankovali a připravili k odletu za hodinu. Od té chvíle bude mít Guljajev své rozkazy a Govorov bude na cestě do Moskvy pokusit se přesvědčit Kolegium, aby se vyhnulo sebevraždě a podívalo se skutečnosti tváří v tvář. Mnohem raději by byl letěl proti nepříteli. Dinosauři bylo těžké zabít ...

Kosmická stanice Armstrong

Jak Ann Pageová předpověděla, její zpráva o potenciálních odkladech, způsobených v projektu Skybolt přesunem kosmické stanice na geosynchronní oběžnou dráhu nad Středním východem, neměla na Kosmické velitelství žádný viditelný účinek. Saint-Michael dostal zelenou a posledních několik dní pracovala posádka stanice přesčas, shromažďující informace a zůstávající v pohotovosti kvůli případné sovětské odpovědi. Sovětská odpověď. Takto vysloveno, znělo to tak úhledně a uhlazeně, tak neosobně a dokonce přiměřeně, pomyslela si Ann. Jako hrát šachy. Stačilo si představit, jak zničující by mohla sovětská odpověď být, a mráz jí přešel po zádech. Byla opravdu ráda, že měla svou práci, na kterou se mohla soustředit. Musela by z ní být nervózní troska, kdyby stála ve velitelském modulu a sledovala obrazovky, aby z nich vyčetla možné hrozby.

Kevin Baker odložil stranou další reléový obvod a posadil se vedle ní, na malý pracovní stolek v přeplněném modulu Skyboltu.

Ann na něj pohlédla. "Přemýšlela jsem, jak je většina z toho neskutečná. To, co se možná děje pod námi. Skutečnost, že jsme ještě vůbec tady nahoře ..."

Baker přikývl. "Vím, co máte na mysli. Přemýšlím o všech těch letech, které jsem strávil v laboratořích ... ne zcela takových, jako je tahle, ale víte, naplněné tím samým nepořádkem a harampádím. V žádné nebylo nic příliš vzrušujícího. A teď pojednou se zdá, že jsem v centru všeho, co je důležité, ale pocit je zatraceně stejný. Rozluštit problém, navrhnout řešení, ověřit hypotézu -"

"A co máte nejraději? Hypotéza, to je ... Jak můžeme donutit ten náš laser, aby dělal to, co se od něj čeká?"

Kevin si povšiml slova "náš" a potěšilo ho to. "No," řekl dívaje se do bludiště drátů a obvodů před sebou, "proč nezačneme s tímhle levým obvodem GCS-B? Jak jste ho zapojila? Vypadá to jako platina."

"Je to platina. Toto je hlavní supravodivé relé MHD. Říkám mu toaster."

"To není špatný název. Tohle je první supravodivé relé, které vidím, a které je menší než nákladák s cementem. Tak kde je automatické zkušební centrum?"

Ann se vznesla ke stropu a Baker si dlouze povzdechl. Práce na stropě byla možná stará vesta pro ni, ale jeho laboratoř na stanici byla skutečnou obdobou jeho pozemské laboratoře, kde počítače nikdy nepochodovaly po stropě. Potřásl hlavou a vznesl se také ke stropu, zachytil se velcrových úchyty pro nohy a založil instrukce do počítače. Frustrace v jeho hlase zazněla celým modulem Skyboltu.

"Co je tohle?" ukázal na šestnáct dlouhých řádků čísel.

"To je souvztažnost všech sekvenčních kódů relativních programů reléových okruhů. Šedesát čtyři zobrazení každého dvě stě padesáti šesti bitového slova. Musíte provést křížovou kontrolu každého zobrazení s -"

"Počkejte minutu. To je více než šestnáct tisíc bitů dat ..."

"Pro okruhy levého relé MHD," pokračovala Ann. "A ještě je tam pravé relé a hlavní driver."

"Pane Bože, jak tohle všechno zkontrolujeme? To zabere celé dny. Možná týdny."

"Nemusím provádět celou kontrolu," řekla mu. "Toaster fungoval perfektně dva roky. Je tu na tři sta dalších komponentů, které bych podezírala víc než toaster, takže to mu dává nižší prioritu. Zkontroluji ho později."

Zdálo se, že ji Baker neposlouchá, když vyšroubovával čtyři Camlockovy rychlouzávery na malé konzole

testovacího zařízení, zvedal přední panel a nahlížel dovnitř. "Chvála bohu, alespoň v téhle věci máte standardní zapojení. Natáhnu optický kabel ze Skyboltu do mé laboratoře. Mohu zapojit svůj počítač přímo na tuto konzolu a nechat ho zkontrolovat všechny registry dat za nás. Provede kontrolu za pár minut a dá nám odpověď v angličtině a ne v téhle hexadecimální hatmatilce. Podle toho budete moci kontinuálně sledovat váš toaster."

"To je velkolepé, Kevine. Jak brzy to můžete dát dohromady?"

"Pár hodin na zapojení a trochu déle zabere napsání programu."

Ann přikývla a podívala se na testovací zařízení. "Opravdu si myslíte, že problém je tady v tomhle?"

"Nevím moc o supravodivých relé. Ve skutečnosti vím zatraceně málo o většině z těch ostatních hraček, které tady máte. Ale vaše testovací zařízení neříká, v čem ten problém spočívá. Prošli jsme skoro všechno s výjimkou této věci. Řekl bych, že problém musí být zde." Odpoutal se od stropu a snesl se zpět na podlahu.

Poprvé za poslední dny si Ann dovolila zadoufat, že ten problém bude opravdu vyřešen - za předpokladu, že se někde nevyvrbí žádné nové a nepředpokládané zádrhele ...

Moskva, SSSR

"Zbláznil jste se, generále Govorove?" zeptal se kousavě první náměstek ministra obrany Chromejev. Oba, Govorov i náměstek ministra obrany Romerdunov, vrchní velitel sovětských kosmických a leteckých sil, stáli v pozoru v Chromejevově prostorné pracovně, umístěné hned vedle Čilikovovy konferenční místnosti. Govorov hleděl bez mrkání přímo před sebe, ale Romerdunovovy oči sledovaly Chromejevovo nervózní přecházení. Oba vysocí důstojníci spolu kdysi prožili osmnáct horkých dnů ve špinavém zákopu před Budapeští během posledních týdnů druhé světové války před padesáti lety a tak sotva existovalo něco, co mohl Chromejev říci nebo udělat, čím by Romerdunova polekal. Náčelník generálního štábu nakonec pokynul Romerdunovovi i Govorovovi, aby se posadili.

"Sergeji," naléhal Romerdunov, "poslouchej, co generál Govorov chce říct -"

"Slyšeli jsme to už předtím, Alexeji," řekl Chromejev. "Tvůj kosmonaut si už udělal krásné jméno v Kremlu, díky jeho nedisciplinovanému vystoupení před Kolegiem. Teď zase chce mluvit s ministrem obrany o odložení operace Peří." Chromejev je chvíli propaloval pohledem a v místnosti houstlo napětí. "O co vám k čertu jde, Govorove? Je to nějaký druh nátlaku? Výzva vašim nadřízeným? Chcete vzbudit pozornost? Ministr obrany Čilikov mluvil s maršálem Lichačevem. Vojská rozvědky neví o žádném zázračném radaru na stanici Armstrong. Uznávají samozřejmě, že systém senzorů na Armstrongu je dokonalý, ale ne dost dokonalý na to, aby dokázal sledovat stovky pozemních, vzdušných i námořních prostředků na milionech kubických kilometrů - neřku-li sám řídit obranné operace amerických sil rychlého zásahu v této oblasti."

Chromejev náhle zmínil svůj tón. "Ministr obrany oceňuje vaši angažovanost a pozornost, kterou věnujete detailům, generále Govorove. Ale provedl své vlastní šetření mezi členy Kolegia a vědeckou obcí a dospěl k závěru, že stanice Armstrong nepředstavuje žádnou hrozbu úspěchu operace Peří. Vaše podněty byly patřičně zaznamenány, ale -"

Govorov to už déle nevydržel. "Promiňte, soudruhu, ale nemusíte se mnou mluvit jako s tvrdohlavým děckem. Jsem ochoten vsadit svou profesionální kariéru na to, co říkám. Má-li operace Peří uspět, má-li tato země vůbec kdy žít v bezpečí, kosmická stanice Armstrong musí být zničena nabo alespoň ochromena."

"Tak dost ... Romerdunove," řekl Chromejev, teď už ignoruje Govorova, "nemohu povolit tomuto vašemu neukázněnému důstojníkovi schůzku s ministrem obrany. Utrhl by nám hlavu a měl by pravdu. Doporučuji ti Alexeji, abys generálporučiku Govorovovi vysvětlil, co je to služební postup. Ať si zopakuje vojenskou přísahu, zvláště tu část, kde se hovoří o bezvýhradném plnění požadavků vojenských řádů a rozkazů svých velitelů a nadřízených. Zdá se, že má v tomto směru mezery v paměti. Vysvětlí mu, že kdyby nebylo mimořádné situace, byl by uvolněn z funkce. Přesvědč se, že chápe, že Kolegium tady není pro jeho osobní choutky a ambice. Odchod!"

Romerdunov se musel ovládat, aby počkal, dokud nenasedl do vozu. "Govorove, vaše kariéra možná před pěti minutami skončila. Kosmické síly se nebudou příliš podílet na operaci Peří - jak se věci uklidní, budete uvolněn ze služby a znovu ustanoven -"

"Ne."

"Velmi statečně od tebe, Alexandře. Statečný do konce. Tvá velká huba tě zničila, přesně jak jsem ti předpovídal."

"A já vám říkám, soudruhu náměstku, že tohle není konec. Pamatuji si svou vojenskou přísahu velmi dobře. Přisahal jsem, že budu bránit svou vlast a svůj lid do, poslední kapky krve. Pokouším se to dělat." Když černý Mercedes vyjel na hustě zaplněnou Volokolamskou dálnici, vedoucí na severozápad k Moskevskému mezinárodnímu letišti, obrátil se Govorov ke svému nadřízenému.

"Potřebuji povolení, soudruhu náměstku," řekl tlumeným hlasem.

"Jeden start. Za dvacet dnů. S Elektronem." Romerdunov se zatvářil užasle. "S Elektronem? Govorove, vy jste blázen." Zavrtěl hlavou a pokračoval, skoro pro sebe, jako by mladší důstojník už nebyl ve voze. "Udělal jsem chybu, když jsem podporoval vaše myšlenky ... vaše obsedantní představy vám zatemnily zdravý rozum."

"Víte dobře, že to není pravda, soudruhu. To, co říkám, je fakt ... se stanicí Armstrong, s nebezpečím pro naše jednotky se střetneme, protože - to všechno je pravda. Operace Peří bude rozdrčena nebo přinejmenším bude beznadějně zablokována v horách nebo v Arabském moři. Remíza je v tomto případě stejně špatná jako prohra. Je to prohra ... vyslechněte mě, prosím ... Velitelství kosmické obrany má možnost zabránit stanici Armstrong, aby se stala stěžejním bodem americké obrany. Tři raketoplány Elektron, vyzbrojené superrychlými střelami Scimitar -"

"Scimitar? Co je, k čertu, zase tohle? Nikdy jsem o tom neslyšel."

"Krycí jméno Bavinaš. Laciné, takřkajíc spotřební střely, vyvinuté v tajnosti mými lidmi. Jsou o trochu větší než acetylenové láhve, s průbojnou hlavicí s pláštěm ze slitiny molybdenu a uranu a s raketovým motorem. Elektron jich může nést deset v rotačním odpalovacím zařízení v nákladním prostoru. Jsou řízené laserem z Elektronu a letí ke svému cíli rychlostí téměř kilometr za sekundu. Mo - "

"Vy máte zbraň určenou pro Elektron? Ale Elektron je přece nákladní loď, kosmický taxík. Jak vás napadlo vyvinout pro něj útočnou zbraň? V tajnosti..."

Govorov si dovolil úsměv. "To byl ve skutečnosti americký nápad. Když jsem před pěti lety poprvé letěl s Elektronem, Američané byli přesvědčeni, že je to sovětský kosmický stíhací letoun. Normálně bych nevěnoval žádnou pozornost takovým výplodům protisovětské propagandy - v té době se Američané snažili zdiskreditovat náš program letů raketoplánu, aby zamaskovali své vlastní neúspěchy. Ale ta myšlenka mě zaujala a tak jsem začal pátrat, jestli existují nějaké konkrétní plány na takzvanou sovětskou kosmickou stíhačku. Byl jsem otřesen, když jsem zjistil, že žádné takové plány neexistují. Takže když jsem se stal náčelníkem Velitelství kosmické obrany, zahájil jsem tajný program vývoje kosmické síly 21. století, která by nám mohla získat převahu ... "

Romerdunov oněměl, neschopen si naráz přebrat to, co právě slyšel. Ale když Mercedes odbočil na výjezd z Volokolamské dálnice, otočil se ke Govorovovi a zavrtěl hlavou.

"Ty takzvané střely Bavinaš ... jsou připraveny k použití?"

"Během dvaceti dnů, soudruhu." Govorov ucítil, jak jeho tvář rudne vzrušením, když si uvědomil, že ho Romerdunov přinejmenším vyslechl. "Už jsem vydal rozkazy ... dva Elektrony budou připraveny v Tjuratamu ke startu do tří týdnů. Každý bude vyzbrojen deseti střelami - víc než dostatečně ke zničení americké kosmické stanice. Dokud bude existovat, naše vlastní přežití je pouze otázkou času - "

" Vy jste už vydal rozkazy?"

Govorov se ovládl. Teď, když Romerdunov projevil zájem o projekt, bylo načase přibrzdit. Nechtěl, aby ho jeho nadřízený začal považovat za bezohledného kariéristu.

"Seznámil jsem svůj štáb s projektem, ano. Ale samozřejmě, čeká to na vaše schválení. V souladu s vašimi rozkazy a s rozkazy Kolegia jsem nenařídil žádné útoky na Armstrong. Ale měl jsem pocit, že v rámci mé omezené pravomoci je třeba zajistit alespoň základní přípravu Elektronů, pro případ, že se mé předpoklady o schopnostech kosmického radaru ukážou oprávněnými ... "

Mercedes zpomalil a zastavil u strážního domku na hranici Moskevského letiště. Odevzdali dokumenty a armádní seržant s rottweilerským služebním psem provedli prohlídku vozu. Romerdunov, v roztržitosti nad tím, co slyšel, ani neprotestoval, když mohutné černé a žlutohnědé zvíře začalo očichávat vnitřek vozu, nejsou-li v něm výbušniny. O pár okamžiků později už vůz uháněl k oddělenému terminálu pro významné osobnosti, kde už čekalo Romerdunovo letadlo.

V čekárně terminálu Romerdunov konečně promluvil: "Byl jsem odvelen do Taškentu, zkontrolovat protivzdušnou obranu jižního vojenského okruhu pro případ odvetných náletů na naše území během operace Peří. Jinak bych letěl s vámi do Tjuratamu prohlédnout si tu ... tu takzvanou tajnou kosmickou sílu, kterou jste vyvinul. Mějte na paměti, generále Govorove, normálně bych považoval všechno, co jste řekl a udělal, za nejvyšší porušení subordinace a zneužití pravomoci. Tajný vývoj zbraňového systému, bez ohledu na jeho nezbytnost, jeho použití nebo úmysly použít ho, to je zločin velezrady. Jestli informace o těch střelách nebo o vyzbrojování Elektronů proniknou ven a doví se o nich Politbyro nebo generální štáb, skončíte možná na Lubjance na velmi, velmi dlouho."

Govorov zůstal klidný a snad proto se mu Romerdunov posléze rozhodl důvěřovat. Ve skutečnosti existovaly jen dvě možnosti: ignorovat Govorova a potichu ho odstranit jako hrozbu Romerdunovově autoritě, nebo uvěřit jemu a jeho přesvědčení. Kdyby Govorov dal najevo jakékoli zaváhání nebo nejistotu, Romerdunov by pohrbil celou věc ihned a na místě. Ale Govorov vypadal, mluvil a jednal jako muž pevně přesvědčený o své pravdě. A právě obrovská převratnost celé této věci mluvila v její prospěch. Bylo by bývalo jednodušší věřit, že Govorov podlehl fixní ideji. Avšak pokud byl blázen, byl to nejinteligentnější a nejlépe organizovaný psychopat v historii ...

"Musíme podniknout kroky, Govorove, aby ten vývoj střel, vyzbrojení Elektronů a zformování kosmické útočné jednotky byly řádně podloženy dokumenty. Ten program musí být autorizován jako obnovený dřívější projekt Vzdušných a kosmických sil a Velitelství kosmické obrany a ne jako výsledek tajné a nezákonné činnosti renegáta."

Govorov si povšiml slůvka my a musel bojovat, aby potlačil nevojenskou veselost, která se ho zmocnila. Náměstek ministra obrany Romerdunov se právě ztotožnil s jeho plány. Ještě zbývala naděje ...

"Promluvíme si o tom později, Alexandře."

Govorov přikývl a povšiml si, že předstartovní příprava je ukončena. Starší seržant letectva přistoupil k Romerdunovovi a ohlásil mu, že jeho letoun je připraven ke startu. Govorov vzal Romerdunovův kufřík se spisy a odnesl jej na runway k čekajícímu vojenskému dopravnímu letounu AN-72.

"Soudruhu," Govorov podal kufřík jednomu z členů posádky a pohlédl přímo na Romerdunova. "Pokud jde o nadcházející přípravu ... ?"

"Ať pokračují. V tichosti. Spojím se s vámi jakmile to bude možné." Odmlčel se, když kolem něj procházelo několik důstojníků. "A buďte připraven to celé zlikvidovat. Stejně rychle."

Govorov zasalutoval a Romerdunov vystoupil po schůdcích a zmizel v nitru letounu.

Kosmická stanice Armstrong

"Hotovo."

Kevin Baker a Ann Pageová se vznášeli před hlavním pultem Bakerova počítače a s očekáváním hleděli na sdělení READY na obrazovce monitoru. Baker se snesl k panelu s mikrofonom, ale pak se zarazil a pohybem ruky pozval Ann.

"Buďte mým hostem."

Ann se naklonila k mikrofону. "Celková kontrola toasteru. Její slova se objevila na obrazovce monitoru a okamžitě byla vystřídána sdělením: "CELKOVÁ KONTROLA TOASTERU PŘIPRAVENA."

"Běh," řekla Ann.

Na obrazovce se okamžitě objevilo schéma graficky znázorňující šestnáct tisíc paměťových míst, použitých v supravodivém okruhu Skyboltu.

"Přejete si výsledek testu vytisknout?"

"Ano," řekla Ann.

Další rychlé sdělení: "PŘIPRAVEN KE STARTU."

Ann řekla: "Start," a okamžitě se několik sloupců zaplnilo výpočty, představujícími zkoušená paměťová místa.

"Nemohu uvěřit, že jste to dal dohromady za pouhých osm hodin," řekla Ann Bakerovi. "Já bych to nedokázala za osm týdnů."

"Je třeba jen vědět, jak využít dostupné zdroje," řekl Baker. To a padesátileté zkušenosti počítačového inženýra, pomyslel si pro sebe. Měl by být čas od času schopnout vytáhnout králíka z klobouku. Ona byla génus, ale také stále ještě zbýval prostor pro chlapíky s praxí ...

Čísla se začínala pomalu měnit, jak bylo každé paměťové místo elektronického relé vyzkoušeno, vypočtena jeho správná hodnota, analyzován jeho obsah, zjištěna hodnota v něm uložená. Pokud byly tyto dvě hodnoty odlišné, signalizovalo by to problém na tomto konkrétním paměťovém místě. Obvod kontrolující toto místo by pak byl zkontrolován z hlediska funkce, což mohlo vést k vyřešení problémů Skyboltu se sledováním a s dodávkou energie.

Baker pohlédl na hodinky. "Osmdesát sekund na kontrolu jednoho registru. Šedesát čtyři registrů ... kolem hodiny a půl. To je o mnoho déle, než jsem čekal."

"Vezmeme-li v úvahu, že jednomu z nás by každý registr trval okolo pěti minut, řekla bych, že je to nádherné."

"Dobře, dobře, objevila jste něco jiného, zatímco jsem psal program?"

Něco, co jsme možná přehlédli?"

"Kéž by. Ne, všechno je v pořádku. Měl jste pravdu. Myslím, že problém je v jednom z těch toasterů. Proč je řešení vždycky až na posledním místě, na které -"

Náhle stanicí zazněl pronikavý zvuk poplašných klaxonů. Siréna zahoukala třikrát, pak syntetický hlas z počítače oznámil: "Zjištěno odpálení střely. Zjištěno odpálení střely."

Ann se odpoutala od velcrových úchytlů a vrhla se průlezem do spojovacího tunelu mezi experimentálním modulem a velitelským střediskem. V okamžiku stála ve vstupním průlezu.

K jejímu překvapení se ve velitelském středisku téměř nic nezměnilo. Plukovník Walker upřeně sledoval monitor, přidělený seržantu Jeffersonovi, ostatní sledovali své vlastní přístroje.

"S dovolením, Ann," protlačil se kolem ní generál Saint-Michael. Zahytil se opěradla velitelského křesla, usadil se a připoutal. Ann si všimla, že jeho kombinéza je vlhká, jako by ve spěchu vyskočil ze sprchy, když zaněly poplašné klaxony. Nasadil si sluchátka a Ann rychle učinila totéž.

"Zjištěno odpálení střely, infračerveným teleskopem a potvrzeno SBR," hlásil Jefferson. "V blízkosti Bandare Lengeh v Íránu."

"Silkworm?"

"Ještě nepotvrzeno, pane ... počkejte, teď potvrzeno. SBR sleduje tři podzvukové střely Silkworm-F, kurs dva-šest-jedna, rychlost sto sedmdesát uzlů vzhledem k zemi. Zrychlují."

"Cíl?"

Nepříjemná pauza. Pak: "Vypadá to, že to jsou tři sovětské válečné lodě v Hormuzské úžině ..."

"Vyšlete taktickou výstrahu všem jednotkám v oblasti. Pokračujte ve sledování. Někáká letadla ve vzduchu?"

"Sovětské z Brežněva, pane. Průzkumný AN-18R ... SBR teď hlásí celkem pět střel letících z Bandare Lengeh."

"Někáká naše letadla ve vzduchu?"

"Máme jeden RC 787B AWACS nad Saudskou Arábií," ohlásil další technik. "Žádné potvrzení odpálení střel od něho."

"Stav střel?"

"Na kursu k torpédoborcům, současná rychlost tři sta deset uzlů a zrychlují... Pane, z Brežněva odstartovala letadla. Dva rychlé stroje ..."

"Pohotovostní stíhači," řekl Walker. "Je někáká naděje, že ty stíhačky Silkwormy sundají?"

"Vzdálenost od stíhaček k torpédoborcům sto dvacet námořních mil. Vzdálenost od střel k lodím ... čtyřicet námořních mil. Současná rychlost střel čtyři sta uzlů. Přibližně šest minut do nárazu. Stíhači se blíží rychlostí pěti set uzlů a prudce akcelerují."

"Nemají naději, že je zachytí," řekl Walker. "Doletí právě včas, aby viděli, jak Silkwormy zasáhnou ty lodě."

"Mohli by Silkwormy dostat, kdyby použili střel dalekého doletu," řekl Saint-Michael. "Jak dlouho budeme ještě na této orbitě?"

"Za patnáct minut opustíme polohu vhodnou pro účinné sledování pomocí SBR."

"Pak tedy přejdeme na území zobrazení oblasti. Zapojte do toho všechno, Jímě. Budeme potřebovat záznamy taktického rastrování SBR celé oblasti. A spousta lidí se nás bude ptát, co jsme viděli - potřebují multisenzorové popisy všeho v dosahu. Stav těch Silkwormů?"

"Náraz za pět minut. Stíhači jedenáct set uzlů, ustálená rychlost. Předpokládaný čas přiletu - za šest minut."

Saint-Michael potřásl hlavou. "Ti ruští piloti budou muset být moc, moc dobří, aby dostali tyhle Silkwormy," řekl a pak mu vysvětlil ironie situace. Byli na cestě fandit zatraceným Rusům. Pomyslel si, že je to proto, že se raketový útok zdál nevyprovokovaný. Buď byl opravdu nevyprovokovaný, nebo tak měl vypadat... ?

USS California

"Kosmická stanice viděla odpálení střel?" zeptal se kapitán Matthew Page, když mu předali listing. Jeho hrud' se těžce zvedala - běžel celou cestu ze svého stanoviště do bojového informačního střediska USS Californie, kde přijali zprávy o útoku.

"Tak to říkají, pane," řekl mu operační důstojník. "Je to asi dvě minuty. Sledují pět střel Silkworm-F, odpálených z Bandare Lengeh, vojenské základny asi osmdesát mil severozápadně od Bandar-Abbás v jižním Íránu. Jako cíl byly hlášeny tři sovětské torpédoborce, přibližující se k Hormuzské úžině. Sověti vyslali dvě stíhačky Su-27B z letadlové lodě Brežněv a pronásledují je."

Page začal studovat počítačem vytvořenou mapu, zaujímající celou stěnu, která spojovala všechny informace přitékající na Californii, aby tak poskytovala v téměř reálném čase obraz toho, co se odehrávalo okolo nich. Symboly představující plavidla v Perském zálivu samotném se nepohybovaly a byly označeny křížkem, který udával, že jejich poloha je pouze přibližná. Pouze zobrazení dodávaná radarem Californie byla označena blikajícími hvězdičkami, udávajícími, že jejich poloha je zobrazována v reálném čase.

"Tyhle informace jsou staré," řekl Page podrážděně. "Nemůžeme se nějak napíchnout přímo na tu kosmickou stanici?"

"Prověřujeme to, pane."

Page znovu pohlédl na mapu. "Brežněv je od úžiny víc než stopadesát mil. Bude to zázrak, když se ty stíhačky dostanou ke svým torpédoborcům včas."

Informačním centrem zazněl trylkující tón. Operační důstojník zvedl sluchátko černého bezpečnostního telefonu. Okamžitě ho podal Pageovi, který okamžitě se zájmem naslouchal. "California potvrzuje. Konec."

Obrátil se na operačního důstojníka. "Pane Meserve, vyhlášte všeobecný poplach."

"Rozkaz, pane," Meserve zdvihl další telefon. "Můstek, hovoří operační. Vyhlášte všeobecný poplach." V příštím okamžiku se po celé Californii rozezněly poplašné zvonky a z reproduktorů se ozvalo: "Všeobecný poplach. Všeobecný poplach. Všichni muži na bojová stanoviště."

Meserve zůstal u telefonu další dvě minuty. Pak ohlásil: "Všechna stanoviště obsazena a připravena, veliteli."

"Velmi dobře." Page zdvihl červený telefon, přímou linku na Nimitze. "Pane, California je v bojové pohotovosti." Odložil sluchátko do vidlice a vzal do ruky mikrofon lodního rozhlasu.

"Všichni muži, hovoří kapitán. Právě probíhá útok proti třem sovětským torpédoborcům v Hormuzské úžině asi sedm set mil západ-severo-západně od nás. Útok přichází z Íránu a je zjevně nevyprovokovaný. Dva sovětské letouny míří do úžiny, proto admirál Clancy na palubě Nimitze nařídil bojové skupině pohotovost. V této chvíli není skupina v žádném nebezpečí, ale zůstaňte na svých místech. Konec."

Page odložil mikrofon v okamžiku, kdy k němu přistoupil Cogley s ocelovou přilbou, plovací vestou a červenými protizábleskovými brýlemi.

"Díky, Cogley. Za pár minut přijdu na můstek."

"Veliteli, přenos údajů z kosmické stanice v provozu."

Page se obrátil k obrazovce právě v okamžiku, kdy se obraz na ní změnil; rozsah zobrazované oblasti se změnil z kruhové plochy o průměru pěti set mil - maximálního dosahu radarového pozorování lodí bojové skupiny Nimitze - na čtverec o straně tisíc mil. Nyní, namísto pouhé hladiny moře, se na obrazovce objevila i část pevniny včetně politických hranic mezi státy. Každý světelný bod, loď nebo letadlo, byl označen identifikačními údaji a blikajícím znaménkem zobrazení v reálném čase. Za necelou minutu dokázal Page vyčíst celou taktickou situaci v Perském zálivu.

"Úžasné," řekl.

"Armstrong sděluje, že může přenos dat udržovat už jen pár minut, veliteli."

"Armstrong?" Náhle Page pochopil, co mu říkal slabý hlas uvnitř hlavy. "Armstrong. Kosmická stanice. Má dcera je v té věci. Co ksakru dělá nad zatraceným Perským zálivem?"

Nikdo neodpověděl. Kapitán Page si otřel čelo a uvědomil si, že ho ozónem vonící stěny informačního centra začínají tísnit.

"Meserve, nechte mi vytisknout mapu nejčerstvější taktické situace, než Armstrong skončí s vysíláním a přineste mi ji na můstek."

"Rozkaz, pane."

Page se valil chodbami a schodišti Californie a brblal, dost hlasitě, aby ho kdokoli nablízku mohl zaslechnout. "Ta moje zatracená dcera ... věděl jsem, že nemá co pohledávat na tom zatraceném býčím oku na oběžné dráze. Věděl jsem to ..."

Počet mužů na můstku se zdvojnásobil od chvíle, kdy ho Page opustil. Ke kormidelníkovi a signalistům přibyli další, strážce byly zdvojnásobeny, dva námořníci z havarijního družstva kontrolovali hasicí přístroje a hlídky s nočními dalekohledy StarLite na bočních křídlech můstku sledovaly obzor. Page dopadl do svého otočného křesla.

Uchopil mikrofon. "BIC, zde můstek. Situace?"

"Můstek, zde BIC. Střely Silkworm třicet sekund před dopadem ... pane, ruské stíhačky vypouštějí střely."

"Podávejte mi průběžný popis akce."

"Rozkaz, pane. Teď je vidět pouze jeden Silkworm v letu ... ruské stíhačky ještě dvacet mil od svých plavidel ... ve vzduchu už žádný Silkworm ... odraz letounů splývá s loděmi. Brežněv vypouští další letouny. Čtyři rychle letící stroje směřují severovýchodně, rychlost tři sta uzlů a zrychlují. Pomalu letící stroj opouští Brežněva. Stříbrná věž říká, že je to vrtulník."

"Stříbrná co?"

"Promiňte, stanice Armstrong. "Stříbrná věž" je přezdívka pro antilaserový plášť stanice."

Pageův hlas zahřměl po celém můstku: "Antilaserový plášť...?"

"Armstrong hlásí, že zbývá jedna minuta do konce přenosu, pane ... první dva sovětské letouny obrací k severu ... žádné ze tří sovětských plavidel se nepohybuje. Vypadá to, že leží na vodě ... ztrácíme signál s Armstronga, pane. Mapu dostanete ihned."

"A co je s tím AWACSem? Můžeme se napojit na jejich přenos údajů?"

"Zkusím to, veliteli."

Page zavěsil mikrofon do jeho vidlice. Antilaserový plášť? Ztraceně, nikdy neříkala, že bude dělat cíl pro ztracené lasery ...

Kosmická stanice Armstrong

"Zachycujeme vysílání nouzových radiomajáků z oblasti, kde jsou ta ruská plavidla, generále," hlásil Jefferson. "Tísňové volání."

Velitelský modul byl neobvykle tichý. Nikdo nedokázal promluvit jinak, než tlumeným, zaraženým hlasem. Právě byli všichni přímými svědky počátku něčeho, co patrně povede k těžké srážce mezi Íránem a Sovětským svazem.

Stříbrná věž se teď nacházela na krátké hodinové části své tříhodinové oběžné dráhy a řítila se rostoucí rychlostí ke svému perigeu, ležícímu pouhých osmdesát mil na hranici atmosféry. Tato část oběžné dráhy byla velmi rušným obdobím pro posádku, zvláště nyní. Mimo běžné činnosti, zajišťující provoz stanice - shromažďování energie, údržba a kontrola systémů - bylo třeba uložit obrovský počet údajů, nashromážděných posádkou a připravit je k další distribuci a pak bylo třeba řádně připravit všechny zařízení Stříbrné věže na další dvouhodinový průlet nad oblastí konfliktu.

Co práci ještě víc ztěžovalo, to byl neustálý proud výzev a žádostí o přesný popis toho, co se v Perském zálivu právě udalo.

"Negativní odpověď," řekl Saint-Michael do mikrofonu. "Pane, je mi líto, ale mám své rozkazy. Rozkaz zní předat uložené údaje přímo Sboru náčelníků spojených štábů ... ne, nemáme čas to opakovaně vysílat pro velitelství Šesté nebo Sedmé flotily. Máme právě tak čas odvyšlat to jednou, než se znovu dostaneme nad kritickou oblast. ... ano, admirále, to byla California, která žádala o přenos údajů ... Nimitz se na to napojil, ale žádala o to California ... ano, pane, musí mít údaje až do okamžiku krátce po dopadu Silkwormů, a to od okamžiku jejich vypuštění ..."

Saint-Michael cítil bolestivé škubání v levém spánku. Někdo se zlehka dotkl jeho ramene. Otevřel oči a uviděl Ann se šálkem kávy.

"Vypadáte, že byste ji mohl potřebovat -"

Saint-Michael potřásl hlavou a přidržel si sluchátka. "Jsem na přímém satelitním spojení, admirále Waltone."

Ann přikývla a naslouchala, když si Saint-Michael vzal šálek a pokračoval v mluvení do mikrofonu.

"Prosím, pane? Ano, můžeme využít linku samotnou pro fónii stejně jako pro přenos údajů SBR. Není zcela odolná proti zahlcení ani zcela bezpečná, ale může současně přenášet hlas v reálném čase a údaje. Myslím, že to je to, co potřebujeme ... Cože? Fungovala perfektně s Californií, admirále ..."

"California?" řekla Anna. "Kde? Kde je?"

Saint-Michael zvedl ruku, aby ji umlčel. "Ano, admirále, myslím, že Nimitz by měl dostávat údaje, ale zdá se, že California je pro jejich příjem lépe vybavena. To je vaše loď pro řízení boje a má lepší anténní systémy ... Ne, budeme to vysílat každému, kdo je k tomu určen ... Ano, pane ..."

"Co je s mým otcem? Byl ... v boji?"

"Ztraceně, Ann ... ne, admirále, okamžik prosím," Saint-Michael se k ní obrátil. "Bojová skupina Nimitze byla sedm set mil odtud v Arabském moři, když byl útok zahájen. Teď prosím buďte zticha." Znovu si nasadil sluchátka a pokračoval ve své konverzaci.

Plukovník Walker přerušil jeho vysílání pomocí funkce "CALL" staničního komunikačního systému. "Deset minut, generále."

"Musím končit, admirále. Máme deset minut do přechodu horizontu ... děkuji, pane. Armstrong končí."

Saint-Michael přepojil na staniční okruh. "Pozor na stanici. Zpráva od sboru náčelníků štábů předaná prostřednictvím vrchního velitele pacifických sil: dobrá práce. To mě těší dvojnásob. Ale teď se do toho dostaneme znovu - deset minut do přechodu horizontu. Pohotovost pro činnost nad cílovou oblastí."

Kreml, SSSR

"To ... není ... možné ..."

Maršál Sovětského svazu Sergej Čilikov pomalu četl zprávu, sukovitými prsty pevně svíraje papír. Mávnutím ruky propustil posla. První náměstek ministra obrany Chromejev přistoupil k jeho stolu a Čilikov mu zprávu podal.

"Rozhovor mezi stanicí Armstrong a vrchním velitelem sil v Pacifiku v Pearl Harbouru, Havaj," bručel Chromejev, hltaje zprávu očima, "o vysílání a přenosu údajů radaru SBR v reálném čase lodím Sedmé flotily, umístěným v Arabském moři."

"Govorov ... kosmická stanice Armstrong ... je to možné?" zeptal se Čilikov. "Ta stanice je šestnáct set kilometrů vysoko, pohybuje se rychlostí dvacet osm tisíc kilometrů za hodinu. Je vážně možné, že může udát polohu kteréhokoli bojového prostředku v této oblasti?"

"Ta zpráva neříká nic mimořádného, soudruhu ministře. Máme satelity, které vysílají údaje v reálném čase už víc jak deset let. Technologie je všeobecně známá. Sledovat z kosmu pár lodí v Perském zálivu, to je dětské hraní. Dělá se to už léta."

"Ale útok byl objeven tak rychle..."

"Tři hodiny? Soudruhu, v dnešní době dokáže výrostek na plachetnici v Perském zálivu dát během tří hodin zprávu o útoku do světa. Pořád nevidím žádný důkaz o existenci toho superdokonalého systému, kterým se Američané tak vychloubají."

Čilikov zvolna přikývl. "Dobrá, soudruhu Chromejeve. Dám na vás. Operace Peří bude pokračovat podle plánu. Byly na Sovremenném nějaké ztráty na životech?"

"Žádné ztráty na životech. Nečekaně vysoký počet zraněných, ale nic vážného. Sovremennyy byl zasažen třemi střelami a utrpěl vážné škody, větší než jsme předpokládali. Navíc byla strážní loď Buchara zasažena čtvrtým Silkwormem. Několik zraněných, těžké škody, ale stále schopna vlastního pohybu. Nicméně, soudruhu, je zde jedno nečekané plus. I když je to neštěstí, ti zranění, na druhé straně podpoří naši operaci. Teď už to není "nešťastný incident" - je to vážný akt agrese. Nemůže být žádných pochyb o provedeném útoku."

"Ne, ale přál bych si, aby to nebylo díky naší vlastní neschopnosti, jak se to stalo." Čilikov se odmlčel a chvíli přemýšlel. Pak řekl: "Strategicky jsme v dobré situaci. Brežněv je stále ohrožen útokem z pevniny, ale Čerčerin mě ujišťuje, že letadlová loď a její doprovod jsou schopny ovládnout vzdušný prostor, dokud nebudou letiště v Bandar-Abbás, Teheránu, Tabrízu a Ramadánu obsazena Romerdunovem a Ilanovským. Jakmile jednou letectvo a pozemní síly ovládnou tato letiště, budou schopny poskytnout Čerčerinovi dostatečné krytí ze vzduchu, aby mohl do Zálivu přesunout další loď."

"A americké, francouzské a britské lodě v Zálivu? Co s nimi?"

"Už prohrály. Převyšujeme je početně dvě ku jedné. Jakmile bude Brežněv kontrolovat oblohu nad oblastí, západní lodě v Zálivu budou neschopny cokoli podniknout."

Chromejev přikývl. "Umístění Brežněva v Zálivu byl mistrovský tah. Taktická výhoda, kterou nyní máme, daleko převyšuje nebezpečí, kterému jsme se vystavili, když jsme proplouvali Hormuzskou úžinou. Kdo by si byl pomyslel, že nám Američané umožní takový volný přístup do Zálivu?"

Přinejmenším jsem čekal, že se pokusí tam poslat odpovídající síly - ale ani to neudělali."

"A to bude jejich největší chyba," řekl Čilikov. "Chtěli dělat v Perském zálivu politiku z pozice síly, aniž by tam potřebné síly měli. Brzy za to zaplatí..."

Kosmická stanice Armstrong

Hlavní obrazovka SBR nyní zobrazovala území o průměru tři sta mil kolem Hormuzské úžiny, ale i tak se zpracování obrovského rozsahu shromažďovaných údajů vyžádalo úsilí Jaka Jeffersona a dalších dvou techniků.

"Brežněv je necelých sto mil od Bandare Lengeh," hlásil Jefferson. "Ve vzduchu četná letadla."

"Těm Rusům určitě straší ve věži s tou letadlovou lodí," řekl Walker, studuje obrazovku. "Jenom jedna loď, fregata třídy Krivak mezi ní a Bandar-Abbásem. Pokud se Iránci rozhodnou znovu zaútočit, letadlová loď pro ně bude velmi žádoucí cíl."

"Z Brežněva startují letadla, pane," znovu hlásil Jefferson. "Rychlá, ne vrtulníky."

"Pořád nemohu přijít na to, proč Iránci střelili na ty lodě," řekl Kevin Baker. "Nezdálo se, že je ty sovětské lodě ohrožují, že se chystají vplout do jejich výsostných vod?"

Na jeho otázku mu nikdo neodpověděl. Saint-Michael si něco zaujatě psal do zápisníku, Ann stála u něj.

"Kde je Kalifornie?" zeptala se.

"Ještě asi šest set mil od Hormuzské úžiny," řekl Saint-Michael roztržitě. "Nimitz se pravděpodobně o pár set mil přiblíží, na dosah svých palubních stíhačů a tam bude vyčkávat." Podíval se na ni. "Řekl bych, že váš otec je v bezpečí. Nedělejte si starosti."

"V bezpečí? Ráda bych tomu věřila." Pohlédla na hlavní obrazovku.

"Jak to, že tam nevidíme Nimitze a Kalifornii?"

Generál ji teď ignoroval, ale odpověděl jí Walker: "Náčelníci štábů chtěli, abychom se zaměřili na Hormuzskou úžinu. Chtěli detailní záběr na to, kam se vypravil Brežněv a co bude dělat."

"Ale bojová skupina Nimitze ... ?"

"Máme ji stále pod dohledem. SBR sleduje tisícimílový okruh kolem cílové oblasti, a v něm je zahrnuto i Arabské moře a Nimitz. Pozorování se stále zaznamenává - jenom teď nezobrazujeme celé území. Je zde příliš mnoho údajů a nemůžeme držet obě směny v nepřetržitě práci."

"Ale jak můžete říct, jestli se něco neděje v blízkosti Nimitze?"

"Systém je naprogramovaný, aby nás upozornil, kdyby SBR objevil nějaké ohrožení našich lodí. Vyhlásil by pohotovost a zobrazení by změnilo měřítko -"

"Vrtulník přistává na Brežněvu," přerušil je technik. "Brežněv se znovu obrací na severozápad proti větru, pane."

Walker se přisunul k Ann. "Proč nezkusíte tyhle monitory tady? Můžete je použít k zobrazení polohy Kalifornie."

Ann na něj vděčně pohlédla a usadila se u neobsazeného monitoru.

Okamžik studovala displej a s úžasem si povšimla, že identifikuje typ prostředku, jeho polohu, rychlost, pravděpodobné určení i předpokládaný čas, kdy se na místo určení dostane. Identifikoval nákladní auta, lodě i letadla všech velikostí, i čluny a lehké letouny - dokonce zde byl i řádek údajů o kontaktech označený "MOŘŠTÍ SAVCI".

Na obrazovce nebylo nic, co by připomínalo Nimitze nebo Kalifornii, tak použila klíče ARROW na malé klávesnici, aby prošla několik dalších stránek záznamů o kontaktech SBR. Seznam byl velice dlouhý a Ann pracovala s klíčem rychleji a rychleji -

"Ann, zastavte to." Saint-Michael se náhle objevil vedle ní. "Vraťte to o kousek. Viděla jste blikající řádek údajů před sekundou?"

"Ano, myslím, že ano." Znovu nechala běžet seznam a divila se, jak to mohl dokázat postřehnout.

"Rychleji, Ann." Nakonec ji generál odsunul stranou a začal pracovat klíčem sám. Zastavil posuv u bloku údajů, který se ve dvousekundových intervalech rozsvěcoval a zhasínal. Dotkl se svého mikrofonu.

"Plný displej SBR." Walker se k němu otočil. "Pane, to nám rozhází přenos dat. Nimitz a JCS se sotva zformovaly pro třístamílové zobrazení."

"Potřebuji plný displej SBR, Jime. Teď. Ty sovětské stíhačky, které odstartovaly před pár minutami z Brežněva - letí do vnitrozemí, a rychle."

Vrátil se zpět na své velitelské křeslo a připoutal se, právě v okamžiku, kdy hlavní obrazovka přešla na zobrazení celé oblasti ve velkém měřítku. Na několika místech blikaly údaje, v severním a severovýchodním Íránu, v jižním Íránu a v Afghánistánu. Bod představující Brežněva také divoce blikal.

"Zaměřte se na ně, zatraceně," nařídil Saint-Michael.

Reakce byla okamžitá. "Rychle letící letoun pocházející z Brežněva, rychlost čtyři sta sedmdesát uzlů, výška tisíc stop nad terénem. Šedesát mil jižně od Šírázu."

"Čtyři velmi rychlé nízko letící letouny, pravděpodobně z Lyaki na Kaspickém moři sto čtyřicet mil severně od Teheránu."

"Z Brežněva startují ... dva rychle letící letouny, směr severo-severozápad podél íránského pobřeží -"

"Kalifornia je na šestém kanálu, generále," vmísil se Walker. Saint-Michael stiskl tlačítko na svém komunikačním panelu.

"Kalifornia, zde Armstrong Alfa. Zjistili jsme několik rychlých sovětských letounů, přelétávajících íránské území. Některá směřují z Lyaki na Teherán a Tabríz, další letí z Brežněva na sever na Šíráz a Isfahán. Vypadá to jako invazní síly."

Velitel Meserve na palubě Kalifornie zbledl v nepozemské modravé záři bojového informačního centra a pak se vrhl k telefonu.

"Všichni muži pozor. Žlutá pohotovost. Opakuji, žlutá pohotovost. Kapitán do informačního střediska." Znovu si nasadil sluchátka, která ho spojovala s kosmickou stanicí. "Jsme tady dole slepí, Armstrongu. Postrádáme zobrazení v reálném čase. Můžete nám pomoci?"

"Musíte znovu převést váš displej na tisícimílové měřítko," řekl mu Saint-Michael. "My jsme naprogramováni pouze pro přenos buď plného zobrazení v tisícimílovém měřítku nebo třístamílovém výseku okolí Užiny."

Kapitán Matthew Page se zpotil ve své záchranné vestě, jak běžel zpět do informačního centra. "Referujte, pane Meserve."

"Armstrong hlásí proniknutí několika letadel ze Sovětského svazu a z Brežněva do íránského vzdušného prostoru. Říkají, že to vypadá jako invazní síly."

"Cože?" Meserve podal sluchátka Pageovi. "Armstrongu, zde kapitán Page. Generále, co se k sakru děje?"

Saint-Michael zapojil svůj mikrofon. "Je to potvrzeno, kapitáne. Šest letounů míří na Teherán, šest na Tabríz, šest na Isfahán a šest na Bandar-Abbás. Také sledujeme osm velkých, pomalu letících letounů v malé výšce, které směřují na Teherán. SBR je ještě neidentifikoval, ale já si myslím, že to jsou pravděpodobně transportní letouny s vojáky nebo těžké bombardéry. Závěr si udělejte sám - potíží se nevyhneme."

Osm mužů v informačním centru pohlédlo na Pagea v očekávání rozkazů. Nechal uplynout krátký okamžik, pak si znovu přitáhl mikrofon.

"Jak dlouho ještě budete v téhle poloze, generále?"

"Hodinu můžeme spolehlivě předávat údaje v reálném čase. Další půlhodinu můžeme předávat pouze údaje o poloze s nižší přesností, dokud neklesneme pod horizont. Další hodinu potřebuji na celkový souhrn -"

"Nemůžete zpomalit? Nějak se zavěsit nad touto oblastí?"

Saint-Michael zakoulel rozhořčeně očima a vrhl krátký pohled na

Ann. "Nikdy jste to svému otci nevysvětlila?" Vrátil se na laserovou spojovací linku. "Kapitáne, máte moje čestné slovo. Nemůžeme se zavěsit nikde."

"Zůstaňte na lince, Armstrongu." Meserve vstrčil kapitánu Pageovi do ruky sluchátko červeného telefonu. "Zde Page."

"Matte, zde admirál Clancy. Skupina má žlutou pohotovost. Opakuji, žlutou pohotovost."

"Rozkaz, pane. Přesli jsme do žluté pohotovosti hned jak jsme dostali zprávu z kosmické stanice."

"Velmi dobře. Připravte se k manévru. Odstartuje radarový Hawkeye, čtyři doprovodné a dva hlídkové stroje. Jste ještě ve spojení s kosmickou stanicí?"

"Kladná odpověď. Nemáme zobrazení na displeji, ale jsme ve spojení na fónii. Právě znovu zřizujeme přenos údajů z Armstronga."

"Pak se zdá, že je to na vás, Matte. My jsme ztratili zobrazení v reálném čase a nemáme ani kontakt na fónii. Udržujte spojení s Armstrongem

všemi dostupnými prostředky a rychle nám hlaste jakékoli významnější změny a vývoj. Upozorněte je, že budeme katapultovat letouny a vyžádejte si maximum údajů z SBR. Přepínám."

"Rozkaz, pane. Konec." Page odložil červený telefon a opět si nasadil sluchátka. "Generále, z Nimitze v krátké době odstartují letouny. Můžete si ty stroje vzít pod dohled, než překutáme naše zařízení? Pořád ještě jsme slepi."

"Kladná odpověď. Budeme vám podávat průběžný komentář na fónii, dokud si nepřeprogramujete vaši taktickou obrazovku." Saint-Michael se obrátil k Jeffersonovi a řekl do bezdrátového interkomu: "Jake, budeš na šestém kanálu. Podávej Californii verbální informace o každém letounu nebo plavidle v blízkosti bojové skupiny nebo v blízkosti letadel, která odstartují z Nimitze. Řekněte Kellymu, aby pomohl dráteníkům na Californii s přeprogramováním."

"Ano, pane." Jefferson se usadil před hlavní obrazovku SBR a zatím, co ji studoval, upravil si sluchátka. "Californie, zde váš kontrolor na palubě stanice Armstrong. Ještě padesát sedm minut budeme v optimálním dosahu SBR. Jak mě slyšíte?"

Page pokynem předal spojení staršímu spojovacímu důstojníku.

"Hlasitě a jasně, Armstrongu."

Jak Jefferson podával svou zprávu, posádka Stříbrné věže sledovala, jak sovětský útok rychle nabývá na intenzitě.

"Množství letadel startuje z Brežněva. Několik letounů nad Tabrizem a Teheránem. Předpokládaný čas příletu velkých sovětských letounů z Baku: za pět minut." Ann a Kevin Baker mohli jen přihlížet, když technik hlásil vlnu za vlnou ruských letounů, rojících se nad Íránem. Uprostřed toho všeho pokračoval seržant Jefferson nevzrušeným hlasem v odřikávání své monotónní litanie.

"Vypadá to jako poprava," poznamenal plukovník Walker. "Zachytili jsme první zprávy z Íránu. Říká se v nich, že Rusové útočí chemickými zbraněmi."

Kreml, SSSR

Členové bojového štábu, jemuž předsedal sám ministr obrany Čilikov, se scházeli každou hodinu od chvíle, kdy sovětské agenti a emigranti z řad íránských revolučních gard odpálili první střely Silkworm. První náměstek ministra obrany maršál Chromejev podával nejnovější hodinovou operační zprávu.

"První stroje z Brežněva se už vrátily," začal. "Všechny letouny hlásí plný úspěch. Žádný odpor cestou k cíli a pouze minimální odvetná reakce při návratu. Naše ztráty Činí jeden stíhací bombardér Su-27 z Brežněva, sestřelený íránským protiletadlovým dělostřelectvem, když opouštěl nepřátelské území, a jeden bombardér Tu-26 od sedmdesátého pátého pluku námořního letectva z Lyaki, ztracený nad Tabrizem v severním Íránu, všichni čtyři členové posádky zahynuli ..."

"To je všechno?" řekl Čilikov. "Ze stovky strojů nad Íránem během osmi hodin byly ztraceny jen dva?"

"Ano, soudruhu ministře. Rád bych se ještě zmínil o akci mužů z Druhé záchranné operační skupiny na palubě Brežněva. Když došlo hlášení, že Suchoj havaroval, přihlásili se dobrovolně k pokusu o záchranu

pilota. Dva vrtulníky Mi-14 z Druhé ZOS doprovázel jako vzdušné krytí

jeden kolmo startující Jak-38. Po zničení íránského dělového člunu

v blízkosti místa havárie zachránila Druhá ZOS pilota Su-27 a všechny tři

stroje se bezpečně vrátily na Brežněva - Pilot stíhačky se okamžitě dobrovolně přihlásil k dalšímu letu. Žádám, aby těm mužům z Druhé ZOS byl udělen Leninův řád za hrdinství."

"Schváleno," řekl Čilikov. "Za necelého půl dne rozdrtily síly pod velením admirála Čerčerovina veškerý odpor íránských vzdušných, pozemních i námořních sil. Nebe nad Íránem, Irákem a Perským zálivem patří nám." Obrátil se na Čerčerovinu. "A co Američané v té oblasti? Jaká byla jejich reakce?"

"Nevšimavá, soudruhu ministře. Čtyři americká plavidla přijala naši

výstrahu a držela se stranou od Brežněva - ve skutečnosti udržovali svou vzdálenost i tehdy, když Brežněv a jeho doprovod manévrovaly při startech a přistávání letounů. Oplátkou se žádné z našich letadel, podílejících se na operaci Peří, nepřiblížilo k žádné americké lodi více než na sto šedesát kilometrů, jak jste nařídil. Američané nejsou pitomí - vědí, že máme v Zálivu výraznou převahu. Nebudou riskovat zničení kvůli Íránu."

"A co americká letadlová loď v Arabském moři?"

"Absolutně žádná reakce, s výjimkou několika průzkumných letů podél jihoíránského pobřeží. Admirál Inolijev z Brežněva vyčlenil deset

Su-27, aby čelily jakékoli protiakci, kterou by Nimitz podnikl, ale nebylo toho zapotřebí. Brežněv zůstává na samé hranici účinného bojového dosahu Nimitze. Americká loď bude muset proniknout pár set kilometrů hlouběji do Ománského zálivu, aby mohla napadnout Brežněva, ale to by ji samotnou vystavilo protiakci Brežněvova doprovodu. Mám pocit, že vzdálenost mezi Nimitzem a Brežněvem je velmi významná, soudruhu ministře. Američané nám tím dávají najevo, že o naší akci ví a týká se jich, ale v této chvíli se nebudou vměšovat. Příčina je jasná každému - ani Nimitz, ani flotila v Perském zálivu nejsou dost silné, aby mohly zaútočit."

Čilikov, pokud to jeho stařecká tvář dovolila, vykroužil skoro dětský úsměv. "Mocné americké námořnictvo, uvězněné jako rozmazlený fakan v ohrádce."

"Možná klademe příliš velký důraz na eliminaci amerických hladinových sil, soudruhu," řekl náměstek ministra maršál Jesimov, vrchní velitel sovětského letectva. "Naši hlavní starosti jsou střední a těžké bombardéry z Turecka a z ostrova Diego Garcia. Nepochybně jim bude povoleno použít dočasně základny v Saudské Arábii. Letadla z Brežněva nemohou bojovat proti pozemním letounům z Turecka a Saudské Arábie a palubním letounům z Nimitze současně, nezávisle na tom, jak dobří a zkušenější jsou jejich piloti."

Když si všiml rozmrzelosti na tváři admirála Čerčerovina, pospíšil si Jesimov uvést své poznámky do souvislosti. "Mé připomínky, samozřejmě, nemají zpochybňovat Čerčerovino brilantní provedení první fáze operace Peří. Já uvažuji o druhé fázi. Naše použití chemických zbraní k neutralizaci iránských protiletadlových baterií bylo, mám pocit ... nešťastným omylem. Doposud jsme mohli vysadit jen malé výsadkové jednotky v Tabrízu, Isfahánu a Šírázu - rezidua použitých chemických látek jsou ještě příliš nebezpečná. Obrana Teheránu byla silnější, než jsme předpokládali a bitva o teheránské letiště ještě nebyla rozhodnuta. Také Bandar-Abbás byl příliš těžce poškozen, takže na jeho letišti nemohou přistávat naše transportní letouny - naše palubní bombardéry byly, bohužel, poněkud přespříliš horlivé."

Velitel Rudé armády Ilanovskij si několikrát odkašlal a dodal: "Maršál Jesimov má pravdu, soudruhu ministře. Třebaže jsme dosáhli výrazného pokroku, naše zisky nejsou ještě konsolidovány."

"Musíme postupovat kupředu," řekl Čilikov hlubokým, chraptivým hlasem. "Rychlost našeho fingovaného útoku Američany ochromila. Možná měli v plánu znovu navázat styky se současnou iránskou vládou, ale nedůvěra a nechut', kterou většina Američanů cítí ke všem muslimům, stále trvá - a to pracuje v náš prospěch. Neobdrželi jsme ani žádný oficiální protest vlády Spojených států."

Čilikov se obrátil na velitele armády. "Maršále Ilanovskij, Teherán a Bandar-Abbás musí být okamžitě obsazeny. Musíme ovládnout Hormuzskou úžinu, abychom umožnili vstup našim zásobovacím lodím. Je nutno neutralizovat ústřední velení a velitelská stanoviště iránské armády."

Vysvětlil jste nám nebezpečí a obtíže spojené s vedením bojových operací v protichemické výstroji, ale nemůžeme čekat dalších čtyřia dvacet hodin na upevnění našich předmostí. Alespoň jedna divize musí být během šesti hodin v Bandar-Abbásu i v Teheránu."

"Šesti hodin? S plnou protichemickou výstrojí? To je nemožné," řekl Ilanovskij příkře. "Máme transportní prostředky," vmísil se maršál Jesimov. "Mohu vysadit celou divizi hodinu po vašem oznámení, že vaše úderné jednotky zajistily letiště v Bandar-Abbásu a provedly dostatečné opravy -"

"Další nálet na Mehrabádské letiště v Teheránu z Brežněva by měl zlomit veškerý odpor," řekl Čerčerovin. "Letiště Doshan Tappeh v Teheránu může být použito jako záložní; úderné jednotky ho už obsadily, ačkoli situace visí na vlásku. AN-124 tam přistát nemohou, ale menší AN-72 nebo AN-74 by to měly dokázat."

"A Bandar-Abbás?" zeptal se Ilanovskij, pokoušeje se skrýt vztek nad tím, že ho ostatní takto shodili. "Co se stane, až se naše úderné jednotky dostanou na místo. Jsou to elitní vojáci, nikoli ženisté. Kdo opraví runway?"

"Vysadíme v Bandar-Abbásu ženijní oddíl z Brežněva, aby provedl opravy," odpověděl Čerčerovin hladce, slůně se ve spokojeném, pochvalném úsměvu ministra obrany Čilikova. "Zařízení dopravíme z Brežněva snadno - za předpokladu, že vaši vojáci dokáží obsadit a zajistit pobřeží."

"Jedna úderná rota stačí na obsazení celého toho zatraceného města," řekl mu Ilanovskij. "Pošlete své kopáče opravit škody, které nadělali vaši piloti - moji muži je ochrání."

"Tak tedy rozhodnuto," řekl Čilikov, vrhaje přísný pohled na oba generály. "Brežněv bude zodpovědný za opravy na letišti v Bandar-Abbásu a za druhý nálet na Teherán. Letectvo zajistí vzdušnou podporu a další nálety. Udržujte spojení tak, aby transportní letouny mohly přistát ihned, jak budou letiště zajištěna. Ty dvě divize budou v Teheránu a v Bandar-Abbásu během šesti hodin."

"Mezitím, soudruhu ministře," vyzvedl první náměstek ministra Chromejev, "divize elitní irácké pěchoty pod velením maršála Valerie Bělikova, velitele jižního frontu, obsadí Abadán a Choramšár v blízkosti irácko-iránské hranice a zajistí bezpečný dok pro naše plavidla v irácké Basře. Když jejich země bude obklíčena ze všech stran, nebude mít Alientarova vláda jinou možnost než kapitulaci."

Čilikov přeběhl planoucím zrakem svůj štáb. "Toto je vyvrcholení třiceti let plánů, soudruzi. Akce, které provedeme v průběhu příštích sedmdesáti dvou hodin, rozhodnou celý konflikt - dokonce, snad, i budoucnost Sovětů. Jestli dokážeme ovládnout Írán a rozjet novou prosovětskou revoluci na Středním východě, bude to signalizovat novou éru sovětské moci a vlivu. Kdo ví, kam až můžeme dojít ..."

To byla grandiózní myšlenka, mnohem političtější, než bylo pro Čilikova obvyklé. Proč, ptal se Čilikov sám sebe, musím dělat to, co je mi

proti srsti a vzývat budoucnost jako nějaký bombastický komisař? Snad proto, že pocit definitivního vítězství se, jaksi, zatím nedostavoval. Ano ...

dosáhli významných úspěchů, demoralizovali boji vysílené Íránce, zastihli Američany spící a nepřipravené k akci. Ale bylo to, jako by viseli na tenkém hřebíčku na žebříku úspěchu, místo aby pevně stáli na jeho vrcholu.

Jeho generálové šli slepě za ním, připomněl si Čilikov. Žádné diskuse, spory, smělé plány. Vedli tuto válku ani ne tak proto, že by věřili v její důvody, jako proto, že byli přesvědčeni, že by byli odvoláni a potrestáni, kdyby odmítli. Proto pocítil potřebu připomenout jim jejich povinnost. Skuteční vojáci, skuteční ruští bojovníci by takovou připomínku nepotřebovali - ale generální štáb se nechoval jako skuteční ruští bojovníci. Čilikovovi se na okamžik zdálo, jako by v nich spatřil jakousi jiskru, když se přeli o možnostech svých druhů vojsk, ale spor rychle odumřel. Právě ruští bojovníci? Kde k čertu byli? Tady ne ...

Totíž, s jednou výjimkou. Jeden existoval ...

"Sejdeme se znovu přesně v nula-tři." První náměstek ministra Chromejev řekl: "Detailní plány na obsazení Bandar-Abbásu a Teheránu budou připraveny k předložení ke schválení ministru obrany." Otočil se znovu k Čilikovovi: "Továřiš chazjajin, pažálusta?" Čilikov zavrtěl hlavou, ponořen ještě do svých myšlenek. Dobytek, nevědomý dobytek ...

"Rozchod." Členové generálního štábu vstali a začali se trousit ke dveřím, ale když se velké vnější dveře konferenčního sálu otevřely, generálové a admirálové se náhle zarazili. Čilikov si toho všiml a sledoval upřený Chromejům pohled.

Tam stál v pozoru generál Govorov. Vedle něj stál pobočník a svíral malou složku výstupů z tiskárny počítače. Govorov měl oblečenu tmavošedou kombinézu, kterou sám navrhl pro "Novou odrůdu" sovětského vojáka. Boty měl naleštěné, jeho kombinéza byla bez jediné poskvrny - bylo v něm něco, co vzbuzovalo dojem neomezené sebedůvěry.

Chromejev vypadal, jako by se chystal explodovat. "Govorove, varoval jsem vás - "

"Soudruhu ministře," řekl Govorov, přerušuje Chromejeva, "musím s vámi mluvit."

Chromejeva tvář zbrunátněla. "Vypadněte, než vás - "

"Vstupte," zaslechl Chromejev za sebou. Čilikov mířil ke Govorovovi.

"Ale, soudruhu ministře ... " protestoval Chromejev.

"Můžete jít, Chromejeve. Dohlédněte, aby byly plány pro mě připraveny na třetí hodinu." Čilikov zahlédl už jen mizet svého ohromeného náčelníka štábu ve dveřích.

Govorov rázně vstoupil do konferenční místnosti a zastavil se před Čilikovem. Necítil se tak sebejistě, jak se snažil dát svým vstupem najevo. Jeho pobočník nesl listing, jakoby to byl oběd na stříbrném podnosu.

"Posaďte se, generále Govorove," řekl Čilikov a na jeho rtech se pomalu zformoval úsměv. "Musíme si promluvit."

Govorov usedl, připomínaje si, jaká ocel je ukryta pod tím úsměvem.

Červenec

Kosmická stanice Armstrong

"Stanice pozor. Zpráva pro posádku."

Saint-Michael seděl ve svém křesle. Walker byl na svém stanovišti poblíž hlavní obrazovky SBR spolu se Jeffersonem, který pokračoval v přípravě jednotky SBR na další průlet nad oblastí konfliktu v Perském zálivu. Ve velitelském modulu se tísnila celá posádka Stříbrné věže včetně dvou civilních vědeckých pracovníků a Willa a Sontaga z raketoplánu Enterprise.

"Armstrongu, zde Nimitz. Jak mě slyšíte?"

Saint-Michael zkontroloval nastavení spojení na svém panelu. "Hlasitě a jasně, Nimitzi. Jsme na příjmu."

"Armstrongu, zde ministr obrany Edwards. Jsem v Bílém domě s náčelníky štábů, předsedou Rady národní bezpečnosti, vůdci senátní většiny i menšiny a předsedou spojeného výboru Senátu a Sněmovny reprezentantů pro zahraniční záležitosti. President a vicepresident jsou na cestě, ale nařídili mi, abych zahájil toto vysílání v případě, že tu nebudou, když vás vaše oběžná dráha přivede do blízkosti Severní Ameriky."

Přenos byl jasný, ale hlas byl sotva rozeznatelný. Počítač synchronizovaný s atomovými hodinami amerického námořnictva ve Fort Collins v Coloradu přerušoval a znovu zapojoval přenos laserovým paprskem pětkrát za sekundu a výsledný chráněný přenos se vlnil jako starodávné krátkovlnné vysílání.

"President mi uložil, abych vás informoval o jeho rozhodnutí, týkajícím se sovětského útoku na Írán," pokračoval Edwards. "Je rozhodnut zasáhnout do konfliktu, aby zabránil dalšímu sovětskému postupu do Íránu a oblasti Perského zálivu."

Ann Pageová ucítila nával krve do tváře a trnutí v konečcích prstů.

Její otec byl tam dole, v bojovém svazu Nimitze - pravděpodobně ostří kopí americké protiakce, jak se domnívala ...

"President, po poradě se spojenci a s Kongresem, nařídil, aby byly všemi dostupnými silami podniknuty kroky k zastavení jakéhokoli dalšího sovětského aktu agrese v této oblasti. Za tím účelem jmenoval kontradmirála Clancyho, velitele bojové skupiny Nimitz, vrchním velitelem spojeneckých sil v této oblasti. S okamžitou platností je mu svěřeno velení všech operujících jednotek ... Nicméně, brigádní generál Saint-Michael jako velitel kosmické stanice Armstrong skvěle prokázal

mimořádnou hodnotu jeho zařízení. Proto, na rozkaz zpresidenta, se Jason F. Saint-Michael tímto povyšuje do hodnosti generálporučíka Kosmického

velitelství a od tohoto okamžiku je zástupcem velitele spojených ozbrojených sil v oblasti Perského zálivu."

Navzdory vážným okolnostem se ve velitelském modulu ozval potlesk a pochvalný šum. Saint-Michael zachoval kamennou tvář a gratulace rychle utichly - skutečně zde nebylo ani místo, ani čas pro velké ovace. Zvláště Ann se v myšlenkách soustřeďovala na svého otce, který byl přímo v "oku" nadcházející bouře, "Vaším úkolem, generále Saint-Michaeli, je řídit útočné síly a rozmířovat obranné síly na podporu operací Spojených států v oblasti Perského zálivu. Jste povinen použít všech prostředků, které máte k dispozici, abyste varoval spojenecké síly před útoky nebo potenciálním ohrožením, abyste bezpečně naváděl útočné síly na jejich cíle a abyste zajistil spojeneckým silám všechny průzkumné údaje, které jsou nezbytné k plnění jejich úkolů. President a my všichni v této místnosti ve vás máme plnou důvěru. Mnoho štěstí."

Okamžik poté, co Edwardsův hlas umlkl, zapojil Saint-Michael staniční interkom.

"Prosím pozor, plán na odražení dalších sovětských útoků na Írán byl již navržen sborem náčelníků štábů. Ten plán bude nyní proveden. Naše práce je postarat se, abychom měli úspěch. Náš další úkol, i když není zatím tak zřejmý, je přežít, abychom mohli pokračovat v plnění našich určených povinností. Nemusím nikomu tady říkat, že Armstrong je perfektní cíl pro útok."

"Máme zbraně ke své obraně: deset stíhel Thor, které jsou nyní určeny k přímé obraně stanice. Posílají nám další odpalovací zařízení Thor. Ale naše hlavní obrana, to není nic exotičtějšího než ostražitost a připravenost ... S okamžitou platností stanice přechází na čtyřadvacetihodinovou žlutou pohotovost. Stanice bude v červené pohotovosti nad horizontem Perského zálivu, pokud se projeví jakékoli nepřátelství na Zemi nebo v kosmu. Zopakuji vám povinnosti, platné po dobu trvání žluté pohotovosti."

Členové posádky budou u sebe neustále mít přenosný kyslíkový přístroj s maskou zavěšenou okolo krku. Personál mimo službu nebo při spánku bude mít masku nasazenou po celou dobu. Zásoba kyslíku v přístroji nikdy nesmí klesnout pod tři čtvrtiny. Ve všech modulech bude zřízena požární hlídka a všechny moduly budou hermeticky uzavřeny. Při každém přechodu se bude provádět křížová kontrola bezpečnosti spojovacích tunelů. Dva členové posádky mimo službu budou mít pohotovost ve skafandrech ve dvanáctihodinových směnách. Jejich úkolem bude záchrana zraněných v případě katastrofálního poškození stanice. Připraví pro posádku záchranné vaky a člun. Rozpis těchto služeb vyhlásí plukovník Walker ..."

Odmlčel se na okamžik a pohlédl na Ann. "Byl bych rád, kdyby mi kdokoli z vědeckého personálu řekl na rovinu, pokud se mu tato nová nebezpečí zdají nepřijatelná. Během příštích pár dnů budete nepochybně vystaveni značnému riziku - riziku, které jste nemohli předvídat, když jste se upisovali na svou misi. Ani já, ani nikdo z Kosmického velitelství vám nebude bránit, pokud se rozhodnete nepokračovat ve svých povinnostech na palubě Stříbrné věže během tohoto konfliktu. Můžete se vrátit na Zem na palubě Enterprise, až se zítra bude vracet. Děkuji vám. Stanice ve žluté pohotovosti."

Ann si vytáhla z klobouku požární hlídku ve strojním modulu, ale ještě se vrátila do velitelského modulu pro svůj přenosný kyslíkový přístroj. Saint-Michael právě skončil další laserem přenášený rozhovor se zemí, když se k němu přiblížila.

"Gratuluji k povýšení," řekla s poněkud nuceným úsměvem.

Přikývl beze slova, počítaje, že mlčení bude nejlepší taktika ve vztahu k ní.

"Všimla jsem si vašeho pohledu, když jste mluvil o opuštění stanice."

"To oznámení platilo vám právě tak, jako komukoli jinému, a -"

"Řeknu vám to rovnou, generále, já neodcházím."

"Podívejte, Ann, dva Pageové zamotaní do téhle záležitosti, to by mohlo být trochu moc. Možná byste se neměla rozhodovat takhle z voleje. Alespoň o tom uvažujte."

Ann si pomyslela, že jí tím zároveň naznačoval, že by mu její odchod způsobil radost ... To nebylo to, co očekávala ...

"Okay," řekla klidně. "Budu o tom přemýšlet." Chvilí váhala a pak zamířila ke spojovacímu tunelu.

U propusti Kevin Baker, který držel požární hlídku ve velitelském modulu, zkontroloval atmosférický tlak ve spojovacím tunelu. "Tlak je dobrý," řekl.

Ann překontrolovala stupnici a přikývla. Stokrát si opakovali postupy při červené pohotovosti, ale provádět je ve skutečnosti, to bylo něco jiného. "Zkontrolováno. Můžete otevřít."

"O čem jste mluvila s generálem?" zeptal se Baker, než otevřel výstup. "Letíte domů?"

"Já nechci, ale ..." Zavrtěla hlavou. "Víte, já se v tom člověku nevyznám."

"Co tím míníte?"

"To, že ... víte, co - nechte mě. Mám toho plnou hlavu."

"Beze všeho," řekl Baker a uvolnil zámky. Výstup se otevřel. "Mimochodem ... tady něco máte." Vtiskl jí do ruky složený papír z počítačové tiskárny.

"Co je to?"

"Výsledky testů supravodivé jednotky MHD. Podívejte se na to."

Chvilí jí zabrala dvojitá kontrola tlakové integrity strojního modulu.

Pak vstoupila dovnitř, znovu modul zahermetizovala a podala příslušné hlášení plukovníku Walkerovi. Už na ni čekali. Pak znovu zkontrolovali

těsnost každého modulu a každé propusti na celé stanici. Právě s kontrolou skončili, když seržant Jefferson oznámil:

"Pět minut do přechodu horizontu. Bud'te na příjmu."

Co teď? Jen naslouchat, být ve střehu - a čekat celých příštích dvanáct hodin. Ann si připravila šálek kávy a rozložila výtisk z počítačové tiskárny, obsahující výsledky testu supravodivé jednotky MHD. Nechala pás papíru, aby se rozvinul napříč kuchyní a začala procházet dlouhé sloupce čísel, údajů počítačem provedené analýzy tisíců -

A tady to bylo. V levém kontrolním obvodu, asi ve třech čtvrtinách sestavy testů - což by vyžadovalo přinejmenším třiceti hodin práce, kdyby se kontrola prováděla ručně - jedno ze šestnácti tisíc 256-bitových slov nesouhlasilo s kontrolním výpočtem. Kevinův počítač dokonce přesně lokalizoval i polohu chyby -

"Pozor na stanici. Přechod horizontu - teď. Jsme nad cílovou oblastí. Stanice v červené pohotovosti. Konec."

Ann rychle prošla zbytek sestavy. Žádná další chyba. Ann stiskla tlačítko interkomu.

"Plukovníku Walkere, žádám o povolení vstupu do modulu Skybolttu."

Pauza, pak: "Lituji, ne. Neměli bychom požární hlídku ve strojním modulu, kdybyste vy byla u Skybolttu."

"Bylo by to jen na chvíli -"

"Jsme v červené pohotovosti, Ann." Teď bylo v interkomu slyšet i velmi podrážděný hlas generála Saint-Michaela:

"Za dvě minuty budeme v přímém dosahu šesti sovětských protidružicových střel Gorgon. Mimoto, už teď jsme v dosahu dvěstěmegawattového sovětského laseru. Teď není čas na látání Skybolttu. Zůstaňte na svém stanovišti."

Linka oněměla. Jako by v duchu cítila jejich upřené pohledy a slyšela skrze stěny jejich poznámky, směřované k její osobě.

No dobře, k čertu s ním. Ten člověk ji stále srážel a uváděl úmyslně do rozpaků. To překračovalo všechny meze ... Na krátký okamžik, tam ve velitelském modulu - si opravdu myslela, že on ... Uklidni se, jsi jenom jedna z posádky, slečno, nic víc, určitě nic víc ...

"SBR má kontakt na čtyři letouny," hlásil Jefferson. "Identifikace pozitivní a potvrzená. Čtyři námořní F-18 z Nimitze."

Další technik oznámil: "Spojení a přenos údajů na Californii obnoveny, pane."

US S California

"Veliteli, kosmická stanice znovu na drátě."

Kapitán Page zprávu potvrdil a dopsal ještě posledních několik vět do svého osobního lodního deníku, než ho zavřel. "Právě včas," zabručel. Nasadil si sluchátka a zapojil mikrofon.

"Armstrongu, zde USS California. Jak mě slyšíte?"

"Hlasitě a jasně, Californie," řekl generál Saint-Michael. "Přijímáte náš přenos údajů?"

Page vrhl rychlý pohled na Meserva, který přikývl: "Digitální zobrazení jasné jako křišťál veliteli."

"Kladná odpověď, generále. Gratuluji k povýšení. Až se vrátíme, zaplatíte rundu."

"Jasně."

"Informace pro hlídkující letouny," vmísil se plukovník Walker do spojení s lodí. "Několik rychlých hlídkových člunů operuje na dvanácti hodinách, vzdálenost sedmdesát námořních mil. Mohou to být ty nové iránské okřídlené čluny nebo malé korvety, které znovu uschopnili. Jestli to jsou korvety, mají na palubě námořní protiletadlové střely Hawk 4, které by Hornetům mohly způsobit potíže."

"Rozumím, Armstrongu. Odkloníme od nich ty Hornety. Čert ví, na koho by mohlo napadnout Íránce střílet teď."

"Nové kontakty," ohlásil seržant Jefferson. "Tryskové letouny v malé výšce, směřující k jihu podél západního pobřeží Kaspického moře. Počet dosud neupřesněn."

"Rozumíte, Californie?" zeptal se Saint-Michael.

Meserve a Page upřeně hleděli přes ramena tří spojařů, ovládajících zobrazovací jednotku bojového informačního centra. Operátoři posouvali zobrazení dopředu a dozadu v úsilí udržet doladování přijímané údaje na obrazovce. Page zapojil s pocitem marnosti mikrofon.

"Armstrongu, nemůžeme udržet tisícimilový displej. Vracíme se na třístamílový. Informujte nás průběžně o aktivitě vně tohoto okruhu. Soustředíme naši pozornost na oblast, kde budou operovat letouny z Nimitze."

Saint-Michael řekl polohlasem: "On si určitě myslí, že tady mám sto lidí na sledování obrazovek. Má dvakrát tolik lidí než já, a sleduje jen desetinu oblasti."

"Myslím, že tomu rozumím," řekl Walker. "SBR je o desítky let napřed před technologií Californie. Je to pro ně, jako by se pokoušeli pít vodu z požární hadice."

Saint-Michael pokrčil rameny a zapojil mikrofon. "Roger, California, rozumím."

"Máme počet těch nově přilétajících sovětských letounů," řekl Jefferson. Jeho stoupající vzrušený hlas přiměl Saint-Michaela, aby se k němu otočil. "Celkem dvanáct strojů. Čtyři pomalé, doprovázené dvěma letkami rychlých. Celá skupina pomalu zatáčí k jihovýchodu. Veliteli, já myslím, že letí na Teherán -"

"Z Brežněva startují letadla, pane," ozval se další technik. "Dva rychlé stroje směřují k východo-jihovýchodu."

Saint-Michael stiskl tlačítko mikrofonu: "Californie, zde Armstrong."

Stíhačky z Brežněva letí vaším směrem."

Odpověď byla okamžitá a, což nikoho nepřekvapilo, stejně vzrušená jako Jeffersonův hlas. "Máme je, Armstrongu!"

"Pro vaši informaci - dvanáct sovětských letounů směřuje z Lyaki na jih, pravděpodobný cíl Teherán. Nemáme pozitivní identifikaci, buď to mohou být další bombardéry Backfire, nebo formace čtyř transportních Condorů s doprovodem osmi stíhačů. Nebo obojí. Každopádně, vypadá to na velké show."

"Armstrongu, zde Nimitz." I přes kódovací zařízení byl drsný hlas admirála Clancyho dobře rozeznatelný. "Váš výkonný kód je Sierra Tango November jedna-nula."

Saint-Michael to očekával. "Armstrong rozumí, Sierra Tango November jedna-nula. Konec." Přepojil na staniční interkom. "Pozor na stanici. Zákaz komunikace v otevřené řeči nabývá účinnosti. A opakuji – stanice je v červené pohotovosti."

Walkerovi, Jeffersonovi a třem operátorům čidel Saint-Michael řekl:

"V pořádku, poslouchajte. Právě jsme přijali výkonný rozkaz, nařizující napadení toho sovětského útočného svazu, zjevně směřujícího na Teherán."

Budeme udržovat dohled nad celou oblastí, ale jestli toho bude na nás příliš, budeme se věnovat pouze severní útočné skupině a necháme Clancyho a Californii, aby se postarali o jižní skupinu - "

"Nové letouny, pane ... osm rychlých strojů východně od ... vypadá to jako východní Turecko."

"Přesně na značce," řekl Saint-Michael. "To je Tango November, pohotovostní stroje F-15E jednotek rychlého zásahu ze základny Kizgi v Turecku. Měla by tam být připravena ke startu další osma. Chci, aby odstartovali i se svým tankovacím letounem co nejdříve. Spojte se s druhou skupinou na osmém kanálu. Pamatujte, ne v otevřené řeči. Předejte první skupině na devátém kanálu vektory, které je přivedou oklikou do zad tomu ruskému svazu."

"To udělám s radostí, veliteli," řekl seržant Jefferson, obraceje se ke svým obrazovkám.

"Další dva letouny směřující na východ," ohlásil technik. "Vysoká rychlost, malá výška ..." V jeho hlase se objevil nádech překvapení. "To je ... střídavě mizí ..."

"Naše eso v rukávu," řekl Saint-Michael. "To jsou neviditelné bombardéry F-19 Nighthawk z Kizgi - i SBR má problémy s jejich sledováním. Budou na desátém kanálu. Pokud se k nim někdo přiblíží nebo budou-li ostřelovány, varujte je - ale vsadím se, že k ničemu takovému nedojde." Alespoň doufal ...

"Roj Tango November sto námořních mil od sovětské formace," ozval se Jefferson. "Sovětská formace udržuje kurs, teď se blíží k Bandare-Anzali na jižním pobřeží Kaspického moře."

Saint-Michael se obrátil k seržantu Jeffersonovi: "Jake, předej na devátém kanálu kód Foxtrot Bravo. Ať všichni velitelé rojů potvrdí."

Jefferson přerušil své digitalizované předávání vektorů a vynikal jednoduchý kód instrukce. Kód se objevil na čelním displeji v každém stíhacím letounu F-15 Eagle. Každý pilot si ho ověřil se svým vedoucím formace, který pak předal odpověď prostřednictvím družicového komunikačního systému zpět na palubu stanice Armstrong.

"Všechny prvky Tango November potvrzují váš příkaz Foxtrot Bravo, veliteli."

"Vzdálenost?"

"Osmdesát mil a rychle se zmenšuje. Ty dva nízko letící letouny prolétávají jižně od sovětské formace. Vypadá to, jako by letěly napadnout sovětskou údernou formaci v Teheránu."

Generál Saint-Michael nervózně poposedl ve svém křesle, Vypadá to jako... Jistě ...

Osmi stíhacím bombardérům F-15E trvalo pouhých deset minut překonání vzdálenosti osmdesáti mil, která je dělila od velké sovětské formace. Ruští piloti byli opatrní - dvojice Su-27 každou chvíli opouštěla ostrou vzestupnou zatáčku bojovou formací a vracela se na okružní kurs, pátrajíc na obloze za formací po případných pronásledovatelích. Elektronické uši pátraly po radarových signálech protivzdušné obrany a útočících střel, ale formace byla v bezpečí před iránskou obranou; Irán vyčerpal všechny své zdroje v dlouhém boji s Irákem a ruští piloti to věděli. Přesto se k nim blížila nepostřehnutelná hrozba v podobě amerických nájezdníků. Protože jim sloužila Stříbrná věž místo jejich "očí", nemuseli operátoři zbraňových systémů v F-15 používat ke sledování sovětských letounů vlastních radarů, a kdykoli se sovětské stíhače otočili na zpáteční kurs, aby prozkoumali oblohu za svou formací, odklonil Armstrong Eagly z dohledu Su-27 Flankerů a opětovně je navedl na původní kurs poté, co nebezpečí objevení pominulo.

Ve chvíli, kdy se poslední dvojice hlídkujících Flankerů zařadila na své místo ve dvanáctičlenné formaci, zahájily Eagly svůj manévry.

S plným přídavným spalováním, spotřebovávajícím přes šestnáct set liber paliva za minutu, vedl major Alan Fourier, velitel formace Eaglů, svých osmřvoucích strojů k sovětské formaci rychlostí dvojnásobně převyšující rychlost zvuku. Za necelé dvě minuty překonali zbývajících patnáct mil, dělících obě formace. Ve vzdálenosti pěti mil se skupina rozdělila – čtyři Eagly vedené kapitánem Jeffem Cookem zamířily k horní sestavě hlídkujících sovětských letounů a čtyři pod vedením samotného Fouriera ke spodní. Pronásledováním ruských letounů vyčerпали polovinu paliva, ale jejich taktika přinesla požadovaný účinek.

Fourierova skupina čtyř strojů F-15 Eagle prolétla padesát stop pod první sovětskou formací, převyšující svou rychlostí rychlost velkých sovětských strojů o více než devět set mil v hodině. Američané se drželi ve formaci tvaru V a letěli tak těsně u sebe, že se skoro podobali jedinému velkému letounu. Fourier si rychle ukládal do paměti ... sovětská formace se rozdělila na dvě části: spodní skupina se skládala ze

čtyř stíhačů Su-27 Flanker a dvou nadzvukových bombardérů Tu-26 Backfire.

"Podívejte se na výzbroj těch Flankerů," řekl Fourierův operátor, zatímco si rychle dělal poznámky do deníku. "Střely na koncích křídel, dvě střely na křídlových závěsech, dvě podvěsné bomby, přídatná nádrž pod trupem. Plný náklad."

"To jo," řekl Fourier a zhluboka se nadechl. Jeho operátor zatím vyťukával informaci na satelitním spojovacím kanálu. "Měl bys to raději předat dál."

"Už odesláno, dvakrát zopakováno, čekám na potvrzení příjmu," odpověděl operátor. "Zdá se, že ty Backfiry mají pod křídly plné závěsníky šestisetliberních pum."

"Jak jsi řekl: plný náklad." Poprvé od startu zapojil Fourier svůj mikrofon: "Tango November roj dva, zde vedoucí, odpískáno?"

"Vedoucí, zde vedoucí roje dva. Jasan. Potvrzení přijato. Máme tady čtyři Flankery a dva tankovací Condory."

"Rozumím, vedoucí roje dva. My zde máme čtyři Flankery s bombami a dva Backfiry."

"Potvrzení přes SATCOM," ohlásil interkomem Fourierův operátor.

"Přijátá zpráva zní: 'Bravo November'."

Fourier sevřel řídicí a plynovou páku. Nepotřeboval tabulku s kódy, připevněnou na koleně k tomu, aby tuto zprávu rozluštil.

"Tango November roje jedna a dva, kontrola poslední přijaté zprávy. Červený vedoucí má Bravo November."

"Dva."

"Tři."

"Čtyři," přišly stručné odpovědi od jeho vlastního roje.

"Modrý vedoucí má Bravo November."

"Dva."

"Tři."

"Čtyři."

Fourier si upravil kyslíkovou masku a nadechl se. "Odešli odpověď," řekl operátorovi na zadním sedadle.

Zaslechl ťukání klíče, pak: "Potvrzení přijato."

Starý veterán zkontroloval čelní displej. Výstražný displej, promítaný na čelní štítek kabiny, zobrazoval každý stroj v jeho blízkosti, ruský i americký - americké nevyzařovaly jediný elektron energie.

Až do této chvíle to všechno byla jen obvyklá rutina hlídkových letů.

Stínování ruských, iránských, syrských a iráckých letadel nad Perským zálivem bylo běžnou praxí. I hra na honičku se sovětskými námořními bombardéry Backfire nebyla ničím neobvyklým.

Ale teď se hra změnila ve smrtelně vážnou záležitost. Fourier cítil napětí v celém těle a pot, stékající po zádech. Jeho příští rozkaz útočné skupině ... světové války začínaly kvůli menším věcem.

"Roj Tango November, proveďte Bravo November ... teď."

Celý průlet, vysílání a příjem kódovaných zpráv a koordinace výkonného rozkazu s Armstrongem - to všechno zabralo něco kolem třiceti sekund. Za tu dobu předletěli překvapené sovětské letouny skoro o deset mil.

Na Fourierův rozkaz provedly obě skupiny Eaglů ostrou levou zatáčku s devadesátistupňovým náklonem. Na piloty působilo přetížení skoro sedmi "g", když vraceli páku do původní polohy. Současně stáhli páku plynu z maximálního přídatného spalování do polohy bojového režimu, aby nepřetěžovali své stroje. Pokračovali v obratu, dokud nebyli o dvě stě sedmdesát stupňů nalevo od svého původního kursu.

Když obě skupiny vyšly ze zatáčky, piloti uviděli ruské letouny přímo před sebou, ve vzdálenosti necelých osmi mil.

"Fox jedna," řekl Fourier a nebe náhle vzplanulo.

Dezorientovaní, s letouny všude kolem sebe na smolně černém iránském nebi, byli ruští piloti donuceni udělat tu nejhorší věc: zůstat na svém původním kursu. Oba bombardéry Backfire zvýšily rychlost a začaly klesat do ochranného radarového stínu Elburzských hor v severním Íránu, ale s doprovodnými letouny všude okolo nemohly velké bombardéry uhnout ze svého jihovýchodního kursu. Stíhací bombardéry Flanker následovaly Backfiry dolů, ale poslušně s nimi zůstávaly v těsné formaci.

Piloti transportních letounů Condor, cítící se v bezpečí pod ochranou čtyř nejmodernějších sovětských stíhaček, které je obklopovaly, neprovedli vůbec žádný únikový manévř. Dva z jejich doprovodných stíhačů zvýšili rychlost, aby mohli napadnout neznámé vetřelce, ale jejich nové a nevyzkoušené dopplerovské pulzní útočné radary Kalskaya-651AG ztratily kontakt s americkými stíhací, když ti přešli do své ostré zatáčky, a oba Flankery se začaly vracet do své formace. Všechna dvanáct sovětských pilotů se cítilo v bezpečí, když vetřelci zmizeli ... jejich výstražná zařízení je nevarovala před činností jakéhokoli přehledového nebo naváděcího radaru v jejich blízkosti.

Ale s radarem SBR na Stříbrné věži, který sledoval jak sovětské, tak americké stroje, Američané nepotřebovali uvádět v činnost své palubní radary. Jakmile osm letounů F-15 vyšlo ze zatáčky a zamířilo přímo k Sovětům, odpálili jejich operátoři radarem řízené střely AAM-155C Viper, po šesti z každého letounu, a obloha byla rázem plná smrtelného ohně.

Střely Viper dostaly své počáteční řídicí vektory přenosem ze stanice Armstrong, což umožnilo zaměřit střely na cíl, aniž by byl vyzařován radarový signál, prozrazující polohu Eaglů. Jakmile byly střely Viper stabilizovány v letu, zapojil

se automaticky jejich vlastní palubní radarový terminál a střely si začaly samy hledat cíl.

Dva Flankery, které se předtím pokoušely stíhat neznámé vetřelce, byly jediné, které dokázaly postřehnout odpálení Viperů a provést včasnickový manévr a střely Viper, které je pronásledovaly, neškodně explodovaly po vyčerpání paliva. Jeden z bombardérů Backfire náhodně vypustil oblak staniolových proužků, když operátor obranného systému letounu aktivoval zařízení proti radiolokačnímu zaměření, a střela se zaměřila na pozlátko, odrážející rádiové vlny a odbočila stranou sotva půl sekundy předtím, než by se byla zabořila do levého motoru bombardérů.

Ale to byly jediné tři z dvanácti sovětských strojů, které útok přežily. Pětačtyřicet střel Viper tu noc své cíle našlo a rozeselo trosky sovětských strojů v nepřístupných horách severního Íránu.

Fourier a jeho piloti nečekali na ověření výsledků svého útoku; okamžitě po odpálení střel zvýšili znovu pomocí přídavného spalování svou rychlost, nabrali výšku a zamířili k západu, domů. Každý si ponechal na závěsnících pod křídly dva Vipery, připravené k odpálení pro případ, že by je někdo pronásledoval.

Ale nikdo je nepronásledoval. Dva zbývající Flankery kroužily nad Elburzskými horami po určitou dobu, kdy ruská nouzová frekvence byla přeplněna pípáním a hvízdáním nouzových radiomajaků členů osádek, automaticky aktivovaných při katapultáži nebo dopadu na zem. Zachytily několik volání o pomoc a souřadnic polohy sestřelených pilotů a letounů pro pozdější záchranu, pak nabraly výšku a zamířily k severu, do bezpečnějších oblastí. Zbývající bombardér Backfire se rozhodl následovat svůj doprovod domů namísto pokusu proniknout sám nad Teherán.

"Tango November, kontrola stavu."

Fourier si odpojil kyslíkovou masku a přijímal potvrzení a zprávy o stavu paliva od svých pilotů. Neměl dobrý pocit. Pohlédl na řídící letový vektor a údaje o zbraňovém systému na čelním displeji s pocitem úcty a s určitou nedůvěrou. Fungovalo to zatraceně dobře, tahle stanice Armstrong. Vždycky uvažoval o stanici v abstraktních termínech, jako o myšlence, která čeká na uskutečnění, na příležitost. Teď už o tom věděl víc ...

A přesto, stíhací pilot měl rád poctivý boj v jeho klasické podobě ... radar proti radaru, střela proti střele, kanón proti kanónu, pilot proti pilotovi. Ten radar SBR znamenal svým způsobem příliš velkou výhodu. Ale to mohli Rusové jistě také předpokládat ... a určitě proti tomu mohli něco podniknout. Otázka ale byla ... kdy, jak?

"Pěchatá první, pěchatá první, já aviacija třetí," ozvalo se zkomoleně a sotva srozumitelně z rádia. "Otvýjet sejšás-že."

"Pěchota jedna, pěchota jedna, zde letectvo tři. Okamžitě odpovězte."

Mladý ruský radista ze sedmdesátého pátého úderného pluku rychle zaznamenal čas a frekvenci, na niž zaslechl volání, uchopil mikrofon a odpověděl.

"Slyším vás, letectvo tři. Zde sedmdesátý pátý, palebná základna sedm. Mluvte."

"Rozumím, palebná základno sedm. Potřebujeme vaši polohu kvůli perifernímu pumovému útoku. Žádáme frekvenci bojové kontroly a vektory. Přepínám."

"Rozumím, letectvo tři. Je vás slyšet slabě a sotva srozumitelně. Tohle je nesprávná frekvence. Opakuji, nesprávná frekvence. Žádám ověření než vám předám frekvenci bojové kontroly."

"V pořádku, palebná základno sedm. Rozumím. To je standardní procedura. Připraveni k ověření."

"Nemohu vám dát ověření," řekl radista. "Zůstaňte na příjmu." Mladý ruský pěšák vstal a vešel do dveří rádiového sálu ve správné budově teheránského Mehrabadského mezinárodního letiště a pohybem ruky přivolal staršího praporčíka.

Vrátil se ke stanici. "Zůstaňte na příjmu kvůli ověření, letectvo tři."

"Rozumím, palebná základno sedm." Krátká přestávka, pak: "Palebná základno sedm, můžete nám dát počasí a taktické podmínky?"

Radista se podíval po svém starším praporčíkovi, který byl bombardován žádostmi vyšších důstojníků, když se pokoušel dostat ke stanici.

"Palebná základno sedm, odpovězte, pažalusta." Pěšák znovu vyhlédl na chodbu; dozorčího ještě stále pronásledovali důstojníci, kteří po něm něco chtěli teď nebo hned. Nebylo správné poskytovat jakékoli informace rádiem bez ověření, ale toto byla speciální frekvence, vyhrazená pouze pro hlavní velitelství a ti letci byli Rusové, a starší praporčík byl bůhví kde, a všechno, co chtěli, bylo počasí ...

"Palebná základno sedm, slyšíte. Odpovězte, prosím. Přepínám."

Pěšák se vrátil na svou židli. "Letectvo tři, já palebná základna sedm. Slyším vás. Nemám nejnovější povětrnostní zprávu, ale je chladno a obloha je bezmračná. Dráha dva-devět je otevřená. Vítr západní proměnlivý, tři metry za sekundu. Jsme pod sporadickou palbou z minometů a ručních zbraní, ale letiště a město Mehrabad máme pevně pod kontrolou. Vy pravděpodobně zaútočíte na město Akbarabad východo-severovýchodně od letiště. Odtud přichází většina minometných útoků -"

"Co je?" ozval se křik za jeho zády. Radista se otočil a uviděl rozzuřeného praporčíka. "S kým to mluvíte? S kým?"

"Letectvo tři ..." Radista upustil mikrofon jako dítě, odhazující ukradený kousek cukroví. "Chtěl bojovou kontrolu ..."

"Provedl jste ověření?"

"Ne, soudruhu starší praporčíku. Okamžitě jsem vás zavolał."

"Tak co jste mu tedy předával?"

"Počasí. Žádal povětrnostní zprávu a taktické podmínky zde. Na počasí není nic tajného - "

"Vy idiote, jsme v bojové situaci! Nepřítel se může napojit na naše vysílání a lokalizovat naše velitelství tady - "

"Ale mluvili perfektně rusky."

"To je váš důkaz?" Praporčík přešel do lánané angličtiny: "Am I now Amerikánský when since I speak Englisch?" Uchopil mikrofon. "Myslím, že to jsou střední bombardéry z Lyaki. Ať je to, kdo je to, doufám, že nebude hlásit toto těžké porušení rádiové kázně. Všechny by nás zastřelili, kdyby to ohlásili. "Přepojil na vysílání. "Letectvo tři, jste připraveni k ověření?"

Krátká pauza, pak: "Dá, pěchatá sedmój." Oba pěšáci na sebe pohlédli s úlevou.

"Proved'te, letectvo tři."

Další krátká pauza, pak uslyšeli v čisté, jadrné angličtině: "Ověřte mi prdel, vy buzeranti."

Praporčík vrhl na vojáka pohled, při kterém se z jeho tváře vytratila všechna barva, pak stiskl velký červený knoflík na přenosném panelu a vyhlásil poplach.

Rozezněly se sirény a téměř vzápětí dopadly první bomby.

Dva nadzvukové bombardéry F/A-19C Nighthawk prolétly rychlostí šesti set uzlů nad Mehrabádkým mezinárodním letištěm ve výšce pouhých sto stop nad zemí. Šest sovětských baterií protiletadlových střel SA-13 Gopher na obvodu letiště nezaregistrovalo nic, jen slabý radarový odraz ve chvíli, kdy oba stroje byly necelých deset mil od letiště, a než byly střely připraveny k odpálení, osm tisíciliberních, laserem řízených bomb ke zničení runwaye a mračno kuličkových pum proti živé síle začalo dopadat. Ani jeden z Nighthawků nepřežil vražednou palbu sovětské protiletadlové obrany, ale dříve, než byly zničeny, způsobily těžké ztráty sovětské obraně a zničily velitelské stanoviště.

Asi stovka sovětských vojáků, kteří nálet přežili, se ocitla tváří v tvář horšímu ohrožení, než byl překvapivý nálet amerických "neviditelných" bombardérů; stovky vozidel všech možných druhů se zvolna pohnuly, nikým neohrožovány, po Makšázské silnici od Akbarabádu a Teheránu směrem k letišti. Výstřely a krvelačný pokřik postupujících muslimských hord bylo slyšet na míle kolem.

Kosmická stanice Armstrong

"Pozor na stanici. Přecházíme horizont cílové oblasti. Připravte přenos údajů. Stanice ve žluté pohotovosti."

Lidé ve velitelském modulu si vydechli, uvolnili bolící svaly a protřeli si unavené oči - všichni až na Saint-Michaela, který sledoval poslední záběry oblasti severního Íránu, poklepáváje rukou na své sluchátko. Přenos trval už dvacet minut, ale on ho sledoval se stejným zájmem jako na počátku, zvláště odrazy radarových odpovídačů formace F-15 Tango November a poslední odrazy dvou Nighthawků nad Teheránem.

O chvíli později k němu připlul plukovník Walker. "Zpráva ze základny Kizgi, generále. Tango November v pořádku přistál. Všechny osm."

Saint-Michael přikývl. "To je skvělá zpráva. Měli bychom dostat jejich hlášení během - "

Zarazil se. Walker měl očividně ještě něco na srdci.

"Tango Sierra ... ?"

"Námořnictvo zachytilo vysílání v otevřené řeči z Teheránu. Dva americké bombardéry byly sestřeleny nad Mehrabádkým letištěm."

Saint-Michael pevně sevřel opěradlo svého velitelského křesla.

"Ta ruská rádiová zpráva se rovněž zmiňovala o zničení velitelského stanoviště sedmdesátého pátého úderného pluku na teheránském letišti," dodal Walker rychle. "Třicet osm mrtvých a zraněných. Poslední zpráva zněla, že letiště bylo dobyto íránskými milicemi."

Saint-Michael se poškrabal na spánku. "Nechtěl bych být ruským pěšákem v Teheránu právě v této chvíli."

Walker podal Saint-Michaelovi listing. "Schoval jsem si to nejlepší nakonec, generále. Námořnictvo rovněž poslalo zachycenou zprávu ruské záchranné služby. Trosky ruských letadel jsou rozptýleny na ploše pěti set čtverečných mil. Bylo zaregistrováno přinejmenším sedm požárů od havarovaných letadel."

Saint-Michael přikývl, ale jeho mysl stále prodlévala u čtyř mužů ze sestřelených Nighthawků. "Po jedenadvaceti letech služby, Jime, je tohle poprvé, kdy muži pod mým velením zahynuli. Zatraceně a já sedím tady, v závětrí - "

"Ale je to také vaše první velké vítězství v boji," řekl Walker. "Deset amerických letounů zničilo přinejmenším sedm sovětských, včetně transportních strojů a nadzvukových bombardérů a zničilo i hlavní velitelské stanoviště okupačních sil a tím umožnilo místním silám znovu dobýt největšího letiště v zemi. Naše vlastní ztráty byly malé - dva moderní stroje a čtyři muži. Nepřátelské ztráty ... no, ta bitva by mohla rozhodnout, pane. To nebyla špatná práce, bez ohledu na to, kde sedíte."

Saint-Michael pohlédl na Walkera. "Díky, Jime, ale jestli vítězství vypadá takhle, jsem rád, že jsem ho neokusil už dřív." Generálovy oči se vrátily k obrazovce SBR a ke znehybněným symbolům Nighthawků.

"Je to válka, soudruhu ministře?" zeptal se náměstek ministra Chromejev tlumeným hlasem.

Ministr obrany Čilikov vztekem sotva dokázal odpovědět. "Musí zaplatit! Za každou kapku naší krve, prolité v Íránu, za každý náš letoun, ztracený v íránských horách Američané musí zaplatit a také za to zaplatí ..."

Čilikov se zahleděl na nástěnnou mapu oblasti Perského zálivu. Chvilí stál a pak k ní vykročil, jako by narazil na strašlivou ukrutnost. Jistě, ze svého hlediska měl pravdu. "Devět zničených letounů, tři sta třicet mrtvých a raněných na severu. Šedesát mrtvých a zraněných v Teheránu, šedesát zajatých. Všechno za čtyři hodiny."

"Objeví se odnikud," řekl admirál Čerčerovin. "Američtí stíhači zaútočili bez varování. Nějak se jim podařilo přiblížit k našim formacím, aniž by ty zaregistrovaly jejich přítomnost a odpálili střely dlouhého doletu bez radarového navádění. Posádky tvrdí, že nezachytily žádné předběžné varování. Žádné. A to bylo tři hodiny před úsvitem ..."

"Přilíš si troufali," procedil maršál Ilanovskij sevřenými rty. "Frajeři. Jejich neschopnost zavinila smrt sto dvaceti mých nejlepších vojáků ..."

"Vy jste neschopní," řekl Čerčerovin, ukazuje prstem na velitele pozemních sil. "Měl jste na mehrabádkém letišti víc než stovku výsadkářů, takzvanou elitu naší armády a nedokázal jste ho udržet proti tlupám nedisciplinovaných milicionářů."

"Dost" řekl Čilikov. "Přestaňte s tím pitomým haštežením." Jeho ledově modré oči se upřely na Kolegium. "Pýcha Sovětského svazu. Hrdinové, všichni. Mám tyhle dětinské žvásty přednést generálnímu tajemníkovi, až se s ním za dvě hodiny sejdu? Budeme ukazovat prstem a obviňovat jeden druhého a hádat se jako staré báby? Všechny nás zastřelí a budou mít pravdu."

Ukázal na nástěnnou mapu. "Chci odpověď. Chci odpověď na to, co nás dnes postihlo." Čilikov se obrátil k právě přichozímu. "Generále Govorove, váš názor?"

Govorov se napřímil. "Soudruhu ministře, zde může být jen jediné vysvětlení toho, že nás Američané tak úspěšně napadli: stanice Armstrong."

"Armstrong?" Generál Lichačev z KGB zavrtěl hlavou. "Říkal jsem vám, Govorove, to je vyloučeno -"

Čilikov znovu pokynul Govorovovi. "Pokračujte."

"Soudruhu ministře, jak jsem říkal už předtím, radar na palubě Armstrongu může sledovat jak americká, tak naše letadla. Pro Američany je poměrně snadné navádět své letouny do útoku s využitím přenosu údajů z Armstrongu. Americká letadla nemusí používat radar, aby našla naše stroje. Nepotřebují konvenční radar ani pro nálety, ani pro útoky křížujících střel nebo ponorek ..."

"Pak je to jasné ... ta stanice musí být zničena," řekl Čilikov, zdůrazňuje každé slovo.

"Souhlasím," řekl Govorov rychle, neplýtvaje vděčností vůči Čilikovovi. Informace tedy nezapadla; Govorov měl pravdu, operace Peří nemůže mít úspěch, dokud bude stanice Armstrong na oběžné dráze.

Generál Marasimov, velitel Strategických raketových vojsk teď pro mluvil: "Útok střelami Gorgon -"

"Bude také neúspěšný," řekl Govorov. "Armstrong je velmi dobře chráněn. Střely Thor proti balistickým střelám jsou dokonce ještě účinnější proti našim neohrabaným střelám Gorgon. Nicméně Gorgony můžeme použít jako předeheru útoku našich hlavních sil ..."

"Hlavních sil?" zeptal se Čilikov.

Govorov si vyměnil rychlý pohled se svým nadřízeným. Maršál Romerdunov přikývl. Teď. Teď byla ta chvíle, pokud vůbec kdy nějaká byla ...

"Soudruhu ministře," začal Romerdunov a všechny hlavy se k němu obrátily, "plán ... mám plán, jak se vypořádat s hrozbou silně obrněné a chráněné kosmické základny. Plán, který posouvá naše vzdušné a kosmické síly do příštího století." Govorov si dával pozor, aby nedal najevo žádnou reakci na Romerdunovo plagiátorství ... "Plán, soudruhu ministře, již dříve schválený Kolegiem, na vyzbrojení raketoplánu Elektron speciálně projektovanými střelami. Ty -"

"Střelami" řekl Čilikov. "Střely na jednomístném raketoplánu? Co je to za střely? Nebyl jsem informován -"

"Plán byl schválen už před léty Kolegiem," řekl Romerdunov neklidně. "Výsledky se dostavily teprve před nedávným." Zdálo se, že Čilikov chce pokračovat ve svých otázkách, ale ovládl se a mlčel. Romerdunov, osmělen, rychle pokračoval: "Skupina těchto kosmických stíhaček Elektron vedená generálem Govorovem bude vyslána zničit kosmickou stanici Armstrong."

Namísto očekávaného šumu hlasů bylo ticho posléze přerušeno Čilikovem. "Všechno, co generál Govorov předpovídal, se bohužel ukázalo být pravda. Americká kosmická stanice má určitě mnohem větší možnosti, než jsme si představovali. Zdá se, že mohou předávat údaje toho kosmického radaru různým uživatelům - lodím, pozemním zařízením, velitelským, dokonce i letadlům. Také mohou navádět útočící letouny na cíl tak, aby se vyhnuly protiútokům. Nadešel čas; kosmická stanice Armstrong musí být zničena."

Čilikov se obrátil na Romerdunova. "To bude váš úkol. Provedete neprodleně. Budu informovat hlavní stan." A ke Govorovovi dodal: "Vy útok povedete."

"Soudruhu, to může trvat ještě pár dnů, nebo týdnů, připravit raketoplány Elektron ke startu z Tjuratamu. Mnoho času zabere, než opatříme raketoplány jejich boostery SL-16. Elektrony nejsou součástí stávajících strategických obranných sil."

"Od této chvíle jsou," řekl Čilikov. "Pověřuji minimálně dva plně vyzbrojené Elektrony držet stálou pohotovost na Tjuratamském kosmodromu." Vrátil se do svého křesla v čele oválného konferenčního stolu. "Ale s naší protiofenzívou nemůžeme čekat dny nebo dokonce týdny. Náš postup uvázl. Američané se stávají silnějšími a my slábneme. Potřebuji plán, který nám umožní znovu převzít iniciativu, pomstít naše ztráty a dovést operaci Peří ke zdárnému konci. Politbyro od nás očekává totální vítězství a já s ním souhlasím."

"Hlavní hrozbou v Iránu a v Perském zálivu pro nás zůstávají, soudruhu ministře," řekl admirál Čerčerov, "plavidla bojového svazu Nimitze v Arabském moři a pozemní bombardéry sil rychlého nasazení ve východním Turecku."

"Saudská Arábie ještě nepovolila Američanům používání svých základen," vložil se do řeči maršál Jesimov, "ale Američané je možná přesvědčí. Katar a Kuvajt mohou také povolit americkým plavidlům a letounům použití svých základen. A Íránci budou určitě souhlasit se vším, co po nich Američané budou chtít, pokud jim zajistí ochranu ..."

"Pak je třeba rychlé a rozhodné akce," řekl Čilikov.

"Generále Govorove, znovu opakuji, je nutno věnovat veškeré úsilí vyřazení kosmické stanice Armstrong, a to ihned ... všechny naše akce budou ochromeny, dokud nebude Armstrong neutralizován ..."

"Rozumím, soudruhu ministře," řekl Govorov. "A možná všechny naše potíže mohou být vyřešeny okamžitě -"

"Jak?"

Govorov se snažil potlačit jakýkoli náznak úsměvu.

"Ta kosmická stanice je nepřekonatelná, když chrání před útoky ostatní, ale mám pocit, že možná není tak nepřekonatelná, když je nucena chránit sama sebe."

"Ale vy jste řekl, že raketoplány Elektron nejsou k takovému útoku ještě připraveny," řekl Chromějev. "A maršál Romerdunov řekl, že střely Gorgon jsou proti takovému zařízení neúčinné."

"To si myslím i já. Ale přesto, existuje další zbraň, kterou jsme dosud nevzali v úvahu a která by se mohla ukázat dostatečně účinnou k tomu, aby přesvědčila Američany, jak nebezpečné je pohybovat se se svou stanicí na dostřel Sovětského svazu. Mluvím o laseru v Sary Šeganu. Podle informací rozvědky je pouze část stanice pokryta odrazným protilaserovým pláštěm. Náš laser by jim mohl způsobit vážné škody ..."

Čilikovovy oči se rozzářily. "Potřebuji vyčerpávající zprávu, jak brzy může být ten laser uveden v činnost; chci to mít na stole během hodiny."

Obrátil se na admirála Čerčerovinu. "Musíte znovu získat kontrolu nad oblastí. A rychle." A ukončil mávnutím ruky další diskusi.

6

Červenec

Kosmická stanice Armstrong

Saint-Michael vstoupil do strojního modulu, kde nalezl Ann. Vyměnili si zdvořilé pozdravy.

"Myslím, že bychom si měli promluvit," řekl Saint-Michael.

Ann předstírala, že ho neslyší, vytáhla chladicí spirálu ze skříně na potraviny a začala nastavovat její teplotu.

"Ann ... " Saint-Michael jí vzal spirálu z ruky a vrátil ji na její místo do skříně. "Ann, chci, abyste odletěla s Enterprise. Za čtyři hodiny."

Otočila se a pohlédla mu do tváře. "Takže teď mi nařizujete odejít? Kde zůstala má možnost volby?"

"Jestli tomu chcete říkat rozkaz, pak je to rozkaz."

Podívala se na něj, vážně odpověď, pak vzdychla. "Co se děje, generále? Chci říct, co to všechno má, k čertu, znamenat? Mohu opravit Skybolt. Našla jsem závadu. Pár dní a bude to v pořádku. Ale vy všichni se snažíte dostat mě odsud, aniž bych dokončila to, proč jsem sem přišla. Svou práci proboha ..."

"Ann," řekl po chvíli, "já chci, abyste byla na zemi." Opět se na okamžik odmlčel a pak dodal: "V bezpečí." Oči se mu zúžily hněvem a nespokojeností, ale ty neplatily jí - ty platily jemu samotnému. "Zatraceně, Ann, mám vám to hláskovat?" Odmlčel se na okamžik, čekaje na její odpověď. "Dobrá, to co se vám snažím říct, to je -"

"Pozor na stanici," ozval se náhle hlas z reproduktorů. "Nouzová situace jedna. Stanice v červené pohotovosti." Pak se v Saint-Michaelových sluchátkách ozval Walkerův hlas: "Generále, zde Walker. Satelitem předaná zpráva z Nimitze. Jsou napadeni."

"Hned tam budu." Obrátil se, pak se zastavil a lehce se dotkl její ruky. "V bezpečí před tímhle, Ann." Pak zmizel ve spojovacím tunelu, zanechávaje Ann s velmi smíšenými pocity ...

Ve velitelském modulu stručně nařídil: "Hlášení!"

"Jeden z letounů AWACS objevil nad Iránem skupinu šesti letounů, rychle se pohybujících v malé výšce," řekl Walker, nespouštěje oči z hlavní obrazovky SBR. "Náš letoun zahnal stíhačky z Brežněva, takže nemáme podrobnosti. Nemohu říct, odkud sovětské stroje odstartovaly, ale tvrdí, že na střely Silkworm se pohybují příliš rychle a v příliš malé výšce. Myslí si, že to jsou sovětské taktické bombardéry Su-24 Fencer z některé základny sovětského námořnictva u Kaspického moře. Letí rychlostí pět set uzlů přímo na jih - přímo k bojové skupině Nimitze."

"Za jak dlouho vystoupíme nad horizont?"

"Za čtyřicet minut. Museli odstartovat ihned, jak jsme klesli pod horizont. Perfektně si to načasovali. Vypadá to, že hlavní cíl je Nimitz, pane..."

Nad jižním Iránem, sto padesát mil severně od USS Nimitz

"Tally, Tally, Tally! Vedoucí letoun je má na jedenácti hodinách!"

Velitel vedoucího letounu F-14E Tomcat, J.B. Andrews, sevřel pevněji páku ovládající připuštění motorů, zatímco jeho operátor předával zprávu ostatním letounům roje. Pozorně sledoval skalnaté kopce, řítící se pod křídly jeho stíhačky, která spolu s pěti dalšími z letadlové lodě Nimitz pátrala nad jižním Íránem po útočících sovětských křížujících střelách.

Andrews a jeho "vzdušní rangers" prořezávali hustý vzduch pouhých tisíc stop nad íránskou pouští a jejich Tomcaty proti tomu protestovaly.

Stíhačkám vyhovovala mnohem lépe velká výška, kde na jejich trupy a křídla s měnitelnou geometrií nepůsobil takový odpor. Tady dole na letouny působila každá malá změna větru, každá turbulence, každý teplý vzestupný proud, a jejich formace se stále více uvolňovala, jak se piloti snažili vyhnout hrozící kolizi. Všechno záviselo na dobrém oku vedoucího

- kdyby narazil do země, ostatní by ho s největší pravděpodobností do zkázy následovali.

"Vektory, Chili," zvolal Andrews.

Operátor na zadním sedadle zkontroloval displej svého digitálního útočného radaru AWG-9. "Vlevo deset. Výška vypadá dobře. Zaměřeno ... teď padesát mil."

"Piráti, vedoucí zaměřil neidentifikované nepřátelské letouny zleva."

"Dvojka zaměřila."

"Trojka zaměřila."

"Čtyřka žádný kontakt."

"Pětka žádný kontakt."

"Šestka ... moment. Zaměřila."

"Pálíme na dvanáct hodin, Piráti." Aby se ušetřilo palivo, měl každý Tomcat na palubě pouze dvě střely AIM-120RC AMRAAM. I tak, po dvaceti minutách letu se zapojeným přídavným spalováním, se přibližoval okamžik, kdy je stav paliva donutí obrátit na zpáteční cestu. Proto bylo nezbytně nutné, aby odpálili své střely během příštích několika minut.

"Čtyřicet mil. Stále zaměřen."

"Čtyřka zaměřila."

"Pětka?"

"Negativní odpověď."

"Třicet mil."

V přílbě operátora zbraňových systémů vedoucího stroje se ozval slabý vysoký tón. "Dobrý tón. Připraven."

"Rozumím. Odpočítávej."

"Dvacet pět ... dvacet čtyři ... dvacet tři ..."

Andrews náhle pocítil ten vnitřní klid, který se u něho vždycky dostavoval v akci. Už nepřemýšlel. Nastoupily reflexy. Reflexy, vybroušené stovkami vzdušných manévřů nad čtyřmi kontinenty. Kromě toho, tato akce nebyla nijak zvlášť obtížná. Ačkoli křížující střely představovaly smrtelné nebezpečí pro plavidla, pro stíhače to byly sedící kachny. Nemohly manévrovat nebo opěťovat palbu. Moderní digitální radar na palubě Tomcatu dovozoval Andrewsovi zaútočit už ze vzdálenosti padesáti mil, ale dvacet mil byla optimální vzdálenost pro -

"Piráťova letadla, banditi! Na dvou hodinách, ve výšce." Andrews riskoval krátký pohled doprava a zachytil odraz slunečních paprsků. Ze slunce se na ně řítily čtyři námořní stíhací letouny Su-27 Flanker.

"Dvojka, trojka, čtyřka - věnujte se křížujícím střelám. Čtyřka a pětka ... za mnou."

"Dvacet mil. Dobrý tón ..."

Andrews uviděl cíl a zaměřovací symboly a slovo "LAUNCH", které zazářilo na spodním okraji jeho displeje. Masivní nápor turbulence otřásl jeho Tomcatem. Andrews stiskl pravým palcem tlačítko "ODPÁLENÍ". Cíl a radarové symboly náhle zmizely z displeje a slovo "LAUNCH" na spodním okraji bylo nahrazeno slovem "FIRE" uprostřed obrazovky.

Znovu stiskl tlačítko "ODPÁLENÍ". Nic.

"Chili, zkontroluj spínače. Odpálení negativní."

Žádná odpověď.

"Chili!"

Andrews uvolnil své popruhy a otočil se dozadu. Do tváře ho náhle udeřil vysušující žár a závan napolo zuhelnatělého hořícího masa, které bylo ještě před okamžikem jeho operátorem. To, co před chvílí ucítil, to nebyla turbulence. Jeho Tomcat byl zasažen samonaváděcí střelou přesně doprostřed trupu.

Vedoucí formace se znovu otočil dopředu. Dva Su-27 prosvíšely necelých sto yardů před jeho příd. Srazil řídící páku doleva a k sobě, aby se jim zavěsil za ocas, ale jeho Tomcat se dál pomalu stáčet doprava a dolů. Displej pohasl. Světla na přístrojové desce potměla a ručičky přístrojů klesly k nule. Zkontroloval, zda je páka plynu v poloze bojového režimu - ano, stále cítil tah dvou motorů Pratt and Whitney. Ucítil odpor řídící páky a pokusil se zrakem vyhledat siluety sovětských stíhačů, čekaje netrpělivě, až jeho letoun konečně zareaguje na řízení...

Ještě držel jednu ruku na řídící páce a druhou na páce plynu, doufaje, že jeho zmrzačený letoun zvedne příď a pustí se za ruskými stroji, když narazil do skalnatého úbočí kopce v blízkosti města Hamadán na jižním pobřeží Íránu. Neměl čas ani vztáhnout ruku po páce vystřelovacího sedadla.

US S California

"Můstek, zde řídicí palby. Máme kontakt na protilodní střely, nula-osm-nula stupňů ve vztahu k lodi, vzdálenost šedesát námořních mil, necelých sto stop nad hladinou."

Matthew Page na zprávu o blížících se křížujících střelách zareagoval okamžitě. "Kormidelníku, doleva dvacet stupňů, kurs dva-šest-nula. Spojovací, uvědomte Nimitze o kontaktu. Řídicí palby, jsou ve vzduchu nějaké Tomcaty?"

"Žádné naše stíhačky. Šest sovětských strojů, směr severozápad. Vrací se na Brežněva."

Nečekal, že střely budou doprovázet stíhačky. Jak to vypadalo, všechno teď bude záviset na palebné síle Californie. "Řídicí palby, povolují odpálení Standardů."

"Odpálení povoleno, rozumím - " Řídicí palby sotva stačil rozkaz potvrdit, když se vzduch naplnil řevem zažehovaných raketových motorů.

Plně automatická odpalovací zařízení na přídi a zádi Californie stála normálně v pozoru jako cínoví vojáci a jejich kolejnice směřovaly k nebi. Na povel k palbě se z podpalubních skladišť vysunuly střely SM2-ER Standard, zasunuly se do svých kolejnic, které se sklonily do vodorovné polohy, zatímco se celé odpalovací zařízení otočilo doprava. Krátký okamžik klidu, pak zášleh plamene a před i záď Californie zakryl oblak dýmu. Kolejnice se opět postavily do vertikální polohy, aby mohly přijmout další střely.

"Čtyři Standardy odpáleny."

"Kurs dva-šest-nula, pane," ohlásil kormidelník.

"Velmi dobře. Připravte děla Phalanx na pravoboku. Řídicí palby, kde jsou ty křížující střely?"

"Je tam silné rušení, snad od těch ruských stíhaček ... počkejte ... dvě křížující střely ve vzduchu, pane. Směrník nula-sedm-nula, vzdálenost dvacet mil, kurs jedna-šest-nula, přesně."

"Kormidelníku, ostře doleva, čtyřicet stupňů. Standardy, další salvu. Připravte příďovou stosedmadvacítku. Spojovací, signalizujte Nimitzovi, aby zahájil únikový manévr doprava. Proved'te."

USS California se při ostrém obratu doleva naklonila, až se okraj paluby ocitl sotva pár stop nad vodou. Pak se paluba opět prudce vyrovnala, když loď dokončila obrat a počítačem řízené stabilizátory zabraly. Zlomem sekundy poté se paluba znovu zahalila dýmem a ohněm. Čtyři střely Standard opustily své kolejnice, a záměřily obloukem k šedému horizontu, kde rychle zmizely z dohledu.

"Čtyři Standardy odpáleny, pane. Přední stosedmadvacítky v pohotovosti. Všechna stanoviště Phalanx v pohotovosti."

"Připravte zadní stosedmadvacítku."

"Rozkaz, pane ... Nimitz hlásí start letounů, ale nemůže provést únikový manévr doprava. Jejich systém Phalanx je operační."

Pageovy kletby zanikly v dunění dvou stodvacetisedmimilimetrových dvojúčelových kanónů Californie. Každé dvě sekundy opouštěly ústí jejich hlavní třístaliberní, radarem řízené protiletadlové granáty.

"Stav! Kde jsou ty zatracené - ?" Další slova uvázla Pageovi v hrdle a vytřeštil oči na zjevení přibližující se z pravé strany.

Jako planoucí kopí, vržené přímo do srdce Californie, se zdánlivě pomalu, skoro líně, s křídly a doutníkovitým trupem zčernalými a olizovanými plameny, blížila křížující střela. Zanechávala za sebou dlouhou stuhu hustého černého kouře a zdálo se, že nejistě kolísá nahoru a dolů. Ale stále se přibližovala.

"Ostře doprava, boční propulze!" nařídil Page. Kormidelník roztočil kolo, ale jeho odpověď utonula ve stakatu palby radarem řízených mnohohlavňových kanónů Vulcan systému Phalanx, sloužících jako poslední obranná hráz proti útočícím protilodním střelám. Page sledoval dým, vycházející z ústí Vulcanů a pak záblesk plamene z již hořící střely, následovaný ohlušujícím rachotem ... Těsně předtím, než zemřel, vzpomněl si kapitán Matthew Page na svou ženu Amandu a na její oči, které měly stejně modrou barvu, jako bezmračná nebesa nad jeho hlavou. Usmál se vstříc temnotě, která začala zahalovat jeho vědomí.

Kosmická stanice Armstrong

Ann se vyhnula bezpečnostním procedurám a dvojítm křížovým kontrolám, když spěchala do velitelského modulu. Všichni se k ní otočili, když se přiblížila k Saint-Michaelovi.

"Ještě nemáme žádnou zprávu," řekl jí generál. "Teď je u Californie fregata Oliver Hazard Perry."

"Co říkali? Co se stalo?"

"Naše lodě byly napadeny šesti sovětskými středními bombardéry," řekl Jim Walker. "Bombardéry měly doprovod stíhaček Su-27 z Brežněva a nesly protilodní střely Kelt. Ruským stíhačům se podařilo sestřelit šest našich Tomcatů, které je napadly. California a ostatní doprovodné lodě poslaly do moře čtyři bombardéry, ale zbývajícím se podařilo střely odpálit. Dvě z nich zasáhly Californii - "

"Alespoň neměly nukleární hlavice," řekl Saint-Michael rychle, nedívaje se na Ann. "California vyslala tísňové volání a Oliver Hazard Perry byl u ní během několika minut. Budeme lépe znát situaci Californie, až uhasí požáry."

"Jak dlouho ... kdy obnovíme dohled nad oblastí?" zeptala se Ann, snažíc se nedat najevo své pocity.

Saint-Michael ji chtěl alespoň konejšivě poplácat po rameni, ale v této chvíli měli oba dva své role, které museli hrát ... "Dvacet minut," odpověděl na její otázku. Přál si, aby jí mohl říct víc, ale to by bylo strojené a rozpačité. Přesto, když se na ni díval a uvědomoval si, čím asi teď prochází se svou starostí o otcův osud, mohl ji jen obdivovat a cítit s ní. Veliká dáma, k čertu ... strašná ženská ...

Tjuratam, SSSR

Mužstvo i důstojníci tjuratamské základny byli velice překvapeni, když uviděli časně ráno generálporučíka Govorova, velitele Kosmické obrany, provádět inspekci areálu. Doprovázen čerstvě povýšeným plukovníkem Nikolajem Guljajevem vstoupil ke staršímu praporčíkovi Igoru Kožnikovi, který právě seděl s nohama na stole a usrkával kávu, vylepšenou kapkou německé kořalky. Dozorčí vyhlížel znuděně oknem, sleduje práci venku, na startovní plošině číslo dvě.

"Zdá se, že práce probíhá ještě pomaleji než obvykle, vojine Anochine," řekl Kožnikov přes rameno, zívaje přitom. "Odložím inspekci plošiny do zítřka, ale běda, když to pak nebude hotovo. Urazím někomu palici."

Guljajev vrhl rychlý pohled na Govorova, napůl očekávaje, že velitel Kosmické obrany vytáhne svou 7,62 mm automatickou pistoli Tokarev a na místě nešťastného Kožnikova zastřelí, ale k jeho překvapení Govorov se širokým úsměvem vzal do ruky malou láhev s kořalkou, přičichl k ní a uznale přikývl.

Aniž by se otočil, dozorčí řekl: "Nemusím se ani dívat, Anochine, a vím, že máš v ruce něco, co tě bude stát měsíc v kuchyni a týden basy. Myslíš si, že mi můžeš krást kořalku?"

"Nemyslím, soudruhu."

Kožnikov zděšeně vyskočil a postavil se do pozoru, zíraje upřeně před sebe a těžce oddechuje.

"Myslím, že jsme objevili důvod, proč se projekt Elektron opoždí, plukovníku Guljajev," řekl Govorov. Stále se usmíval, když upustil láhev na studenou betonovou podlahu. Kožnikovův reflex byl zachytit ji, ale moudře zůstal stát v pozoru.

"V okamžiku, kdy ta láhev dopadla na zem, Kožnikove, přestal jste být starším praporčíkem." Govorov se už neusmíval. "Na jakou hodnot budete degradován - nebo jestli vaše vojenská kariéra vezme náhlý konec - to závisí na vašich odpovědích teď a vaší činnosti během příštích osmačtyřiceti hodin." Nechal svá slova chvíli působit. Pak řekl: "Tak tedy, plukovník Guljajev mi hlásil, že Elektron dva ležel tři dny vedle boosteru SL-16. Když se ptal na jeho stav, nedostal odpověď. Vy mi dáte odpověď, Kožnikove, a dáte mi ji ihned."

Čerstvě degradovaný dozorčí řekl, že nemá omluvu -

"Špatná odpověď, Kožnikove," a Kožnikov viděl skoro v reálu, jak mu z kapsy mizí pět tisíc rublů ročně. "Tady není vojenská akademie. Když položíš otázku, očekávám na ni konkrétní odpověď. Tak znova - jaký je důvod zpoždění?"

"Soudruhu generálporučíku, já ... neměl jsem jasno, pokud jde o postup zacházení s Elektronem. Mí lidé nejsou oprávněni pracovat v blízkosti Elektronu bez dohledu specialistů plukovníka Guljajeva."

"Zakázali vám Guljajevovi lidé přístup k Elektronu?"

"Ne soudruhu ..."

"Je omezen přístup do některé sekce Elektronu?"

"No, nákladní prostor je uzavřen, a některé komponenty v pilotní kabině jsou odstraněny nebo uzavřeny -"

"Na můj příkaz," řekl Govorov. "Vysvětluje ten omezený přístup do nákladního prostoru a bezpečnostní uzávěra některých částí pilotního prostoru to zdržení?"

Kožnikov mlčel a hryzal si rty.

"Ne? Pak se zdá, že jste mi lhal. Proč, k čertu, není ten SL-16 připraven ke startu?"

"Soudruhu generálporučíku, náhradní díly nebyly objednány včas. Měly být už namontovány, ale mechanici neměli -"

"Kdo neobjednal včas náhradní díly?"

Kožnikov zavřel oči, připravuje se v duchu na nejhorší. "Já jsem neobjednal včas armatury pro tlakovou zkoušku třetího stupně. Zkoušky se dokončují dnes ráno. Jakmile budou dokončeny, provedu závěrečnou inspekci. Druhý SL-16 bude připraven ke startu během osmačtyřiceti hodin."

Govorov pokýval hlavou. "Teď tomu rozumím. Správně bych vás měl potrestat za přechovávání alkoholických nápojů v této budově, ale nemohu ztrácet čas tím, že vás pošenu před válečný soud. Nicméně, budete degradován o jeden stupeň za každou hodinu navíc nad osmačtyřicet hodin, o kterou se oba SL-16 opozdí s přípravou ke startu. Další stupeň ztratíte za každé přerušení odpočítávání před startem, ke kterému dojde vaší vinou. Když nebudou stačit vaše hodnotní stupně, bude vás každé další zdržení stát rok nucených prací. A neopovažujte se příliš honit vaše techniky, aby napravili vaši lenost, Kožnikove - mohli by se rozhodnout onemocnět a kde pak budete?" Nemusel to říkat. Kožnikov rozuměl.

"Nesu odpovědnost za jeho neschopnost," řekl Guljajev, když spolu s Govorovem zamířili k východu z budovy.

"Kdybych na jeho úsek lépe dohlížel byl bych na jeho lenost mohl přijít dřív -"

"Můžeš to považovat za lekci, kterou jsi právě dostal, Nikolaji. Žádný velitel nemůže velet ze svého křesla. Byl jsi důkladný při svých dotazech, ale nikdy jsi se osobně nešel přesvědčit o postupu přípravy lodí." Pohlédl na svého zástupce. "Připrav Elektron ke startu do osmačtyřiceti hodin. To bude nejlepší způsob, jak se ospravedlnit. A hodně štěstí, Nikolaji ... záleží na tobě víc, než si dokážeš představit."

"Rozumím, soudruhu generálporučíku... mimochodem, plukovník Vološin, pilot pro Elektron 2, se už ohlásil. Pečlivě jsem prověřil jeho letové záznamy a hodnocení - vypadají skvěle."

"Dobrá ... " Govorovův hlas zazněl slaběji, jak se odvrátil a zadíval na Elektron 1, upevněný na vrcholku boosteru SL-16A tři míle odtud. Třístupňová raketa na pevné a kapalné palivo, podobná už dávno nepoužívanému americkému Saturnu 5, byla více než dvě stě dvacet stop vysoká a vážila skoro dvě stě padesát tun. K jejímu prvnímu stupni byly připojeny čtyři pomocné motory na tuhé palivo, umožňující ji vynést užitečný náklad na oběžnou dráhu ve výšce tisíc mil nad Zemí.

"Chci se podívat na ten Elektron," řekl Govorov, když došli k čekající limuzíně. "Zaříd' to."

"Rozkaz, soudruhu generálporučíku," řekl Guljajev. Zvedl mikrofon vysílačky v ZILu a o pár minut později už byli ve výťahu k Elektronu.

Na rozdíl od nosné rakety byl raketoplán Elektron natřen matnou šedou barvou, která měla pomoci stabilizovat jeho teplotu, až bude v kosmu. Jeho délka činila padesát stop a rozpětí křídel třicet stop. Příd', náběžné hrany křídel a spodek pokrývaly ochranné křemíkové destičky. Válcovitá zadní část raketoplánu přesně zapadala do třicetistopového průměru třetího stupně nosné rakety. Směrem dopředu se trup raketoplánu zplošťoval do uhlazených, elegantních linií, něčím připomínajících mantlu. Pilotní kabina tvořila malý výstupek na horní straně. Za kabinou byl malý nákladní prostor s kapacitou deseti tun nákladu a hlavní motor, nad nímž trup ladně přecházel do hřbetního aerodynamického stabilizátoru.

Technici, doprovázející Govorova a Guljajeva, manipulovali s pohyblivou plošinou, zatímco Govorov prohlížel každý čtvereční palec povrchu raketoplánu. "Vypadá dobře," řekl, když zkontroloval poslední destičku. "Odvedli úžasnou práci."

"Destičky se kontrolují dvakrát denně," řekl Guljajev. "To se bude provádět až do startu."

Technici nakonec otevřeli kryt v horní části pilotního prostoru. Jako kdyby létal raketoplánem denně, oklepal Govorov bláto z bot, uchopil držadlo, namontované nad krytem a vsoukal se do kabiny. Kožníkovi, Guljajev, oba technici - na krátký okamžik sešli Govorovovi z mysli, když sklouzl do sedadla raketoplánu Elektron - vlastně ne, řekl si pro sebe, kosmické stíhačky...

V pilotním prostoru byly futuristické, napohled moderně vyhlížející digitální přístroje, čelní displej se širokouhlou laserovou projekcí a digitální, počítačem řízený kontrolní panel zbraňových systémů. Ztrojené mikroprocesory ovládaly všechny palubní systémy, ale skoro všechny operace, týkající se navedení na oběžnou dráhu a návratu na zem, se prováděly ručně, nebo byly řízeny z pozemního řídicího stanoviště. Pilotní prostor poskytoval astronautovi dostatek místa k tomu, aby se otočil a mohl obsluhovat další sadu ovládačů, umístěných za ním, a spojovací zařízení, umístěné na spodní části Elektronu, které umožňovalo snadné spojení se sovětskou orbitální stanicí Mir. To bylo podstatné: při své plánované stíhací misi bude Elektron s největší pravděpodobností potřebovat doplnit palivo, aby se mohl pokusit o bezpečné přistání.

"Skvělé ... " řekl Govorov polohlasem. Po polovičním neúspěchu s raketoplánem Buran znamenal Elektron velký pokrok kupředu. Zkontroloval panel zbraňových systémů a spínače, umístěné na víceúčelové řídicí páce, a s uspokojením shledal, že plně vyhovují podmínkám beztlakového stavu. Ve vesmíru, kde chybí normální pocit nahoře a dole, není pilot schopen rozpoznat podle okamžitých svalových vjemů ve zlomku sekundy, který spínač je třeba použít. Proto bylo nutné přemístit ovládací prvky v kabině raketoplánu tak, aby jejich umístění odpovídalo jejich funkční hierarchii.

Guljajev nahlédl dovnitř a pomyslel si, že by nechtěl měnit místo se svým velitelem a pilotem tohoto podivného stroje. V temném vnitřku raketoplánu bylo něco zlověstného. Nikdy předtím ho to nenapadlo, ale nyní ... Odvrátil pohled a podíval se na hodinky. "Promiňte, soudruhu generálporučíku. Musíme podat zprávu na velitelství."

Govorov přikývl, stále přebíhaje rukama po ovladačích. Za několik okamžiků se zachytil madla nad vstupním otvorem a vysoukal se z kabiny.

"Ano," řekl Govorov, "ano ... " - a poplácal povrch létajícího zázraku, nebo existovalo lepší slovo ... ?

Kosmická stanice Armstrong

"Pozor na stanici. Přechod horizontu. Stanice v červené pohotovosti."

Ann byla na svém stanovišti ve strojním modulu, když se z reproduktorů ozvalo toto hlášení. Ještě před pár minutami uvažovala o opuštění Stříbrné věže. Bylo to jedno z nejtěžších rozhodnutí v jejím životě a vědomí, že Skyboltu zbýval pouhý krůček k dosažení operační pohotovosti, to všechno jen zhoršovalo. Kdyby mohla provést ještě jednu zkoušku ... jednu jedinou ... ale jak to vypadalo, na to teď nebyla naděje. Události dole se odehrávaly příliš rychle. I ona chápala, co je teď nejdůležitější. Kromě toho, Jasonův argument ... Saint-Michaelův, že je v té věci zapleteno příliš mnoho Pageů, začínal působit. Skutečně jí velmi vadilo, že nevěděla, co se děje s jejím otcem, jestli dokonce -

Rozhodla se. Poletí. Měla další příležitost se Skyboltem, už před časem, a zatím toho tady moc nedokázala. Přesto jí bude ten tvrdohlavý generál chybět. Bylo to divné, připustit si to, a ještě podivnější bylo, že to byla pravda ... Šli na nervy jeden druhému od chvíle, kdy vstoupila na palubu. Ale teď měla pocit, že pochopila důvod, nebo alespoň zčásti. Oba byli stejní, ona i Saint-Michael. Oba byli energičtí. Oba vztahovační. Oba

nejistí v tom, jak jednat na emocionální úrovni. Pokoušel se s ní navázat kontakt po celou tu dobu a ona byla příliš uzavřená a neústupná na to, aby to postřehla? Vedla by k něčemu jejich přerušovaná rozmluva před útokem na Nimitzův bojový svaz? Když o tom teď uvažovala, byla přesvědčena, že ano, a měla vztek sama na sebe. Perfektně provedeno, Pageová. Zase jsi to zvorala. To je muž, kterého by sis měla vážít, pro rány Boží. A on je muž, stejně jako ten druhý na palubě Californie, o kterého si děláš starosti ... Mohla by si vyslechnout rádiové zprávy o napadené Californii, ale

potlačila nutkání znovu opustit své stanoviště a vtrhnout do velitelského modulu. Nespokojeně se zavrtěla v těsném anti-g-obleku, který si oblékla na cestu a pokusila se vyhnat z hlavy tyto smutné myšlenky.

Ve velitelském modulu se strojní šéf, plukovník Marks zeptal Saint -Michaela: "Zaútočíme na jejich letadlovou loď, generále?"

Saint-Michael zavrtěl hlavou. "Máme rozkazy chránit Írán, ne zničit Brežněva. Zdá se, že jsme udělali tvrdý, ale poctivý obchod - Californii za ty ruské letouny před Teheránem. Kdyby teď Rusové dupli na brzdu, celá věc by mohla skončit."

"Letouny z Brežněva," přerušil jejich rozhovor Jeffersonův hlas.

"Vysoká rychlost, směr západ."

"Západ?"

"Ano, pane. Z Nimitze startují také letadla. Rovněž směr západ." Jefferson se otočil k Saint-Michaelovi: "Vypadá to, že dnes nikdo nedupne na brzdu, generále."

Saint-Michael zapojil svůj komunikační panel, zkontroloval dekodér a uchopil mikrofon. "Nimitzi, zde Armstrong. Jsme zde."

"Zde Clancy. Mluvte."

"Zjistili jsme Flankery, směřující na západ, admirále. Vaše letouny jdou po nich?"

"Kladná odpověď. Letectvo má jeden E-767B AWACS východně od Rijádu. Požádali nás o ochranu, dokud nedostanou posilu F-15 z Kizgi.

AWACS se zatím stáhne zpět pod ochranu střel SAM Rapier, než se k němu dostanou naše F-15."

"Rozumím. Máme pod kontrolou celou oblast. Je náš přenos údajů v pořádku?"

"Jakž takž. Údaje SBR jdou oklikou přes Ticonderogu. Je to zparchantělý způsob, ale když je California vyřazená, ne -"

Vysílání bylo přerušeno hlasitým, pronikavým jekotem, který způsobil, že si všichni strhli sluchátka z uší.

"Co k sakru ... ?"

Právě když si Saint-Michael chtěl vyžádat zprávu o příčinách poruchy, obrovské trnutí vrhlo všechny na podlahu. Ozvaly se výkřiky bolesti.

Bylo to, jako když vzteklé dítě mrští o zem hadrovou panenku. Zdálo se, že modul rotně podél několika os zároveň.

Generál Saint-Michael, jediný, kdo byl připoután na svém místě, přepojil na celostaniční okruh. "Pozor na stanici. Kolizní výstraha. Hlášení o škodách hlasitým telefonem. Enterprise, povolují nouzové odpojení. Stanice v červené pohotovosti." Rozepnul své bezpečnostní pásy a pokusil se vstát z křesla, ale zjistil, že ho něco drží pevně na místě.

Gravitace! Byl jí vystaven poprvé za dobu pobytu na Stříbrné věži. Ať už ji způsobilo cokoli, stanice se brzy rozpadne na kusy, nepřestane-li tato mohutná síla působit.

S velkým úsilím se Saint-Michaelovi podařilo překonat neočekávaně vysoké přetížení a vyškrábat se z velitelského křesla. Měl pocit, jakoby se řtil expresním výtahem do dvacátého patra ... působení gravitace po týdnech beztlížného stavu bylo strašlivé.

Walker, Jefferson a ostatní pomalu překonávali náhlý nápor gravitace a začínali se pomalu zvedat. Saint-Michael se probojoval k panelu kontroly polohy stanice.

"Podívejte se na Davise a Montgomeryho," řekl Saint-Michael Walkerovi, dříve než se začal zabývat panelem.

Oba technici se svíjeli bolestí na podlaze.

"Zlomená noha," hlásil Walker, když prohlédl Davise. Pak se věnoval druhému technikovi. "Pravděpodobně zlomené žebro, možná vnitřní zranění."

"A tady je požár na palivové nádrži číslo 3." Saint-Michael vyťukal znak na klávesnici, otočil přepínačem a stiskl knoflík. "Odhodil jsem tu nádrž."

Náhlá gravitace začala slábnout. Saint-Michael i ostatní teď mohli zaslechnout hlasitý sykot, jak výkonné stabilizační motory začaly obnovovat normální polohu stanice. Za několik okamžiků gravitace až na stěži postřehnutelný zbytek zmizela.

"Co se k sakru stalo?"

"Nádrže na pravém spodním kýlu," řekl generál, zkoumaje monitor počítače. "Exploze způsobila rotaci stanice." Vzal do ruky sluchátka. "Ten zatracený jekot ve sluchátkách je pryč." Nasadil si sluchátko na levé ucho, ale použil mikrofonu i hlasitého telefonu zároveň.

"Pozor na stanici. Došlo k explozi jednoho z našich palivových tanků. Normální mikrogravitace se obnoví v krátkém čase. Hlaste hlasitým telefonem plukovníku Walkerovi jakékoli -"

Světla ve velitelském modulu téměř úplně pohasla. Přístrojový panel završel jiskrami a začal z něho stoupat kouř. V modulu bylo náhle horko jako v sauně.

Saint-Michael si okamžitě nasadil masku svého přenosného kyslíkového systému a ostatním nařídil, aby udělali totéž. "Personál mimo službu se přemístí do záchranného člunu," rozkázal. Záchranný člun bylo neřiditelné těleso, vybavené systémy pro udržení života.

Zatímco Walker kontroloval všem mužům jejich masky a soupravy

POS, Saint-Michael zapojil komunikační kabel do zdířky na své masce.

"Posádko, hlaste se po jednotlivých modulech."

"Seržant Bayles v záchranném člunu, veliteli. Se mnou tady jsou

Moyer, Yemana, Kelly a strojníci. Všichni jsou v pořádku. Lůžkový modul vyklizen, zkontrolován a utěsněn. Já jsem ve skafandru a připraven asistovat při transportu osob."

Kevin Baker, stále na svém kontrolním stanovišti velitelského modulu, se chvíli potýkal se svou maskou, ale konečně ohlásil: "Tady Baker, pane. Jsem v pořádku. Spojovacím tunelem vidím Ann. Zdá se, že je taky v pořádku. Hlavní spojovací tunel je bez tlaku - zdá se, že se Enterprise nouzově odpojil. Opakuji, hlavní spojovací tunel k raketoplánu je bez tlaku."

"Zde Pageová. Strojní modul v pořádku. Jsem na přenosném kyslíkovém systému."

Saint-Michael pohlédl na Walkera, který stál nad jedním z členů posádky, oblečeným ve skafandru. "Co máš za problém, Jime?"

"Zdá se, že interkom seržanta Wallise je pokažený, veliteli."

Saint-Michael hodil svůj zápisník směrem k Walkerovi - skutečně

opsal oblouk, svědčící o nepatrném zbytku přetrvávající gravitace, namísto toho, aby se vznášel v obvyklé přímce ...

"Napiš mu zprávu na tohle. Napiš mu, aby začal rozbalovat záchranné vaky ... a potom ať pomůže Davisovi a Montgomerymu do záchranného člunu a vystřídá Baylese. Ať se napojí na interkom v člunu. Seržant Bayles ať přijde sem, do velitelského modulu."

Wallis potvrdil vztyčeným palcem Walkerovo spěšně naškrábané sdělení a začal rozbalovat záchranné vaky - velké plastické pytle, schopné pojmout člověka. V případě nouze se členové posádky mohli v těchto pytlích hermeticky uzavřít a natlakovat je ze svých přenosných kyslíkových přístrojů. Pytel pak mohl další člen posádky, oblečený do skafandru, dopravit z dehermetizovaného nebo kontaminovaného modulu do záchranného člunu, jiného, bezpečného modulu, nebo na palubu raketoplánu nebo jiného záchranného plavidla. Wallis nechal otevřený a upevněný pytel v blízkosti každého z mužů ve velitelském modulu a pak pomohl oběma zraněným do spojovacího tunelu.

"Kontrola integrity stanice, všechna oddělení," nařídil Saint-Michael hlasitým telefonem. "Atmosféra normální v celé stanici s výjimkou hlavního přechodového tunelu a spojovacího uzlu. Žádná kontaminace, pouze nárůst teploty..."

"Generále, myslím, že vím, v čem je ten problém," ozval se Wallis.

Mluvil do mikrofónu instalovaného v přilbě skafandru a snažil se mluvit

potichu, přesto jeho hlas zněl, jako by křičel v plechovém vědru. "Jsem ve spojovacím tunelu mezi výzkumným a lůžkovým modulem. "Chladiče vypadají, jako by je přejela ... obrovská sekačka na trávu. Skoro nic - "

A pak už jenom tlumený výkřik a ticho ...

"Wallisi? Pro Krista pána, co - ?"

V té chvíli světla ve velitelském modulu znovu potemněla. Kontrolní panely zablikaly, pak se vše vrátilo do normálního stavu. Monitory počítačů se začaly plnit výstražnými informacemi a hlášením chyb. Vzduch v modulu byl nehybný, skoro nedýchateľný.

"Veliteli ... "

"Wallisi? Jste v pořádku?"

"Jsem ... v pořádku. Zasáhl nás nějaký druh laserového paprsku, pane. Viděl jsem tu zatracenou věc. Zasáhla kýl, pak přešla přes přetlakové moduly. Z kýlu srší jiskry ... myslím, že by to mohla být jedna z našich antén SBR - "

"Dokážete se dostat do záchranného člunu?"

"Myslím, že ano ... Pane, určitě je to anténa SBR jedna. Je pomačkaná a z kontrolní skříně srší jiskry - "

"V pořádku, dobrá práce. Teď se dostaňte do záchranného člunu a ať vás někdo prohlédne. Baker, Pageová, přesuňte se do záchranného člunu.

Ann, vy budete muset použít spojovacího tunelu mezi Skyboltem a skladovým modulem. Provedte dvojnásobnou kontrolu, než otevřete propust', oba. Proved'te."

Saint-Michael se otočil k Walkerovi, který společně s Jeffersonem kontroloval stav stanice. "Je to jasné, generále. Anténa SBR číslo jedna je v troubě."

"Jak vypadá systém?"

"Druhá anténa je nepoškozená," řekl Jefferson. "Funguje. Dokážu to přeprogramovat. Možná se trochu sníží rozlišovací schopnost, ale půjde to."

"Nějaké další problémy?"

"Patrně jsme přišli o jednu směrovou trysku," řekl Walker a přesunul se rychle ke druhému panelu, na jehož obrazovce běžel zdánlivě nekonečný seznam závad. "Číslo jedna negativní, Y vykazuje nulový tlak v komoře. Číslo dvě teď běží nepřetržitě, aby se to vykompenzovalo. Spotřebujeme strašnou spoustu paliva."

"A s tou ztracenou nádrží, budeme mít potíže - brzy. Budu potřebovat palivový rozpočet, co nejdřív."

"Ano, pane," řekl Walker, vrhaje na generála starostlivý pohled.

"Veliteli, mohl to být ten laser ze Sary Šeganu? Je to možné ... ?"

"Možné? To se stalo, Jime. Napadli nás svým chemickým laserem.

Tlakové moduly vydržely díky svému stříbrnému plášti, ale všichni víme, že systémy umístěné na kýlu jsou zranitelné -

"

"Máme znovu spojení s Nimitzem, generále," ohlásil Jefferson.

Saint-Michael se vrátil na své křeslo a připoutal se. "Nimitzi, zde Armstrong. Jak mě slyšíte?"

"Slabě, ale srozumitelně," odpověděl radista. "Bude mluvit admirál Clancy."

"Pane," přerušil je Walker, "mám spojení s Enterprise na VHF. Žádají instrukce."

"Dobře. Řekni jim, aby se drželi alespoň pět set yardů od stanice a byli připraveni vyzvednout záchranný člun. Řekni jim také, aby se neobraceli otevřeným nákladním prostorem k Zemi, pro případ, že ten zatracený laser na nás bude opět pálit."

"Rozumím."

"Armstrongu, zde Clancy. Co se tam nahoře k sakru stalo?"

"Byli jsme napadeni, admirále. Mám polovinu posádky v záchranném člunu. Tři ranění, dva možná těžce. Systém ovládání polohy možná těžce poškozen. Zničený palivový tank. Další drobné škody. SBR stále v provozu. Pokusíme se provést opravy."

"Co vás napadlo, Jasi?"

"Počítáme, že to byli naši přátelé ze Sary Šeganu. Znovu se s vámi spojíme, až budu mít úplnou zprávu o způsobených škodách."

"Okay, Jasi ... poslyš, Jasi, obávám se, že mám špatné zprávy ..."

Saint-Michael zadržel dech. Tušil, co přijde.

"Týká se to Californie ... přibližně šest set mrtvých ... Matt Page to taky nepřežil." Saint-Michael chvíli mlčel, pak znovu zapojil mikrofon.

"Řeknu to jeho dceři, admirále. Díky za zprávu."

"Byl to dobrý chlap. Odvedl obrovskou práci. Jeho muži ho milovali, a to není nic, co by se dalo koupit za všechny peníze světa. Řekni jí to."

"Ano, pane. Armstrong končí."

Saint-Michael přelétl pohledem velitelský modul. Zdálo se, že jeho rozhovor s Clancym slyšel jediný Walker. Pohlédl na generála a potřásl hlavou. Saint-Michael poručil sám sobě smrt kapitána Pagea nechat pro tuto chvíli stranou. Nějak se s tím vyrovná, s Ann ... později. Teď velí této stanici. Podíval se napravo a uviděl Jeffersona, upřeně hledícího na hlavní obrazovku SBR.

"Dobré zprávy, šéfe?"

"Ano, pane. SBR opět v provozu. Pouze mírně zúžený záběr - asi o sto mil, plus poněkud snížená rozlišovací schopnost."

"To může být jen akademická úvaha, jestli koupíme ještě pár zásahů od toho laseru ..."

Jefferson přikývl a otočil se zpátky k obrazovce, pokoušeje se zorientovat ve sloupcích údajů, které byly zachyceny za tu krátkou chvíli, kdy SBR začal znovu fungovat. Za necelé dvě minuty už podával další hlášení.

"Pomalů se pohybující tryasková letadla nad Teheránem, generále. Celé hejno. Silný stíhací doprovod."

"Pane Bože, Rusové musí obsazovat Teherán," řekl Walker, když se podíval na displej. "Tři Condory už přistály na Mehrabádsském letišti. To znamená asi šest set vojáků. A Iráčané skoro obsadili Abadán."

Saint-Michael se pokusil zvážit možné důsledky. Právě povolal zpět Baylese a Moyera, aby pomohli s analýzou a přenosem údajů, když Nimitz znovu přerušil rádiový klid.

"Vypadá to, že se nemožné stalo skutkem, Jasone," ozval se admirál Clancy. "Koordinovaný útok. Stíhačky z Brežněva zahlnaly naše průzkumné Hawkeye, které měly sledovat oblast. Další letadla zaútočila na Teherán a irácké síly překročily hranice ve směru na Abadán. Sověti pevně uzavřeli severní část Zálivu."

Špatné zprávy, bezesporu, pomyslel si Saint-Michael. Teherán byl samozřejmě důležitý, ale existovalo jedno místo, které teď bylo ještě kritičtější. Zapojil mikrofon. "Nad Teheránem a Abadánem to vypadá špatně, admirále. Ale ti mládenci se sami trochu odkryli nad Bandar-Abbásem, souhlasíte se mnou?"

"Na chlup, Jasi. Tam udeříme. Budu přitom potřebovat tvou pomoc."

Možná dokonce použijeme tu trumfovou kartu, o které jsme mluvili. Jak dlouho zůstanete v dosahu?"

"Šedesát minut."

"To by mělo stačit. Jen doufám, že to, co vás napadlo, nám nepřeruší rádiový kontakt."

"Rozumím, admirále. Armstrong končí," Saint-Michael se otočil a beze slova se zahleděl na hlavní obrazovku SBR. Walker nevydržel ticho. "Veliteli, o co jde?"

"Clancy začne ofenzívu ..."

"Ofenzívu? S čím? Kde? Rusové zaplavují Irán ze všech stran."

Saint-Michael pohlédl na Walkera. "Zahrajeme si takový nebeský poker," řekl. "Jen doufám, že naše blufování vyjde."

V okamžiku, kdy se Jason Saint-Michael objevil ve vchodu

záchranného člunu, Ann věděla co se stalo. Mohla to vyčíst z jeho tváře. Čekala to ...

"Ann, já ... je mi líto ... "

Opřela se o stěnu. "Je mrtev?" Věděla to, ale potřebovala, aby jí to někdo řekl, aby měla pocit, že to doopravdy ví ...

Saint-Michael k ní přistoupil a přitiskl ji k sobě. "Admirál Clancy mi to před pár minutami řekl. Řekl mi, abych vám vyřídil, jak skvělý důstojník byl váš otec, a že jeho muži ... "

Přikývla a slzy jí stékaly po tvářích, a zároveň ho odstrkovala, a zároveň se k němu tiskla. Přitáhl ji k sobě a nechal ji povolit uzdu svému

zármutku. Stáli spolu, kdo ví jak dlouho, sdílejíce spolu vzájemnou důvěrnost, kterou by ještě před minutou nepovažovali za možnou.

Konečně se Saint-Michael jemně vyvinul z jejího objetí a zamířil zpět k propusti. Ještě jednou se na okamžik zastavil a otočil se k ní.

"Udělal svou práci, Ann ... postavil se s Californií přímo do cesty střelám. Kdyby to neudělal, zahynuly by tisíce mužů na Nimitzi. Celá skupina by se byla musela stáhnout ... Vím, že vám to teď nepomůže, ale chci, abyste to věděla ... "

Přikývla. "Díky. Já vím. Vždycky říkal, že by chtěl zemřít takhle. Ale tím to není snazší..."

"Nic nikdy není snadné," řekl a vstoupil do propusti, zanechávaje ji samotnou se svým zármutkem.

7

Červenec

Nad Perským zálivem, sto kilometrů jižně od Brežněva

Vypadalo to prostě. Směšně prostě.

Pilot sovětského Su-27 z Brežněva se nemohl ubránit úsměvu. Po všech těch řečech o tom, jak dobří, nápadití a nevypočitatelní jsou američtí letci - teď byli zde. Deset amerických stíhacích letounů F-15 Eagle, směřujících přímo do rukou svých nepřátel.

Sovětská letadlová loď Brežněv objevila útočnou formaci Eaglů ve vzdálenosti tří set kilometrů a okamžitě proti nim vyslala deset moderních stíhacích letounů Su-27 a dalších dvacet strojů se připravilo ke startu.

Existovala pouze tři místa, odkud mohl americký protiútok na Brežněva vycházet: letecká základna Kizgi v Turecku, Rijád v Saudské Arábii nebo Ománský záliv, kde byla umístěna letadlová loď Nimitz. Útočná skupina by se musela vyhnout iráckým a sovětským silám na západě, Brežněvovi a jeho doprovodu v Perském zálivu a torpédoborcům v Hormuzské úžině,

měla-li mít vůbec nějakou naději napadnout pozice sovětské armády v Teheránu a Tabrízu. To byla akce ze zoufalství.

Vzdálenost mezi místy startu obou skupin stíhačů byla více než dva tisíce kilometrů, což také poskytovalo výhodu sovětským obráncům. Eagly z Rijádu byly ve vzduchu už skoro hodinu a byly pravděpodobně přetíženy palivem a výzbrojí. Su-27, skoro totožné s jednosedadlovou verzí amerického F-15, odstartovaly před pár minutami a byly naloženy střelami AA-11, ne palivem. F-15 nebudou mít čas na souboje. Pokusí se, jak tomu nasvědčoval jejich současný letový profil, proklouznout kolem Su-27, přiblížit se co nejvíce k Brežněvovi a odpálit své střely. Zoufalství. Čiré zoufalství ...

"Vedoucí skupiny jedna, já kontrola. Nepřátelský kontakt dva-šest-nula, vzdálenost sedmdesát pět kilometrů. Potvrďte zaměření."

Vedoucí skupiny Flankerů zapojil palcem svůj mikrofon. "Rozumím, kontrolo. Narušitelé na radaru, sedmdesát kilometrů a zvolna klesají. Žádám povolení k útoku."

"Povolení uděleno, skupino jedna." Pak dispečer přešel do angličtiny, aby vyhlásil univerzální krédo stíhacích pilotů: "Good luck. Good hunting."

Vedoucí pilot pocítil nával adrenalinu. Proneseno anglicky, krédo stíhačů jakoby vždycky ještě umocnilo jeho instinkty.

"Skupino jedna, šedesát kilometrů. Závěrečná kontrola výzbroje - teď."

"Červený roj v pořádku."

"Zlatý roj v pořádku."

"Skupina jedna zaměřena a připravena." Vedoucí pilot stiskl spínač zaměření cíle a držel ho stisknutý, dokud se kurzor nepřekryl se symbolem vedoucího amerického stroje. Podmínky pro odpálení střely byly ideální. Američané teď klesali ve strmějším úhlu, pokoušejíce se dostat do relativního bezpečí v blízkosti rozbouřené hladiny Perského zálivu, kde doufali, že se ztratí v radarovém stínu. Ale ve skutečnosti se ještě více vystavovali výkonným radarovým zaměřovačům na palubách střel.

Čtyři pípnuté tóny ve sluchátkách a blikající zelené světlo na ovládacím panelu výzbroje mu řekly, že jeho radar

ADC-1054W zachytil cíl.

Perfektní. Žádné rušení, žádné manévry.

Padesát kilometrů. "Skupina jedna ... pal!"

Byl to pohled povznášející srdce. Současně, naprosto unisono, vyrazilo dvacet radarem řízených střel dlouhého doletu AA-11 ke svým cílům.

Vedoucí pilot rychle zkontroloval svou formaci a pak pohlédl znovu na obrazovku radaru, aby zkontroloval, jestli někdo neunikl - a uviděl něco nemožného.

Americké F-15 byly ještě na radaru. Všechny dvacet AA-11 minulo cíl.

A potom uviděl proč: F-15, které byly ve výšce patnácti set metrů, když Flankery odpálily své střely, byly nyní v pěti tisících metrech. Americké stroje nějakým způsobem dokázaly vystoupit o téměř čtyři tisíce metrů během deseti sekund. Ani střela AA-11, která mohla provádět obraty s přetížením až sedmi "g", nedokázala z tak těsné blízkosti sledovat manévr Američanů.

Vedoucí skupiny jedna strhl svůj SU-27 do prudkého stoupavého obratu, aby se pustil za nepřítelem, ale nemusel se ani podívat na radar,

aby věděl, že tento manévr nemá smysl. Přinutil se zapojit mikrofon.

"Kontrolo, já vedoucí skupiny jedna. Všechny cíle jsou stále ... stále ve vzduchu a dostaly se nad nás. Jsou ve výšce pěti tisíc metrů a stoupají.

Zahajují stíhání."

"Skupino jedna, já kontrola," přišla rychlá odpověď z Brežněva. "Máte narušitele na pěti hodinách, výška pět tisíc metrů, vzdálenost čtyřicet kilometrů, vzdušná rychlost šest-čtyři-tři kilometrů v hodině.

Obrat doprava, kurs nula-dva-nula, počáteční vektor pro stíhání."

"Skupina jedna rozumí."

"Skupino jedna, hlase stav paliva."

Vedoucí skupiny jedna zkontroloval své ukazatele paliva a ucítil, jak mu rudnou tváře a uši. Dovedl si snadno představit, co o něm právě teď říkají na můstku Brežněva - že byl příliš bravurní, příliš sebejistý, střelil zdálky aniž by se obtěžoval přiblížit se. Muselo to být nějaké elektronické rušení nebo trik, který způsobil, že se americké letouny zdály být níže než

Su-27. Žádný letoun nedokáže vystoupit čtyři tisíce metrů za deset sekund.

Aby bylo všechno ještě horší, byl teď za zády americké formace - a žádný obránce nebyl ve vzduchu mezi ní a Brežněvem...

"Skupina jedna dvacet minut do vyčerpání paliva." I palivová situace se zhoršila. Američané už letěli na nouzovou zásobu, tím si byl jist - zvlášť po tom bláznivém manévru - ale teď už nebyl žádný rozdíl ve stavu paliva ve prospěch obránců.

"Skupino jedna, pohotovostní skupina dvě se připravuje ke startu.

Vaše skupina jde na přistání za patnáct minut. Potvrďte!"

"Skupina jedna rozumí." Měli tedy na dostižení a sestřelení Američanů patnáct minut, jinak je vystřídá skupina dvě - zelenáči z Brežněva.

Taková hanba byla skoro nepředstavitelná.

Neohlížeje se na to, zdali ho červený roj následuje na východ za unikajícími americkými letouny, převedl vedoucí skupiny jedna svůj Su-27 do stoupání s maximálním přídavným spalováním a zuřivě pátral na širokoúhlém radaru po narušitelích. Měl ještě méně času, než si původně myslel: jestli F-15 nesly protilodní střely Harpoon, mohly zaútočit ze vzdálenosti šedesáti kilometrů, při velké výšce snad i z větší...

Tam! "Kontrolo, vedoucí skupiny jedna má narušitele na dvanácti hodinách, vzdálenost třicet šest kilometrů, ve výšce. Zahajují stíhání. Skupino jedna, potvrďte!"

"Já červený roj. Jsem na vašich šesti hodinách, míli za vámi. Promiň, Viktore, utrl jsem se při obratu. Zařazuji se zprava."

"Rozumím. Zlatý roj, provede výškové zajištění. Červený roj, za mnou."

Rychlost přiblížení mu vyrazila dech - F-15 letěly přímo, v ustálené výšce, a rychlostí pouhých pěti set kilometrů za hodinu. Flankery se k nim řítily rychlostí nejméně trojnásobnou. Vedoucí Flanker nyní zaměřil čtyři z deseti narušitelů; jeho systém řízení palby se připravoval zaútočit na všechny čtyři zároveň -

Náhle jeden z narušitelů odbočil prudce doleva a začal rychle klesat.

"Červená pětka zaměřila. Jdu po něm."

Vzdálenost se rychle zmenšila na necelých dvacet kilometrů, když si vedoucí všiml, že formace amerických F-15 provádí mírný obrat vlevo.

"Narušitelé uhýbají doleva. Červený roj, stupňovitě vpravo, ke zteči."

"Dvojka."

"Trojka."

"Čtyřka."

Vedoucí vrhl rychlý pohled doprava, když dokončoval svůj mírný obrat vlevo za unikajícími americkými stroji. Čtyři Su-27 za ním letěly v perfektním zákrytu, namísto stupňovitě uspořádaného tvaru, umožňujícího udržet pevný radarový

kontakt.

Formace se odklonila od skupiny Brežněva téměř o devadesát stupňů, když vedoucí skupiny jedna uslyšel ve sluchátkách: "Skupino jedna, skupina dvě ve vzduchu. Připojuje se k vám."

"Rozumím, kontrolo. Stíháme narušitele. Červený roj, zaměřit a připravit k palbě."

"Dvojka."

"Trojka."

"Č - "

"Vedoucí skupiny jedna, já červená pět. Mám vizuální kontakt s narušitelem: není to stíhač. Opakuji, není to stíhač."

Vedoucí se okamžik pokoušel srovnat si tuto zprávu v hlavě, pak

vykřikl: "Červená pětko, znič ho! Červený roj, pal ... "

Znovu se výhled čelním sklem zaplnil bílými pruhy, když střely AA-11 vyrazily za svou kořistí. Vypálili ze vzdálenosti necelých jedenácti kilometrů - žádný letoun na světě nemohl uniknout střelám AA-11 na tuto vzdálenost ...

Ale když vedoucí znovu pohlédl na obrazovku radaru, chyběly z devíti nepřátelských strojů pouze tři. Ba co horšího, vetřelci byli nyní ještě

více vlevo a pohybovali se teď téměř kolmo na dráhu střel AA-11, a to

doslova během mrknutí oka.

"Kontrolo, tři útočníci zničeni. Červený roj, za mnou. Červená pětko, co jsi viděl?"

"Jsou to čmeláci. Bezpilotní letouny Himlord. Ten, co jsem viděl, byl poškozený. Vypadá to, že se vymkl z kontroly."

"Čmeláci!" Tak takhle to tedy bylo. Vedoucí Flankerů nevěděl přesně, co tu Himlordy pohledávaly, ale dobře věděl, co to bylo - mimořádně

výkonné, vysoce manévrovatelné, nepilotované průzkumné letouny. Proto se tedy dokázaly vyhnout střelám AA-11.

Himlordy byly projektovány pro takové extrémní manévry ... Viděl kdysi instruktážní film, kde Himlordy překonávaly obrovská přetížení ve všech letových režimech. Země NATO je používaly pro průzkum nad bojištěm, ale tady měly zřejmě sloužit k odvrácení pozornosti ... nebo jako vnařidlo ... ?

"Vedoucí, já červená tři, mám vizuální kontakt s nepřítelem."

Rychlý pohled ... a tady byly. I na vzdálenost čtyř kilometrů je mohl snadno vidět. Velké letouny kachní koncepce s dlouhou špičatou předí, hlavním křídlem s winglety na koncích a ostrým hřbetním a kýlovým stabilizátorem. K jeho úžasu udržovalo všech šest čmeláků skoro perfektní formaci. Zůstávaly v čelní řadě navzdory všem ostrým obrátům a změnám rychlosti.

"Kontrolo, já vedoucí skupiny jedna. Pronásledujeme čmeláky ... "

"Skupino jedna, já vedoucí skupiny dvě. Jsme na vašich šesti hodinách, třicet kilometrů. Chcete nás jako spodní zajištění? Přepínám."

"Skupino dvě, záporná odpověď. Vraťte se okamžitě na základnu."

Odlákali nás. Dvacet stíhačů honí pár ztracených čmeláků. Skupino jedna, přerušit útok. Kontrolo, já skupina jedna. Vracíme se okamžitě na základnu."

Sluchátka byla naplněna praskáním výbojů statické elektřiny. Byl na hranicích dosahu své vysílačky a také Himlordy zřejmě nesly na palubě malé širokopásmové rušičky.

Vedoucí skupiny jedna si vztekle strhl svou kyslíkovou masku. Ztratili skoro hodinu času, tucty střel a desetitisíce litrů drahého paliva pronásledováním téměř bezcenných čmeláků. Co byl skutečný cíl ... ?

O pár minut později, kdy zanechali americké Himlordy, směřující k západnímu pobřeží Perského zálivu daleko za sebou, navázal konečně znovu spojení s letadlovou lodí Brežněv.

"Kontrolo, já skupina jedna. Jsme sto kilometrů od vás. Žádám povolení k přiblížení."

"Skupino jedna, povolují pouze přiblížení. Opakuji, povolují pouze přiblížení. Z lodí startují letouny."

O chvíli později pochopil příčinu. "Zelená čtyři, já kontrolo. Nepřátelský vzdušný kontakt, kurs nula-čtyři-pět, vzdálenost sto kilometrů, na vašich dvanácti hodinách."

"Rozumím, kontrolo," potvrdil vedoucí zeleného roje. "Zachycuji výškové hledače v pásmu J v blízkosti vztažného bodu F jedna-nula-dva Delta a Lima."

F-102 - to byl Bandar-Abbás a Bandare Lengeh, dvě iránské vojenské základny v Hormuzské úžině. Zelená čtyři byl roj pěti Jakovlevů 38, kolmo startujících letounů z Brežněva, přinejmenším pětadvacet let starých. Žádný soupeř pro jakoukoli baterii na pobřeží, vybavenou výškovými hledači v pásmu J a vyzbrojenou výkonnými protivzdušnými střelami. I Su-27 by si s nimi těžko poradily; a staré Jaký 38 neměly vůbec žádnou naději.

Ale nepřátelská palebná stanoviště v Bandar-Abbás? iránské baterie byly dávno zničeny. Celá oblast byla zpacifikována. Kdo tedy ... ?

Kosmická stanice Armstrong

"Obrací zpátky k lodi, veliteli."

Generál Saint-Michael se prosmýkl kolem svého křesla a rychle prostudoval hlavní obrazovku SBR. Pak kývl na Jeffersona.

"Dobrá práce, Jaku. Máš dost paliva, abys dovedl ty Himlordy na přistání?"

"Nemyslím, ale na druhé straně, ještě nikdy jsem čmeláky nepilotoval. Stejně klesneme pod horizont dřív, než s nimi budu moci přistát. Pak přejdou na automatického pilota, dokud jim nedojde palivo."

"Snaž se je dostat co nejbliž k té bahrajnské reléové lodi. Měli by být schopni je převzít."

Jefferson vyslal nové letové instrukce šestici zbývajících Himlordů.

"Ty věci jsou úžasné. Vsadím se, že bych s ním dokázal zahrnout v pravém úhlu, kdybych chtěl, i s tím zatraceným odstraněným kontrolním relé."

Hrozně rád bych viděl ksichty těch ruských pilotů, když jsem začal s Himlordy stoupat při deseti "g" po odpálení střel."

Saint-Michael se rozhlédl po velitelském modulu a zavrtěl hlavou.

Krátké období gravitace vytáhlo každý kousek smetí, každou kuličku tekutiny, každou ztracenou tužku a pár papíru ze všech myslitelných skrytých míst a rozhodilo je po celém modulu. Yemana a Pageová se vrátili ze záchranného člunu a začali čistit vnitřek modulu ručními vakuovými vysavači. Kyslíkové masky měli zavěšené pod bradou, připravené k okamžitému opětovnému nasazení.

Trí ranění, jeden z nich těžce. Poškozená stanice, unikající palivo.

I když se Stříbrná věž právě zúčastnila velké diverzní akce tisíc mil odtud, rozhodně nebyla plně bojeschopná. Zdaleka ne. Ve skutečnosti sotva stačila na svou strategickou funkci.

"To je tak maximum, co jsme mohli dokázat, šéfe," řekl Saint-Michael. "Podařilo se nám odlákat polovinu leteckých sil z Brežněva od Bandar-Abbásu. Teď doufám, že letectvo a námořnictvo dokážou udělat ten zbytek."

Útok začal právě v okamžiku, kdy byla z Brežněva katapultována druhá skupina Su-27 Flankerů, aby pomohla při nepodařeném pronásledování Himlordů. Deset vrtulníků Sikorski SH-60T SeaHawk z Nimitze, každý s deseti námořními pěšáky s plnou výzbrojí a dvě helikoptéry CH-53E, každá se dvěma bateriemi britských střel Rapier, vzletlo. Těžce naložené stroje se opatrně protáhly nad nevlídným jihoiránským pobřežím, co nejdále od sovětských křižníků, hlídkujících v Hormuzské úžině, a spustily se na zničenou plochu bandar-abbáského letiště. Po krátkém, ale zuřivém boji obsadila námořní pěchota Bandar-Abbás. Ve chvíli, kdy se druhá skupina sovětských stíhačů setkala se zmatenou a dezorientovanou první skupinou, zajistili námořní pěšáci letiště a společně se zbytky iránských pravidelných jednotek, které sestoupily z pobřežních hor, zajistili vzdušný prostor nad Hormuzskou úžinou.

Hned za námořní pěchotou, kryto ze vzduchu stíhací z Nimitze, shodilo deset transportních letounů C-130 Herkules tři sta výsadkářů z armádních sil rychlého zásahu z ostrova Diego García, kteří posílili námořní jednotku. Dalších šedesát námořních pěšáků dobylo Bandare Lengeh, největší iránskou základnu námořních střel, kontrolující úžinu a dalších padesát výsadkářů posílilo její obranu a instalovalo tam další protiletadlovou baterii.

Když se to tak vezme, docela úspěšný den.

Moskva, SSSR

Ministr obrany Čilikov se nechtěl - nebo nedokázal - dívat přímo na svůj štáb, když jeho první náměstek Chromejev vstal, aby podal denní hlášení o průběhu operace Peří, tentokrát před celým hlavním stanem. Čilikov přímo fyzicky cítil, jak se na něj dolů upírají oči generálního tajemníka, když Chromejev popisoval oblast po oblasti, situaci v Iránu a v Perském zálivu.

"Celý region lze rozdělit přibližně na poloviny podél padesátého čtvrtého poledníku," přednášel Chromejev nevýrazným hlasem. "Američané kontrolují Hormuzskou úžinu, Ománský záliv a veškeré iránské území na východ a na jih od Yazdu ve středním Iránu." Oči generálního tajemníka se zavrtaly do Čilikova, když uslyšel tu novinku o Hormuzské úžině, klíčovém bodu celé oblasti. "Naše síly kontrolují Perský záliv na sever od Bahrajnu, stejně jako všechna větší města s výjimkou Bandar-Abbásu. Naše vlajka vítězně vlaje od Středozemního moře po Čínu -"

"Nechtě toho grandiózního symbolismu, maršále Chromejeve," řekl generální tajemník znechuceně. "Tou květnatou řečí nezakryjete naši zhoršující se pozici." Otočil se prudce k Čilikovovi.

"Nepotřebuji vaše krasořečnění, maršále Čilikove. Já chci podrobnosti. Brežněv už není východně od Kataru - je skoro na úrovni Kuvajtu.

Už nekontrolujeme Hormuzskou úžinu. Proč?"

"Američané zaminovali hlubokovodní koridor v zálivu mezi Iránem a Katarem, soudruhu generální tajemníku -"

"Tak ty miny zneškodněte. Obsadte znovu ten koridor. Máme dostatečnou palebnou sílu, ne?"

"Nemáme prostředky k takové akci, soudruhu generální tajemníku,"

odpověděl admirál Čerčerovin. "Američané přes den kontrolují vzdušný prostor. Perut' bombardérů B-52 z ostrova Diego García může při jednom letu zaminovat deset tisíc čtverečních kilometrů. Za noc dokážeme vyčistit snad polovinu té plochy, ale ráno se bombardéry vrátí s dalšími minami -"

"Chcete tím říct, že neovládáme vzdušný prostor nad Perským zálivem?"

"Ne ... zcela, soudruhu generální tajemníku. Jsme schopni chránit

Brežněva a jeho doprovod s pomocí našich předsunutých jednotek v Basře a Abadáně, ale stíhačky z Brežněva mají akční rádius jen sedm set kilometrů. To jim vystačí do blízkosti Bandar-Abbásu, kde ovšem mají Američané a Íránci

baterie protivzdušných střel, stíhače a bombardéry. Námořní stíhací letouny, které musí spotřebovat téměř polovinu svého paliva jen aby se dostaly k místu boje, se jim nemohou postavit ... "

Generální tajemník si přejel rozčileně rukou svou holou hlavu. "Mluvíte v hádankách, admirále. Brežněv byl v pozici, kdy mohl bránit naše síly v Bandar-Abbásu. Jak jsme mohli ztratit tuto výhodu?"

"Prostředky Brežněva byly využity do krajnosti," řekl Čilikov, počítaje, že bude lépe rychle něco říci. "Brežněv nesl čtyřicet pět taktických stíhacích letounů. Deset jich bylo použito jako doprovod při náletech na Mehrabád a deset jich bylo ve vzduchu jako vzdušná podpora při útoku na Abadán. Deset jich odstartovalo ke stíhání toho, co jsme považovali za americké F-15, útočící ze Saudské Arábie. Když američtí čmeláci unikli první hlídce, byly za nimi vyslány všechny stíhací letouny z Brežněva s výjimkou pohotovostní pětičky. Tím nám nezůstalo nic na zásah proti výsadku v Bandar-Abbás, kromě našich starých Jaků-38, které se nemohly postavit americkým střelám Rapier a Patriot, které si námořní pěchota přivezla s sebou. Pět set příslušníků námořní pěchoty a dvě stě iránských vojáků se vylodilo během tří hodin. Skutečně nebylo nic, co bychom mohli dělat - "

"Ale co naše pozemní bombardéry dlouhého doletu," tlačil ho do úzkých generální tajemník. "Určitě jsme mohli zaútočit jinými prostředky kromě stíhačů z Brežněva. Ty Jaky měly doprovázet bombardéry, ne útočit."

"Uvažovali jsme o náletu, ale zamítli jsme ho. Kdybychom se byli pokusili o nálet ihned, jak námořní pěchota zaútočila na Bandar-Abbás, byl by mohl menší bombardovací svaz uspět. Ale námořní pěchota zajistila celou oblast během necelých tří hodin. Teď by bylo třeba ke zničení Američanů celé peruti Tupolevů 146. Kromě toho, Američané přesunuli přinejmenším celou jednu peruť stíhacích letounů F-15 do oblasti Bandar-Abbásu. Teď kontrolují vzdušný prostor nad jižní částí zálivu."

"Tak zaútočte. Použijte celou peruť. Použijte cokoli nezbytného k opětovnému dobytí Bandar-Abbásu - "

"S dvaceti nadzvukovými bombardéry?" přerušil ho Čilikov. "Nejenže by naše ztráty byly těžké, ale Američané by si mohli myslet, že ten let představuje možné ohrožení Nimitze nebo americké letecké základny v Saudské Arábii. Mohli by odpovědět značnou silou, možná i použitím nukleárních zbraní proti našim silám - "

"Tomu nevěřím," řekl generální tajemník. "Nejsou blázni. Nemohou doufat, že by udrželi pod kontrolou takovou drastickou eskalaci ... "

"Kdyby ztratili Nimitze, jejich jediná taktická odpověď, aby tuto ztrátu vyrovnali, by byl všeobecný útok. Z našeho hlediska je to velké riziko, které bychom na sebe vzali. Nemáme nezvratné důkazy, že by Američané nepoužili nukleárních zbraní. Vzpomínáte si na Kennedyho v Zátocě svíní? A od té doby až dodnes nikdy neprohlásili, že by to neudělali."

"To je zdůvodňování nicnedělání, Čilikove. Politbyro žádá vysvětlení a my mu ho musíme poskytnout. Američané nám hrozí všeobecnou válkou. Ztratili jsme moment překvapení. Vyskytly se dokonce pověsti, že Američané zajali agenta KGB, který se podílel na počátečním útoku na naše vlastní plavidla v Perském zálivu - "

"To není možné," řekl maršál Lichačev, náčelník KGB. "Všichni naši operativci jsou v pořádku. To je jasný bluf."

"Na tom nezáleží. Popírat to by nebylo vhodné." Generální tajemník přelétl pohledem všechny členy Hlavního stanu, sedící naproti němu.

"Operace Peří měla být rychlým, rozhodným, masivním úderem, který by obsadil a ovládl oblast. Měla být koordinovaným, přesným útokem na hlavní strategické body. Místo toho jsme uvázli na nejisté půdě. Místo rychlého vítězství jsme skončili ztracenou remizou. Hůř než remizou: naše nezapné lži se provalily před celým světem. Veliký medvěd se chytl do pasti ... " Jeho hlas se zbarvil ironií: "Hrdinové Sovětského svazu. Za osm hodin předstoupím před Politbyro a řeknu jim, jaký bude náš další postup. Jak to vidím, máme tři možnosti: s hanbou ustoupit, držet naše nejisté pozice, nebo zaútočit." Opět se obrátil na Čilikova: "Máte odpověď maršále Čilikove? Zkrachovala operace Peří? Obrátíme se a utečeme? Budu prvním vůdcem Sovětského svazu, který nařídí ústup před tváří mnohem slabšího nepřítele?"

"To, co chcete, vám nemohu poskytnout."

"Cože? Co jste to řekl?"

"Vy nechcete doporučení, soudruhu generální tajemníku. Vy chcete diktovat. Nenechám si diktovat ani se nenechám urážet."

Generální tajemník se naklonil k Čilikovovi a tichým hlasem řekl:

"Dej si pozor na to, co říkáš, starče."

"Soudruhu, můžete urážet titul Hrdiny Sovětského svazu, jestli chcete, ale nemůžete ignorovat jeho obsah. Nemůžete ani ignorovat náhledky toho, kdyby váš štáb rezignoval nebo odstoupil v průběhu operace rozsahu Peří ... " Čilikovova tvář zrudla, když mluvil.

Generální tajemník se rozhlédl po lidech u konferenčního stolu. Všechny tváře byly obráceny k němu.

"Na co se díváte, soudruhu?" pokračoval Čilikov, osmělený tichem

"Snažíte se snad spočítat, kolik lidí by mě následovalo, kdybych odešel nebo byl odstraněn?"

"Vždycky to počítám, maršále Čilikove," zazněla mrzutá odpověď.

"Soudruhu, já jsem váš spojenec," řekl Čilikov smílivějším hlasem.

"Věřím v operaci Peří. Ale to je vojenská operace, ne politická. Okupace a ovládnutí Zakavkazska a Persie mohou být provedeny pouze použitím vojenské síly. A to se nemůže stát okamžitě. Jsem přesvědčen, že úspěchy, kterých jsme

během posledních dvaceti čtyř hodin dosáhli, jsou téměř fantastické. Naše jednotky ovládly během několika málo hodin území o rozloze více než milion čtverečních kilometrů. Náš cíl je blízko. Na dosah ruky. Ale nemůžeme postupovat ukvapeně, jinak veškeré naše úsilí bude k ničemu."

Generální tajemník se na chvíli odmlčel, věda, že byl pro tentokrát vymanévrován, a nevěda přesně, co s tím udělat. "Tak dobře, Čilikove, nechám to na vás. V osm hodin máme zasedání. Jaký je nový vojenský plán?"

Čilikov měl pocit, že se nadýmá pýchou. Zdálo se, že přinutil generálního tajemníka couvnout. "Síly v Iráku, Íránu a v Perském zálivu musí zůstat na místě. To je absolutně nezbytné. Musí být schopny ubránit se jakýmkoli útokům, ale bez zvyšování jejich stavu."

"Žádné posily?" řekl generální tajemník. "Když zastavíme bojové akce, nebude to vhodná chvíle pro posílení našich jednotek?"

"Ne hned ... soudruhu. Musí to vypadat, že se připravujeme stáhnout. Nesmíme, samozřejmě, vydat ani píď země."

"Takže přecházíme do obrany? Tomu nerozumím, Čilikove. Když zůstaneme stát, budeme zatlačeni zpátky - když ne Američany, tak světovým veřejným míněním a jeho odsouzením. Nebo obojím."

"Povedeme obranný boj pouze na jedné frontě," řekl Čilikov a obrátil se na maršála Romerdunova, velitele vzdušných a kosmických sil. Jeho starý spolubojovník ze zákopů se mírně usmál.

"Na zcela odlišné frontě," pokračoval Čilikov, "převzmemme iniciativu. A až k tomu dojde, soudruhu, získáme mnohem, mnohem více, než jenom Persii a Zakavkazsko ..."

Tjuratam, SSSR

Snažil se být při milování trpělivý a jemný, ale byl příliš zaujatý tím, co přinese nadcházející den. Alexandr Govorov odmítl něžnou předeheru své mladé ženy a vzal si ji rychle - skoro divoce. Snažila se vyrovnat jeho zápalu, vyjít mu vstříc svou vlastní vášní, ale nedokázala dost rychle simulovat svůj orgasmus. Skončil a objal ji svými mohutnými rukama okolo hrudi, jak ležel na boku a za ní. Políbil ji na šíji, jako nevyslovenou omluvu za svou neohrabanost. Pak v minutě usnul. Přitáhla si jeho paže těsněji k sobě, přijímajíc jeho omluvu. Budou další noci. Pamatovala si nádherné noci. Na takové stálo za to čekat ...

Probudilo ho řinčení telefonu. Vyskočil z postele a tiše přešel po koberci k telefonu. Vůbec se necítil unavený, navzdory krátkému spánku. Zvedl sluchátko a začal hovořit s Guljajevem.

"Ano. Ano, rozumím ... Připravte hlášení. Přijdu hned." Když si oblékal svou tmavošedou leteckou kombinézu, jeho žena nevylezla z postele, ačkoli byla vzhůru. Nechtěla se dívat, jak spěchá na základnu. Kdyby se z nějakého důvodu nevrátil, chtěla si ho uchovat v paměti takového, jaký byl včera. Silný, ale zranitelný, netrpělivý, ale citlivý, milující starostlivý manžel, nedokonalý muž. Tak jí byl mnohem bližší, než jako voják, ačkoli se střežila dát mu takové myšlenky najevo. Nelíbily by se mu ...

Generál Govorov napochodoval do Kosmického bojového operačního střediska krokem, který by většině mužů vyrazil dech. Guljajev musel klusat, aby mu stačil. Když dorazili do generálovy pracovny, Govorov už měl v ruce hlášení, zatímco jeho podřízený teprve zavíral dveře.

"Zdá se, že sary-šeganský laser byl ještě účinnější, než jsme doufali," řekl Guljajev, podáváje svému veliteli listing z počítače. "Oběžná dráha stanice je mnohem nepravidelnější než předtím, což nasvědčuje špatné funkci řízení nebo pohonu. Kromě toho jsme před pár hodinami objevili několik objektů v blízkosti stanice. Nepatrné velikosti, bez pohonu, velmi teplých."

Govorov, studující listing, pohlédl na Guljajeva. "Trosky?"

"Podle mého názoru ano."

Govorov se znovu zabral do sestavy, souhlasně pokyvuje, jak jeho oči přebíhaly sloupce čísel. Zdálo se, že se jim opravdu podařilo tu vychvalovanou stanici vážně poškodit. Ještě nebyla vyřazená - to by dostali zprávu o záchranné misi - ale byla poškozená. Zranitelná.

Rychlý pohled na zbytek Guljajevova hlášení ho nenaplnil radostí.

"Naše útoky byly zastaveny?"

"Dočasně, soudruhu generálporučíku. Z bezpečnostních důvodů má plukovník Sokolov v Sary-Šeganu limit pět výbojů každých osm hodin -"

"Ale můj rozkaz zněl pálit nepřetržitě. Proč byl zrušen?"

"Impulsy, vyvolávané zařízením, jsou strašně silné. Způsobovaly zkratky v okruzích počítače. Počítač je už údajně zase v pořádku, ale Sokolov má pocit, že nepřetržitá palba sebou přináší příliš velké riziko."

"Měl se se mnou poradit. Řekněte Sokolovovi, že poruší-li ještě

jednou mé příkazy, bude zbaven funkce. Řekněte mu také, že operace Beta musí být provedena během hodiny. Armstrong zanedlouho klesne pod horizont. Když zničíme jediné další oko, které Američané v oblasti mají, družici NORADu, budeme se moci dostat těsně ke stanici, aniž nás vůbec objeví."

"Ale co střely Thor na Armstrongu? I když budou Američané mít pouhé minuty na reakci, budou je schopni zamlžit."

"Ano, ty Thory by mohly být problém ... kdybychom neměli prostředky, jak donutit Armstronga vystřelit svůj arsenál."

"Máte na mysli Gorgony?"

"Proč ne? Nezáleží na tom, jestli budou všechny zničeny. Účelem je přimět Armstronga, aby na ně vystřelil své Thory a umožnit mně a Vološinovi dostat se na dostřel ke stanici."

Guljajev přikývl. "Okamžitě na to dohlédnu."

"Připravte pro mě zprávu o palebných dispozicích do půl hodiny."

Guljajev zasalutoval a obrátil se k odchodu.

"A Guljajeve ..."

"Prosím, soudruhu generálporučíku?"

"Za patnáct minut odjíždím na startovní plošinu. Dohlédněte, aby mě do té doby nikdo nerušil." Guljajev opět přikývl, vyšel z místnosti a zavřel za sebou dveře. Když to udělal, Govorov vstal od stolu a postavil se k širokému oknu s výhledem na celou startovací plochu. Bylo odsud vidět personál, dokončující poslední předstartovní kontrolu SL-16. Nádherný den, pomyslel si generál, perfektní den na ohnivou ruletu ve vesmíru. Nemohl se dočkat okamžiku startu.

Kosmická stanice Armstrong

Saint-Michaelovo varování posádce, aby příliš nepřeceňovala roli, kterou stanice sehrála při útoku na Bandar-Abbás se ukázalo prorockým ve chvíli, kdy vypnul mikrofon a zamyslel se nad zprávou, která právě přišla z Kosmického velitelství. Rusové zřejmě použili svůj laser ke zničení americké geostacionární družice TRW 750, takže Kosmické velitelství a NORAD ztratily kontrolu nad oblastí Střední Asie. Nemusel být génius, aby si dokázal představit, co bude následovat. Bylo velmi pravděpodobné, že v Tjuratamu se v této chvíli dokončovaly přípravy ke startu protidružicových střel Gorgon.

Což ho nutilo provést ... co? Právě se chystal nařídít Jerrodu Willovi, aby se Enterprise znovu spojil se stanicí, aby Ann a Kevin Baker, který se rovněž rozhodl odejít, mohli být odesláni zpět na Zemi. Ale nyní si nebyl jistý, zda by neměl nechat evakuovat většinu posádky stanice.

V duchu si vyčítal, že nevyexpedoval Ann ze stanice už dříve. I když mu pomýšlení na její odchod nebylo příjemné, mnohem nepříjemnější bylo pomýšlení, že by mohla být vystavena vážnému nebezpečí. Jen doufal, že se Willovi podaří nalodit posádku dříve, než se budou muset pustit do boje s ruskými střelami. Ještě že Will a Sontag přiletěli při své poslední zásobovací misi bez Martyho Shultze, takže v omezeném prostoru raketoplánu zbude víc místa. Nejtěžší bude rozhodnout, kdo má odejít a kdo má zůstat.

Saint-Michael zapojil mikrofon. "Enterprise, jak to s vámi vypadá?"

"Stále na oběžné dráze v blízkosti stanice, podle vašeho rozkazu, generále," řekl Will. "O co jde? Děje se něco?"

"Problém, obávám se. Potřebuji, abyste se s námi okamžitě znovu spojili."

"Willovy aerolinie rozumí," řekl Jerrod, když aktivoval pohon. Ohlédl se na Sontaga, jakoby chtěl říci: co je? ale druhý pilot jen zavrtěl hlavou. Odpověď se brzy doví.

O chvíli později byl Enterprise spojen se stanicí a Will spěchal do velitelského modulu. Saint-Michael už dostal další zprávy z Kosmického velitelství. Když se Will objevil v průlezu, generál se s ním kývnutím pozdravil a pokračoval v rozmluvě s Ann, která vyslechla rozhovor mezi ním a kontrolní stanicí letectva Falcon v Colorado Springs.

"Generále," říkala právě Ann, "zdá se, že stanice bude napadena."

Skybolt by mohl pomoci. Jsem si jistá, že vyřešení - "

"Žádné diskuse, prosím."

"Ale - "

"Zatraceně, Ann, přesuňte se ihned do Enterprise."

Tentokrát nebyla žádná diskuse. Když opustila velitelský modul, Will připlachtil k Saint-Michaelovi. "Generále, jsme připraveni k letu, jestli vám jde o tohle. Nechal jsem Yemanu doplnit palivo pro OMS a RCS – jen bezpečnostní minimum. Nebude to trvat dlouho. Kelly mu pomáhá v adaptéru. Co se děje?"

"Osm sovětských těles právě vystoupilo na oběžnou dráhu, podobnou naší," řekl mu Saint-Michael. "My jsme je ztratili z dohledu, ale pozemní sledovací stanice je mají na očích."

"Z Tjuratamu?"

"Ano, dvě z Tjuratamu, zbytek z protidružicové základny v Bajkonu-ru."

"Gorgony?"

Saint-Michael přikývl. "Řekl bych, že ano."

"To zní, jako kdyby vypálili celý svůj arsenál ASAT. Co ty dvě z Tjuratamu? Myslíš, že jsou pilotované?"

"Nevím. Měli čas dopravit do Tjuratamu dvakrát tolik Gorgon, ale myslím, že by nám to naše zpravodajská služba ohlásila."

"A co dělají naši kámoši v Zálivu? Nějaký větší pohyb?"

"Ne. Vypadá to, jakoby se většina pozemních i námořních jednotek zastavila. Rusové neustupují, ale ani nepostupují. Možná se přeskupují."

"Nebo čekají, až bude Stříbrná věž sfouknuta z oblohy, aby mohli dokončit svou práci a obsadit zbytek Íránu," řekl Will. "Měli bychom raději balit."

"Nemohu úplně vyklidit stanici," řekl Saint-Michael, kontroluje údaje o stavu systémů. "Ještě ne - zvláště jestli se Rusové chystají k velké ofenzívě. Musíme být tady, až to rozjedou."

"Generále, stačil by další výboj toho laseru nebo jeden přímý zásah střelou Gorgon a jste v troubě. Přímý zásah do palivové nádrže nebo do strojního modulu a kdokoli bude na palubě, bude -"

"Máme záchranný člun."

"Záchranný člun! Promiňte, ale termín "záchranný člun" pro ten kus plechu venku byl použit jen pro uchláčení kongresmanů a senátorů, kteří sice pořád žvanili o záchranném plavidle, ale nechtěli dát peníze na další raketoplány. Vy to víte, pane. Oba víme, že to není záchranný člun - je to spíš jako třískla na vodě. Propouští jak špatný kondom a pravděpodobně by nevydržel namáhání při návratu v raketoplánu. To je bláznovství, spoléhat na něj."

"To jsou řeči - a možná je to i pravda. Ale na tom nezáleží ... Proto jsme tu práci vzali. Toto je nouzový případ -"

"Pak tedy nevytvářejte další."

"To stačí, Jerrode. Postarej se o svou loď a o pasažéry. Omezím posádku stanice na dva až tři muže. Ty vezmeš zbytek zpět na Vandenberg nebo Edwards. Dejme se do toho. Nemáme moc času."

Když Will opustil modul, přistoupili k Saint-Michaelovi plukovníci Marks a Walker. Marks podal generálovi proužek papíru z počítače.

"Špatné zprávy, veliteli. Mé výpočty ukazují, že máme palivo už jen na půldruhého dne. Maximálně."

Saint-Michael přeběhl očima výpočty. "I s redukovanou posádkou? Bez experimentů? S omezeným odběrem energie?"

"To všechno je ve výpočtech zahrnuto, plus pouze umírněný předpoklad nezbytné spotřeby paliva s tím vyřazeným směrovým motorem - mohlo by to být ještě horší."

"To znamená doplňovat palivo téměř čtyřikrát týdně, při téhle spotřebě," řekl Saint-Michael, "ledaže by se nám podařilo dostat ten motor zase do chodu -"

Walker ho přerušil. "Generále, je tady další možnost ..."

"Já vím, vrátit se na standardní polární kruhovou oběžnou dráhu."

Přestat provádět korekce dráhy pomocí motorů. Ale pak bychom strávili nad Perským zálivem jen pár minut několikrát za den. To by bylo téměř k ničemu."

"Ale byli bychom v bezpečí, generále. Tahle stanice je laboratoř strategické obrany, žádný průzkumný satelit. Prokázali jsme svou hodnotu při obraně Íránu a oblasti Perského zálivu, ale teď se hra změnila. My jsme cíl - hlavní cíl. Jestli Rusové tuto stanici sestřelí, Spojené státy ztratí mnohem víc, než jenom základnu pro SBR ..."

Saint-Michael mlčel - zdálo se, že je ponořen v myšlenkách.

Walker vycítil změnu v generálově myšlení a kývl na Markse, který řekl: "Na Jimovu žádost, pane, jsem vypracoval palivový rozpočet pro návrat na polární dráhu." Podal Saint-Michaelovi další proužek papíru.

"Měli bychom dost paliva na to, abychom se stabilizovali na nové oběžné dráze a nebyli bychom tak závislí na častém doplňování paliva -"

"Veliteli, výstraha ze sledovacího střediska Kosmického velitelství," přerušil ho Moyerův hlas z reproduktorů celostaničního okruhu. "Těleso na oběžné dráze pět mil vertikálně a sto mil bočně od stanice."

Saint-Michael se rychle posadil zpět do svého velitelského křesla; Walker se vrátil na své místo vedle Jeffersona u hlavní obrazovky SBR.

Saint-Michael zapojil interkom. "Jerrode, jak to vypadá s vaším doplňováním paliva?"

"Ještě pár minut."

"Už není čas, Jerrode. Pozor na stanici. Stav ohrožení. Okamžitě přerušte doplňování paliva. Posádka s výjimkou personálu velitelského"

modulu se okamžitě přemístí na palubu raketoplánu Enterprise. Stanice v červené pohotovosti. Jake přeruší sledování zemského povrchu. Povolují start všech Thorů pro obranu stanice." Obrátil se na Walkera: "Jíme, můžeš převzít spojení s Kosmickým velitelstvím a poslat Jaká zprávy k hlavnímu pultu SBR?"

"Jasná věc."

"Okay. Moyere, oblečte se do skafandru. Budete naše zajištění."

Technik přikývl a spěchal do rohu modulu, kde byly skafandry přechodně naskládány. "Chci mít záchranné vaky v bezprostředním dosahu."

"Kosmické velitelství sleduje těleso dvě míle vertikálně, šedesát mil horizontálně od nás," hlásil Walker. "Těleso má vlastní pohon a manévruje."

"Jerode, vypadni s Enterprise k sakru odsud!"

"Ann ještě není na palubě, Jasone."

Saint-Michael přijal obě zprávy zároveň. Přitiskl si sluchátko těsněji k uchu, aby lépe slyšel. "Opakuj to, Jerode."

Will zopakoval svou zprávu. Než mohl Saint-Michael vybuchnout, uslyšel: "Padesát mil, v naší výšce. Kolizní kurs. Opakuji, kolizní kurs."

"Co k sakru ..." Saint-Michael rychle přepojil na celostaniční okruh. "Ann Pageová, okamžitě do velitelského modulu. Potvrďte."

Žádná odpověď. Generál poznal, že se musí přinutit vyhnat ji z mysli a soustředit se na probíhající útok. Otočil se zpátky k hlavní obrazovce SBR. "Jake ... "

"SBR zaměřen, veliteli. Probíhá laserové rozlišení cíle."

Připoutané sto metrů pod Stříbrnou věží, odpalovací zařízení Thor uposlechlo řídících příkazů vyslaných systémem SBR a natočilo se ústím proti přibližující se střele. Když se SBR zaměřil, vyslal zároveň k ruskému tělesu laserový paprsek.

Laser ozářil třítunovou střelu Gorgon a speciální čidla analyzovala jeho odraženou energii. Pevný objekt, dost velký, aby poškodil stanici, odrážel jinou vlnovou délku energie, než méně hmotný klamný cíl. Jakmile byly klamné cíle objeveny, zbraně Armstrongu mohly být použity pouze proti těm objektům, které představovaly pro stanici skutečné ohrožení. Celý proces, od zaměření po ověření ostrého cíle, zabral jen pár sekund.

"Čtyřicet mil ... třicet mil ... rozlišení cíle pozitivní. Thor jedna automatický start."

Jakmile bylo vydáno povolení startu, poslední kontrolní úkon střely bylo rozlišení cíle. Cíl byl ověřen jako ostrý, a pak už následovalo automatické odpálení střely Thor.

První Thor opustil odpalovací zařízení a prudce akceleroval, až dosáhl své maximální rychlosti přes čtyři míle za sekundu. Jeho ocelová síť se ani nestačila plně rozvinout, když přímo zasáhl první protidružicovou střelu Gorgon.

"Přímý zásah." Ale nerozlehl se žádný vítězný pokřik. Tohle přece nebylo plánované cvičení jako jejich první operační zkouška s Tridenty.

"Předejte zprávu Kosmickému velitelství, letové kontrole a sboru náčelníků štábů," řekl Saint-Michael. "Řekněte jim, že bojujeme - "

Hlasitá rána a z panelu kontroly prostředí se ozvalo výstražné zvonění. "Co bylo, k čertu, tohle?"

"Trhlina v modulu Skylabu," hlásil Marks. "Rychlá ztráta tlaku, teď už skoro nula."

"Jasone, zde Will na Enterprise. Byli jsme zasaženi úlomky z té zničené Gorgony. Máme menší poškození náběžné hrany pravého křídla."

"SBR zaměřuje několik cílů," hlásil Jefferson. "Vzdálenost osmdesát mil. Provádím rozlišení cílů."

"Tlak v kabině pozorovací sekce modulu Skylabu na nule," aktualizoval své hlášení Marks. "Modul Skylabu dehermetizován. Myslím, že jsme nakoupili jeden z úlomků Gorgony."

Saint-Michael na něj vrhl mrzutý pohled. "Zatraceně, musíme odsud dostat Enterprise." Přepojil na celostaniční interkom. "Ann, kde jste? Ohlaste se, zatraceně!"

Ticho.

"Rozlišení cílů pozitivní," dokončil právě Jefferson své hlášení, když monitory jeho počítače oznámily automatické odpálení tří Thorů.

"Thor dva, tři a čtyři odpálen ... "

"Kosmické velitelství potvrzuje přijetí naší zprávy."

"Přímý zásah na čísle dvě ... čtyřka minula."

"Ruční odpálení," zvolal Saint-Michael. "Jake, proved'." Jeffersonovy prsty se rozběhly po kontrolní desce. "Thor pět odpálen ... zaměřen na cíl čtyři ... přechází na automatické navedení - "

"Cíl tří přímý zásah." Následovaly četné údery a škrábavé zvuky po celém trupu stanice.

"Spousta střepin z těch Gorgon," hlásil Marks. Zkontroloval panel kontroly prostředí. "Trhliny v horním spojovacím tunelu. Krátké spojení v prostoru nakládací plošiny. Velké poškození modulu Skylabu."

"SBR sleduje čtyři cíle," řekl Walker. "Vzdálenost nejbližšího osmdesát mil - "

"Zachycen cíl číslo čtyři," ozval se Jefferson. Jeho tmavomodrá kombinéza byla už zvlhlá potem.

"Mít o pět Thorů víc," řekl Saint-Michael. "Nelíbí se mi takováhle aritmetika."

"Máme ještě deset Thorů, uskladněných v kýlu," připomněl mu Walker.

"To by mohly být zrovna tak dobře na Zemi," řekl generál. "Není tady nikdo, kdo by je přemístil do odpalovacího zařízení."

"Enterprise by to mohl udělat ..."

"To by trvalo moc dlouho, překládat je pomocí manipulátoru.

Kdybychom jen měli -"

"Já půjdu," řekl náhle Moyer. "Nemělo by mi to zabrat tolik času..."

"To ti zabere celý den - překládat sám deset střel," řekl mu Walker.

"Alespoň pár bych mohl přeložit ..."

"Nemůžeme tě tu postrádat," řekl Saint-Michael. "Když vystřelíme své střely a útok bude pokračovat, opustíme stanici. Tečka."

"Rozlišení čtyř cílů ... vypadá to, že dva z nich jsou klamně. Opakuji, sledují dva klamně cíle."

"Klamné cíle?" řekl Marks. "Oni odpalují na nosičích protidružicové obrany klamně cíle?"

"Klamný cíl může také způsobit poškození."

"Ale nemáme Thory nazbyt," řekl Saint-Michael Walkerovi. "Zaměřte se na ty druhé dva."

"Rozumím ... selektivní volba cílů v chodu. Thor šest a sedm odpálen ..."

"Výstraha, veliteli," vpadl Walker. "Následná kontrola posledního rozlišení cílů. Všechny čtyři jsou ostré."

Saint-Michael zareagoval okamžitě. "Povolen start na všechny cíle.

Zkontrolujte laserový projektor, zjistěte, co se stalo -"

"Thor osm a devět odpáleny ..."

"Přímý zásah cílů pět a šest ..."

"Sedm mimo. Sedmíčka nezasažena."

"Manuální odpálení Thoru deset," nařídil Saint-Michael Jeffersonovi.

"Dej si záležet, Jake."

Jako bych to nedělal vždycky, pomyslel si Jefferson, ale nic neřekl, když zaměřoval poslední střelu Thor na cíl.

"Všechny Thory odpáleny ..."

"Cíl osm nezasažen!"

Při tomto posledním hlášení se všechny hlavy obrátily k plukovníku Walkerovi. "Jasně mimo, generále. Vypadá to, že cíle sedm a osm jsou ... jsou na únikovém kursu. Stále se drží ve vzdálenosti sedmdesáti mil, ale zvolna se přibližují."

Jake Jefferson zíral ohromeně na své přístroje. "Veliteli, tomu nerozumím. V jedné sekundě Thor šest mířil přímo na cíl číslo sedm, a v příští sekundě byl cíl pryč. Ztratil jsem s ním kontakt."

Pochopení přišlo rychle. Skutečnost, že cíle byly schopné únikových manévřů, to potvrzovala. Měli co činit s Elektrony ... Rusové proti nim vyslali dva ozbrojené Elektrony ...

Raketoplán Elektron 1

Byl to plukovník Ivan Vološin, který odpálil první střelu Bavinaš v kosmickém souboji. Ironií osudu si posádka Stříbrné věže nikdy neuvědomila, jakou čest prokázala sovětskému pilotovi tím, že na něj odpálila střelu Thor.

Govorov s Vološinem okamžitě zjistili odpálení všech deseti střel Thor. Jednoduchý, ale vysoce účinný dálkový infračervený a laserový zaměřovač Elektronů objevil rychle se pohybující tělesa a vypočítal startovní parametry Bavinašů proti každé odpálené střele Thor. Ale Govorovův rozkaz zněl ušetřit co nejvíc z deseti střel, které Elektron nesl na palubě, a nepoužívat je proti střelám Thor, pokud je přímo neohrožovaly. Vološinova jediná střela sledovala paprsek laseru, zaměřený na Thor deset a zničila ho - Govorov odhadoval, že Bavinaš zasáhl střelu přímo, nejenom do rozvinuté sítě.

Ale co bylo obzvláště důležité - stanice Armstrong právě vystřelila svou poslední střelu. Teď byla totálně bezbranná ...

"Elektron jedna, já dvojka," ozval se Vološin na kódované VHF frekvenci. "Napočítal jsem deset použitých Thorů."

"Rozumím, dvojko. Pokračuj podle plánu a připrav se na můj povel zaútočit."

S laserovým dálkoměrem zaměřeným na samotnou kosmickou stanici začal Govorov manévrovat se svým Elektronem nad kýlem stanice, na opačné straně od volně se vznášejícího odpalovacího zařízení Thor. Ačkoli ho nemohl vidět, věděl, že Vološin zaujal stanoviště na druhé straně stanice, asi kilometr od ní, takže oba Elektrony od sebe dělily dva kilometry.

Z této pozice mohli pokrýt svými laserovými zaměřovači každý svou polovinu stanice. Mohli zvolit a zaměřit své cíle s vysokou přesností, se zvláštním důrazem na radar SBR, kontrolní

skříně solárních panelů, čidla a komunikační antény. Mohli s jistotou zničit bojové schopnosti stanice dříve, než provedou poslední úder: útok na vlastní přetlakové moduly. Govorov neměl v plánu zabít posádku stanice, ale musel eliminovat základnu na oběžné dráze. Jestli přitom přijdou Američané o život, nebude to jeho vina. Členové posádky stanice pozbyli jakékoli soudnosti, když se rozhodli zasahovat do operace Peří. Nikdo je nezval. Tak teď poznají cenu za své akce, a zaplatí ji ...

Kosmická stanice Armstrong

"Můžeme něco dělat?" zeptal se Moyer zpod přilby svého skafandru. Napětí v jeho hlase bylo evidentní.

"Ať už nás napadnou čímkoli," řekl Saint-Michael, "nemůžeme tady zůstat sedět a nechat se postřílet." Odpoutal se a přesunul se k panelu kontroly polohy stanice. "Všichni opusťte stanici. Přejděte na palubu Enterprise. Okamžitě."

"Jaký máte plán, veliteli?" zeptal se ho Marks.

"Sundám stanici z oběžné dráhy. Použiji každou kapku zbývajících paliva na snížení rychlosti, takže stanice vstoupí do atmosféry. Mohou se pokusit stanici zničit, nebo se ji také mohou pokusit obsadit. To se jim nepodaří. Odhodím záchranný člun těsně před vstupem do atmosféry. Doufejme jen, že na něj nebudou střílet ..."

"Musí být jiná cesta -"

"Teď pískají oni, šéfe," řekl Saint-Michael hořce. "Musíme podle toho tančit, nebo nést následky." Rozhlédl se po modulu, jeho pohled přešel po Moyerovi, Walkerovi, Marksovi a Jeffersonovi. "Budou jiné příležitosti ... naše práce právě teď je přežít. A to znamená dostat se do raketoplánu během příštích tří minut."

Ještě před pár minutami byla Annina hlavní starost, co Saint-Michael udělá, až zjistí, že porušila jeho příkaz a neodešla na Enterprise. Nebyl čas vysvětlovat, proč si myslela, že dokáže uvést Skybolt znovu do chodu, a měla tušení, že i kdyby čas byl, i kdyby ho spád událostí nenutil k rychlému rozhodování, přece by bylo velice těžké přesvědčit ho, že ten laser stojí za další zkoušku. Neposlouchal by ji, protože příliš mnoho z jejích dřívějších tvrzení o schopnostech Skyboltu se ukázalo být přehnaně optimistických.

Dobrá, nechme generála sypit. Teď nastaly větší problémy. Když pracovala na zapojení správné jednotky do MHD reaktoru, její sledovací indikátor jí řekl, co se stalo venku ... Dvě z Gorgon - ne, vlastně ne Gorgony, ale nějaký druh ruského kosmického prostředku - pronikly nedotčeny přehradou Thorů a blížily se ke stanici. Bylo stále těžší a těžší spojovat dráty a kontrolovat obvody, když ji zachvacoval strach.

Věděla, že Skybolt je teď jedinou obranou stanice proti dvěma světelným bodům, které viděla na své obrazovce stále se přibližovat. Věděla to a věděla také, že od uvedení laseru do provozu ji dělí jen minuty. Začala se modlit, ale zarazila se. Není správné vzývat na poslední chvíli Boha. Teď to záleželo na ní. Chtěla to, tak to má, posmívala se sama sobě. Zavrtěla hlavou a opět byla schopná plně se soustředit na práci rukou ...

Raketoplán Elektron 1

"Žádám povolení zahájit palbu," ozval se Vološin.

"Vyčkej, Elektrone dva," řekl Govorov. "Začneme za minutu. Neútoč na raketoplán. Opakuji, neútočit na raketoplán. Použijí ho k evakuaci."

"Americký raketoplán, to by byl úlovek, soudruhu generále."

"Tady existuje jediný cíl, Vološine, Armstrong. Pamatuj si to."

Okamžik bylo na frekvenci ticho, pak: "Soudruhu generále, myslíte, že stanici zničí?"

"To bych udělal já. Načasovaný zážeh motorů po evakuaci stanice a hotovo." Govorov pohlédl na digitální chronometr na přístrojové desce.

"Kontrola stavu paliva, Elektrone dva."

Odpověď přišla za okamžik. "Stav dobrý. Kyslík, dvacet litrů. Palivo, šedesát pět procent."

"Já mám dvacet dva litrů kyslíku a šedesát dvě procenta paliva. Ještě hodinu a budeme muset dolů nebo se spojit s Mirem." Mir byla sovětská orbitální stanice, mnohem primitivnější obdoba Stříbrné věže s omezenou sledovací kapacitou a bez útočné nebo obranné výzbroje. V posledních letech se používala výhradně k astronomickým experimentům a jako depo pro doplňování paliva. "Zahájíme útok za dvě minuty bez ohledu na to, bude-li stanice evakuována nebo ne."

Kosmická stanice Armstrong

"Enterprise je připraven k přechodu posádky, generále," oznámil Jefferson.

"Velmi dobře. Oznamte kontrole, že se okamžitě přesuneme na Enterprise." Jefferson přikývl a zapojil frekvenci pro spojení se Zemí, když se z interkomu ozval nový hlas: "Generále, zde Ann."

Saint-Michael se rychle otočil ke svému komunikačnímu panelu:

"Ann, kde jste k saku byla?"

"V modulu Skyboltu. Já - "

"Vypadněte odtud, ihned. Opouštíme stanici."

"Potřebuji ještě deset minut - "

"Na co?"

Její odpověď přerušilo zabzučení interkomu.

"Generále, zde Will. Přepojte si na čtvrtý kanál."

"Co k čertu - ? Ann, chci vás ve velitelském modulu. Hněte sebou."

Přepojil interkom na kódovaný čtvrtý kanál. "V pořádku, Jerrode. Co je?"

"Výstup. Snad ... "

"Nenapínej nás - "

"Baker a Yemana jsou venku, generále. Míří k záložním Thorům."

"Co dělají?"

"Baker přišel na způsob, jak střelu aktivovat ručně. On a Yemana vytáhnou dvě střely, namíří je na Rusy a vypustí."

"Zatraceně, Jerrode, to jsem nepovolil. Je to příliš riskantní. Jak je Rusové uvidí - "

"Generále," přerušil ho Will, "to vyjde. Ty raketoplány jsou právě nad vámi, ale jsou na opačné straně od těch Thorů. Časem jim dojde, co se děje, ale to už bude pozdě."

Saint-Michael zavrtěl hlavou. Najednou si každý z jeho lidí začne hrát na zatraceného kosmického kovboje. Ztrácí nad nimi kontrolu. Obrátil se k Moyerovi, stojícímu ve svém skafandru poblíž průlezu do výzkumného modulu. "Přesuň se dolů do spojovacího tunelu mezi strojním a skladovacím modulem. Zkus dát znamení Bakerovi a Yemanovi. Řekni jim, ať se vrátí na Enterprise." Na kódovaném kanálu řekl: "To je zatraceně stupidní nápad, Jerrode. Jakmile Rusové zjistí, že blázníme s Thory, rozstřílí nás na cucky. Naříd' Bakerovi a Yemanovi návrat."

"Pane, já myslím, že bychom měli alespoň ustoupit s bojem - "

"Ty myslíš? Velitelem téhle stanice jsem ještě pořád já a chci, abys těm mužům nařídil návrat. Udělej to!"

Krátká pauza, pak neochotná odpověď: "Ano, pane."

Ale to už bylo příliš pozdě. V interkomu se ozval Moyer: "Generále, vidím jednoho z nich. Už se dostal k záložním Thorům ... "

Za použití svých MMU, osobních manévrovacích jednotek, vytáhli Baker a Yemana dvě střely Thor, podlouhlé válce s četnými rameny, trčícími na všechny strany. Když vyňali střely z jejich kontejnerů, Baker otevřel panel na jejich boku a aktivoval sadu spínačů, které obcházely řízení prostřednictvím SBR a činily tak střely nezávislými. Pak odstranil kontrolní kryt na každé střele a ručně zapojil radarový vyhledávač. Nakonec pomohli jeden druhému připevnit střely k úchytům na jejich MMU a společně se pustili pomalu a opatrně podél odvrácené strany centrálního kýlu stanice a pak zamířili hlavice směrem, kde naposledy viděli sovětské raketoplány.

Rádio poprvé použili až poté, kdy vysunuli střely nad hranu kýlu a zamířili je na parkující sovětské stroje. Yemana položil prst na startovací tlačítko svého MMU, zhluboka se nadechl a zvolal: "Teď."

Vrhl se asi šest stop vpřed, zastavil se a postrčil svou střelu kupředu. Ironií osudu měl perfektně nerušený výstřel, protože anténa SBR na jeho straně byla stržena. Chvilí splýval prostorem vedle střely, dokud se pod odstraněným krytem nerozsvítilo zelené světlo. Pak stiskl knoflík na panelu kontroly motoru a zapnul plný zpětný chod své MMU. Byl sotva pár stop od střely, když se její motor zažehl ...

Baker sledoval střelu ještě o pár stop dál, aby se vyhnul anténě SBR. Trvalo mu to o něco déle, než Yemanovi, ale nakonec rovněž zamířil svůj Thor do míst, kde byly sovětské raketoplány.

Ledaže tam už nebyly ...

"Soudruhu generále, střely míří přímo na nás," ozvalo se poplašené sdělení od Vološina. Sovětský pilot nevěřil svým očím: americký astronaut, manévrující s Thorem v otevřeném kosmu. Ten pohled byl skoro čarovný, kdyby to zároveň nebyla jasná výstraha před útokem.

Govorov reagoval okamžitě. Pootočil svůj Elektron o devadesát stupňů a dal plný tah. Navíc natlakoval komoru jednoho ze směrových motorů Elektronu palivem, pak motor odpojil a zanechal tak pod sebou oblak monometylhydrazinového paliva. Za několik sekund se vzdálil o několik set metrů od stanice.

Střela Thor letěla přímo a přesně. Yemana okamžitě zápolil se zpětným impulsem hlavního motoru Thoru, ale rychle znovu získal kontrolu nad svou MMU. Fascinovaně sledoval, jak se začala napínat ocelová síť a v krátké chvíli nabyla svého průměru sta stop. Střela nemohla minout svůj cíl ...

Jenže ve stejném okamžiku sovětský raketoplán zamířil prudce vzhůru a doslova v okamžiku zmizel. Thor mířil přímo na místo, kde byl raketoplán, ale nepokusil se změnit směr, aby unikající sovětský stroj pronásledoval. Ačkoli se to Yemana nikdy nedověděl, radarový zaměřovač střely se zaměřil na hustý oblak hydrazinu.

Když střela dosáhla zvolna se rozptýlujícího mračna, palubní počítač to vyhodnotil jako nulovou vzdálenost od cíle a přivedl k výbuchu tisícilibrovou nálož v její hlavici.

Yemana zahlédl záblesk explodující hlavice, ale už neuviděl ani neucítil nic jiného. Střela vybuchla ve vzdálenosti necelých tří set stop a pět set liber kovových střepin se rozlétlo do všech stran. Nebrzděny žádnou překážkou ani vlivem gravitace, střepiny snadno našly tělo astronauta a pronikly jím, zničily tlakové nádrže MMU a přidaly tak ke krveprolití sílu jejich exploze. Yemanovo roztrhané tělo bylo tlakovou vlnou vymršťeno do prostoru.

"Soudruhu generále, střela explodovala za vámi. Zahajují útok."

Govorov držel svůj Elektron v plném tahu, dokud neuslyšel Vološinovu zprávu, pak použil směrových trysek a provedl prudký obrát při čtyřech "g", který ho přivedl zpátky do blízkosti stanice. Zaslechl několik cinknutí kovu o křemikové destičky svého Elektronu, ale nevěnoval tomu pozornost. Neviděl nic, jen svou kořist v zaměřovači ...

Will a Sontag uviděli záblesk světla a uslyšeli zadunění první střely Thor.

"Yemano, Bakere. Kde jste?"

Sontag se odpoutal a rychle se protáhl mezi dvěma křesly na letové palubě a do zadního prostoru posádky. Přitiskl tvář k oknu, vedoucímu do nákladového prostoru, jehož otevřenými dveřmi bylo vidět oblohu za Enterprise s centrálním kýlem stanice a dolními přetlakovými moduly.

"Jednoho vidím," zvolal Sontag zpět do kokpitu. "Nevím, jestli je to Baker nebo Yemana ..."

Baker uviděl sovětský raketoplán skoro přesně nad sebou, ale už neměl čas změnit cíl. Pokusil se manévrovat pomocí své MMU tak, aby zamířil čidla střely na raketoplán, ale ve spěchu trhl ovládací své jednotky příliš rychle a dostal se do prudké rotace. Když se pokusil zpětným tahem zastavit svou rotaci, střela se uvolnila z úchytů na jeho MMU a on mohl jen bezmocně pozorovat, jak poslední naděje obrany stanice mizí v kosmu.

Plukovník Vološin uviděl záblesk exploze první střely a ten náhlý záblesk ho rozzuřil. Okamžitě aktivoval svůj laserový zaměřovač a zamířil na první cíl, který se ocitl v jeho dohledu: rotující tělo doktora Kevina Bakera v bílém skafandru, který právě začínal opět získávat kontrolu nad svou MMU. Stiskl spoušť. Střela Bavinaš byla vymršťena ze svého rotačního zásobníku v nákladovém prostoru Elektronu dva. Její motor se zažehl. Zaměřovač sledoval odraženou energii laserového paprsku, vyslaného z Elektronu, přímo k cíli.

Zaměřovač se roztříštil o ovládací panel MMU, umístěný na Bakerových prsou, ale střela Bavinaš pokračovala v letu. Za zaměřovačem byla nevýbušná, zašpičatělá hlavice ze slitiny molybdenu a uranu, určená k proniknutí tím nejsilnějším pancéřem - Bakerovo tělo nekladlo žádný odpor střele, která se teď pohybovala rychlostí vyšší než míli za sekundu. Střela pronikla Bakerovým tělem, jeho jednotkou MMU, skladovacím modulem padesát yardů za Bakerem a vnějším obalem reaktoru MHD, než se odrazila o jednu z jeho čtyři stopy tlustých stěn a vyšla zpět do prostoru.

"Oh ... můj ... Bože ..."

Will se otočil a uviděl Sontaga, jak se pomalu vrací od okna nákladového prostoru. "Co je, Richi ...?"

"Jeden z nich ... můj Bože ... vystřelili na něho raketu ... přímý zásah."

"Můžeme ho vylovit? Vidiš ho?"

Sontag se přinutil znovu vyhlédnout oknem. Postava ve skafandru měla roztažené ruce a nohy a byla skoro ve stejné poloze, jako předtím, ale teď se okolo ní vznášel oblak nerozpoznatelných úlomků a cárů. Tělo se začalo otáčet, jakoby poháněno neviditelnou klikou, a Sontag uviděl otvor velikosti fotbalového míče na hrudi postavy ...

"Enterprise, zde Saint-Michael. Jerrode, co se stalo?"

Will odpověděl otevřeným interkomem: "Generále, Baker a Yemana ... jsou mrtví."

Pauza. "Jste si tím jistí?"

Will neodpověděl. Namísto toho sklopil hlavu a pěstí uhodil do čelního štítu proti oslnění, uvědomuje si teď, co udělal ...

Generálporučík Govorov dokázal identifikovat jako jediný možný zdroj neočekávaného útoku odpalovací zařízení Thor, upoutané pod stanicí. Rychle aktivoval svůj laserový zaměřovač a zaměřil ho na projektor paprsků, upevněný na horní části zařízení. Odpálil dvě střely, po jejichž zásahu se odpalovací zařízení Thor zahalovalo oblakem jisker a sekundárních explozí, které konečně způsobily, že se zařízení uvolnilo ze svého ocelového lana a začalo se vzdalovat od stanice.

Vrátil se do své původní polohy nad stanicí a zapojil mikrofon.

"Elektrone dva, podej hlášení."

"Všechno v zelené, jedničko," odpověděl Vološin. "Dva američtí kosmonauti nesli něco, co vypadalo jako střely Thor ..."

"Kosmonauti?"

"Kladná odpověď. Prvního nevidím. Byl v blízkosti exploze střely, kterou vypustil na vás. Druhý byl ... vyřízen. Chystám se zahájit útok."

"Potvrzují. Vrať se do plánované pozice a ohlas, až budeš připraven k útoku."

Když Vološin sledoval, jak Govorov vedl svůj raketoplán širokým obloukem okolo stanice, uvažoval o moudrosti

návratu do původní pozice.

Ne, čas zaútočit je teď - než se Američané pokusí o něco dalšího. Pootočil svůj Elektron o dvacet stupňů, takže mířil na střed stanice a znovu aktivoval svůj laserový zaměřovač.

Zamířil na první větší objekt v dohledu, na spodek prostoru pro posádku raketoplánu Enterprise ...